

ਸਿੱਖ ਗੋਦਰੋਸ਼ ਆਦਿਵੇਸ਼ੀ

(3 1 2 3 1 3)

੧ ਓਸੁ ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਇਨਸ ॥ ਅਬਸੀ ੧
ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਲਿਖਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਤਗਾਸੁਰ ਦਾਚ
ਓਦੋਹਰਾ ॥ ਧਰਮ ਖੇਤਰ ਕੁਰ ਖੇਤਰ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਨ
ਧਰਮਾਨਾ ॥ ਸਿਨੈ ਮੇਸੁ ਤਿਪਾਂਤੁ ਦੁਨਿ ਕੀਨੈ ਕੈਸੇ
ਕਾਨਾ ॥ ਸਿਨੈ ਦਾਚ ॥ ਪਾਂਤੁ ਦੁਸੈ ਨਾ ਬਿਉਹਲਖ
ਦੁਰਜੈ ਪਨ ਦਿਗਾਸਾਇ ॥ ਨਿਜ ਮਾਚਾਰ ਜਦੋ
ਨਸੈ ਬੋਲਿਓ ਮੇਸੇ ਗੁਇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਂਤੁ ਦੁਸੈ ਨਾ ਅ

ਤਿਬਡੀਆਚਾਰਜਤੁਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਿਸਟਨੁਮਨਿ
ਤੁਆਸਿਖਨੇਬਿਉਹਰਚਿਓਨਾਬਿਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਸੁ
ਰਧਨਖਧਾਰੀਬਡੇਅਰਜਨੁਕੁਮਸਮਾਂਨਾ॥
ਦੁਪਦਮਹਾਰਥਅਉਰਪੁਨਿਹੈਵਿਰਾਟਜੁਜੁਧ
ਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਸਟਕੇਤਅਰੁਕਾਂਸਪਤਿਚੇਰਕਤਾਂਨ
ਬਲਿਵੇਤਾ॥ ਕੁੰਤਭੋਜਅਰੁਸੈਵਿਪੁਨਪੁਰਜ
ਤਸਕਨਿਕੀਤਾ॥ ੫॥ ਯੁਧਾਮਾਨਿਅਤ੍ਰਿਬਿ

ਕ੍ਰਮੀਉਤਮੇਜਾਰਲਧੀਰਾ। ਦੁਪਦਸੁਤਿਮ २
ਕ੍ਰਿਮੀਨੇਮਹਾਂਰਬੀਬਲਬੀਰਾ। ੬। ਮੇਸੇਨਾਮੇ
ਜੋਬਡੇਸਕੁਰਾਨਿਐਦਿਜਰਾਨਾ। ਨਿਕੇਜਾਨੇਤੁ
ਮਤਿਨੇਖਰੇਜਾਧਕੇਕਾਨਾ। ੭। ਤੁਮਅਰੁਰੀਖ
ਮਕਰਲਕ੍ਰਿਪਨਿਨਜੀਤੇਸਿਰਗਾਮਾ। ਕੂਰਸ
ਵਾਟਿਕਰਲਾਮਰੁਮਸੂਸਬਾਮਾਨਾਮਾ। ੮। ਅ
ਉਰਬਹੁਤੇਸੂਰਹੈਮੇਲਗਤਨੇਜਪਾਨਾ। ਕੁਤ

ਕੁੰਤੁਆਯੁਧਲੀਏਸਭੇਜੁਧਬਲਵਾਨ॥੫॥
ਸੋਸੈਨਾਅਸਮਰਬਸੀਭੁਖਿਮਰਾਖਤਜਾਹਿ
॥੫੫॥ ਪਰਸੈਨਾਸਮਰਬਹੈਰਾਖਤਿਭੁਖਿਮਸੁਤਾਂਹਿ॥੧੦॥
ਆਸਪਾਸਮੋਥਿਉਹਕੇਤੁਮਸਭਠਾਂਢੋਹੋਗੁ॥ਭੁਖਿ
ਮਕੀਰਖਿਮਾਕੋਰਧਰਕੇਮਨਮੇਕੋਹ॥੧੧॥ ਦੁਰਜੇ
ਧਨਕੋਹਰਖਕੋਭੁਖਿਮਨਾਚੇਤੁਚਾਇ॥ਸਿਘਨਾਦ
ਉਚੇਕੀਏਉਦਮਹਿਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੨॥ ਤੁਥੈ

ਸਿਖ ਕੋਰੀ ਪੁਰਾਣੁ ਅਨਕੋਰੀ ਸੁਖ ਕੁਰਗੁ ਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਹੀ ਛਿਨ ਬਾਜਤ ਕੁਏ ਸਚ ਦੁਰ ਹਿੰ ਕੁਰ ਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥
 ੩ ॥ ਸ੍ਰੋਤ ਬਰਨ ਪੋਰੇ ਲਗੇ ਨੀਰ ਪਰ ਬਹਿ ਬ
 ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਰਜਨ ਤਾ ਪਰ ਬਢੇ ਰਹ ਸੇ ਸਿ
 ਖ ਬਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਵੁ ਦੁਤ ਅਰਜਨ ਲਾਇ
 ਓਪਿ ਜਨਾਨ ਦੁਰਾਇ ॥ ਭੀਮ ਕੁਇਆ ਨਕ
 ਭੇਦੀ ਓਪਿ ਉਤਰ ਕ ਸਿਖ ਬਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਖ

ਤਯੁਧਿਟਰਹੂਕੀਓਮਨਿਤਾਬਿਜੈਕੋਘੋਖਾ॥
ਫੁਨਿਸਹਦੇਵਜਨੁਕਲਨੈਮਫਾਪੁਖਕਨਜਸੁਘੋ
ਖੁ॥੧੬॥ਮਹਾਂਸਨਖਧਰਕਾਂਸਪਤਿਰਬੀਸਿਖੰ
ਰੀਜਾਨਾ॥ਪ੍ਰਿਸਟਿਵੁਮਨਵੇਗਾਟਮਾਤਿਬਲੀ
ਸਾਤਿਕਹੈਮਾਨਾ॥੧੭॥ਵ੍ਰੁਪਤਿਵ੍ਰੁਪਤੀਸੁਤਸਬੈ
ਅਉਰਸੁਰੁਵ੍ਰਾਪੁਤਾ॥ਅਪਨੇਅਪਨੇਸੀਖਲੈਧੁ
ਨਕੀਨੀਤਾਸੁਤਾ॥੧੮॥ਫੁਟਿਓਗੀਓਕੋਰਨਕੇਸ

ਸਬਦੁਸੁਨਿਓਤਾਬਾਰਾ। ਪਹੁਮੀਅਰੁਆ ੪
ਕਾਸਮੈਪੁਰਰਹਿਓਰੀਜਾਰਾ। ੧੫। ਏਥੇਸੁ
ਤਾਪਿਨ੍ਰਾਸਟਰਕੇਅਰਜਨੁਪਨੁਖਸਿਰੁਗਾ।
ਕਪਬਰਜਾਂਕੀਧੁਜਾਲਸੈਪਰਤਨਸਸਤ੍ਰਨਿ
ਹਾਰਾ। ੨੦। ਅਰਜਨਕਹੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਸਿਉ
ਮੇਰੇਚਿਤਾਇਹੁਚਿਤਾ। ਵਹੁਸੈਨਾਕੇਮਾਂਸੁ
ਰਬਠਾਂਢਾਕਰਿਸੇਮਿਤਾ। ੨੧। ਜਬਲਗ

ਏਥੇਂ ਹਉਇਨੈ ਜੁਰੇ ਜੁਪ ਕੇ ਦਾਇਆ ਕਉਨ ਕੋ
ਹਉ ਨ ਸੇ ਲੋਰੇ ਜਾਰ ਲੋਸੇ ਸੁਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਜੁਸ
ਕਰਨ ਜੇਧਾ ਨਿਤੇ ਮਾਏ ਹੈ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ॥ ੨੩ ॥
ਰਬੁ ਧੀ ਕੋਰੇ ਨ ਕੋਖ ਕੇ ਜੁਪ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੨੪ ॥
ਸਿਧੇ ਦਾਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੁਨਿ
ਅਰਜਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ਦਿਉ ਸੇਨਾ ਮਾਂ ਧੁਰਬ
ਲੋਗੀ ਖਿਓਤਾਂ ਪਾਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਭੀਖ ਮੰਦ੍ਰ

ਫਾਅਾਦਿਲੈਸਭੁਨੋਪਾਤਾਠਉਰਾਪਾਰਬਸਿ ॥ ੫
ਉਤਰਿਯੋਕੁਨਿਭਿਹੋਰਸਭੁਨਕੀਭਿਰਿ ॥ ੨੫ ॥
ਅਰਜਨੁਦੇਖਤਹੋਇਨੋਪਿਤਪਿਤਾਮਾਭਾਇ
॥ ਗੁਰਮਾਮਾਭਾਈਸਖਾਸੁਤਿਨਾਤੀਕੋਦਾਇ
॥ ੨੬ ॥ ਸਸੁਰਸੁਪਿਦਬਾਂਸਦੁਸਕਲਦੇਉ
ਸੈਨਾਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨਹਿਦੇਖਕਰੁਨਾਭਾਈਤਬ
ਬੋਲਿਭਨਰਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ

ਦੇਖੋ ਮੇਸਰੁ ਬਪਟੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁਪ ਕੈ ਦਾਇਮ
ਮੁਖ ਸੁਕਤ ਜਾਤ ਹੈ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸਿਬਲਾਇ
॥੨੮॥ ਰੋਮ ਹਰ ਬਸ ਦੇਹ ਮੇ ਅਉਰ ਕੰਪ ਬਹੁ
ਗਾਇਆ ਧਨ ਖਾਰਿ ਰਤ ਮੇ ਹਾਥ ਤੇ ਤੁਰਾ ਅਪ
ਕਰੁ ਪਤਾਇ ॥੨੯॥ ਠਾਨੇ ਦੇਹੇ ਹਉਨੁ ਹਸ ਕੁਤ
ਕੁਮਤ ਜੋ ਮੇ ਮਨ ਮੀਤਿ ॥ ਇਨ ਸਰੁ ਸਾਖਿਅ
ਨ ਦੇਖ ਕੈ ਕੈ ਸੇਇ ਗਾ ਬਿਪਰੀਤ ॥੩੦॥ ਸੁ

ਜਨਹੋਨੇ ਸਿਰਗਾਮ ਮੇਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਏਨਾ ਨਾਮ ॥ ੬
ਪੈਰੇ ਭੋਲੇ ਨ ਦੇਖੀਆ ਤਿਹੈ ਧਿਪ੍ਰੀਤ ਜੁ ਮਾਂਨ
੩੧ ॥ ਧਿਜੇ ਨ ਚਾਹੁ ਉਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁ ਨ ਚਾਹੁ ਉ
ਸੁਖ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਭੋਰਾ ਰੋ ਧਿਨ੍ਹ ਜੀ ਮਰ ਜੀ
ਦੁਨ ਕ੍ਰਿਕਾ ਜਾ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਜ ਭੋਰਾ ਸੁਖ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਜੀ ਕਰੀਆ ਤਿਏ ਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਲ ਰੂ ਤਿ ॥
ਜੀਓ ਪਨ ਛਾਡਿ ਕੇ ਹਮ ਨਹੀ ਚਾਹੁ ਤਰਾਜ

੩੩॥ ਗੁਰੂਮਾਤਲ ਸੁਤਸਮਗੁਮਰੁਸਾਲੇ
ਹੁੰਮਵਰੇਖਾ॥ ਇਨਮਾਰੈਮੋਕਉਜਦਪਿਹਉ
ਨਹਿਨਉਵਿਸੇਖਾ॥ ੩੪॥ ਰਾਜਤਜਉਤਿ
ਹੁਲੇਕਕਾਇਤੀਕਿਤੀਇਹਗੁਮਾ॥ ਸੁਤਨ
ਹਨਉਧਿੜਾਸਟਰਕੋਕਿਤਸੁੱਖਰਹੀਅੰ
ਧੁਮਾ॥ ੩੫॥ ਪਾਪਹੋਇਨਕੋਹਤੋਯਦਪਿ
ਲੋਹਥੀਮਾਰਾ॥ ਤਾਂਤੇਏਹਦਿਏਨਹੀਬੰਧ

ਸਹਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥੩੬॥ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਾ
ਰਕੈ ਸੁਖ ਲਹੀ ਮੇ ਕਿਹੁ ਭਾਇ॥ਏ ਜੁ ਭੁਲਾਨੇ
ਲੇ ਭੁਸ ਤੇ ਦੇਖੇ ਇਹ ਦਾਇ॥੩੭॥ਕੁਲ ਖੇਕੀ
ਨ ਦੇਖ ਜੇ ਅਉਰ ਮਿਤ ਕੋ ਦੇਹਾ॥ਜਾਂਨ ਚੁੰ ਜਾਪ
ਪਕਉ ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਕੋਰੇ॥੩੮॥ਕੁਲ ਖੇ
ਕੀਨੇ ਕੁਲ ਪਰਮ ਜਾਤ ਜੁ ਸਭੈ ਨ ਸੁਣਾ॥ਧਰਮ ਨ
ਸੈ ਕੁਲ ਕੋਹ ਤੇ ਹੋਤੁ ਅਧਰਮ ਸੁਭਾਇ॥੩੯॥

੦

੦ ਧੁ

ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਧਰਮ ਨ ਕੇ ਬਢੇ ਦੁਖ ਤਹੋ ਤ ਕੁਲਨ ।
ਗਹੋਇ ਦੁਰਨ ਸਿਕਰ ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜਾ ਦੇਖ ਨਿਰਧ ।
ਗ ॥ ੪੦ ॥ ਨਰਕ ਪੜੈ ਸਿਕਰ ਭੁਟੇ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਨੇ
ਹੋਇ ਪਾਤਿ ਤਹੋ ਹਿਤਿ ਨ ਕੋ ਪਿਤਰ ਪਿੰਡ ਦੇਇ
ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਲ ਹ ਬਰਨ ਸਿਕਰ ਭੁਟੇ
ਗਰਤ ਦੇਖ ਬਢਾਇ ਜਾਤੁ ਧਰਮ ਅਰੁ ਕੁਲ
ਧਰਮ ਦੇਉ ਜੁ ਦੇਤ ਨ ਜਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕੁਲ ਪ

ਰਮਨਕੀਨਸਟਾਇਹਨਿਰਸਿੰਦਹਜੁਹੋਇ॥ਸ
ਦਾਨਰਕਮੇਤੋਰਹੋਕਹਤਜੁਇਹਸਭੁਕੋਇ॥
੪੩॥ਬਡੇਪਾਪਕੋਕਰਨਕਉਨਿਸਚੋਕੀਭਾਬਿ
ਚਾਰਿ॥ਚਿਤਮੇਅੰਨਿਭੰਗਾਜਸੁਖਹਨਤਿ
ਕੁਟਿਬਨਿਰਧਾਰ॥੪੪॥ਕਰਿਮਰਿਏਹਬੀ
ਆਰਾਇਹਆਟੁਹਿਮੇਸਮੁਹਾਇ॥ਮੇਹਹ
ਭੈਜੁਸਹਜਹੀਮਾਨਲਹਿਭੰਸੁਖਭਾਇ॥੪੫

ਸਿਜੋਦਾਰਾ॥ ਐਸੇ ਕਹਿ ਅਰਜਨ ਤਬੈ ਬੈਠ
ਰਹਿ ਓਰ ਬਮਾਹਿ। ਕਰਤੇ ਤੁਹੇ ਸਰਧਨ ਖਸੇ
ਕਬਾਇਉ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥੪੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗ
ਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਖ ਹਮਾ ਬਿਦਿਆ
ਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਸੰਬੰ
ਧੇ ਅਰਜਨਾ ਬਿਖਾਨੇ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮਧਿਮਾ
ਇ॥੧॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮਾ

ਲਿਖਤੋ॥ ਏਕਸਮਾਬਿਖੈਕੈਲਾਸਪਰਬਤਿ ੨

ਉਪਰਿਮਹਾਂਦੇਵਮਹੁਪਾਰਬਤੀਕੀਆਪ
ਸਮੇਰੋਸਟਰੁਈ॥ ਤਾਗਉਰਾਪਾਰਬਤੀਪੁ
ਛੇਤੈ॥ ਹੇਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵਜੀ॥ ਤੁਮਅੰਤਹਕਰਨ
ਮਨਮਹਿਕਿਸੁਰਿਗਿਆਨਕਉਕਰਿਪਵਿਕਰੋ
ਜੀ॥ ਕਿਸੁਰਿਗਿਆਨਕਰਿਸਿਸਾਰਕੇਮਨੁਖ
ਤੁਮਕੋਸਿਵਕਰਿਪੁਜਤੇਤੈ॥ ਅਰੁਬਾਹਰਏ

ਹਕਰਮੁਤੁਮਾਰੋਦਿਖਾਈਵੇਤਹੈ। ਮਿਰਗਛਾ
ਲਾਓਦੇ। ਅੰਗਬਿਖੇਬਿਭੂਤਮਰਗਲੇਬਿਖੇ
ਸਰਪਪਏਹੈ। ਅਰੁਮੰਡੀਆਕੀਮਾਲਾਗਲੇ
ਮੇਹੈ। ਇਨਮੇਤਕੋਉਕਰਮੁਪਵਿਤਨਾਹੀ। ਤੁ
ਮਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਮੁਏਹੈਗੁਰਿਅੰਨਸੁਫਾਵਹੁਜੀ
। ਜਿਸਾਰਿਅੰਨਕਾਰਿਤੁਮਾਅੰਤਹਕਰਨਮੇਪ
ਵਿਤਨੇਜੀ। ਤਾਸੀਅਹਾਵੇਵਜੀਕਹਾਹੇਪਾ

ਰਬਤੀਤੁਸੁਫਾਨਿਸੁਰਿਅੰਨਕਰਿਮੇਅੰਤ ੧੦
ਤਕਰਫਾਮੇਪਵਿਕੋਹਸੋਰਿਅੰਨਸੁਫਾਨਿ
ਸੁਰਿਅੰਨਕਰਿਬਾਹਿਰਕੋਕਰਮੁਮੁਤੁਕੋਬਿਜ
ਪਤੇਨਤਿਸੋਵੁਰੀਤਗਰਿਅੰਨਤੋਤਿਸਕਾ
ਰਿਵੇਬਿਖੇਧਿਅੰਨਧਰੋਤਮੋਤਿਸੁਰੀਤਾਕੋ
ਰਿਅੰਨਕਰਿਮੇਨਕੋਈਬਾਹਿਰਕਾਕਰਮੁਬਿ
ਆਪਨਤਿਸਕਤਾਤਬਰਾਉਰਾਪਾਰਬਤੀਨੇ

ਕਹਿਆ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਗਿਆ ।
ਨਾਮੋ ਸਾਹੇ ਜੀ ॥ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕਉ ਸੁਫਲ ਕ
ਰਿ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਭਰੀ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀ ॥ ਤਾ
ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਾਰਬਤੀ ਤਿਸੁ
ਗਿਆਨ ਕਉ ਸੁਫਲ ॥ ਬਹੁ ਤਿਜੀ ਵ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬ
ਕੋ ਭਏ ਹੋ ॥ ਮੇਰੁ ਮੰ ਪੁਰਾਤਨਿ ਕਥਾ ਸੁਫਲ ਵਤ ਹੋ
॥ ਤੂ ਸੁਫਲ ਕਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਵਾਚਾ ॥ ਪਤਾ

ਲਾਖੰਡੁ ਬਿਖੇਸੇਸਨਾਰਾਕੇਸੀਸਪਾਰਿ। ਸ੍ਰੀਨਾ ੧੧
ਰਾਇਫਾਜੀਨੇਤ੍ਰਮੁੰਦਕਾਰਿਅਨਿਦਮੇਮਰਾਨ
ਭੁਏ। ਅਰੁਲਾਛਮੀਜੀਪੁਛਿਆ। ਹਸ੍ਰੀਨਾ
ਰਾਇਫਾਜੀ। ਤੁਮਚਉਦਹਿਲੋਕਕੋਈਸੁਰੁ
ਤੇਜੀ। ਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਆਤਮਾਕਉਭੁਟੀ
ਦਵਿਅਪਤੀਹੋਜੀ। ਨਿਦਅਰੁਆਲਸਤਿ
ਨਕਉਦਿਅਪਤੀਹੈ। ਜੇਜੀਵਤਮਸੀਹੈ। ਅ

ਰਤੁਮਤੋਤ੍ਰਿਰੁਗਾਨਾਤੀਤੋਹੇਜੀ॥ ਰਿਹਾਰੁਗਾਨਾ ०
ਤੇਰਹਤੋਹੇ॥ ਤੁਮਤਾਸੀਨਾਰਾਂਇਪ੍ਰਭੋਹੇਜੀ॥
ਇਹਮੁਏਕਉਬਡਾਮਸਚਰਜਲਾਗਤਾ
ਹੈਜੀ॥ **ਸੀਨਾਰਾਂਇੰਦੁਚਾ॥** ਸੁਫਲਛਮੀਮੇ
ਨੋਨਿਦਮਰੁਮਾਲਸਨਹੀਬਿਆਪਦਾ॥
ਇਕਸਬਦਰੂਪੀਸੀਰੁਗਾਵਤੁਰੀਤਾਹੇ॥
ਤਿਸੁਮੇਜਗਿਆਨਾਂਹੇਤਿਸੁਰਿਆਨਕਰਿਮੇ

ਸਦਾ ਮਚਾਨਿ ਅਨੰਦ ਮੇਰ ਹਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ १੨
ਹੁਕੈ ਸਾਰਿਆਂ ਨਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਰਿਆਂ ਨ ਕੋਥੈ
ਪਕਾਇ ਹੁਜੀ ਓ ਅਨੰਦ ਮੇਰ ਹਤਾਹੈ ॥ ਕੋ
ਈ ਕਲੇਸ ਦੁਖਾਇ ਸਜੀਅ ਕੋ ਬਿਆਪਨ
ਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਜੋ ਸੋਚ ਉਬੀਅ ਦੁਸਥਾ ਮੇ
ਰੇ ਅਕਾਸ ਰੂਪਿ ਹੈ ॥ ਤਿਉ ਇਹ ਗੀਤਾ ਸ
ਬਦਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੀਤਾ ਮੇ

ਮੇਰੇ ਮੀਰੁ ਤੈ॥ ਪੰਜਾਬਿਆਇ ਮੇਰਾ ਮੁਖੈ
ਅਰੁ ਪੰਜਾਬਿਆਇ ਮੇਰੀਆ ਭੁਜਾ ਤੈ॥
ਅਰੁ ਪੰਜਾਬਿਆਇ ਮੇਰਾ ਹੀਆ ਤੈ॥ ਸੋਲ
ਵੰਗਿਆਇ ਮੇਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਾਤੈ॥ ਅਠਾ
ਰਵੰਗਿਆਇ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਤੈ॥ ਅਰੁ ਜੋਗੀ
ਤਾਕੇ ਸੋਲ ਕਹੈ ਸੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾ ਵੀਹੈ ਬਹ
ਤਕੇ ਠ ਵੀਆਂ ਤੈ॥ ਅਰੁ ਗੀਤਾ ਕੋ ਜੇ ਅਛ

ਰਹੈਸੇਮਰੋਰਮਹੈ। ਮੇਸੀਜੇਮੇਰੀਸਬਦਰੂ ੧੩
ਪੀਰੀਤਾਹੈ। ਤਿਸਕਾਮੇਅਰਬਰਿਵੇਬਿਖੋਬਿ
ਚਰਿਹੈ। ਤਾਬਹੁਤਅਨੰਦਬਿਖੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ
ਤਾਹੈ। ਹੇਲਛਮੀਤ੍ਰਿਕਿਆਨਾਂਫਤੀਹੈ। ਤੂ
ਕਹਦੀਹੈ। ਏਰਸੀਮੇਚਰਨਮਲਤੀਹੈ। ਤਿ
ਸੁਕਰਿਮੁਏਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ। ਤਾਹੈ। ਹੇਲਛ
ਮੀਮੈਰੀਤਾਕੇਗਿਆਨਕਰਿਮਰਾਨਿਹਾਂ।

ਤਾਸੀਲਛਮੀਜੀਕਹਿਆਹੋਸੀਸਾਹਾਂ
ਇਠਜੀਅੈਸਾਹੀਤਾਕਾਰਿਆਨਹੈ॥ਤਿ
ਸੁਕੇਸੁਫਲਕਾਰਿਕੋਈਜੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਬਭੁਏ
ਹੈ॥ਸੇਮੇਕਹਦਾਹੈਤੂਸੁਫਲਕਾਰਿ॥ਸ਼ੀਲਰਾਂ
ਇਠੇਵਾਚ॥ਹੇਲਛਮੀਆਗੈਪਹਿਲਾਧਿ
ਆਇਚਲਿਆਹੈਜਬਪਾਤੁਵਅਰੁਕੈ
ਰਵਮਤਾਭਾਰਬਕੇਜੁਪਕੇਚਲੇ॥ਤਬਾਇ

ਹੁਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਕੋ ਹੋ ਜਾਨੇ ੧੪
ਲਛਮੀ ਇਕ ਬਰਨ ਕਾ ਸੁਨ੍ਹ ਬਾ ਸੇਵੁ ਹੁਕਰ
ਮੁਚੇਤਾ ਲੇਕ ਕਰਤਾ ਬਾ ਅਰੁ ਤੇ ਲੇਲੇ ਫਾਕ
ਬੇਪਾਰ ਕਰਤਾ ਬਾ ਤਿਸੁ ਨੇ ਇਕ ਬਕਰੀ ਪਾ
ਈ ਇਕ ਨਿਨ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਰਾ ਲੇ ਫੇਰਾਇ ਅੰ
ਬਾਵਹੁ ਤੁਹਾਂ ਬਿਛਕੇ ਪੜੇ ਤੇ ਜੁਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ੩
ਹੁਇਕ ਸਰਪ ਨੇ ਵਹੁਤਾ ਸਿਆ ਤੁਹਾਂ ਤਿਸ ਕੇ

ਤਾਤਕਾਲਹੀ ਪ੍ਰਾਨਤਿਕ ਸਗਾਏ ॥ ਤਾਉ ਸ
ਸੂਦ੍ਰ ਨੇ ਬਹੁ ਤਿਨ ਰਕ ਭੇਰੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਪਾਛੇ
ਤੇ ਬੈਲ ਕਾਜ ਨ ਮ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਹੁ ਇਕ
ਭਿਛੁ ਕਰੇ ਮੁਲਲੀਆ ॥ ਸੇਵਹੁ ਭਿਛੁ ਕਉ
ਸੀ ਬੈਲ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਾ ਸਾਗਾ ਦਿਨ ਮੰਗ ਤਾਛੇ
ਰੇ ॥ ਵਹੁ ਭਿਛੁ ਕਾ ਰਿਖਿਆ ਮਾਂਗ ਕਰਿ ਜੇ
ਲਿਆਵੈ ਅਪਨੇ ਕੁਟਿ ਬਸਾ ਬਮਿਲ ਕਾਰਿ

ਖਾਵੈ। ਬਹੁਰਿ ਬੈਲ ਸਾਰੀ ਗਤਿ ਦੁਆਰਿ ੧੫

ਪਰਿ ਬਾਧਿ ਮਾਰੈ। ਉਸ ਕੇ ਖਾਵੈ ਪੀਵੈ
ਕੀ ਖਬਰ ਕਛੁ ਸਹਜੇ ਲਏ। ਕਛੁ ਬੈਨੈ
ਹੀਰੁ ਸੀਉ ਸਕੇ ਆਗੇ ਪਾਇਓ ਛੇਰੇ। ਜਾਸ
ਵੇਰੈ ਵੇਰੈ ਫਿਰ ਬੈਲ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹ ਸਾਗਰਿ
ਮਾਂਗਤਾ ਫਿਰੈ। ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕੇ ਬਹੁਤ
ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਤੜਕ ਰਿਗਿ ਰੂਪ ਤਿਆ।

॥ ਲਾਗਾ ਮਰਨੇ ॥ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਟੇ ਨਹੀ
॥ ਮਰਨ ਗਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਦੇਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਕੋਈ ਤੀ
ਰਥਾ ਕਾ ॥ ਕੋਈ ਤਪਸਿਆ ਕਾ ਫਲ ਦੇਵੇ ॥
ਉਸ ਪਾਪਿ ਬੋਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਟੇ ਨਾਂਹੀ ॥ ३
ਬਠਿ ਹਾਂਏ ਕਰਗਨ ਕਾ ॥ ਆਇ ਨਿਕਲੀ ॥ ਉਨ
ਪੁਛਿਆ ਈਹਾਂ ਕੋ ਸੀਭੀ ਕੂਹੈ ॥ ਤਾ ਕਿਸੀ
ਨੇ ਉਸ ਕੇ ਉਕਹਾ ॥ ਈਹਾਂ ਬੋਲ ਅਤਿ ਕਾਲ

ਕੋਪਹੁਚਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਇਸਕੇਛੂਟਤੇਨਾਂਹੀ॥ ੯੬
ਭੀਪ੍ਰੀਨਦੇਰਹੇਏ॥ ਉਸਕੀਮੁਕਤਿਨਾਂਹੀਹੋਤੀ
॥ ਤਾਂਉਨਗਨਕਾਕਹਿਆ॥ ਮੈਜੇਕਛੂਕਰਮੁ
ਕਰਦੀਹਾਂ॥ ਤਿਸੁਕਾਫਲੁਬੈਲਕੇਨਮਿਤਮੇ
ਭੀਕਰਿਆ॥ ਇਤਨੇਕਹਫੇਨਾਲਬੈਲਕੀ
ਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ ਤਾਉਸੀਬੈਲਮਰਾਲੇਜਾਨ
ਮਜਾਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮਫਕੇਪਾਰਿਜਨਮਈ

ਆਪਿ ਤਾਨੇ ਉਸ ਕਾਨਾਂ ਮੁਸੁ ਧਰਮਾਰਖਿ
ਆਪਿ ਜਾਵਹੁ ਬਡਾ ਭਇਆ ਤਬ ਉਸ ਕੇ
ਪਿਤਾਨੇ ਉਸ ਕੇ ਬਿਨਿ ਆਰਥੀ ਕੀ ਮਾਗ।
ਉਸ ਕਉ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਚਰ ਰਹੀ
ਥੀ। ਵਹੁ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਉਨ ਸੁਸਰ ਮੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਇਕ ਨਿਬੀ ਚਾਰਿਕ ਰਿਕ ਰਿਕ ਹਿ
ਆਪਿ ਜੇ ਜਿਸ ਰਾਨ ਕਾ ਮੁਖੈ ਬੈਲ ਕੀ ਜੋਨਿ

ਤੇਹੁਰਾਇਆਬਾਉਸਕਾਵਰਸਨਕਰੀ ੧੨
ਏ।ਤਬਦੁਬ੍ਰਹਮਫਗਨਕਾਕੋਪਰਿਆ
ਇਆ।ਆਇਗਨਕਾਕਉਆਸੀਰਬ
ਦਕਰੀ।ਕਹਿਆਤੈਮੇਨੁਪਛਾਂਫਨੀਜੈ॥
ਤਾਗਨਕਾਕਹਿਆਮੇਨਹੀਪਛਾਂਫਨੀ॥
ਤੈਕਉਫਨਹੈ॥ਮੇਕਉਫਨਹੈ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਕਿ
ਆਪਛਾਂਫਨਹੈ॥ਤੈਬ੍ਰਹਮਫਨਹੈ॥ਮੇਵੇਸ੍ਵਰਾਹੈ॥

॥ ਤੰਬੂਰਮਫਕਹਿਅਮੇਵੇਹੀਬੈਲਹੰਗਾਨਿਜ
ਕੋਤੈਅਪਨਾਪੁਨਦੀਆਥਾਤਬਮੇਬੈਲਕੀ
ਜੂਨਤੇਫੂਟਾਬਾਹੁਫਮੇਬੂਰਮਫਕਪਰਿ
ਜਨਮਿਆਹਾਤਿਅਪਨਾਟਹੁਪੁਨਬਤਾਉ॥
ਤੈਕਉਨਪੁਨਕਹਿਅਹੈ॥ਤਾਗਨਕਾਕਹਿਅ
॥ਮੇਤਾਂਅਪਨਾਪੁਨਕੋਈਨਹੀਕਹਿਅਪਰ
ਮੇਰੇਪਾਰਿਇਕਤੇਤਾਹੈ॥ਉਹੁਸਵੇਰੋਨਪੜ

ਦਾਹੇ। ਮੇਉਸਦੇਵਾਕਪੜਦੀਹਾਂ। ਉਹਮੇ ੧੮
ਤੋਰਨਮਿਤਫਲਦੀਆਬਾ। ਤਬਬ੍ਰਹਮਾ
ਸਦੇਤੇਪੁਛਿਆ। ਰਿਤੋਤਾਤੈਕਿਆਪੜਦਾ
ਹੈ। ਤਾਤੇਤੇਕਹਿਆ। ਮੇਪਿਛੁਲੇਜਨਮਬ
ਹਮਫਕਾਪੁਤ੍ਰਬਾ। ਪਿਤਾਨੇਮੇਨਗੀਤਾਕੇਪ
ਹਿਲੇਪਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਨੇਸਿਖਾਇ
ਆਬਾ। ਇਕਾਦਿਨਮੇਕਹਿਆ। ਮੇਨੁਗੁਰ

ਕਿਆਪੜਾਇਜਾਨਾਨਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰਨਾਮੇ
ਨੂਸਰਾਪਦੀਆਗ॥ਕਹੇਤੂਸੁਆਹੈ॥ਤਬਮੇਸੁ
ਆਰੁਇਆ॥ਇਕਾਵਿਨਬਧਕਨੇਮੇਨੂਪਕ
ਕਿਆ॥ਇਕਬ੍ਰਹਮਨਾਕੇਪੁਤ੍ਰਨੇਮੇਨਮੇਲਲੀ
ਆ॥ਵਹੁਬਾਲਕਪਿਤਾਪਸੇਪਾਹਿਲੇਯਿ
ਆਇਗੀਤਾਨੀਕਾਪਾਠਕਰਦਾਬਾ॥ਮੇ
ਉਸਤੇਪਹਿਲੇਯਿਆਉਕਾਪਾਠਸਿਖਿਆਬ॥

॥ ਤਾਇਕਾਇ ਨ ਚਰਆਇ॥ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਾਣਕੇ ੧੫
ਪਾਰਿਮੇਆਇਆਪਨਕਛੁਨਥਾ॥ ਤਾ ਚਰ
ਮੇਰਾਪਿਜਗਲਗਾਇ॥ ਉਸ ਚਰਕੀਇ
ਹਗਨਕਾਮਿਤ੍ਰਥੀ॥ ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਸ ਆਵਾਇ ਨੁ
ਤਾ॥ ਮੈਂ ਈਹਾਂਗੀਤਾਕੇਪਹਿਲੇਪਿਆਇ
ਕਾਪਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰਤਾਰੇ॥ ਇਹਾਵੇ
ਸ੍ਵਾਸੁਫਾਵੀਰੈ॥ ਪਰਾਇਹੁਕਛੁਸਮਝਤੀ

ਨਾਹਿ। ਵਹੀ ਪੁਨਾਇਨ ਤੇਰਨ ਮਿਤ ਕਰਿਅ ।
ਬਾ। ਰੀਤਾ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਧਿਆਇ ਪੜਕਾਇ
ਹੁਣ ਲਯੋ। ਤਾਫੇ ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਅਸੀਰ
ਬਾਨ ਕਰਮੁ ਕਤਿ ਹੋਵੈਗੀ। ਇਤਨ ਕਹਿਣੇ
ਨਾਲ ਸੁਆਕੀ ਮੁਕਤਿ ਭੁਟੀ। ਤਾਰਾਨ ਕਾਨੇ
ਬੁਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰਨਾ ਛਾਡੁ ਦੀਆ। ਨਿਤਾ ਪ੍ਰ
ਤਿ। ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ। ਰੀਤਾ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਧਿਆ ।

ਇਕਾਪਾਠਸੁਫੈ॥ ਛਕੀਬ੍ਰਹਮਾਫੈਸੋਨੇ ੨੦
ਅਤੀਤਵੇਸ੍ਵਰੀਸਭੋਪੁਜਾਕਰਨਆਵੈ॥
ਤਾਬ੍ਰਹਮਨਾਮਪਨੇਪਾਰਿਗਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਨਾ
ਰਾਇਫਜੀਕਹਿਆਹੋਲਾਖਮੀਤਿਸੁਕਾਫ
ਲਾਕਿਤਨਾਕੁਕਹੀਐ॥੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮ
ਪੁਰਾਣੇਸਤੀਈਸਰਸੀਬਧੇਉਤਰਬੰਡੇ
ਰੀਤਾਮਗਤਮਨੇਪ੍ਰਥਮਧਿਆਇਸੰਪੂ

ਰਨਿਕੁਇਆ॥ ਸਿਜੋਵਾਚਾ॥ ਏਓਸਾਸ

ਅਖੀਆਕੁਰੈਅਰਜਨਕਰਨਾਕੁਇ॥

ਬਹੁਬਿਖਾਦਸਿਜੁਗਤਿਲਖਬੇਲੇਸੀਨ

ਦੁਰਾਇ॥੧॥ਸੀਕੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ ਅਰ

ਜਨਯਾਸਿਗਾਮਮਹਿਕਤਦੁਖਪਾਇਓ

ਮੀਤਾ॥ਕੀਰਤਅਰਸੁਰਗੋਹਰੈਕਾਇਰਾਨਿ

ਉਭੈਭੀਤਾ॥੨॥ਕਾਇਰਤਾਤੂਜਿਨਕਰੈਯ

ਭੋਤੋਨਹੀਨੋਗਾ ਛਾਂਡੀਕਚਾਈਹਿਆਕੀ ੨੧

ਏਸਤ੍ਰਨਿਕੋਰੋਗਾ ੩॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚਾ॥

ਹਰਿਜੀਯਾਸਿਰਾਮਮੈਹੈਭੀਖਮਅਰੁਦ੍ਰੁਣ

॥ ਪੁਜਉਕੈਸਰਸੋਹਨਮੈਸੋਕਹੀਐਸੋਨਾ॥

੪॥ ਭੀਖਮਾਂਗਾਬਰਖਾਈਐਗੁਰਹਨਬੇ

ਜੁਅਨੀਤਾਗੁਰਹਮਾਰਭੋਗਾਹਿਕੋਰੋਭੁਖ

ਸੁਲੇਹੁਰੀਤਾ ੫॥ ਏਹਜੁਮੈਨਹੀਜਾਨੈਚੋਹਾ

ਰਗੁਲੀਕੋਨੀਸਤਿ॥ ਜਿਨਹਿ ਮਾਰਤਮਨਹਿ
ਜੀਅੇਤਠਾਂਢੇਹੇਸੀਤਿ॥ ੬॥ ਧਰਮਮਾਂਤੁ
ਹਉਮੁਛਹਉਪੁਛਤਿਕ੍ਰਿਪਨਸੁਭਾਇ॥ ੭॥
ਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਹੋਈਜੈਜੁਗਤਿਬਤਾਇ
॥ ੮॥ ਭੂਮਲੋਕਸੁਰਲੋਕਕੋਲਹਉਅਕੰਟ
ਕਰਾਜਾ॥ ਇਦ੍ਰਸੇਖਤਿਹੀਅਕੋਜਾਇਨਸੇ
ਕਸਮਾਜਾ॥ ੯॥ ਸਿਜੇਵਾਚਾ॥ ਐਸੇਕਹਿਸੀ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਸਿਉਮਰਜਨਤਾਹੀਬਾਰਿ॥ਜੁਧਨ ੨੨

ਤਉਹਰਿਜੀਕਰਉਯਾਹਕੀਨੋਨਿਰਧਾਰਿ

॥ਵੇਉਸੈਨਾਮਾਂਧੁਜੋਮਰਜਨਕੀਓਭਾਬਿ

ਖਸਦਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਵਿਤੁਹੋਇਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੀਨੋਬ

ਰਨਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧੦॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਵੈਸੋਚਾਮਸੋਚਿਨੋਵਾਚਾ॥

ਓਕੀਕਰਤਿਕਹਤਾਰਿਅਨਕੀਬਾਤਾਸੋਚ

ਲਪਾਤਿਤਕਰਤਹੋਜੀਦ੍ਰੁਮਉਰਗੁਜਾਗਤਿ॥

੧੧॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਰੁ ਨ ਰੁਪ ਤ ਨਿਤੋ ਇਨ ਕੋ ਨਾ
ਸਨਹੋਇ। ਤਿਤੁ ਕਾਲੁ ਮੇ ਬਿਰਹ ਹੈ ਮੇ ਸਸਰ
ਕੋ ਨੋਇ। ੧੨॥ ਬਾਲ ਜੁ ਬਾ ਅਰੁ ਬਿਰਧ
ਤਾ ਯਾ ਦੇਹੀ ਮੈ ਹੋਤਾ। ਤੈਸੇ ਦੇਹਾਂ ਤ ਰਿਲਾ ਦੇਹੀ
ਰਨ ਮੈ ਹੋਤਾ। ੧੩॥ ਅਰ ਜਨਾਇ ਵੀਗਰਿਤ
ਮਿਲ ਬਿਖੋ ਜੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਤਾ। ਸੀਤ ਉਸਨ
ਹੀ ਬਿਰਹ ਹੈ ਸਭੁ ਨ ਕਉਇ ਹੋਤਾ। ੧੪॥

ਜਾਤਾ ਬਿਖਾਨੇ ਹੋਇ ਕਹੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਨੇਸ ੨੩

ਮਾਂਨਾ। ਵਹੈ ਧੀਰ ਮੁਕਤ ਹਿਲੇ ਬਾਤੁਇ

ਹੈ ਪਰਮਾਂਨਾ॥ ੧੫॥ ਜੇਹੈ ਸੋ ਬਿਨ ਸੇਨ ਹੀ ਜੇ

ਬਿਨ ਸੋ ਸੇਨ ਹੀ॥ ਜੇ ਇਨ ਤਤ ਨਿਕੇਲ ਖੇ

ਗਟੀ ਮੈ ਰਿਅਸਤਿ ਮਾਂਹਿ॥ ੧੬॥ ਜਾ ਸਿਉ

ਜਗਾਯਾ ਹਿਹੈ ਸਕਲ ਅਬਿਨਸੀ ਸੇਨਾ

ਨਾ ਜਾਂਹਿ ਬਿਨਸੇਨ ਕੇ ਸਕੈ ਤਾਂਹਿ ਆਤਮਾ

ਮਾਨਾ॥੧੭॥ ਅੰਤਿ ਵੰਤ ਸਬ ਦੇ ਹਿੰ ਹੋ ਜੀਉ
ਰਹਤਿ ਚੇਨਿ ਤਾ॥ ਅਥਿ ਨਾ ਸੀ ਵਹੁ ਵਸਤੁ ਹੋ
ਜੁਧ ਕਰੈ ਕਿਨ ਮਿਤਾ॥੧੮॥ ਜੋ ਯਾ ਕਰੈ ਤਾ
ਗਨੈ ਹਨੁ ਤੇ ਗਨੈ ਜੁ ਕਹਿਐ॥ ਜਗਨ ਮਰੈ ਮਾਰੈ
ਨਹੀ ਮਾਰਿ ਮਾਂ ਨੀ ਵੈ ਵੇਇਐ॥੧੯॥ ਜਗ
ਨ ਮਰੈ ਉਪ ਜੈ ਨਹੀ ਭੁਇ ਓਨ ਆਗੈ ਹੋਇ
ਅਜਰ ਪੁਰਾਤਨ ਨਿਤ ਹੋ ਮਾਰੈ ਮਰੈ ਨਸੈ

ਇਮ ੨੯॥ ਜੋ ਜਾਂ ਨਤ ਪਹਿ ਆਤਮਾ ਅਜ ੨੬

ਅਥਿਨਾਸੀ ਨਿਤਾ ਸੋ ਨਰ ਮਾਰੈ ਕਉ ਨਰ

ਉਤਾਹਿ ਹਨੈ ਕਉ ਮਿਤਾ ॥ ੨੯॥ ਜੋ ਸੋ ਪਟ ਜੀ

ਰਨਿ ਤੇ ਜੋ ਪਹਰਤ ਨਰ ਜੋ ਨਵੀਨਾ ਵਿਹਿ

ਪੁਰਾਤਨ ਜੀਵਤਾ ਨਿਨਈ ਲਹਤ ਪਰਬੀ

ਨਾ ॥ ੨੫॥ ਯਹ ਹਿਨ ਕਟੇ ਹਥੀ ਮਾਰ ਸਿਉ

ਪਾਟੁਕ ਸਕੈ ਜਾਗਾ ਭੁਗ ਸਕੈ ਜਲ ਨਾਂਹਿ

ਨੈਸੇਕਨ ਸਕੈ ਬਿਆਗਾ॥ ੨੩॥ ਕਟੈ ਜਰੈ
ਸੁਕੈ ਨਹੀ ਅਵਰ ਨ ਭੁਗਨਿ ਜੋਗਾ॥ ਨਿਤ
ਰਹੈ ਸਬੁ ਭੰਗ ਬਿਰਾਮ ਬਿਨਾ ਸੀ ਬਿਨੁ ਰ
ਗਾ॥ ੨੪॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਹੀ ਜਾ ਅਤਿ ਤੁਰੈ
ਅਵਿਕਾਰੀ ਤਿਹ ਜਾਨਾ॥ ਐਸੇ ਯੋਕੇ ਜ
ਨਕੈ ਸੋ ਕਲਹੈ ਨਿਨਾ ਮਾਨਾ॥ ੨੫॥ ਜੇ ਤੂ
ਜਾਨੈ ਜੀਵ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜੋਹੈ॥

ਤਉ ਸੋ ਕਤੂ ਜਿਨ ਕਰੈ ਮਨ ਦ੍ਰਿੜ ਤਉ ਮੋਗੋਇ॥ ੨੫

੨੬॥ ਜੇਉ ਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨ ਸਹੈ ਮਰੈ ਸੋਉ ਪਜੈ ਆ

ਇਹੋ ਨਹਾਰ ਸੋਹੈ ਤਿਹੈ ਤਹਾਂ ਸੋਹ ਬਢਾਇ॥

੨੭॥ ਪਛੇਦੁ ਜਾਂਹਿ ਨ ਜਾਣੀਏ ਆਰੋਪ ਝੋਲਨ

ਨਾ॥ ਮਾਝੇ ਯਹਿ ਕਛੁ ਦੇਖਿ ਮੇਤਾ ਕੋ ਸੋ ਕਰਨ ਮਾਂਟ

੨੮॥ ਜੇ ਯਾਚੈ ਦੇਖੈ ਕਹੈ ਬੁਝੈ ਅਚਰ ਜਤੁ ਆਇ॥

ਸੁਨੈ ਅਚਰੁ ਉਸੈ ਲਗੈ ਯਹਿ ਜਾਨਿ ਚਿੰਨਹਿ ਜਾਇ

੨੫॥ ਜੀਵਨਮਾਰਿਓਜਾਤਹੈਬਸਤਸਕੁਨਿ
ਕੀਏਹਿ॥ ਤਾਂਤੋਸੋਚਨਕੀਜੀਏਕਰਕਾਹੁਸੇਨੇ
ਹਾ॥ ੨੬॥ ਅਪੋਨੋਧਰਮਵੀਚਾਰਿਤੂਜਿਨਛਾ
ਤੈਸਿਗਾਂਮਾ॥ ਧਰਮਜੁਧਤੇਛੜੀਅਮਤਿਅਉਰ
ਨਕਛੁਅਉਰਗਾਂਮਾ॥ ੨੭॥ ਅਪੁਨੀਇਛਾਤੇਲ
ਹਿਉਖੁਲਿਉਸੂਰਗਕਉਦੁਵਾਰਾ॥ ਭਾਰਾਵੰਤ
ਛੜੀਲਹੈਅੈਸੇਰਫਾਯਾਬਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਅਉ

ਰਧਰਮਸਿਰਗਾਂਮਕੋਜਉਤ੍ਰੁਕਰਹੈਨਾਹਿ॥ਤਜ ੨੬
ਕੋਕੀਰਤਿਧਰਮਕਉਪਫੁਹੈਪਾਪਨਿਮਾਂਹਿ॥
੩੩॥ ਸਭੈਲੋਕਕਹੈਅਬੈਤੋਰੇਅਜਸੁਬਦ
ਇ॥ਅਜਸਪਤਿਸਟਾਵੰਤਕਉਮਰਨੇਤੇਅ
ਧਿਕਾਇ॥੩੪॥ ਭੈਤੇਅਰਜਨਰਫਤਨਿਉ
ਸਭੈਕਹੈਇਹਬੀਰ॥ਤੁਹਿਬਲਵੰਤਜੁਮਾਂਨਤੇ
ਅਬਲਪੁਕਹੈਧੀਰ॥੩੫॥ ਤੇਰੇਅਰਸਬ

ਕਹੈਗੋ ਜੇ ਅਨਕਹਨੀ ਬਾਤਿ ॥ ਨਿਜ ਪਾਟਿ
ਅਣੀ ਕੇ ਸੁਣੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ਤਾਤ ॥ ੩੬ ॥
ਲੜਤ ਮਰਹਿ ਲਹੈ ਸੁਰਗ ਜੀਤਿ ਪਹੁ ਮੀਰ
ਗੁ ॥ ਉਠਾ ਅਰਜਨ ਤੂ ਜੁਧ ਕਰਿ ਯਹਿ ਜੁ ਤੋ ਕੇ
ਜੇਗਾ ॥ ੩੭ ॥ ਲਾਭੁ ਗਾਨ ਅਰੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜੀਤਿ
ਓਹਾਰ ਸਮਾਂ ॥ ਤੇਤੇ ਅਰਜਨ ਨਿਜੁ ਧਰਿ ਪ
ਪਲੇਹਿ ਜਿਨ ਮਾਂਨਿ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਂਖ ਬੁਧ ਤੇ ਸੋਕ

ਹੀ ਕਹਤ ਨੇਗ ਬੁਧਿ ਤੇਰਿ। ਤਾਂ ਬੁਧਿ ਕੇ ਸੀ ੨੩
ਨੇਗ ਤੇਰੇ ਨ ਕਰਮ ਨੁ ਮੇਰਿ। ੩੫। ਕਰਮ
ਕਰੇ ਬਿਨ ਕਾਂ ਮਨ ਤਾਂ ਕਰੇ ਇਨ ਨਾਸੁ। ਅ
ਲਪ ਕੀਏ ਹੁਪਰ ਮਕੇ ਕਾਟ ਤਰੁ ਉਭੈ ਫਾਸੁ
॥੪੦॥ ਬੁਧਿ ਜਨਿ ਸਚੇ ਵੰਤ ਕੇ ਏਕੇ ਹੋਤੁ ਜਾਂ
ਨਾ। ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਨਿਸਚੇ ਨਹੀ ਤਿਨ ਹਿ
ਬਹੁਤਿ ਬੁਧਿ ਮਾਂਨਿ। ੪੧॥ ਬੇਦ ਹਮਾਂ ਨਤ

ਸ੍ਰਗਵਲੇਖਾਮਾਰਿਆਨੀਲੋਇਕਹ
ਤਜੁਏਕਛੁਅਵਰਨਹਿਤਿਨਮਨਿਗਿਅ
ਨਨਹੋਇ॥੪੨॥ ਸ੍ਰਗਲੇਖਕੀਕਾਂਮਨਾਂਰ
ਹਤਜੁਤਿਨਕੇਚਿਤਾਕੁਰਗਵਤ੍ਰਿਅਈਕੇ
ਲੀਏਕਰਤਿਕ੍ਰਿਆਸਿਉਹਿਤਾ॥੪੩॥ ਤੇ
ਗਬਰਾਈਕਾਂਮਨਾਂਤਿਨਕਉਚਿਤਹਿਰਲੇ
ਤਾਨਿਸਚੈਕਰਤੇਬੁਧਕਉਨਹਿਸਮਾਧਿਮੇ

ਏਤਾ॥੪੪॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਕਰਮਕੋਕਰਹਤਹੈਂਦਜੈਸੁ ੨੮
ਤਿਤੁਮੀਤਾ॥ ਧੀਰਜਪਰਦੁਖਸੁਖਸਬੈਜੋਗ
ਖੇਮਤਿਜਚੀਤਾ॥੪੫॥ ਵਾਪੀਕੁਪਤਤ੍ਵਾਗਸਿ
ਉਸਰਤਜੁਏਕੋਕਾਨਾ॥ ਤੈਸੇਜਾਂਨੈਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਲਗਤਬੋਧਕੀਸਾਨਾ॥੪੬॥ ਤੇਅਧਿਕਾਰ
ਜੁਕਰਮਮੇਨਾਂਹਿਫੁਲਨਿਸਿਉਹੇਤਾ॥ ਕਰਮ
ਨਿਕੋਫੁਲਛਾਤ੍ਰਿਕੋਕਰਹੁਕਰਮਗਾਰਿਚੇਤਾ॥

੪੭॥ ਜੋਗਾਇਸਾ ਬਿਤਹੁ ਏਕਰਮ ਕਰਿ ਸਮੇ
ਸੀਰਿ ਕੋਤਿ ਮਾਗਾ ਮਿਧਾ ਮਿਧਾ ਸਮਾਂ ਨਰ
ਨਿਏ ਹੀ ਜੋਗਾ ਮਨੁ ਰਾਗਾ ॥੪੮॥ ਬੁਧ ਜੋਗਤੇ
ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਜਨ ਤੇ ਪੁਟਿ ਜਾਂਨਾ ਸਰਨਿ ਰੇ
ਇਤੁ ਬੁਧਿ ਕੀਏ ਨ ਕਾਂ ਮਨਾਂ ਮਾਂਨਾ ॥੪੯॥ ਬੁਧਿ
ਜੁਗਾਤਿ ਦੇਉ ਤਨ ਤਿਕਹਾ ਪੁਨ ਕਹਾ ਪਾਪਾ ਜੇ
ਰਾਕਰਮ ਮੇਰਿ ਤਰਹੈ ਸੇਈ ਕਰਿ ਤੁਮਾਪਾ ॥੫੦॥

ਚੇਤਨਾਹਿਤੇਕਰਮਫਲਜੋਪਾਤਿਤਬਡਿਭਾਰਾ ੨੬

॥ਕਰਮਬਿਧੋਕੇਡਾਰਕੈਲਹਤਮੁਕਤਿਅਨੁਗਾ

ਗਾ॥੪੧॥ਮੇਹਿਸੁਖਨੋਕੇਜਬਤਜੈਅਰਜਨਤੇ

ਹੀਬੁਧਿ।ਤਬਚਾਹੈਵੈਰਾਗਾਕਉਚਿਤਮੇਕ

ਰਿਕੈਸੁਖਾ॥੪੨॥ਤੇਹੀਮਤਿਬੈਰਾਗਾਮੇਜਬ

ਇਸਾਬਿਰਹੈਇਮੀਤਾ।ਤਬਸਮਾਧਿਮੈਦੋਗਲ

ਹੋਤਸੁਨਿਸਚਲਚੀਤਿ॥੪੩॥ਅਰਜਨੇਵ॥

॥॥ नारीति सचल घुघि रैतां वेचि गत
घडादि। कैमै घैलता किछि गत चलत
नुगै किछु तादि॥ ५०॥ श्री गुरु दत्त दत्त॥
नैरै मत मरि का मत ति लेखत नै नु केदि॥
मात म सुख सिंते पग रि निस चल घुघि
मैरै दि॥ ५५॥ दुख केत निभ नै नहि सुख
चाहे नहि चित्त। तनै नै नु मरु कू प भु निस

ਚਲ ਬੁਧਿ ਸੁਮਿਤਾ ॥ ੫੬ ॥ ਨੇਹੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੇ ਕਰੈ ਭੁਲੇ ੩°
ਬੁਰੇ ਕੀ ਚਾਹਿ ॥ ਭੁਲ ਬੁਰੇ ਸਿਉ ਕਾ ਜਨਹਿ ਬਿਰਥੁ
ਧਿਲਖੀਐ ਤਾਂਹਿ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਉ ਕਛੁ ਆਨਿ ਜਾਨੈ
ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਾਹੁ ਪਸਹਿ ਲੇਤਾ ॥ ਤੇਸੇ ਬੈਠੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
ਨਿਤ ਜਾ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਹੇਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਖੇ ਕਹਤ
ਹੈ ਦੂਰ ਸਿਉ ਤਜਤ ਜੁ ਹੈ ਆਹਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਦੇਖਿ
ਓਨਾ ਤਿਹੈ ਅਭਿਲਾਖਾ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਰਿ

ਅਵਿਤਨੇਪੁਰਖਹੈਜਤਨਕਠਨਤਸਾਧਾ॥
ਇੰਦ੍ਰੀਅਤਿਬਲਵਿਤਹੈਤਉਲਗਾਵਤਬਿ
ਆਧਾ॥੬੦॥ ਤਾਂਤੋਰਕੈਇੰਦ੍ਰੀਅਨਿਸੋਮੇਚਿ
ਤੋਕੇਲਾਇ॥ ਬਸਿਕੀਨੀਜੇਨਏਸਰੁਸੋਬਿ
੩ ਰਬੁਧਿਸੁਰਾਇ॥੬੧॥ ਜਬਪਾਵਤਬਿਖੇਕ
ਉਤਿਨਕਉਉਪਜਤਸਿਰਿ॥ ਕੰਮਜੁਉਪਜ
ਤਿਸਿਰਿਤੇਤਾਂਤੋਰੁਧਾਅਭੰਗਾ॥੬੨॥ ਮਹਿਚ

ਤਿਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਮਹੈ ਤੇ ਸੁਧ ਨਾਸੁ॥ ਸੁਧ ਗਏ ਬੁਧ ੩੧

ਗੁਨ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਨ ਜੇ ਮਿਤ ਪਾਸੁ॥ ੬੩॥ ਗਾਗ

ਦੇਖ ਕੇ ਤਜੈ ਨ ਕਰਤਾ ਬਿਖੇ ਕੀ ਯੋਗੁ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ

ਕੋ ਜੇ ਬਾਸਿ ਕਰੇ ਲਏ ਸਾਂਤ ਕੀ ਭੋਗੁ॥ ੬੪॥ ਸਾਂਤ

ਮਿਥੈ ਮੇਜੇ ਗਾਹਤ ਹੋਤ ਦੁਖ ਨਿਕੀ ਗੰਨਾ ਬੁਧਿ

ਤਬੈ ਬਿਰਹੇ ਤਿਹੈ ਜਹਿ ਤੁਨੀ ਕੀ ਮਾਂਨਾ॥ ੬੫॥

ਜੇਗਾ ਬਿਨਾ ਬੁਧਿ ਗੁਨੀ ਬੁਧਾ ਬਿਨ ਹੋਇੰਦ੍ਰੀਅ

ਅੰਨਾ/ਪਿਆਂਨਾਬਿਨਾਪੁਨਿਸਾਂਤਨਹਿਤਾਂ
ਬਿਨਸੁਖਨਸੁਜਨਾ॥੬੬॥ ਇੰਦ੍ਰਿਜੀਤਜਿ 3
ਫਿਰਤੁਹੈਤਿਤਤਿਤਲਿਆਵੈਖੇਚਾਅਨੇ
ਬੁਧਿਹਰਲੇਤੁਹੈਬਾਂਇਨਵਜਿਓਮੇਚਾ॥੬
੭॥ ਜਿਨਾਇੰਦ੍ਰਿਜੀਤੀਸਭੇਠਉਰਠਉਰਤੇਅ
ਨਾਬਿਖੇਤਿਆਗੀਜਿਨਕੀਓਬਿਰਬੁਧਿ
ਤਹੈਅੰਨਾ॥੬੮॥ ਜੇਨਾਨਿਜਾਗਤਿਹੈਤਹਾਂ

ਗੰਸਰੁਨਕੀਰਾਤਾ/ਨੀਉਜਹੰਨਾਕੁਤਸਰੈਸੇ ੩੨

ਮੁਨਿਕੋਨਿਸਭਾਂਤਿ॥੬੫॥ਨੈਸੇਨਲਸਰੁਸਰ

ਤਿਕੋਮਿਲਤਸਮੁੰਦ੍ਰੈਜਾਇ॥ਤਿਉਸਮਾਂਨਸਰੁ

ਕਾਂਮਨਾਂਸਾਂਤਰਹੈਤਹਾਂਆਇ॥੬੬॥ਤਜਕੇਮ

ਨਸਰੁਕਾਂਮਨਾਂਦੇਨਿਸਧੇਹੀਰੇਇ॥ਅਹਿਕਾਰ

ਮਮਤਾਤਦੇਤਾਂਮਹਿਸਾਂਤਸਮੇਇ॥੬੭॥ਬ੍ਰਹ

ਮੁਰਿਅਮਾਂਨਤੋਸੇਕਹਿਓਨਾਂਤੋਮੇਹਿਨਸਾਇ॥

ਸੋਬੁਧਿਅੰਤਸਮੇਰਹੈਮਿਏਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਾ
ਇ॥੨॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਰੀਤਾਸੁਪਨਿ
ਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜਿਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਨਾਰਜਨਸਿਬਾਦੇਸਾਂਖਯੋਗੇਨਾਂਮ
ਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੨॥ ਆਗੇਦੁਜੋਧਿਅ
ਇਕਾਫਲੁਮਹਾਤਮਚਲਿਆਸ੍ਰੀਧਾਰਾਇ
ਕੇਵਚ॥ ਹੇਲਫੁਮੀਅਬਤੋਦੁਜੋਧਿਆਇ

ਕਾਮਹਾਤਮਕੋਰੇਯੋਸੋਸ਼ਟਲਕਾਰਿ। ਅਖਲ ੨੩
ਦੇਸਮੇਇਕਪੁਰਨਿਨਾਂਮਾਂਨਗਰਹੈ। ਤਹਾਂਏਕਦੇ
ਦੁਸੁਸਰਮਾਸੋਬੋਧਨਪਾਤ੍ਰਥਾ। ਅਰੁਸਾਧਾਕੀ
ਸੇਵਾਬਹੁਤਿਕਰਤਾਥਾ। ਇਕਦਿਨਸਾਧਾਕੋਕ
ਹਫੇਲਾਗਾ। ਏਸਾਧੇਜੀਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਮੇ
ਨੁਸੀਨਾਰਾਂ। ਇਨ੍ਹਨੀਕੋਜਾਨਨੇਕਾਰਿ। ਅੰਨ
ਉਪਦੇਸੁਕੋਰੇਜੀ। ਨਿਉਕਾਰਿਮੇਰੀਕਲਿਮ।

ਲੋਹੇਇਜੀ॥ ਮੇਸੇਖਪਦਵੀਪਾਵਾਜੀ॥ ਮੇਸੇ
ਕਰਿਸਾਧੇਕੇਸੇਵਤੇਸੇਵਤੇਬਹੁਤਿਬਰਸੁਬੀ
ਤੇ॥ ਤਹਾਂਇਕਦਿਨਬਾਲਨਾਂਮਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ
ਮਾਇਆ॥ ਉਸਕੀਯੇਵਾਬਹੁਤਿਕਰੀ॥ ਕਹੇ
ਏਸਾਧਜੀ॥ ਮੇਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੇਸੀਨਾਰਾਂਇਲ
ਜੀਕੈਪਾਂਵਲੇਕਗਰਿਆਨਉਪਦੇਸੁਕਰੇਜੀ
॥ ਨਿਤਕਰਿਮੇਰੇਜੀ॥ ਆਕਾਕਲਿਆਲੋਹੇ॥

ਜੀ। ਮੈਂ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਾ ਜੀ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮ ੩੪

ਚਾਰੀ ਕਰਿਆ। ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਰੀਤਾ ਜੀ ਕੇ

ਦੁਸਰੇ ਪਿਆ। ਇਕਾਮ ਹਾਤਮ ਸੁਫਾ। ਇਦਾ ਹਾਂ

। ਉਸ ਕੇ ਸੁਫੇ ਤੇ ਰੀ ਕਲਿਆ। ਲੋਹੇ ਇਰੀ। ਤਾਂ ਦੇ

ਦੁਸਰੇ ਮੇਂ ਕਰਿਆ। ਏਮ ਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਰੀਤ।

ਜੀ ਕੇ ਦੁਸਰੇ ਪਿਆ। ਇਕਾਮ ਹੇਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾ

ਗੇ। ਉਂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ। ਉਤਿ ਮਾ ਹੋ ਜੀ।

ਬਾਲਨਾਂ ਮੇਬ੍ਰਹਮੁ ਚਾਰੀ ਕਹਿਆ ਆਇਕ
ਮੈ ਤੈਨੁ ਪੁਰਾਤਨਿ ਕਥਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਇਦਾ
ਹਾ ਤਿਸੁ ਵਟ ਕਰਿ ਗਾਇਕ ਗਾਤਰੀ ਨਾਂ ਮਾਂ
ਬਕਰੀ ਅੰਕਾ ਚਰਵਾ ਲਥਾ ਬਨ ਬਿਖੈ
ਏਹੁ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬਕਰੀ ਅੰਕਾ ਚਰਵਾ ਵਟ ਜਾ
ਤਾਥਾ ਤਹਾਂ ਮੇਇਕ ਦਿਨ ਟਿਲੇ ਪਰਿ ਬੈ
ਠਾਭੁ ਜਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਜਾਂ ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਅੰ

ਪਰਿਕਰਚਲਿਅਨਗਹਿਬਿਬੇਬਰੁਬਨਮੇ ੩੫
ਸਿੰਘਬੈਠਾਏਬਾਇਕਬਕਰੀਜੋਸਰੁਨਾ
ਬਕਰੀਅੰਕੇਅੰਕੇਸੁਲੀਜਾਤੀਬੀ॥ਤਿ
ਸੁਬਕਰੀਕੋਦੇਖਕਰਿਸਿੰਘਉਠਦਉਤ੍ਰਿ
ਆ॥ਤਾਂਬਕਰੀਅੰਕੇਚਰਦੁਰੇਕਰਿਅੰ॥
ਏਹੁਕਿਆਅਚਰਜਰੁਇਆ॥ਬਕਰੀ
ਕੋਦੇਖਕਰਿਸਿੰਘਨਠਾ॥ਤਾਂਬਕਰੀਅੰਕੇ

ਚਰਵਾਰੇ ਕਹਿਆ ਹੋਸੀ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀਏ
ਤਕਿ ਮਥੁਇਆ ਤਾਂ ਮੇਟਿ ਲੇਤੇ ਉਤਰਿ
ਉਸੀ ਮਾਰਗ ਮਾਇਨਿ ਕਹਿਲਿਆ ਤਾਂ ਬ
ਵਾਰ ਕਰੀਆ ਵੇਚਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ
ਜੀਆ ਜਮੈ ਬਤਾਅ ਚਰ ਜਦੇਖਿ ਮਾਹੈ॥
ਤਾਮੈ ਕਹਿਆ ਹੋ ਕਿ ਮਾਤੈ ਅਚਰ ਜਦੇਖਿ
ਮਾਹੈ॥ ਤਾਉਨ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬਕਰੀ ਅੰਸੁ

ਨਾਕੇਸੁਹਰੇਇਕਬਕਰੀਜਾਤੀਬੀ॥ਤਿਸਕੇਦੇਖ ੩੬
ਕਰਿਸਿਪਨਠਾਜੀ॥ਇਹੁਮੈਨੋਬਹੁਅਸਚਰਜ
ਲਾਗਦਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਜਾਧੋਜੀ
॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ॥ਦ੍ਰਿਸਟਹੋਜੀ॥ਤੁਮਇਹਾਬ੍ਰ
ਤਾਂਤਮੈਨੁਕਾਰਿਸੁਨਾਵੇਜੀ॥ਇਹੁਕਿਆਚਰਿਤ੍ਰ
ਹੋਇਆਹੋਜੀ॥ਤਾਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆ॥ਕਿ
ਮਾਉਰੇਅਜਾਪਾਲਾ॥ਮੈਤੇਨੁਇਕਇਨਾਕੇਪਿ

ਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵਤਾ ਚੰਗਾਇ
ਗੁਬਕਰੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਭੁਗੰਟਿ ਲਥੀ। ਸ
ਤਇਸ ਕੀ ਸੁਦ੍ਰਬੀ। ਜਾਇਸ ਕਾ ਕੁਰਤਾ ਮੁਅ
ਮਤਾਂਇ ਗੁਬਤੀ ਭੁਗੰਟਿ ਲਭੁਈ। ਨਿਸੁ ਸਿੰਦਰ
ਬਾਲ ਕਕਉ ਨੇਖੇ ਤਿਸ ਕਉ ਖਾਇ ਲੇਵੈ। ਅਰੁ
ਇਹੁ ਜੇ ਸਿੰਘ ਬਾਸੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬਧਕ
ਥਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਹੁ ਬਧਕ ਪੀਖੀ ਅੰਕਉ ਪਕ

ਤੁਨੇਗਇਆਬਾਇਹੁਨੁਇਲਭੀਬਨਮੇ ੩੭

ਗਈਬੀਤਹੰਇਨਹੁਇਲਨੇਬਪਕਕਉ

ਖਾਇਲੀਆਆਬਵਹੀਨੁਇਲਆਇ

ਬਕਰੀਭੁਈਏ। ਸਿੰਘਕੋਅਪਣੇਪਿਛਲੇ

ਨਮਕੀਖਬਰਬੀ। ਇਤਨਮਿਤਸਿੰਘਬਕਰੀ

ਦੇਖਕਰਿਨਹੁਯੇ। ਕਿਹੈਹੁਲਭੀਮੇਨੁਖਾਂਵਲ

ਆਈਏ। ਤੁੰਅਜਾਪਾਲਨੇਕਹਿਯਾਹੋਬ੍ਰਹ

ਮਚਾਰੀਜੀ। ਮੇਪਿਛਲੇਜਨਮ ਬਿਖੇਕਉ
ਲਾਥਾ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆਤੁਪਿਛਲੇ
ਜਨਮ ਬਿਖੇਚੰਡਾਲਾਥਾ। ਤਾਂਫੇਰਅਜਪਾ
ਲਕਹਾ। ਹੇਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਜੀ। ਕਿਛੁਮੇਸੀ। ਬਿ
ਸਿਭੀਹੋਇ। ਜਾਂਤੇਹਮਤਿਨੇਜਨੇਅਧਰਮ
ਦੇਹਤੇਛੁਟੇਜੀ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆ
। ਅਬਮੇਤੀਨਾਂਹੀਜਨਿਅਕੋਮੁਕਤਿਕਰੇਹ।

॥ ਇਕ ਬਿਤਾਂਤ ਤੁਮ ਮੈ ਤੇ ਸੁਫਲ ਲੇਵੇ ॥ ਇਕ ਪਰ ੨੮
ਬਤ ਕੀ ਕੀਤਾ ਬਿਖੇ ਸਿਲਾ ਬੀਤਿ ਸੁਭਿ ਪਰਿਸੀ
ਗੀਤਾ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਪਿਆਇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਆ ਹੈ
॥ ਮੈ ਤਿਨ ਅਛਰ ਸਿਲਾ ਉਪਰਿ ਦੇਖੋ ਬਾਮੇ ਮ
ਨ ਬਚ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੈ ਸੇਈ ਸੁਫਲਾ ਵਧਾਤਾ ॥
ਤੁਮ ਸੁਫਲਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਨੇਰੀ ਤਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ
ਪਿਆਇ ਕੇ ਤਿਨ ਅਛਰ ਸੁਫਲਾ ਏ ॥ ਤਤ ਕਾਲ

ਉਸੀਸਮੇਅਕਾਸਤੇਤਿਨਬਿਬਾਨਆਏ॥ਤਿ
ਨੇਜਟੇਬਿਬਾਨਪਰਬੈਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿ
ਧਾਰੇ॥ਅਧਰਮਵੇਹਿਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇਕਰਿਵੇ
ਵੇਦੇਹੀਪਾਈ॥ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਇਨੀਕਗਾ॥
ਹੇਲਛਮੀਨੇਮਨੁਖਸੀਰੀਤਾਕਾਧਿਆਨਕ
ਰੇ॥ਜਾਸੁਦਨਕਰੈਤਿਸੁਕਾਕਹਾਂਤਾਈਫਲ
ਬਰਨਨਕਰੀਏ॥ਨੇਰੀਤਾਕਾਸੁਦਨਦਰਸ

ਨਗੀਕਰੇਹੈ। ਤੇਭੀਮੁਕਤਿਕੋਪਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥੨੩੬

॥ ਇਤਸੀਪਦਮਪੁਰਾਂਵੇਸਤੀਈਸਰਸਿਬਾਦੇਉ

ਤਰਖੰਡੇਰੀਤਾਮਹਾਤੰਨੇਦੂਸਰਾਮਹਾਤਮਸਪੂਮ

ਰਨਕੁਇਆ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ ਬੁਧਰੁਲੀ

ਹੈਕਰਮਤੇਕ੍ਰਿਸਨਕਹੀਤੁਮਜੇਇ॥ ਕਰਮਭੇ

ਅੰਨਕਮੇਕਹਾਕੇਸਵਰੁਰਤਮੇਰਿ॥੧॥੬

ਚਨਸੁਨੇਸਿਵੇਹਕੇਮਬੁਧਿਬਹੁਰੁਰਮਾਤਿ॥

ਨਿਸਚੈ ਕਰਿਏ ਕੋ ਕੋਰੇ ਲੋਹੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਭਾਂ
ਤਿ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤੋ ਨਮੋ ॥ ਨਿਸਟਾ ਜੋ ਦੇ
ਉਭਾਂਤ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੋਧ ਨ ਕੇ
ਗਿਆਨੀ ਭੁਲੇ ਕਰਮ ਨ ਕਰਮ ਬਤਾਇ॥ ੩॥
ਕਰਮ ਬਿਨਾਂ ਕੀਏ ਪੁਰਖੁ ਗਿਆਨ ਹਿਲਾਏ
ਨ ਕੋਇ॥ ਕੀਏ ਬਿਨਾਂ ਸੀਨੀਆ ਸਕੋ ਦੇਉ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਹੀਏ॥ ੪॥ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਿਨਾਂ ਛਿਨ ਕਰੁ

ਰਹੈ ਨ ਕੋਊ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਵਸਭੁ ਏਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ॥ ੪॥
ਬਾਂਧੈ ਮਾਇਆ ਤੀਤਾ ॥ ੫॥ ਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਅ
ਨ ਕੋਰੋ ਕੋ ਕੋ ਮਨਾ ਬਿਖਿਅਨ ਕੋ ਧਿਆਨਾ ਕਿਤੇ
ਮੁਰਖ ਹੋ ਬਡੇ ਤਾ ਕੋ ਭੀ ਭੀਆਨਾ ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਮੋਰ
ਕੋਇੰਦ੍ਰੀਅਨਿ ਕਛੁ ਕਰਮ ਨ ਪਰਿਚਾਇ ॥ ੭॥
ਲਾਮਾ ਭਿਲਾਖਾ ਕੋ ਤਜੈ ਜਹਿ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾ
ਇ ॥ ੮॥ ਅਨਕਰਨੈ ਨੇ ਕਰਮ ਹੋ ਭੁਲੇ ਸੁਤੁ ਕ

ਰਿਮਿਤਾ। ਬਿਨਕੀਏਤੋਕਰਮਕੇਦੇਹਨਨਿਬ
ਤੈਨਿਤਾ॥੮॥ ਜਗਕਰਮਪੁਨਕਰਮਜੇਜ
ਗਬੇਦਨਤੋਹੇਇ। ਤਾਂਹਿਕਾਜਕਰਮਨਕੋਰ
ਮੇਟਫਲਨਕੋਗੋਤਾ॥੯॥ ਅਉਰਤੁਮਾਰੇਜ
ਗਤੇਕਾਂਮਧੇਨਜਾਤਾਤਾ। ਜਗਸਹਤਰਚ
ਜਗਕਉਕਹਿਬਿਧਾਤਾਬਾਤਾ॥੧੦॥ ਜਗ
ਕੋਰਦੇਵਨਿਜੇਜੇਦੇਵਤੁਮੇਫਲਦੇਹਾ॥ ਬਿਧ

ਪਰਸਪਰਸੋਕਰਹੁੰ^{ਮਨ}ਬਾਛਾਛਾਛਿਫਲਲੇਤਾ॥੧੧॥ ੪੯
ਇਸਟਿਭੁਗਕੇਦੇਤਹੈਦੇਵਯਜੈਤੇਮਿਤਾ॥ਬਿ
ਨਪੁਜੇਜੇਲੇਤਹੈਤਹੈਚੋਗਨਚਿਤਾ॥੧੨॥ ਜ
ਗਸੇਖਜੇਖਾਤਹੈਪਾਪਨਗੁਰਤਧੋਇ॥ਜਗ
ਬਨਜੇਖਾਤਹੈਮਾਪਨਲੇਤਹੈਸੋਇ॥੧੩॥ ਕੀ
ਵਮੀਨਤੇਹੈਤਹੈਅੰਨਮੇਹਤੇਹੈਇ॥ਮੇਹਯਗਤੇਹੈ
ਤਹੈਯਗਕਰਮਤੇਜੋਇ॥੧੪॥ ਕਰਮਜੁਓਪ

ਜਤਿਬੇਦਤੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮਤੇਜਾਨਾਬ੍ਰਹਮਜੁ
ਭਾਸਤਿਸਰਬਮੇਤ੍ਰਾਂਹਿਯਗਕਰਿਮਾਂਨ॥੧੪॥
॥ਬੇਦਬਤਾਵਤਕਰਮਜੇਤੇਨਕਰਤਜੋਕੋਇ॥
ਪਾਪਮਿਏਵੀਆਨਬਸਿਭੁਏਜਨਮਰਹਤਹੈਬੇ
ਇ॥੧੫॥ ਆਤਮਸਿਉਸਿਤੁਸਟਜੇਆਤਮੁ
ਸਿਉਰਤਹੈਇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਜੁਆਤਮਸਿਉਰਹੈ
ਤਾਂਹਿਨਕਰਣਕੋਇ॥੧੬॥ ਚਾਹਿਨਕਰਤੇਪੁਨ

ਕੀ ਬਿਨ ਕੀ ਨੇਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕਸੇ ਕਾਨ ४੨

ਨਹਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੋ ਮੋਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਫਲ ਕਰਮ ਨ ਕੇ

ਛਾਤਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਨਿਤ ॥ ਸਿਰਾ ਬਿਨਾਂ

ਕਰਮ ਨਿਕਰੇ ਲਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮ ਮਿਤ ॥ ੧੯

॥ ਲਹਿ ਸਿਧ ਜਨ ਕਾ ਵਹੂ ਕੀ ਨੇ ਕਰਮ ਸਮਾਜ

॥ ਲੇਕਰੀ ਤਜੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਮ ਹੁਕਰਹੁ ਸੁਕਾਜ ॥

੨੦ ॥ ਬਡੇ ਜੁਆਚਾਰ ਹਕਰਹੁ ਸੇਈ ਤੁਕਰਿ

ਮਾਂਨਾ। ਤਾਂ ਹੀ ਮਰਾਸਰੁ ਜਗਾ ਚਲੈ ਬੰਡੇ ਕ
ਰਹਿ ਸੁਖ ਮਾਂਨਾ। ੨੧॥ ਮੇਕ ਉਕਛੁ ਕਰੇ ਨਹੀ
ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੇਕਾ ਜਾਨਾ ਕਛੁ ਲਹਿ ਓਲਹਿ ਬੇ
ਨ ਕਛੁ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜਾਸਾ ਜਾ। ੨੨॥ ਜਉ
ਹਉ ਕਰਮ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਰਹੇ ਆਲਸੇ ਮੀਤਿ॥
ਮੇ ਤਿਉ ਹੀ ਨਰ ਸਰੁ ਹੀ ਘਾਹੁ ਰੇ ਮਰਾ ਕੀ ਚੀਤਿ॥
੨੩॥ ਜਉ ਹਉ ਕਰਮ ਨਾਨਕਿ ਕਰੇ ਸਰੁ ਕਰੇ

ਇਥਿਨਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਉ ਸਿ ਕਰਤ ਬੇਤੋਪੁ ॥ ੪੩ ॥
ਜਾਗਾ ਪਾਸੁ ॥ ੨੫ ॥ ਮੂਰਖ ਜੋ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਰੈ ਜੋ ਭਾਇ ਲੋਕ ਕਾ ਨਾਗਿ ਅੰਨੀ ਕਰੈ
ਮਨ ਤਾ ਸਿਉ ਨ ਲਗਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁ
ਧ ਭੇਦ ਨ ਤਜੈ ਰਹੈ ਕਰਮ ਲਪਟਾਇ ॥ ਸਾਵ
ਧਾਨਾ ਗਿਅੰਨੀ ਰਹੈ ਤੇ ਪੈ ਖੇਤਈ ਦਾਇ ॥ ੨੭ ॥
ਮਾਇਆ ਕੇ ਕੁਛ ਕਰਤ ਹੋਸੈ ਭੈ ਕਰਮ ਯਹਿ

ਜਾਨਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕਰਿ ਮੂੜ ਜੇ ਲੇਤਾ ਆਪ ਮੇ
ਮਾਂਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਣਾ ਅਰੁ ਕਰ ਮਾਇ ਬੁਰਾ ਕੋ ਜਾਂ
ਨੈਤ ਤੇ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਿਖਿ ਅਨਾ ਸਿਉ ਲਗੀ
ਆਪ ਮਗਾਨਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਇਆ ਰੁ
ਫ ਕਰਿ ਮੂੜ ਜੇ ਰਹੈ ਬਿਖੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਾਂ ਮ
ਗ ਮੇਰੀਆਂ ਨੀਤਿ ਨੇ ਦੇਤਿ ਨ ਕਹੁ ਚਲਾਇ ॥ ੨੬ ॥
॥ ਚਿਤ ਮਧਿ ਆਤਮਾ ਅੰਨ ਕੋ ਮਨ ਕਰ ਮਨ ਮੇ

ਗਾਖਾ ਅਹਿਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਜਪਨ ਕੋ ਅ ੪੪

ਭਿਲਾਖਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਤ ਹਿਸਰ ਧਾਸਿ

ਓਗਾਹਿ ਲੇਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਨੀਤਿ ਸਚੈ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕ

ਰੈ ਤਜ ਚੇਤਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਯਾਮਤਿ ਕਉ ਕ

ਰਤ ਨ ਦੇਖ ਲਗਾਇ ॥ ਤੇ ਮੁਰਖ ਜਾਂਨੈ ਨਹੀ ਹੋਅ

ਚੇਤ ਕਉ ਭਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਤ ਹੀ ਕਰਤ ਹੈ

ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਰੂਪ ਕੋਈ ਨਿਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਬਾਸਿਰੋਕੇਤੇਜੁਅਜਾਂਨਾ॥ ੩੪॥ ਸਭੁਇੰਦ੍ਰੀਅ
ਨਕਉਬਿਖੇਮੇਗਾਗਾਨੇਖਜੋਹੋਇ॥ ਤਿਨਕੇਬ
ਸਿਨਰਹੋਇਨਹਿਰਹੋਜੁਅਰੁਸਮਜੋਇ॥ ੩੫॥
ਨੂਨਹੋਇਜੋਨਿਜਾਧਰਮਪਰਧਰਮੇਗੁਣਜਾਂਨ
॥ ਮੀਚਭੁਲੀਨਿਜਾਧਰਮਤੇਪਰਧਰਮੇਭੈਮੰਧ
੩੬॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ ਕੋਏਪ੍ਰੇਰਕਉਨਕੇਪੁਰਖ
ਕਰਤਿਉਪਾਧਾਯਾਂਕੀਇਛੁਨਾਂਹਨੇਵੇਤਿਕਰ

ਮਸਿਤਪ। ॥ ੩੮ ॥ ਸੀਰੁਗਵਨੇਵਚ॥ ਜਹਿਨੇ ੪੫

ਕਾਂਮਾਅਰੁਕ੍ਰੇਧਹੇਰਜਗੁਣਤਿਤੋਹਿ॥
ਕਿਉਹੁਪੁਰਨਹੇਤਿਨਹਿਪਾਪੀਕੋਅਰੁਜੇਇ
॥ ੩੯ ॥ ਅਰਾਨਿਛਪੋਨਿਮਧੁਮਸਿਉਦਰ
ਪਨਮਲਕੇਕੁਾਇ॥ ਗਰਗੁਤੁਚਾਸਿਉਨਿ
ਉਦਪੇਜਗਾਇਨਤਾਂਹਿਵਾਇ॥ ੪੦ ॥ ਰਿ
ਆਨੀਹੁਕ੍ਰੇਰਿਆਨਇਨਬੇਰੀਰਾਖਿਓ

ਦੁਪਾ॥ ਕਾਂਮ ਦੁਸਹ ਇਹ ਅਗਨ ਹੈ ਸਕੈਨ
ਕੋਊ ਦੁਪਾ॥ ੩੫॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਅਰੁ ਬੁਧ ਹੈ
ਅਪਣੀ ਜਾਂਕੋ ਬਾਨਾ॥ ਇਨਹੀ ਕਰਿ ਜੋਨ
ਸਤਿ ਹੈ ਰਿਅੰਤੀ ਹੂਕੋ ਰਿਅੰਤਾ॥ ੪੦॥ ੮
ਅਰਜਨ ਤਾਂਤਿ ਪਹਿਲ ਹੀ ਤੂਇ
ਦ੍ਰੀਅਨ ਕੋ ਰੋਕਾ॥ ਹਰਤਿ ਰਿਅੰਤ ਵਿਰਿ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਜੇ ਇਨ ਪਾਪਨ ਕੋ ਠੋਕਾ॥ ੪੧॥ ਇੰਦ੍ਰੀ

ਯਹਿਸਭਕੇਪਰੇਤਿਨਤੇਪਰਮਨਜੋਇ॥ਮ ੪੬

ਨਤੇਪਰੇਜਬੁਧਹੈਤਾਂਤੇਆਤਮਹੋਇ॥੪੭॥

ਆਤਮਲਖਬੁਧਤੇਪਰੇਮਨਬਸਿਕਰਿਤਿ

ਹਮਾਂਹਿ॥ਕਾਂਮਰੂਪਮਰੁਦੁਸਹਕੇਆਰਿਤਾਰਿ

ਨਰਿਨਾਂਹਿ॥੪੮॥ ਇਤਸੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁ

ਪਨਿਖਤ੍ਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜਿਨੇਗਸਾਸਤੇ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਰਜਨਸਿਬਾਏਕਰਮਯੋਗਨਾਂ

ਮਤਿ ਤੀਓ ਧਿਆਇ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੀਸਰੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਾਚ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕੇ
ਹਿਆ ਹੋਲ ਛਮੀ ਅਬ ਮਾਰੇ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੀਸਰੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਫਲਾ॥ ਇਕ ਸੁ
ਦ੍ਰੁਮ ਰਖ ਜੇ ਹਾਏ ਕਲਾਹੀ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੇਰੇ ਹੋ॥ ਸੇ
ਉਨ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਨਰਥ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਦੁਬੰਧੇ

ੴ ਸਾਥਾ ਅਨਰਥ ਕਾ ਦੁਬਾਨਿ ਉਸਾਇ ੪੩
ਅਸਤਿ ਉਹੀ ਗਾਇਆ ਬਹੁਤ ਦਿਤਾ ਮਨੁ
ਇਸਾ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪੁਛੈ ਜੇ ਮੇਨੁ ਭੀ ਕੁਮ ਸਿਪਾਈ
ਬਤਾਉ ਜਾਗਾਂ ਦੁਬਾਰੇ ਤੇ ਮੇਭੀ ਕਾਇ
ਲੇਵਾ ਜੀ ਮੇਨੁ ਫੇਰਿ ਧਨੁ ਬਲਗੋ ਕਿਸੀ ਕੋ
ਕਹੈ ਮੇਨੁ ਅੰਜਨ ਸਿਖਾਵਉ ਜੀ ਮੇਅੰਜਨ ਨੇੜ
ਅਤਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੈਲੀ ਲੇਅੰਦਾ ਜੀ

ਮੇਨੁ ਕਈ ਪਛਾਣੈ ਨਹੀ। ਕਈ ਕਹੇ ਰਤੀਅ
ਧਰਮ ਕਰੁ ਅਰੁ ਮਾਂਸ ਖਾਇ। ਤਾਂ ਕਹੇ ਮੇਮਾਸ
ਹੀ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਕਈ ਕਹੇ ਰਤੀ ਚੇਰੀ ਕਰੁ ਤਾ
ਕਹੇ ਮੇ ਚੇਰੀ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਾ ਵਹੁ ਚੇਰੀ ਕਰਨੇ
ਲਾਗਾ। ਮੇਸੇ ਅਧਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਬਹੁਤ ਦਿ
ਨ ਬੀਤੇ। ਇਕ ਦਿਨ ਪਨ ਕੇਨ ਮਿਤਗਾਇਆ ਬਾ।
ਤਿਸੁ ਕਰਾਹਿ ਮੇ ਚੇਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਅਰ

ਲੇਜਨਮਪ੍ਰੇਤਿਹੋਇਉਤਰਿਆਸੋਵਹੁਇ ੪੮
ਕਬਿਛੁਪਰਿਰਹਿਆਕਰੇ। ਅਰੁਮਹਾਂਦੁਖ
ਪਾਵੈ। ਬਹੁਤਹਾਕਾਰਕਰਿਆਕਰੇ। ਕ
ਹੋਕੋਈਐਸਾਗੁਹੋਵੈਮੇਰਕੁਲਬਿਖੋਮੇਨੂੰ
ਇਸਾਮਧਰਮਵਹਿਤੇਫੁਰਾਵੈ। ਐਸੇਹਾਹਾ
ਕਾਰਕਰਦੇਬਹੁਤਦਿਨਬੀਤੇ। ਉਸੀਪ੍ਰੇਤਿ
ਕਾਪੁੜਬਡਾਭੁਇਆ। ਉਨਏਕਦਿਨਮਾ

ਤਾਤੇਪੁਛਿਆ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਿਆ ਬੈਪਾਰ
ਕਰਤਾ ਬਾਮਾ ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਮਰਨ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਤੇ
ਹੂਆ ਬਾਮਾ ਮਾਤਾ ਕਹਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਰੋ ਪਿਤਾ ਪਾ
ਸਦਰ ਬਬਹੁਤ ਬਾਮਾ ਅਧਰਮ ਕਰ ਕੇ ਇਕ
ਠਾ ਕਰਿਆ ਬਾਮਾ ਨਿਉ ਅਧਰਮ ਕਾ ਵਧ ਬਕਰਿ
ਆਤਿ ਉਹੀ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨ ਗਾਏ ਤੇ
ਬਹੁਤਿ ਚਿੰਤਾ ਮਾਂ ਨ ਲਾਗਾ ਰਹਨਾ ਤਾਂ ਐਸੇ

ਹੀਧਨ ਕੋਨ ਮਿਤਾਇ ਕਾਨਿਨ ਬਨ ਮੇਰਾਇਆ ਬ० ੪੫
॥ ਕਹੋ ਕਿਸੀ ਕਾ ਵਚ ਚੁਰਾਇ ਲਿਆਵਾ। ਤਾ
ਵਹੁਗਾਹਿ ਮੇਰੇ ਰਾਂਗੇ ਮਾਰਿਆ। ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿਅ०
ਏਮਾਤਾ ਜੀ ਵਹੁ ਕਿਸ ਚੰਰਿ ਰਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਮਾ
ਤਾ ਕਹਿਆ ਵਹੁ ਇਸ ਚੰਰ ਰਾਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਨੇਪੀਉ ਤਤੇ ਪੁਛਿਆ। ਹੋਸੁਆਂ ਮੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿ
ਤਾ ਅਉਗਾਤਿ ਮੁਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਭਾਂਤਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ

ਕਾਉਧਾਰਿਓਇਜੀਸੇਈਬਿਧਕੋਜੀ।ਤਾਂਬੁ
ਹਮਨਕਰਿਯਾਤੁਗਇਆਜਾਇਕੈਉਸਕੈਪਿ
ਰੋਰੁਗੁ।ਸਿਰਾਧਉਸਕੇਨਮਿਤਕਰਾਉ।ਤਾਂਤੇ
ਰੇਸਰੁਹਿਬਡੇਉਧਰੇਰੇ।ਤਾਬਾਲਕਕਰਿਅੰ
ਕੁਲਾਜੀ।ਮਾਤਾਕੀਆਰਿਯਾਲੇਕਰਿਗਇ
ਆਪਰਾਗਰਾਇਆ।ਤਹਾਂਇਸਨਾਂਨਕਰਿ
ਆਬਹੁਵਿਆਰੇਕੋਚਾਲਿਆ।ਇਕਬਡਕੇ

ਤਲੇ ਬੈਠ ਗਾਇਆ ਊਹੰ ਤੇ ਵਹੁ ਬਹੁ ਤਿਰੁ ਰਿ ੫੦
ਆ ਵਹੁ ਵਹੀ ਬਿਛੁਛ ਬਾ ਜਿਸ ਕੇ ਤਲੇ ਉਸ ਕਾ
ਪਿਤਾ ਮੁਆ ਬਾ ਬਾਲ ਕਨੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿ ਤਾ
ਆ ਪਰੇਟ ਕਉ ਸਕਾ ਮਉਰ ਕੀ ਨੇ ਮਥਾ ਵਹੁ
ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਇਕ ਧਿਆਇ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤ
ਬਾ ਉਸੀ ਬਿਛੁਛ ਕੇ ਤਲੇ ਬੈਠ ਕਰਿ ਪਾਠ ਕਰਿ
ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਲਿਆ ਸੁਲੇਤ ਹੀਧੇ

ਤਕੀਏਹਿਤੇਫੁਟਗਇਆਯੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ
॥ ਸੁਰਗਤੇਬਿਬਾਂਨਆਇਆਉਤਬਿਬਾਂਨ
ਪਰਿਬੈਠਕਰਿਪੁਤ੍ਰਕਰਿਬੁਲਾਇਆਰੇਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਤਰੇਪਿਤਾਯੈ॥ ਮਰਿਕਪ੍ਰੇਤਿਭੁਇਆਹੰ॥
ਤੈਰੀਤਾਕੇਤੀਸਰੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਿਆ
ਹੈ॥ ਮੇਸੁਫਿਆਤਿਸਕੇਸੁਫਨੇਕਰਿਮੇਰਾਉਧ
ਰਿਹੋਇਆਹੈ॥ ਗੁਲਮੇਵੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈਹੈ॥ ਮੇ

ਨਸ਼ੁਰਗਤੇਬਿਬੰਨਾਅਏਤੈ।ਹੁਲਮੇਸ਼ੁਰਗ ੫੧
ਨੋਚਲਿਆਹਾਂ।ਸੁਲਰੇਪੁਤਾਅਬਤੁਰਾਇਆ
ਮਤਿਜਾਇ।ਮੇਰਾਉਧਾਰਿਤੁਕਰਨਚਲਿਆ
ਥਾ।ਅਬਤੈਮੇਰਾਉਧਾਰਿਆਹੈ।ਤਾਪੁਤਕਹਿ
ਆਪਿਤਾਜੀਮੇਨੁਆਰਿਆਕਰਹੁਜੀਤੇਰੀਸੇ
ਵਾਕਰਵਾਰਹਾਂਜੀ।ਤਾਂਪਿਤਾਕਹਿਆਰੇਪੁਤ
ਮੇਰੇਸਰਕੁਲਨਰਕਮੇਪਰੇਤੈ।ਤੂਇਕਇਕਵ

ਰੀਰੀਤਾਕੋਤੀਸਰੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰੁ॥
ਇਕਾਇਕਾਧਿਆਇਕਾਪੁੰਨਉਨਕਉਰੀਵੇਹੁ
ਬੈ ॥ ਵਹੁਤੇਰੇਸੰਬਰੁਨਰਕਤੇਨਿਕਲਕਰਿਸੂਰਗ
ਕਉਜਾਵੈਰੇ॥ ਇਤਨਿਬਾਤਕਹਿਕਰਿਸੂਰਗ
ਕਉਰਾਇਆ॥ ਤਾਬਾਲਕਨੇਤੀਸਰੇਧਿਆ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਕੈਸਤੇਕੁਲਾਕਉਪੁੰਨਦੀਆ॥
ਪੁੰਨਦੇਵੇਹੀਸਤੇਕੁਲਾਬੈਕੁਠਕਉਗਏ॥ ਤਾਰ॥

ਜੇਧਰਮਗਾਇਕੇਨੂਤਜੇਨਰਕਕੇਰਖਵਾਰੇਬੇ॥ ੫੨
ਤਿਨਹੁਰਖਵਾਰਿਓਨੇਧਰਮਗਾਇਪਾਸਜਾਇਕ
ਹਿਮਾਹਿਰਾਜਾਜੀਨਰਕਤਾਂਉਜਾਨ੍ਹਪਤ੍ਰਿਆ
ਤੈਜੀਨੇਜਾਨਮਜਾਨਮਕੇਪਾਪੀਜੀਉਬੋਤਿਨਹੁ
ਕਉਬਿਬਾਂਨਹੁਪਰਿਬੋਠਾਇਕਰਿਸੀਠਾਕੁਰਜੀ
ਕੇਪਾਰਖਦਲੇਗਾਏਏ॥ ਤਾਂਗਾਜਾਧਰਮਗਾਇ
ਇਹੁਬਾਤਸੁਫਕਰਿਉਠਿਚਾਇਆਜਾਹੰਪ

ਤਾਲਖੀਰੁ ਮੇਸੇ ਸਨਾਗ ਕੇ ਫਲ ਪਾਰਿ ਸੀਨਾਰੰ ।
ਇਲਨੀ ਬਿਰਾਜ ਮਾਂ ਨ ਬੋਲ ਮਰੁ ਲਛਮੀ ਚਰ
ਨ ਸੁਸਤੀ ਬੀਯ ਤਹਾਂ ਗਾਨੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਰੂਰ
ਉਤਕਰੀ ਬਹੁ ਵਿਗਾਥ ਜੇ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ।
ਕਹੈ ਹੋਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜੋਪ ।
ਪੀਜਿ ਦਿਖੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਰਖਾ ਬਿਬੰਨੇ
ਪਰਿ ਬੈਠਾਇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਕਉ ਗਏ ਹੋ । ਤੁਮੇ ਸੀ
ਲੇ

ਮਹਾਂਗਾਜਾਜੀ ਬੇਕੁਠ ਕੇਰੁ ਜੈ ਤੇਜੀ। ਤਉ ਮੇਰੁ ੪੩
ਉਤ ਕਿਸ ਕੇ ਕਰਨਾ ਤੇਜੀ। ਤਾਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਕਰਿ ਬੋਲੇ। ਹਿਧਰ ਮਹਾਇਤੁ
ਖਮਿ ਤਿਹੇ ਹੁ। ਤੁਮ ਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਆਨਾ ਮੇ
ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਇਕਾ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਕਹੇ। ਤਾਂ ਸੁਦਰ ਕਰਿ
ਏਹੁ ਜੇਜੀ ਦੁਪਾਪਿ। ਅਬ ਇਨ ਕਾ ਪਿਛਲੇ
ਗਾ ਕਰੁ। ਏਹੁ ਮਹਾਂ ਪਾਪਿ ਜੀ ਦੁਬੇਕੁਠ ਕਉ ਸਿਧ।

ਰਹੈ। ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਤੈਨੁ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨੀ ਦੁਖੀ
ਤਾ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਰੇ। ਕਿਸੀ ਕਉ ਪੁਨ ਵੇਵੇ ਰੇ। ਤਿ
ਨਹੁ ਜੀਅ ਹੁਕ ਕਦੀ ਨਰ ਕਮੇ ਨਹੀ ਦੇਵਾ। ਏਹੁ ਤੇ
ਨੁ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੁਸਤ ਕਰਸੁ
ਨਹੈ। ਤਾਇਤ ਨੀ ਬਾਤ ਸੁਫ ਕਰਿ ਰਾਜਾ
ਰਮਗਾਇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਮਾਦ ਰੁਇਆ। ਅਰੁਰੁ
ਜਾਪ ਰਮਗਾਇ ਨੇਰੁ ਰੁਇਤ ਕਰੀ। ਆਗਿਆ

ਲੇਕਰਿਗਾਜਾਧਰਮਰਾਇਆਪਨੇਦੂਤਹੁਕੇ ੫੪
ਆਗਿਆਕਰੀ। ਕਿਹੋਰੇਜਮਦੂਤਹੁਜੇਜੀਵ
ਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕਰੇ। ਜਾਸੁਦਲਕਰੇ। ਜ.
ਪੁਨਕਰੇਹੈ। ਤਿਨਹੁਕੇਕਦੀਤੁਮਨੇਨਰਕਮੇਨ
ਹੀਦੇਵੁਲਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈ
। ਨਿਸਕੇਪੜੇਸੁਫੇਤੇਪਾਪੀਜੀਵੁਬੈਕਿਠਕਉਗ
ਏ। ਜੇਜੀਵੁਗੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰੇ। ਅਬਦਾਸੁਦ

ਨਕਰੈਐ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਫਲ ਕਹਾਇ ਬਰਨ ਨਕਰੀ
ਐ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣੁ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਹੋਲ ਛ
ਮੀਤੀ ਸਰੋਧਿ ਆਇ ਕਾ ਫਲ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਤਿ
ਸੁ ਵਲ ਕਰੁ ਇਹੁ ਫਲ ਹੈ॥ ੩॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਇਸਰ ਸਿਬ ਦੇ ਉਤਰ ਥੰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੀ
ਤਾ ਮਹਾਤਮ ਨੇਤੀ ਸਰੋਧਿ ਆਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗ
ਵਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਜਹੈ ਜਗ ਜੇ ਮੇ ਕਹਿਓ ਪਹਿਲੇ

ਵਸੋਆਇ॥ ਤਿਨਹੂੰਤਬਮਨਸੋਕਹਿਓਮਨਇ ੫੫
ਖਵਾਕਸੁਨਾਇ॥ ੧॥ ਪਰਮਪੁਰਾਤਨਜੋਗਕ
ਉਜਾਂਨਤਹੈਰਿਖਰਾਇ॥ ਬਹੁਤਦਿਨਾਂਬੀਤੇਰ
ਏਸੋਉਜੋਗਨਸਾਇ॥ ੨॥ ਵਹੀਪੁਰਾਤਨਿਜੋਗ
ਮੇਤੁਹਿਕੋਦੀਓਬਤਾਇ॥ ਜਾਂਤੇਤੂਮਮਿਤਹੈਅ
ਉਰਬੁਰਾਤੁਕੋਰਾਇ॥ ੩॥ ਅਰਜਨੋਵਾਰਾ॥
ਤੁਮਤੇਪ੍ਰਗਟਹੈਅਬੈਸੁਰਪੁਰਾਂਤਨਵੇਦਾ॥ ਤੁ

ਅਕਬਤਾਸਿਉਹੀਕਹਿਓਹਉਜਾਂਨਤਯਹਿ
ਭੇਵਾ॥੪॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵੰਨੋਦਚ॥ਤੇਰੇਅਰੁਮੇਰੇਜ
ਨਮਾਬੀਤੇਹੋਬਹੁਬਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਤਿਨੋਕੇਜਾਂਨਤਨ
ਹਿਉਉਜਾਂਨਤਨਿਰਧਾਰਿ॥੫॥ਅਨਾਅਥਿਨਾ
ਸੀਪ੍ਰਗਟਹੋਜਗਤਿਈਸਕਰਤਾਰਾ॥ਅਪਨਿ
ਇਛਾਏਲੇਤਹੋਸੁਧਸਾਂਤਿਅਵਤਾਰਾ॥੬॥ਜਬ
ਅਰਜਨਜਗਮੇਪਟਤਿਪਰਮਧਰਮਕੀਭਾਇ

॥ ਬਦਤ ਅਧਰਮ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਬ ਹੀ ਜਨਮੇ ॥ ੪੬ ॥
ਆਇ॥ ੧॥ ਸਾਧਨਿ ਕੀ ਗਛੁ ਆਕੋਰੇ ਪਾਪੀਨ੍ਹਾ
ਰਉ ਮਾਰਿ॥ ਥਾਪਤਰੀ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਕੀ ਯੁਗਾਯੁ
ਗਮਾਂ ਬੁਝੀ ਢਾਰਿ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਜੁ ਕਰਮ ਕੋ
ਤਤਲੈ ਜੋ ਜਾਨਾ॥ ਏਹੁ ਤਜੈ ਮੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਫੇਰਿ
ਨ ਜਨਮੈ ਆਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਂ ਮਕੋਧ ਭੈ ਕਉ ਤਜੈ ਮੇ
ਗਏ ਭੁਭਇ॥ ਬਹੁ ਰਿਗਿ ਆਨ ਤਪ ਕਰਿ ਗਏ ਮੇ

ਹੀਮਾਂਤੁਸਮਾਇ॥੧੦॥ ਜੋਮੋਕਉਜੋਸਭਜੋਹਉ
ਤੋਸੋਫਲਵੇਤਾ॥ਅਰਜਨਸਭੁਨਰਜਗਤਮੇਮੇ
ਰੇਮਗਗਾਹਿਲੇਤਾ॥੧੧॥ ਕਰਮਸਿਧਕੀਨਾ
ਹਿਕਰਿਪੁਜਾਤਿਵੇਦਨਲੇਇ॥ਕਰਮਨਕੀਨ
ਰੇਲਕਮੇਸਿਧਬਗਹੀਰੇਇ॥੧੨॥ ਚਾਰਬ
ਰਨਜੋਮੈਰਚੇਕਰਗੁਫਕਰਮਵਿਕਾਰਾ॥ਹਉ
ਯਾਕੋਕਰਤਾਰਿਹੇਨਾਹਿਮੇਹਿਅਨੁਗਾਰਾ॥੧

੩॥ ਕਰਮਨਮੋਕਲਗਤਿਉਂਮੋਹਿਨਫਲਕੀਚਾ 4੭

ਹਿਜੇਸਕੋਸੇਲਖੇਕਰਮਨਬੰਧੋਤਾਂਹਿ॥੧॥

੪॥ ਜੋਚਹਤਯੇਮੁਕਤਿਕੋਕਰਮਾਂਤਿਨਮਾਇ॥ ਕਰੇ

ਤਾਂਤੇਤੁਹੀਜੁਕਰਮਕਰਿਫਲਨਕਉਮਤਿਪਾ

ਇ॥੧੫॥ ਗੁਣਮਕਰਮਸੇਕਰਮਕੋਰਹਤਬੀ

ਧਤੁਸੇਹਿ॥ ਮੁਕਤਿਕਾਜਸੇਈਕਰਮਕਰਮਨੇ

ਵੇਰੇਤੇਹਿ॥੧੬॥ ਜਾਂਨਿਓਚਾਹੇਕਰਮਹੂਮਦ

ਰਬਿਕਰਮਸੁਭਾਇ॥ਜੁਨਿਅਕਰਮਗਤਿ
ਲੀਜੀਐਰਾਹੈਕਰਮਕੇਵਾਇ॥੧੭॥ਕਰਮ
ਨਮਾਂਤ੍ਰਿਅਕਰਮਜੇਲਖੇਅਕਰਮਨਕਰਮ॥
ਬੁਧਿਦ੍ਰਿਤਤਿਨਸਬਕੀਏਮੋਟਮਨਕੇਭਰਮ॥
੧੮॥ਜਾਂਕੇਸਭੁਆਰਿਭੁਤਜਿਬਿਨਾਂਕਾਂਮਨਾਂ
ਹੋਤਿ॥ਤਾਂਕੇਪੀਡਿਤਕਹਤਹੋਵਹੀਕਰਮਕੋਖੋਤ
॥੧੯॥ਕਰਮਫਲਨਿਛਾਡੈਸਦਾਤਿਸੇਕਰੇ

ਨਹੀਆਸਾ/ਤਾਂਕਉਕਰਮਾਨਿਕਰਤਹੀਲਗੇਨ ੫੮
ਕੁਵਕੀਫਾਸਾ/੨੦॥ਜੀਤੋਇਦ੍ਰੀਵੇਹਮਾਨਿਕਾਂਮ
ਪਰਿਗ੍ਰਹਿਜਾਹਿ/ਵੇਹਕਾਜਕਰਮਾਨਕਰੇਪਾਪ
ਨਲਾਗਾਤਿਤਾਂਹਿ॥੨੧॥ਜਬਾਲਾਕੁਸਿਤੁਸਟ
ਜੇਸੁਖਦੁਖਲਗੇਨਵੇਇ॥ਸਿਧਾਮਾਸਿਧਜੁ
ਏਕਸੀਕਰਮਾਬਿਧਨਹੀਹੋਇ॥੨੨॥ਤੈਜੈਸ
ਭੈਜੁਕਾਂਮਾਂਗਿਆਂਨਲਾਗਾਵੇਚਿਤਾਜਰਾ

ਕਾਨਕਰਮਨਕਰੈਸੇਨਬਾਂਧੀਐਮਿਤਾ॥ ੨੩॥
ਹੇਮਅਗਨਿਹਵਬ੍ਰਹਮੈਅਰਪਨਬ੍ਰਹਮੇਨਾਂ
ਨਾਨਾਇਬ੍ਰਹਮੈਸੇਰਹੈਕਰਮਸਮਾਧਿਤਿਹ
ਮਾਂਤਾ॥ ੨੪॥ ਵੇਦਨਿਕੋਇਕਜਨਤਹੈਕਰਤ
ਜਗਬਹੁਭਾਇ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਹੀਜਨਤਹੈ
ਅੰਨ੍ਯੇਗਕਦਾਇ॥ ੨੫॥ ਇਕਨ੍ਯਹੈਮਤਿ
ਇੰਦ੍ਰੀਅਨਸਿਜਮਅਗਨਿਅਨੁਪਾਥਿਖਿ

ਅਨਹੋਮਤਏਕਹੈਇੰਦ੍ਰੀਅਗਨਿਜਰੂਪ॥੨੫੮

੪॥ ਜੇਸਭੁਇੰਦ੍ਰੀਕੇਕਰਮੁਅਉਰਕਰਮਸ

ਰੂਪਾਂਨਾਹੋਮਤਸਿਨਮਏਕਹੈਪ੍ਰਗਟਕਰਤ

ਚਿਤਗਿਆਨ॥੨੫੯॥ ਏਕਯਜਤਪੈਦਰਬ

ਸਿਉਏਕਤਪਸਿਆਜੇਗਾ॥ ਏਕਜੁਬੁਧਕਰ

ਹੀਯਜੈਏਕਗਿਆਨਸਿਜੇਗਾ॥੨੬੦॥ ਹੋਮਅ

ਪਾਨਹਿਪ੍ਰਾਨਮਹਿਪ੍ਰਾਨਅਪਾਨਹਿਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਾ

ਨਾਮ ਪਾਨਹਿ ਰੋਕੋ ਕੋ ਰਹਤ ਜੁ ਹੈ ਨਰ ਨਾਂਹਿ॥
੨੫॥ ਵਰ ਬਾਯ ਜਾਤ ਤੇ ਹੈ ਬੋਝੇ ਰਿਆਮਾਂ ਨਾਯ
ਹ ਗਾਏਂ ਕੁਇ॥ ਨਿਤੇ ਕਰਮ ਬੇਦ ਨ ਕਹੇ ਰਿਆਮ॥
ਨਹਿ ਰਹਤ ਸਮਾਇ॥ **੨੬॥** ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ
ਹੋ ਮਤਿ ਤਜਿ ਅਹਾਰਾ ਏ ਸਰੂ ਜਾਨ ਤਿ ਜਰਾ
ਕਉ ਮੇਟਿ ਤਿ ਪਾਪਾ ਬਿਕਾਰਾ॥ **੨੭॥** ਜਗ ਸੇਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਖ ਤੇ ਹੈ ਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਲੀ ਨਾਯ ਹਲੇ

ਕਾਬਿਨਯਗਨਹਿਪਰਲੇਕੈਹੈਛੀਨਾ॥੩੫॥ ੬੦
ਬਹੁਤਿਭੁੰਤਿਦੇਵਨਕਹੈਜਗਸਬੈਏਮਾਂਨਾ॥੩
ਸਭਜਾਂਨਹੁਕਰਮਤੇਲੇਹੁਮੁਕਤਿਸੁਖਧਾਂਮਾ॥੮
੩੩॥ ਕੀਨੈਬਹੁਤਿਪਰਿਕ੍ਰਮਾਂਪ੍ਰਸਨਜੁਸੇਦਾ
ਭਾਂਤਾ॥ਤਉਰਿਅੰਨੀਉਪਦੇਸਹੈਰਿਅੰਨੀ
ਨੈਨੀਅਸਾਂਤਿ॥੩੪॥ ਅਰਜਨਤੂਯਾਂਕੇ
ਲੇਹੇਰਹੇਨਹਿਭੁਰਮੇਰਿ॥ਸਭਜੀਅਨਕੋਦੇਖ

ਹੈਆਪਮਾਂਧੁਕੈਮੋਹਿ॥੩੫॥ਸਰੁਪਾਪਨਮੇ
ਜੇਬਰੁਪਾਪਿਹੀਤੁਰੇਇ॥ਗਿਆਮਾਂਨਨਾਵੁਚ
ਕਉਤਰਹੈਪਾਪਸਿਧਸਮਜੇਇ॥੩੬॥ਜੇਸੇ
ਜੁਆਲਹੁਤਸਕੀਡਾਰਤਿਹੈਸਰੁਜਾਗਿਆਰਿ
ਮਾਂਨਅਗਨਤਿਉਪਬਲਹੈਡਾਰਤਿਕਰਮ
ਨਿਵਾਰਿ॥੩੭॥ਗਿਆਮਾਂਨਸਮਾਨਤ੍ਰਿਲੋਕਮੇ
ਪਾਂਵਨਨਾਹੀਅਉਰਾਜੇਗਸਾਧਨਜੇਕਰੈ

ਲਹੈਰਿਆਨਕੀਠਉਰ॥੩੯॥ ਇੰਦ੍ਰਾਜਿਤ ੬੧

ਸਰਧਾਸਹਤਪਾਵੈਅੋਸੋਰਿਆਨਾਜਾਪਾ

ਏਤਤਕਾਲਹੀਪਾਵੈਸਾਂਤਸੁਜਾਂਨਾ॥੪੦॥

ਜੋਮੁਰਖਸਰਧਾਬਿਨਾਂਤਾਂਕੋਹੈਇਬਿਨਾਸ

॥ਜਾਂਕੋਇਹਸੀਦੇਸੰਦੁਹਲੋਕਨਿਰਾਸਾ॥੪੧॥ ਰੋਸ

॥ਮੋਕੇਅਰਪੇਕਰਮਕਰਰਹੇਸੀਦੇਹੋਦੂਰਿ॥

ਰਿਆਨੀਬਿਧੋਨਆਪਕੋਰਹੇਸਦਾਸੁਖਪੂਰ

॥४१॥ ਅਉਰ ਸਿੰਦਹ ਮਰਿਅਾਂ ਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਅ
ਰਜਨ ਮਾਰਿ ॥ ਰਿਅਾਂ ਨ ਖੜਕ ਸੇ ਕਾਟ ਕੈਯੋ
ਗ ਕਰੇ ਨ ਰਿਨਾਹਿ ॥ ४२ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ
ਗੀਤਾ ਸੁਖ ਨਿਖਤਿ ਸੁਖੁ ਮਾਭਿਦਿਅਾ ਜਿਨੇ
ਗਸਾ ਸੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਕ
ਰਮ ਸਿਨਿਅਾ ਸੋ ਜੋਗ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਅਾ •
ਇ ॥ ४॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵਾਚਾਰ ॥ ॥ ਹੇਲੁ ਫੁਮੀ

ਅਬਚਉਥੋਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋਹੋਤਿ ॥ ੬੨ ॥
ਸਵਲਕਾਰਿ। ਜੋਜੀਵਰੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰਵੇਹੋ।
ਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਵੇਛੁਹੇਤੇਅਧਰਮਕੇਵੇਹੇਤੇਛੁ
ਟੇਹੋ। ਤਿਸੀਸਮੋਬਿਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੈ॥
ਤਾਂਸੀਲਛਮੀਕਰਿਆਹੇਸੀਮਹਾਂਰਾਜਜੀਰੀ
ਤਾਕੋਪਾਠਕਰਨਹਾਰੇਕੋਛੁਹੇਤੇਕੋਈਆਗੇਭੀ
ਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆਹੈਜੀ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇ

ਲੇਵਾਚਾ। ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਂਇਨਕਹਿਆਆਹਲਛ
ਮੀਮੁਕਤਿਹੋਏਕੀਇਕਮੇਪੁਰਬਲੀਕਥਾਕ
ਹਦਾਹਾਂ। ਤਿਸੁਦਲਕਰੁ। ਇਕਕੁਰੀਰਥੀਰੀ
ਪਰ ਗਾਜੀਕੇਕਨਾਰੈਬਨਾਰਸੀਨਗਾਰਹੋ। ਤਹਾਂਇ
ਕਬੈਸਨੇਰਹੋ। ਤਿਸਕਾਨਾਂਮਕੁਰਥਾ। ਸੇਉਹਾਂ
ਰਹਤਾਥਾ। ਉਹਾਂਇਸਨਾਂਨਕਰੇ। ਚੀਤਾਕਾਪਾ
ਠਕਰੇ। ਚਉਥੇਧਿਆਇਕਾਮਰੁਉਸਕੇਤਪ

ਸਿਆਹੀਧਨੁਬਾਹੁਮਾਇਆਕਾਨੀਜਾਲ ੬੩
ਕਛੁਨਬਾਰਖਤਾਇਕਾਦਿਨਵਹੁਬਨਮੇਗਾਇ
ਆਬਾਤਹਾਂਕਿਆਵੇਖੋਇਕਾਮਛੀਠਵਰੈ
ਅਮਰੁਭੁਲੇਬਿਰਛੁਏਅਮਰੁਕਮਲਕਾਸਰੈ
ਵਰਏਤਹਾਂਇਕਾਬਿਛਕੀਛੁਇਆਤਲੇ
ਬੈਠਗਾਇਆਉਹਾਵੇਇਬੇਰੀਆਂਕੋਬਿਛ
ਬੋਉਨਕੋਬਿਖੋਬੋਰਾਜਹਾਆਪਸਮੇਬੀਚ

ਥੀ॥ ਇਕ ਬੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੇ ਚਰਨਿ ਛੂਹੇ॥ ਅ
ਰ ਉਸ ਭਰਾ ਬਾਅਤੀ ਤੋ ਕੇ ਨਿਦਾ ਆਇ ਗਈ॥
ਤਹਾਂ ਵਹੁ ਸੇ ਇਗਾਇਆ॥ ਉਸ ਕਾ ਅੰਗ ਛੂਹ
ਦੇਹੀ ਵਹੁ ਦੇ ਨੇ ਬੇਰੀਆਂ ਕੀ ਬਕੇ ਗਿਰ ਪੜੀਆਂ
॥ ਪੜ ਉਨ ਕੇ ਸੁਕ ਗਏ॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਬੇਰੀਆਂ ਨੇ
ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ ਪਾਰਿਜਾਇ ਜਨਮੁ ਲੀਆ॥
ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ ਪਾਰਿਜਾਇ ਪੁੜੀਆਂ ਭੁਟੀਆਂ॥

॥ ਤੁਹਾਂ ਵੈਦੇ ਨ ਬਾਲਕ ਅਵਸਥਾ ਬਿਖੇਤ ਪ ੬੪

ਸਿਆਕਰੇ ਲਾਗੀਆਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਰਿਆ ॥

ਤੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬੰਤੁ ਮਰਾਹ ਮਵਿਵਾਹ ਕਰ ਦੇਵਹਿ ਤਾਂਕੇ

ਨਿਅੰ ਕਰਿਆ ਹੋ ਮਾਤਾ ਜੀਹ ਮਵਿਵਾਹ ਨ ਹੀ ਕ

ਰਾਂ ਇਦੀਆਂ ਉਨ ਕੋ ਪਛਲੇ ਜਨ ਮਕੀਖ ਬ

ਰਖੀ ॥ ਵੈਜਾਤੀ ਸ੍ਰਿਦਰ ਜਨ ਮੀਆਂ ਬੀਆਂ ॥ ੭

ਮਰੇ ਮਨ ਮੇਇ ਕਕਾਂ ਮਨਾਂ ਹੋ ਜੀ ॥ ਜੇਵਹੁ ਹਮਾਰੀ

ਕਾਂਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਹਮ
ਰਾਗੁ ਲਾਹੈ ਵੈ ਜੀ॥ ਵੈ ਵੈ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਕਰੈ॥ ਕਹੈ ਜਿਨ ਸਾਧਨੇ ਹਮੇ ਕੇ ਬੇਰੀਆਂ ਕੀਜੂ
ਨ ਤੇ ਛਡਾਇਆ ਥਾ॥ ਵਹੁ ਹਮੇ ਕੇ ਕਹੂੰ ਦਰਸ
ਨ ਦੇਵੈ॥ ਤਾਂ ਹਮਾਰਾ ਗੁਲਾਹੈ ਵੈ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਇਕ
ਦਿਨ ਇਕ ਕੀਨੀਆ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਕਿਹੇ ਮਾਤਾ
ਜੀ॥ ਅਬ ਹਮੇ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਵੈ ਵੈ ਜੀ॥ ਹਮਤੀ

ਰਥਕਰਿਆਵੈ। ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾ ੬੫
ਵੇਪੁਤੀਓਤੀ ਰਥਕਰਿਆਵੈ। ਤੁਮਕੋ ਸੀਪਰ
ਮੇਸੁਰਨੀ ਕੀ ਮਾਰਿਆ ਹੋ। ਤਾਂ ਵੈਕਿਨਿਆਂ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚਰਨ ਬਿਦਨਾ ਕਰਿਆਰਿ। ਕੇ
ਮਾਲੇ ਕਰਿ ਚਲੀਆ। ਵੇਤੀ ਰਥਕਰਦੀਆਂ
ਕਰਦੀਆਂ ਬਨਾਰਸੀ। ਬਿਖੇਆਈ ਮਾਂ ਜਾਂ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਵਹੀਤ ਪਾਥੈ ਠਾਤ ਪਕਰਦਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਕੀ

ਨਿਅੰਨਿਕਟਿਜਾਇਕਰਿਤ੍ਰਿਤਕਰੀਚਰ
ਨਬਿਦੇਅਮਰੁਬੇਨਤੀਕਰਨਲਾਰੀਅਸਾਂਕਹੈ
ਧਨਹੋਜੀਹਮਕੋਤੁਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਬਕੀਆਹੈ॥
ਤਾਂਤੋਧਧਨਕਹਿਆਤੁਮਕਵਲਹੋਮੇਤੁਮ
ਕੋਪਛਾਂਦਤਾਨਾਂਹੀਤਾਂਕਿਨਿਅੰਨਿਕਹਿਆਜੀ
ਹਮਤੁਮਕੋਪਛਾਂਦਦੀਅੰਹਾਂਹਮਪਿਛੁਲੇ
ਜਨਮਬਿਖੇਬੇਰੀਅੰਕੀਜੂਨਬਿਖੇਬੀਅੰ

ਤੁਮਾਇਕਵਿਨਬਨਮੇਆਏਬੋ। ਤੁਮਾਤੁਮਕੋਧੁ ੬੬
ਪਬਹੁਤਲਾਰੀਬੀ। ਤੁਮਬੇਰੀਆਂਕੀਛਾਇ
ਆਤਲੇਆਇਬੈਠੇਬੋ। ਤੁਮਾਰਾਮਾਥਾਇ
ਕਬੇਰੀਨੋਆਇਲਾਰਾ। ਦੁਸਰੀਬੇਰੀਨੋ
ਰਨਲਾਰੋ। ਤਾਂਉਸੀਸਮੇਹਮਬੇਰੀਆਂਕੀਜੁ
ਨਤੇਛੁਟੀਆਂਜੀ। ਅਬਹਮਇਕਬਹੁਮਨਕੋ
ਘਰਿਆਇਪੁੜੀਆਂਭੁਟੀਆਂਹੋਜੀ। ਤੁਮਾ

ਰੇਪੁਤਾਪਸੋਹਮਾਰੀਗਤਿਰਈਰੈਜੀ। ਤਾਂਤ
ਪੋਧਨਕਹਿਆਮੈਨੁਇਸਬਾਤਕੀਖਬਰਨਹੀ
ਬੀ। ਅਬਤੁਮਕਫੁਆਰਿਅਕੋਰੇ। ਮੇਤੁਮ।
ਰੀਕਫੁਸੇਵਾਕਰਾਂ। ਤੋਕੀਨਿਅੰਕਹਿਆਵੁ
ਹੁਰੀਤਾਕੇਚਉਥੇਧਿਆਇਕਾਫਲਹਮਕੋ
ਦੇਵੇਜੀ। ਅਰੁਹਮਾਰੀਦੇਹਫੁਦੈਜੀ। ਦੇਵਤ।
ਕੀਦੇਹਪਾਂਦੈਜੀ। ਅਰੁਆਵਾਗਾਵਨਤੇਰਹ

ਭੋਵੈਜੀ॥ ਤਾਂਤਪੋਧਨਕਹਿਆ॥ ਮਦੁਸਕਾਰਿ ੬੭
ਮੇਰੀਤਾਕੇਚਉਥੋਧਿਆ॥ ਇਕਾਫਲਤੁਮਕੋ
ਦੀਅਗ॥ ਤੁਮਆਵਾਰਾਵਨਤੇਰਹਤਹੋਵੈ॥
ਇਤਨੇਕਹਲੇਨਾਲਾ॥ ਮਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਆ
ਏ॥ ਬੇਕੁਠਕੋਸਿਧਾਰਤੁਭਈਅੰਗ॥ ਤਾਂਬਹੁ
ਕ੍ਰਿਤਪੋਧਨਕਹਿਆ॥ ਮੇਨਾਂਕਾਂਹਿਅੰਥਾਗੀ
ਤਾਕੇਚਉਥੋਧਿਆ॥ ਇਕਾਮੇਸਾਫਲਤੈ॥ ਤਾਂ

ਮਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿਰੀਤਾਕਾਪਾਠਨਿਤੁ
ਪ੍ਰਤਿਕਰਨੇਲਾਗਾ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਧਾਰਾਂਇਫਾਜੀਕ
ਹਿਆਹੇਲਛਮੀਚਉਥੇਧਿਆਇਕਾਟਲੁ
ਮੇਕਹਿਆਹੈਸੇਤੈਸਵਲਕਾਰਿਆ॥੬੧੫॥
ਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ਕਬਹੂੰਕਹਤਸੇਨਿਆਸਕਉਕ
ਬਹੂੰਕਰਮਕੋਜੋਗਾ॥ਨਿਸਚੈਕਰਿਏਕੈਕਰਮੇ
ਟੇਕਿਨਭਵਰੇਗਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ =

ਕਰਮਯੋਗਸਿਨਿਆਸਅਰੁਣੋਦਊਸੁਖ ੬੮
ਦੀਨਾ। ਕਰਮਯੋਗਸਿਨਿਆਸਮੇਕਰਮਨ
ਲਾਧਿਆਤਿਛੀਨਾ॥੨॥ ਦੁਯੋਖਤਨੈਚਾਰੈ
ਤਨੈਸੇਸਿਨਿਆਸਿਦਿਜਾਂਨਾ। ਰਾਗਦੋਖਤੋਨੈ
ਗਤਤਗੋਰਿਛੁਟਿਓਮਾਂਨਾ॥੩॥ ਯੋਗਸਾਂਖ
ਕੋਦੁਇਕਹਤਮੁਰਖਪੀਡਿਤਨਾਂਹਿ। ਦੇਊ
ਮੇਏਕੈਭਜੈਦੇਊਫਲਹੈਤਾਂਹਿ॥੪॥ ਥਾਂਨ

ਜੁਲਹੀਐਸਾਂਖਤੋਸੋਭਿਯੋਗਤੋਰੇਇ॥
ਸਾਂਖਯੋਗਏਕੋਗਨੇਤਾਂਕਉਰਿਗਿਆਨੀਜੋ
ਇ॥ ੫॥ ਲਹਤਸਿਨਿਆਸੋਰਿਦੁਖਸੋਬਿਨਾਂ
ਕਰਮਇਹਮੀਤਾਜੋਗਾਜੁਗਾਤਿਜੋਕਰਤ
ਹੈਤੋਈਲਹਤਨਿਜਚੀਤਾ॥ ੬॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ
ਤੋਰੇਸੁਧਾਯੋਗਾਜੁਗਾਤਨੋਕੋਇਆਨੀਵ
ਨਜਾਂਨੈਆਤਮਾਕਰਮਾਇਪਤਿਸੁਨਹੋਇ॥

॥३॥ गिआंनि करमन करत है ते की ते न ही ६५

मांहा सुपत दे धत च लत पुनि सुनति रुप

ते जांहा ॥ ८॥ से दृति जा गति च लत अरु

बेलति दार ह देत ॥ ९॥ ईद्री बिआन स छिप

बै जांन त है जे जेत ॥ १०॥ करम करत त जम

ग करु स कुं के ब्रह्म मांहा त के पाप न ल

गत है पद म पत्र जल जांहा ॥ ११॥ देहि बुध

ਮਨਇਦ੍ਰੀਮਨਿਜੋਗੀਹੋਇਨਿਸਿਗਾ।ਕਰਮ

ਕਰਤਮਤਿਚਾਹਿਸਿਉਚਿਤਸੁਪਕੋਟੋਗਾ।

੧੧॥ ਮਨਿਕਰਿਕਰਮਨਜੋਤਜੋਗਿਆਨਿਤਿ

ਨਕਉਮਾਂਨਾ।ਨਉਦੁਆਰਪੁਰਮੇਬਸਤਲੇਤਸੁ

ਪਨਕੀਖਾਂਨਾ।੧੨॥ ਗਿਆਨਿਗੁਮੁਕਤੋਲਹੈ

ਕਰਮਕਰੈਫਲਛਾਡਿ।ਮੂਰਖਫਲਕੀਆਸ

ਕਰਿਬਿਪਤਿਕਾਂਮਨਾਂਆਡਾ।੧੩॥ ਈਸਰਨਹੀ

ਕਰਮਨ ਕਰਤ ਨਿਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਰਿ। ਕਰਮ ੭੦
ਫਲ ਨਿਹੁ ਨਹ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤ ਵਿਸਤਾਰ
॥੧੪॥ ਸੁਕ੍ਰਤਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਰਤ ਅਉਰ ਪਾਪਨ
ਹਿਲੇਤਾ ॥ ਧਿਆਨ ਰਿਆਨ ਅਰਿਆਨ ਤੇ
ਮੇਹਿਨ ਪ੍ਰਗਟੈ ਵੇਤਾ ॥੧੫॥ ਦੂਰਿ ਕੀਓ ਅਰਿਜਾਂ
ਨਜਿਨ ਹੀ ਮੇਰਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਾਇ। ਵੇਖਤਿ
ਈ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤੇ ਰਿਆਨ ਸ੍ਵਰਕੇ ਵਾਇ ॥੧੬॥

ਜੋ ਮਨ ਕੋ ਅਰੁ ਬੁਧੋ ਕਰਾਖਤਿ ਈਸ੍ਵਰ ਮਾਂਹਿ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰਨਾਂਹਿ
॥ ੧੭ ॥ ਫਿਰਿ ਆਫਿਨੇ ਲੀਏ ਜੁ ਫਿਰਿ ਜੋਗੇ ਗਾਨ
ਸੁਖ ਚ ਸੁਆਨਾ॥ ਪੰਡਤ ਇਨ ਕੋ ਸਮਗਨ ਤਿ
ਭੇਦ ਲੇਤ ਨਹੀ ਮਾਂਨਾ॥ ੧੮ ॥ ਸਮਤਾ ਨਿਨ ਕੋ ਹੀ
ਐਸੇ ਤਿਨ ਜੀਤਿ ਓਸੇ ਸਾਰਿ॥ ਸਮਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇਕ
ਉਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੧੯ ॥ ਸੁ

ਖਪਾਏਹਰਖੈਨਹੀਨੁਖਪਾਏਨਰਿਸਾਇ। ॥ ੨੧ ॥

ਖੈਬਿਰਨਿਜਬੁਧਕਉਬ੍ਰਹਮੇਰਹੈਸਮਾਇ।

੨੦॥ ਬਾਹਰਿਕੇਸੁਖਕਉਤਨੈਜੀਅਸੁਖਰਹੈ

ਸੁਜਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਚਿਤਕਉਪਰਤਲ

ਤੇਜਾਮਾਂਨਿਦਬਾਨਾ। ੨੧॥ ਬਿਖੇਚਿਤੇਸਿਸਾ

ਰਕੋਤੇਹੈਦੁਖਕੋਮੂਲਾ। ਉਪਜਤਿਬਿਨਸਤਿ

ਹੈਤਬਿਪੀਡਿਤਗਹਿਨਕੂਲਾ। ੨੨॥ ਕਾਂਮ

ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਬੇਰਾ ਕਉ ਨੇ ਸਹ ਸ ਕੇ ਸੁਭਾਇ। ਸੇ
ਯੋਗੀ ਨਿਤ ਹਿਰ ਹੇ ਬਿਰ ਸੁਖ ਮੇਲ ਪਟਾਇ
॥ ੨੩ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਅੰਤਰ ਸੁਖ ਅੰ
ਗਾਂ ਮਾ। ਵਹੁ ਯੋਗੀ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਲ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਮਾ। ੨੪ ॥ ਜੋ ਰਿਆਨੀ ਪਾਪ ਨਤ ਜੋ ਹੋ
ਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਲੀਨਾ। ਭਿਦਨਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜੀਅ ਮੇ
ਰਹੁ ਸੁਭਨ ਜੇਦੀਨਾ। ੨੫ ॥ ਕਾਂ ਮੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋ ਜੇ

ਰਹਤ ਬਸਿ ਕੀ ਨੋ ਨਿਹਾ ਚਿਤਾ ॥ ਗਿਆਨ ਟੈਤ ੨੨
ਤੋਈ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰੂ ਦਿਸ ਮਿਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤੇਜੇ
ਬਿਖੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭੁਭਿ ਹਮ ਧਰਾ ਖਾ ਪ੍ਰਾਂ
ਨ ਅਪਾਂ ਨਹ ਸਮ ਕਰੈ ਨਾ ਸਾਮ ਧਿਅ ਭਿਲਾਖਾ ॥
੨੭ ॥ ਜੀ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਕਤਿ ਜਾਂਹਿ ਮ
ਨ ਦੇਤਾ ॥ ਇਛਾ ਭੈਰਵ ਧਰਿਤ ਜੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰ
ਥ ਲੇਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤਪ ਜਗਨ ਕਉ ਭੋਗਤਾ ਸਭ

ਲੇਕਨਿਕੋਈਸਾ/ਸਾਂਤਲਹੋਇਉਜਾਂਨਕੋਮੋਕ
ਉਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਾ॥੨੫॥ਇਤਸ੍ਰੀਕੁਰਾਵਤ
ਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜਿ
ਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਨੇ
ਸੀਨਿਆਸਜੋਗੋਨਾਮਪੰਚਮੋਧਿਆਇ॥੫॥
ਆਗੇਗੀਤਾਕੋਪੰਜਵੇਧਿਆਇਕਾਮਗਤ
ਮਕਹੋਹੋ॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੋਵਾਚ॥ਯਲਫੁਲੀ

ਗੀਤਾ ਕੋ ਪੰਜਵੇਂ ਧਿਆਇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਕਹੈ ਜੋ ॥ ੨੩

ਤੈਸ੍ਰ ਵਲ ਕਰਿ ਗਾਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਲਪਿੰਗ ਲਨਾਂ ਮ
ਸੈਵ ਹੁੰਮ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਕੁਸਟ ਕੁਇਆ ਬਾਕੁ
ਸਿਰਾਤਿ ਮੇਜਾਇ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਵਹੁੰਮ ਸਮਝੁ ਲੀ
ਖਾਇ ॥ ਅਰੁ ਮਦਰਾਪਾਂ ਨ ਕਰੇ ਜੁਆ ਬੋਲੇ ॥ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਿੰਗ ਲਬ੍ਰਹਮ ਲਕ ਉਭਾਈ ਚਾਰੇ ਵਿਚੈ
ਕਿਛੁ ਭਿਆ ॥ ਤਾਂ ਵਹੁੰਮ ਜਾਇ ਕੇ ਅਉਰ ਨ ਗਾਰੀ

ਮਹਿਰਹੁ ਫਾਦਾ ਰਾਗਾ ਤਾਂ ਵਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਇਕ ਰਾਜੈ
ਦੇ ਚਾਕੁਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਵਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਰਾਜੇ ਪਾਸ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਕਰੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤੇ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਨ ਵੇਤਾ ਭੁਇਆ ਉਹਾਂ ਉਨ ਇਸ ਤ੍ਰੀਬਿ
ਆਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀਬਿ ਬਿਰੁ ਚਾਰਨਾ
ਈ ਜੈਸਾ ਵਹੁ ਆਪਾ ਥਾਤੇ ਸੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀਬਿ
ਈ ਜੈ ਕਛੁ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਹੁ ਨ ਕਰੈ।

ੴ ਕਰੈ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ੨੪
ਲਾਜਾਵੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਰੈ ਸੁਮਨੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਹੁ
ਉਸ ਕਾਰੁ ਰਤਾ ਅਪਨਿ ਇਸ ਤ੍ਰੀਕ ਉਸਾਰਿਆ
ਕਰੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਅਪਨੇ ਕੁਰਤੇ ਕਉ
ਦੁਰਬੁਧ ਕਰਕੇ ਮਾਰਿ ਛੋੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੇ ਰਾਧਿਕਾ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਕਿਤੇ ਨ ਕੁਛ
ਰਖੀ ਛੋ ਉਸ ਕੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀਕੁ ਮੁਈ ਤਾਂ ਉਨ ਤੇ ਤੀ

ਕਾਜਨਮਪਾਇਆ। ਵਹੁਇਕਤੇਤੇਕੀਇਸ
ਤੀਭੁਈ। ਵੇਦੇਨਜਣਬਨਮੇਰਹਿਆਕਰੋ। ਤਾਂ
ਇਕਦਿਨਤੇਤੇਨਤੇਤੀਨੇਪੁਛਿਆ। ਹੋਤੇਤਾਤੂਤੇ
ਤੇਕੇਜਨਮਕਿਉਕਰਿਆਇਆਥਾ। ਤਾਂਤੇਤੇਕ
ਹਾ। ਤੁਇਕਵਾਰਤਾਮੇਰੀਪੁਰਬਦੇਜਨਮਕੀ
ਸੁਣਲੇਹੁ। ਮੇਧਿਛੁਲੇਜਨਮਬ੍ਰਹਮਨਕਾਪੁ
ਬਥਾ। ਮੇਰੁਰਕੀਆਰਿਆਮਾਂਨਤਾਨਥਾ। ਤੇ

ਸਿਖ

ਗੁਰਕਿਸੀਕੈਉਪਨਾਵਤਾਥਾ। ਤਾਂਮੋਬੀਚਤੇ

੨੫

ਉਸਕੀਬਾਤਫਕਦੇਤਾਥਾ। ਤਾਂਗੁਰਾਂਨੇਸਰਾ

ਪਦੀਆ। ਕਹਿਅਕਿਜਾਹਿਰੇਤੁਸੁਆਕੇਜ

ਨਮਪਾਵੈਗਾ। ਇਉਕਰਿਮੇਸੁਏਜਨਮਆਇ

ਕੇ

ਆਥਾ। ਤਾਂਤੇਤੀਨੁਪਕਰਿਰਹੀ। ਤਾਂਤੇਤੇਤੇ

ਤੀਯੁਪੁਛਿਆ। ਹੋਤੇਤੀਤੁਤੇਤੇਕੇਜਨਮਾਕਿ

ਉਕਰਿਆਈਹੈ। ਤਾਂਤੇਤੀਕਹਿਆ। ਮੇਪਿ

ਛੁਲੇ ਜਨਮ ਬਿਖੇ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀ ਪ੍ਰਤੀਥੀ।
ਜਾਮੋ ਬਿਆਹਿ ਤਾਂ ਰੁਰਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨਮਾਂ
ਨਿ। ਤਾਂ ਰੁਰਤਾ ਮੇਨੁ ਮਾਰਿਆ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਮੇਨੁ ਪ੍ਰੀਤੋ ਇਕ ਰੁਰਤੇ ਨੇ ਬਿਖੇ ਦੇ ਇਕ ਮਾਰਿ
ਆ। ਹੁਣ ਮੇਤੋ ਤੀ ਕੇ ਜਨਮ ਆਈ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇ
ਕਾਦਿ ਨਗੀਧ ਬਨ ਮੇ ਆਇਆ। ਅਰੁ ਰਗੀਧ ਨੇ
ਉਸ ਕੇ ਪਛਾਂ ਵਿਆ। ਕਿਵਹਿ ਤੇ ਤੀ ਦੇ ਜਿਨ ਮੇ

ਨਾਬਿਖਦੇਇਕਰਿਮਾਰਿਆਬਾਤਾਂਵਹੁਰਾਧਿ ੨੬
ਤੋਤੀਨਮਾਰਨੇਚਲਿਆਤਾਂਤੋਤੀਆਗੇਭਾ
ਰੀ।ਪਿਛੋਰੀਧਚਲਿਆਜਾਵੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ
ਗਿਰਦੀਖਾਣੀਇਕਮਸਾਂਫੁਮੈਆਈ।ਉਥੇ
ਇਕਸਾਧਕੋਦਾਗਾਣੀਆਬਾ।ਉਸਸਾਧਕੀ
ਕੋਪਰੀਮਹਿਮੀਹਕਾਜਲਪਾਇਆਰਹਦਾਬ
।।ਤਾਂਵਹੁਤੋਤੀਉਸਸਾਕੀਕੋਪਰੀਮਹਿਨਾਇ

ਗਿਰੀ।।ਇਤਨੇਮੇਪੀਛੇਵਹੁਰੀਧਰੀਆਇਅ।

।।ਲਾਗਾਮਾਰਨ।ਤਾਂਉਸਕੋਪਰੀਕੋਜਲਕੀਅ।

ਛੀਟਾਉਛਲਕਰਿਰੀਧਕੋਉਪਰਿਪਈਅੰ।ਉ

ਸੀਸਮੇਵੇਨਕੀਵੇਹਛੁਟੀ।ਵੇਵੇਵੇਹੀਅੰਪਾਈ

ਅੰ।ਅਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਾਏ।ਤਿਨਪਰਿਬੇਠ

ਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰੇ।ਤਾਂਤੇਤੀਕਰਿਅਹੇਰੀ

ਐਸਾ ਧਰਮਨੈਕਉਨਪੁਨਿਕਰਿਆਥਾਜੇਬੈਕੁਠਕਚਲੇ

ਹੈ॥ ਹਮ ਤਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਬਾ॥ ਤਾਂਗੀ ੨੨
ਧਕਹਿ ਆਹਮ ਨੇਏ ਹੁਬਾਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਤਾਂਇਤ
ਨੇਬੀ ਚਰਾਨੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਲੇਗਾਏ॥ ਤਾਂਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਨੇਕਹਿ ਆਕਿ ਆਉਰੇ ਰੀਧਾ॥ ਤਾਂਗੀ
ਧਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੁਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਾ
॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਤੇ ਮੈ ਕੁਸਟ ਭੁਇਆ ਬਾ॥ ਮੈਨੂੰ
ਕੁਈ ਅੰਨੇ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿ ਨੀਆ ਬਾ॥ ਮੈਰੇ

ਰਸਦੇਸਕੋਰਾਜੇਕੋਜਾਇਕਰਿਗਾਕਰਰਹਿਅੰ
॥ ਤਹਾਂਮੇਜਾਇਕਰਿਗਾਜੇਘਾਸੋਲੇਕਾਂਦੀਚੁਰਾ
ਲੀਕਰਿਆਕਰਗਾਂਮੇਧਨਬਹੁਤਿਇਕਠਾਕ
ਰਿਆਬਹੁਤ੍ਰਿਮੇਤਹਾਂਬਿਮਾਰਿਆਮੇਰੇਇ
ਸਤ੍ਰੀਭੀਆਈਮੇਓਸੇਨੇਮਾਰਿਆਕਰਗਾਂਇ
ਕਦਿਨਾਇਸਤ੍ਰੀਨੇਮੈਨੇਬਿਖਦੇਇਕਰਿਮਾਰਿ
ਛੋਰਿਆਫੇਰਿਮੇਮਾਇਗੀਧਕਯਨਮਪਾ

ਇਆ ਜਾਂ ਇਹੁ ਮੁਈ ਤਾਂ ਏਤੋ ਤੀ ਕਾਜ ਨਾਮ ੭੮

ਇਆ ਇਕ ਦਿਨ ਮੇ ਬਨ ਬਿਖੇਗ ਇਆ ਬਾ॥

ਤਹਾਂ ਏਹੁ ਮੇ ਪਛਾਂ ਲੀ॥ ਮੇ ਇਸਨੁ ਮਾਰਨ ਲਗਾ॥

ਏਹੁ ਗਿਰਦੀ ਖਾਦੀ ਇਕ ਮਸਾਂ ਨ ਮੇ ਗਈ॥

ਉਹਾਂ ਮੇ ਰੀਜਾਇ ਪਇਆ॥ ਲਗਾਇ ਸਨੇ ਮਾ॥

ਰਨੇ॥ ਉਸ ਮਸਾਂ ਨ ਮੇ ਇਕ ਕੋ ਪਰੀ ਪਈ ਬੀ॥

ਉਸੇ ਪਰੀ ਮੇ ਮੀਹ ਕਾਜ ਲਪਇਆ ਬਾ॥ ਏ

ਹੁਰਿਰਦੀਖਾਦੀਖੋਪਰੀਕੇਜਲਮੇਜਾਇਰੀ
ਰੀ।ਤਹੁਮੇਇਸੇਮਾਰਨਲਗਾਯੋਪਰੀਕੇ
ਜਲਕੀਆਂਛੀਟਾਇਸਪਰਿਅਰੁਮੇਰੇਪਰਿ
ਭੀਪਈਆਂ।ਉਸੀਵੇਲੇਹਮਰੀਅਧਰਮਦੇਹ
ਛੁਟੀ।ਵੇਦਵੇਦਹੀਪਾਈ।ਬਿਬਾਂਨਪਰਿਬੇਠਿ
ਕਰਿਹਮਬੈਕੁਠਕੇਚਲੇਹੈਂ।ਹੇਧਰਮਰਾਇਜੀ
ਹਮਤਾਂਪਾਪੀਜੀਵੁਥੋ।ਇਹਕਉਤਕਹਮਨੇਨ

ਜਾਂਗਿਅਨੀਧਿਤਾਂਧਰਮਗਾਇਕਹਿਅਯੋਗੀ ੨੫
ਧਵੁਕੋਪਰੀਜੋਥੀਸੋਸਾਧਕੀਥੀ। ਵਹੁਸਾਧ
ਸੀਰੀਗਾਜੀਕੋਤੀਰਥਪਾਰਿਇਸਨਾਨਕਹਿ
ਕੋਸੀਰੀਤ੍ਰਾਜੀਕੋਪੀਜਵੇਧਿਆਇਕਾਨਿਤਾ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਠਕਰਤਾਸਾ। ਓਸਸਾਧਕੀਕੋਪਰੀ
ਕੇਜਲਪਏਸਾਬਤੁਮੋਕੋਬੈਕੁਠੰਕੁਇਅਯੋ ਪ੍ਰਥਮ
ਅਯੁਮਾਧਰਮਵੇਹਤੇਵੁਟੇਹ। ਤਾਂਧਰਮਗਾਇ

ਕਹਿਅਹੋਪਧਖੋਏਏਹਚਰਿਤ੍ਰਮੇਤੁਮਕੋਕ
ਹਿਆਹੈ।ਰਿਗਾਜੀਕਾਇਸਨਾਂਨਕਰਿਕੋਗੀ
ਤਾਜੀਕਾਪਠਕਰਤੇਹੈ।ਜਾਸਾਧਕੀਸੇਵਾ
ਕਰਤੇਹੈ।ਤਿਨਕੋਤੁਮਮੇਰਪੁਛਾਬਿਨਾਬੈਕੁਠਕੋ
ਲੇਜਾਇਆਕੋਰੇ।ਤਾਂਪਾਰਖਦਬੈਕੁਠਕੋਲੇ
ਗਏ।ਤਾਂਸੀਨਾਰਗੰਦਿਨਜੀਕਹਿਅਹੋਲ
ਛਮੀਏਹੁਸੀਗੀਤਾਜੀਕੋਪੰਜਵੇਧਿਆਇ

ਕਰਮਾਤਮਮੈਤੁਤੁਕਉਸਵਲਕਰਾਇਆ ८

ਤੈ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁੰਨੇਸਤੀਈਸਰਸੰਬੰਧੇ

ਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਮਹਾਤਮਨੇਪੰਚਮੇਧਿਆਇ

੫॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵੰਨੇਵਾਚ॥ ਕਰਮਫਲਨਿਚਾਹੇ

ਨਹਿਕਰੇਕਰਮਨਿਹਕਾਂਮਾਯੋਗੀਸਿਨਿਆਸੀ

ਵਹਿਪਾਵਤਿਹੈਸੁਖਧਾਂਮ॥੧॥ ਬਿਨਸਿਨਿਆ

ਸਹਿਯੋਗਨਹਿਇਹੀਸਾਚਤੁਮਾਂਨਾਜੋਕੇਸੀ

ਨਿਮਾਸਹਿਕਹੈਵਹੀਜੋਗਤੁਜਾਨਾ॥੨॥ਯੋ
ਗੀਕਰਮਨਿਤੇਲਹਤਿਗਿਆਨਚਿਤਬੀ
ਚਾਰਿਅੰਗਸਾਹੇਸਾਂਤਹਿਲਹਤਿਬਿਖੇਇ
ਦੀਅਨਮਾਰਿ॥੩॥ਬਿਖਿਆਨਸਿਉਅਰੁਕ
ਰਮਸਿਉਹੋਤਪ੍ਰੀਤਿਜਬਦੂਰਿਸਰਸੀਕਲ
ਪਨਕੋਤਜੋਗਹੋਜੋਗਤਬਪੁਰਾ॥੪॥ਨਿਜਅ
ਤਮਕੋਉਦ੍ਰਿੜਤਿਅਧੋਗਉਨਕਰੇਇਆਆ

ਤਮਹੀਰਿਪਅਪਕੋਆਤਮਹੀਸੁਖਦੇਇ॥ ੮੯

੫॥ ਆਪਹਜੀਤੇਆਤਮਾਂਸੋਈਬੰਧਜੁਆਰਿ

॥ ਜਿਨਜੀਤਿਓਨਾਹੀਜੁਵਹੁਅਰੁਹੋਇਦੁਰਤੈਤ

ਹਿ॥ ੬॥ ਜਿਨਜੀਤਿਓਹੋਆਤਮਾਂਲਹੈਬਹੁ

ਗਿਆਨਾਸੀਤਉਸਨਦੁਖਸੁਖਸਮਅਰੁ

ਅਪਮਾਨਜੁਮਾਨਾ॥ ੭॥ ਜਾਨਤਿਗਿਆਨ

ਬਿਗਿਆਨਕੋਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਜੀਤਹੋਇ॥ ੮

ਚਨਪਾਂਹਨਏਕਸਮਗਨੇਸੁਰਿਆਂਨੀਰੋਇ
॥੮॥ ਮਿਤ੍ਰਉਦਾਸੀਸਤ੍ਰਪੁਨਿਨਿਜਅਰੁਬਿਧ
ਸਮਾਨਾਸਾਧੁਪਾਧਿਚਿਤਮੇਗਨੇਏਕਉਨਮਾਂ
ਨਾ॥੯॥ ਬੈਠਾਇਕੋਸੇਇਕਾਚਿਤਜੇਗਯਾਧੈ
ਜੇਗਾਏਕਾਕੀਚਾਹੈਨਕਛੁਲੈਨਹਿਸੁਖ
ਕੋਗਾ॥੧੦॥ ਠਉਰਪੁਨੀਤਨਿਹਾਰਕੈਕਰਿਆ
ਸਨਾਵਿਸਤਾਰਾਨਹਉਚੈਨੀਚੈਨਹੀਪਟਕੁਸ

ਚਰਮਾਥਿਸਥਾਰਾ॥੧੧॥ ਕਰਬੈਠੇਮਨਕੇਸੁਖਿ ੮੨
ਰਸਭਉਦ੍ਰੀਅਨਿਕੰਜੀਤਾ॥ਕਰਿਕੈਆਤਮ
ਸੁਖਕਉਜੋਗਕਰੈਇਹਗੀਤਿ॥੧੨॥ ਕਾਂਇਅ-
ਸਿਰਮਰੁਗ੍ਰੀਵੁਕਉਰਾਖੋਏਕਸਮਾਂਨਾ॥ਹੀਠ
ਪਰੈਨਿਨਾਸਕਾਏਖੋਨਹਿਦਿਸਾਮਾਂਨਾ॥੧੩॥ ਨਿ
ਸਾਂਤਗਾਏਕਉਤਨੈਬ੍ਰਹਮਚਰਜਬ੍ਰਤਿਲੇ
ਹਿ॥ਸੇਮੇਰਾਖੋਰਕਮਾਨਿਜੁਗਤਿਜੋਗਕੀਏਹ

੧੪॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰੈ ਜੁ ਜੋਗ ਕਉ ਨਿਜ ਮਾਨਿ
ਕੋ ਬਿਰਰਾਖਾ। ਸਾਂਤ ਲਹੈ ਸੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਰਹੈ
ਅਮੀਰ ਸਚਾਖਾ। ੧੫॥ ਜੋਗ ਲਹੈ ਨਹ ਬਹੁ
ਭਖੈ ਬਿਨਾ ਪਾਏ ਹੋ ਮੀਤਾ। ਸੇਵਤ ਹੂ ਸੇਵੈ ਨਹੀ
ਅਤਿ ਜਾਗਤਿ ਨਹ ਚੀਤਾ। ੧੬॥ ਜੁਗਤਾ
ਸੇ ਹਰਾ ਬਿਹਾਰੈ ਕਰਮ ਜਗਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ। ਜਾ
ਗਤਿ ਸੇਵਤ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਸੇ ਰਾਗਤ ਦੁਖ ਪੈਇ।

੧੭॥ ਜਬ ਨਿਜਾ ਚਿਤ ਕਉ ਰੋਕ ਕੈ ਰਾਖ ਤੁਆ ८੩
ਤਮ ਮਾਂਹਿ। ਤਜੈ ਸਰੂਪਿ ਜੋ ਕਾਂ ਮਨ ਮੇਂ ਜੋਗੀਨ
ਰਨਾਂਹਿ। ੧੮॥ ਜੈ ਸੇਵੀ ਪਸਮੀਰਾ ਬਿਨ ਰਹੇ ਜੋ
ਤਿਠ ਹਿਰਾਇ। ਜੋਗੀਨਿ ਸਚ ਲਚਿਤ ਕਉ ਪ
ਮਾਹੈ ਜਾਗਾਇ। ੧੯॥ ਜੋਗੀ ਸੇਵਤ ਜੋਗਕ
ਉਚਿਤ ਜਹਾਂ ਠਹਿਰਾਇ। ਨਿਰਖਤਿ ਮਾਤਮ
ਕੋ ਤਹਾਂ ਰਹਤਮ ਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇ। ੨੦॥ ਜੋ ਸੁਖ

ਇੰਦ੍ਰੀਕੇਪਰੇਬਹੁਤੇਬੁਧਗਹਿਲੇਤਾ। ਵਾਸੁਖ
ਕੇਜਾਨੈਤਬੇਤਾਂਪਾਛੇਹੈਨੇਤਾ। ੨੧॥ ਜਾਂਪਾਏ
ਲਾਗੁਨਾਅਧਿਕਅਉਰਹੁੰਨਰੇਮਿਤਾ। ਬਿਰਤ
ਗਹਿਰੂਲੈਨਹੀਬਹੁਦੁਖਪਾਵੈਚਿਤਾ। ੨੨॥
ਦੁਖਹੁਕੇਸੀਜੇਗਕਉਮਾਂਨਲੇਤਾਵਿਜੇਗਾ। ਨਿ
ਸਚੈਕਰਿਜੇਗਹਿਕਰੈਤਾਂਕਉਕਹਤਜੁਜੇਗ
॥ ੨੩॥ ਸਿਕਲਪਤਜੇਅਰੁਕਾਂਮਾਂਤਿਨਹਿਤ

ਜੈਚਿਤਚਾਇ॥ ਮਨਸਿਉਰੋਕੈਇਝੀਅਨੁਯੋ ८੪
ਗਕਰੈਯਾਭਾਇ॥ ੨੪॥ ਧਰਮੀਚਜਾਅਰੁਬੁਧ
ਕਰਹਰੇਹਰੇਸਭੁਤਿਆਗਾ॥ ਕਛੁਕਰੈਨਹੀਕਾਂ
ਮਨਾਂਆਤਮਸਿਉਅਨੁਰਾਗਾ॥ ੨੫॥ ਮਨਚਿਤ
ਲਾਜਿਤਾਜੀਤਚਲਾਤਿਤਾਕੋਰਾਖੋਰੋਕਾਕਰਸੀ
ਜਮਨਿਜਾਆਤਮਾਸਜੇਸੁਤਾਕੋਠੋਕਾ॥ ੨੬॥ ਜ
ਕੇਮਨਮਹਿਸਾਂਤਹੈਪਾਪਹਤਜੋਕੋਇ॥ ਮਗ

ਨਜ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਦਮੇਤੁੰਜੇਗੀਕਉਜੇਗਾ॥ ੨੯॥

ਜੇਜੇਗੀਇਹਬਿਧਕਰੈਜੇਗਾਪਾਪਕੋਤਿਆਗਾ॥

ਸਹਜਿਬ੍ਰਹਮਕੇਸੁਖਨਿਕਉਲਹੈਰਹਤਮਨੁਰ॥

ਗਾ॥ ੩੦॥ ਮੇਹਲਖੇਸਭੁਠਉਰੁਜੇਸਭੁਕੇਮੇਹੀਮਾਂ

ਹਿ॥ ਮੇਕਉਦੇਖਤਿਸੇਸਦਾਹਉਹੀਦੇਖਤਤਾਂਹਿ

॥ ੩੧॥ ਬਿਆਪਕਹੈਸਭੁਜੀਅਮਹਿਮੇਕਉਸੇਵੇ

ਕੋਇ॥ ਕੋਸੇਤੂਕਿਤਹੂਰਹੈਤਾਂਕੋਮੇਮੈਜੇਇ॥ ੩੨॥

ਸਰਬਾਥਿਖੇਇਸਾਥਿਤਜੁਹਉਇਕਲਖਭੁਜੈਜੁਮੇ ੮੫
ਹਿ। ਰਹਉਕਉਨਪੁੰਗਾਂਤਿਵਹੁਮੇਮੇਵਰਤਤਜੈਇ।
੩੧॥ ਸਬਕੋਦੇਖੇਆਪਸਮਸੁਖਦੁਖਏਕੈਭਾਇ॥
ਸੋਜੋਗੀਸਬਤਬਰੁਮੇਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੩੨॥
ਅਰਜਨਵਾਰ॥ ਜੋਕਹਿਓਤੁਮਕ੍ਰਿਸਨਜੁਮੇਕੋ
ਏਕਸਮਾਂਨਾ। ਰਹੈਨਮੋਮਨਿਚਿਚਲੈਜੋਤੁਮਕੀਓ
ਬਖਾਂਨਾ॥ ੩੩॥ ਮਨਹੈਚੰਚਲਕ੍ਰਿਸਨਜੁਯਹੈਜੀ

ਉਦ੍ਰਿਕੁ ਜਾਂਨਾ। ਤਾਂ ਕਉ ਰੋਕਨ ਪਉਨ ਸਮਹੈ ਅਤਿ
ਕਠਨ ਸੁਮਾਂਨਾ। ੨੪॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਅਰ
ਜਨ ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਕਹਿ ਮਨ ਚੇਚਲ ਨ ਗਾਇ। ਜੇ
ਗੀ ਕੀਏ ਵੇਗਾਗ ਕੇਨੀ ਕੇਪ ਕਰਿ ਉਜਾਇ॥ ੨੫॥
॥ ਜਿਨ ਪਕਰਿ ਉਨ ਹੀ ਚੇਤ ਨਿਜ ਤੁੰਘੇ ਜੇਗ
ਨਹੋਇ। ਜਿਨ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਬਸਿ ਕੀਓ ਲਹਤ
ਜਤ ਨਿਸੇਸੇਇ॥ ੨੬॥ ਅਰ ਜੇਨੇ ਵਾਚਾ॥ ੨

ਅਜਿਤੇ ਅਰਸਰਧਾਸਹਤ ਜੇਗਾ ਰਿਸਟ ਤਾਪਾ ੮੬
ਇ॥ ਲਾਹੈ ਨਾ ਸਿਧ ਸੁ ਜੇਗਾ ਕੀ ਕਉ ਫਾਕੁ ਦਕਉ ਜਾ
ਇ॥ ੩੭॥ ਕਿਧੈ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਬਾਦ ਰਾਜੀ
ਉ ਬ੍ਰਿਸਾਇ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕਢੂ ਨਾ ਅਸਰੋ ਰਹਿਓ ਮੂੜ
ਕੋਰਾਇ॥ ੩੮॥ ਮੇਰੇ ਯਾਸਿ ਦੇਸ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦੂਰ
ਜਗਾ ਦੀਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਸਿ ਦੇਹ ਕਉ ਕੋਨ ਕਰੇ ਭੁਮ
ਰੀਸਾ॥ ੩੯॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਅਰਜਨ ਦੇ

ਨੋਲੇਕਮੇਤਾਕੋਹੋਇਨਨਾਸਾ। ਭੁਲੇਕਰਮਜੇ
ਕਰਤਹੈਤਾਂਕਉਨਹਿਅਪਬਾਸਾ॥੪੦॥ ਪੁਨਿ
ਲੇਕਮੇਰਹਤਹੈਬਹੁਤਿਨਿਨਵਹਜਾਇ॥
ਜੋਗਕ੍ਰਿਸਟਪਨਵੇਤਸੁਚਤਿਹਪਾਰਿਜਨ
ਮੇਆਇ॥੪੧॥ ਬੁਧਵੇਤਜੋਗਕ੍ਰਿਲਨਿਅ
ਇਲੇਤਮਵਗਾਰਿ। ਜਨਮਲੇਤਮੇਸੇਪਰ
ਨਦੁਰਲਿਭਹੈਨਿਰਧਾਰਿ॥੪੨॥ ਤਿਤਤੁਪਹਿ

ਲੇਖੇਹਕਉਲਗਤਬੁਧਸੀਜੇਗਾ॥ਜਤਨਕ ੮੭
ਰਤਹੈਸਿਧਕਉਬਹੁਬਿਧਸਾਜੇਜੇਗਾ॥੪੩॥
ਸੋਤੇਅਪਨੇਬਸਨਹੀਰੋਪਹਿਲੇਅਭਿਮਾਸ
॥ਤਾਂਤੇਉਪਜੇਜੇਗਾਜੇਕ੍ਰਿਸਨਸੀਦੇਹੈਪਾਸ॥
੪੪॥ਜੇਗੀਜੇਜਤਨਹਿਕਰੇਸਰੁਅਪਰਾਰੈ
ਧੋਇ॥ਬਹੁਜਨਮਨਸਿਧਹਲੈਹੈਤਾਂਹਿਪ
ਰਮਗਾਭਿਹੋਇ॥੪੫॥ਤਪਸੀਹੀਤੇਜੇਗਾ

ਕਰਮਗਿਆਨਾ ਨਦ੍ਰੁਤ ਜੇਗਤਿ ਰਗਤ ਸਭ
ਸਿਰਮੇਗਾ ਤਿਨ ਅਰਜ ਨਹਿ ਧਾਸਕੀ ਚਿਸੇ
ਦਿਨਾ ਫਿਰ ਨਹੀ ਆਰਾ।

ਧਿਕਾਰਿਆਨੀ ਤੁੰਤ ਜਾਂਨਾ ਕਰਮ ਹੁੰਤੁ ਤੇਜੇ
ਆਧਿਕ ਅਰਜਨ ਰਿਅੰਨੀ ਮਾਂਨਾ॥੪੮॥
ਜੋ ਜੋਗੀ ਰਾਖੇ ਅਨਹਿ ਮੇਮੇ ਨਿਸਚਲ ਕੁਇ
ਸਰਧਾ ਸਹਤ ਮੇਕ ਉਭੁ ਜੇ ਸੇ ਸਕੁ ਤੇ ਆਪ
ਕਾਇ॥੪੯॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪ
ਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ਜਿ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਆਤਮ ਸਿਜਮ

ਜੋਗੋਨਾਮਖਸਟਮੋਧਿਆਇ॥੬॥ ਆਰੋ ੮੮

ਸੀਰੀਤਾਜੀਕੋਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚ

ਲਿਆ॥ ਸੀਨਾਰਾਂਇਹੋਵੇਦਾ॥ ਹੋਲਫੁਮੀਅ

ਬਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵ

ਟਕਰਾ॥ ਰੋਦਾਵਰੀਤੀਰਬਕੋਪਾਸਇਕਨਰ

ਰੁਹੋ॥ ਤਿਜਨਗਰਕੋਰਾਜੇਕਾਨਾਮਜਾਨਸੁਰਤ

ਬਾ॥ ਅਰੁਉਰੁਗਾਜਾਬਰਾਬਰਮਾਤਮਬਾ॥

ਚਾਰੇਧਰਮੁਸਾਧਤਾਬਾ॥ਅਰਬਾ॥੧॥ਧਰਮਾ॥੨॥
ਕਾਂਮਾ॥੩॥ਅਰੁਮੇਖੁ॥੪॥ਅਰੁਤਿਸਰਾਜੇਕੀ
ਬਹੁਤਉਸਤਤਿਕਰਵੇਬਾ॥ਇਕਦਿਨਉਸਨ
ਗਰਗੀਮੇਹੰਸਉਤ੍ਰਵੇਆਇਨਿਕਦੇਲਾ॥ਤਿਨਾ
ਵਿਚੋਇਕਹੰਸਬੇਠਦਾਹੀਉਤਵਲਾਉਉਤ੍ਰਿਅੰ
॥ਤਾਨਗਾਰਕਪਖੀਬੋਲੇ॥ਹੰਸਤੂੰਐਸਾਉਤਾ
ਵਲਾਉਤ੍ਰਦਾਹੈ॥ਕਿਆਤੂੰਰਾਜੇਜਾਂਨਸੁਰਤ

ਤੇਭੀਆਰੈਸੂਰਗਲੋਕਕੇਜਾਇਆਚਾਹੁਦਾ ੮੫
ਤੈਂਤਾਂਵਹੁਪਖੀਆਕਾਸਿਰਦਾਰਜੇਬਾ।ਤਿ
ਨਕਹਿਆ।ਰਾਜੇਜਨਸੁਰਤਤੇਭੀਇਕਸ੍ਰਿ
ਸਟਹੈ।ਰਾਜੀਅਕਮੁਨਾਰਿਖੀਸੁਰ।ਸੇਵਹੁਬੈਕੁ
ਠਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਇਗਾ।ਬੈਕੁਠਸੂਰਗ
ਲੋਕਤੇਭੀਉਚਯੋ।ਜਾਇਤਨੀਬਾਰਤਾਰਾ
ਜੇਜਨਸੁਰਤਨੇਸੁਫੀਤਾਂਵਹੁਮਨਮਹਿਬੀਚ॥

ਰਕਰਤਭੁਇਆ ਕਹੈ ਮੈ ਤਭੀ ਉਸਕਾਪੁ
ਨਬਡਹੈਇਆਹੈ ॥ ਜਿਸਕੀਏਹੀਸਉਸਤ
ਤਿਕਰਦੈਹੈ ॥ ਤਾਕਹਏਲਾਗਾਮਨਮਹਿਜੇ
ਵਹੁਕਬਹੁਹੈਵੈਤਾਂਉਸਕਾਦਰਸਨਕਰੀਏ
॥ ਤਾਂਜੇਨਾਪਨਾਸੁਆਰਥੀਬੇਗਬੁਲਾਇ
ਆਉਸਕੇਕਹਿਅਰੇਮੇਰਾਰਥਲੇਆਉ ॥
ਮੇਰਿਖੀਸੁਰਕਾਦਰਸਨਪਾਂਉ ॥ ਦੇਖਾਵਹੁਕਵ

ਨਵੇਸਮਹਿਕਵਨਪਰਬਤਯੈ। ਅਰੁਕਿਸਤੀ ॥
ਰਬਪਰਵਹੁਸਾਧਯੈ। ਤਾਂਗਾਨਾਉਸਰਿਖੀਸ
ਰਕੇਦਰਸਨਕੋਚਲਿਆ। ਪ੍ਰਥਮੈਤੇਬਨਾਰ
ਸੀਰਾਇਆ। ਉਹੰਗਇਸਨਾਨਕਰਿਆ। ਤਹੰ
ਲੋਕਾਕੋਪੁਛਿਆ। ਈਹਕੋਈਰਯਕਮੁਨੀ
ਭੀਰਹਦਾਯੈ। ਤੋਲੋਕਾਕਹਿਆਈਹਕੋਈ
ਨਾਂਹੀਰਹਿਦਾ। ਤਾਂਗਾਨਾਜਗਨਨਾਥਕੋਗਇ

ਆਗਤਿ ਹਾਂਭੀ ਨਿਰਸਨ ਕੀ ਆਪੁ ਨ ਕਰਿ
ਆਗੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪੁਛਿ ਆਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਗਯਕ
ਮੁਨ ਭੀ ਗਹਵਾਰੇ। ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ ਆਈ ਹਾਂ
ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਰਹਿਦਾ। ਤਾਂ ਗਯਾ ਆਗੇ ਕੋਚਲਿ
ਆਗ ਬਹੁ ਤਿਨ ਛੁਨਵੇ ਸੋ ਕੋਗਇਆ। ਤ
ਹਾਂ ਦੁਆਰ ਕਾਨਾ ਬਕਾਵਰ ਸਨ ਕਰਿ ਆ।
ਤੈ ਪੁਛਿ ਆਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਗਯਕ ਮੁਨ ਭੀ ਗਹਵਾਰੇ

ਭੈਲੋਕੋਕਹਿਆਈਹਾਂਕੋਈਨਾਂਤੀਰਹ ੫੧

ਦਾਤਾਂਗਾਜਾਪਸਚਮਦੇਸਕੋਗਇਅ.

॥ਜਿਸਤੀਰਥਪਰਜਾਵੈ।ਤਹਾਂਤਹਾਂਇ

ਕਹਿਪੁਨ

ਸਨਾਂਨਕਰੈ॥ਉਸਕਾਨਾਮੁਬਹੁਤੁਹੋਇਅ.

॥ਬਹੁਤ੍ਰਿਉਤਰਦਿਸਾਕੋਗਇਅ॥ਤ

ਹਾਂਬਦਰੀਨਾਬਮੇਉਸਕਾਰਥਚਲੇਨਾਂ

ਤੀ।ਤਾਂਗਾਜੇਮਨੁਮੇਕਹਿਆਮੇਸਗਲੀ

ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਕਰੀਐ ਕਿਸੀ ਜਾਗਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਬੁਝਾਟ ਕਾ ਨਾਹਿ ਅਰੁਣੀ ਹਾਂ
ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਬੁ ਅਟਕਾਹੈ ਈਹਾਂ ਕਵਨੁ ਮਾ
ਤਮਾਰ ਹੁਣਾਹੈ ਕਿਹੈ ਨਿਸਕੇਤੇ ਜੁ ਕਰਿ
ਮੇਰਾ ਰਬ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਰਾਜਾਰ ਬਤੇ
ਉਤਰ ਕਰਿ ਆਰੈ ਕਉ ਚਲਿਆ ਜਾਨ
ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਈ ਪਰਬਤ ਕੀ ਕਿੰਨਾ ਬਿਖੇਅ
ਕ

ਤੀਤਬੈਠਾਏ। ਪਰਉਸਕੋਤੇਜਕਾਉਜਾ ੫੨
ਲਾਬਹੁਤਏ। ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੀਆਂਰਸ
ਮਾਏਦੀਆਂਏ। ਤਾਂਗਾਜੇਕਹਿਆਏ
ਰਯਕਮੁੰਨੇਵੇਗਾ। ਤਾਂਗਾਜਾਤਿਰਉਂਨੇ
ਤਕਰੀ। ਅਰਚਰਨਬੈਏ। ਹਾਥਿਜੇਰੁ
ਕੈਉਸਤਤਿਕਰੀ। ਕਹਿਆਗੁਸਾਂਈ
ਜੀਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਰੇਤੇਹਮਾਰੀਕਲਿ

ਅੰਨ੍ਹੇਰੇਇਜੀ। ਮੇਰਾਜਨਮਸੁਫਲ
ਰੁਇਆਜੀ। ਅਜਮੈਕ੍ਰਿਤਾਰਬਰੁਇ
ਆਜੀ। ਤਾਰਯਕਮੁਨਕਹਿਅਹੇਰਾ
ਜਤ੍ਰਿਪ੍ਰਿਥਵੀਪਤਰਾਜਾਹੈ। ਅਰੁਤ੍ਰੇ
ਬਡਾਪੁਨਆਤਮਾਹੈ। ਰਾਜੇਕਾਮਾਦ
ਰੁਰੁਓਬਰੁਤਕਰਿਆ। ਅਰੁਅਪਾਨੇ
ਪਾਸਿਬੈਠਾਇਆ। ਅਰਸੇਵਕਕੇਅ।

ਗਿਆਕਰੀ। ਤ੍ਰਿਕੰਦਮੁਲਲੇਆਉ। ਤਾਂਸੇਵ ੫੩
ਕਕੰਦਮੁਲਲੇਕਰਿਰਾਜਾਕਉਆਂਟਦੀਏ॥
ਤਾਰਯਕਮੁਨਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਕਫੁਆਰੀ
ਆਕਰੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਆਂਟਦੁਲਾਰੁਇਆਹੇ॥
ਤਾਂਰਯੇਕਹਿਆਹੇਰਾਸਾਂਈਜੀਅਪਨਾਂਪੁਨਤੁ
ਮਮੋਲੇਵਸੇਜੀ॥ ਜਿਸਕਰਿਤੁਮਾਰਾਮੇਸਾਤੇ
ਜਹੈ॥ ਸੂਰਜਕੀਸਮਾਂਨਹੇਜੀ॥ ਤਾਂਰਯਕਮੁਨ

ਕਹਾਹੋਰਾਜਾਮੇਤਾਂਅਤੀਤੁਹਾਂਜਟਾਪਾਰੀਭੁ
ਸਮਲਗਾਈਏਕੁਕੁਪੀਨਚੈਮੈਪੁਨਕਿਸਕਾ
ਕਰਨਾਬਾਮਾਇਆਹਮਾਰੇਪਾਸਨਹੀਹਮਾ
ਰੇਈਹਾਂਏਕਬਾਤੁਹੈਮੈਨੀਤਾਪ੍ਰਤਿਰੀਤਾਕੇ
ਛਿਵੇਧਿਮਾਇਕਾਪਾਠਕਰਦਾਹਾਂਏਹੁਬ
ਤਸੁਨਕਰਿਰਾਜੇਨਾਅਪਨਾਪੁਤ੍ਰਬੁਲਾਇਅ
ਕਹੈਹੋਪੁਤ੍ਰਹੁਤ੍ਰੈਅਪਨਾਰਾਜੁਕਰੁਮੈਤੀਰ

ਥਾਕਉ ਜਾਤਾਹੀ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਨਸੁਰਤ ਨੇਰਾ ੫੪

ਜਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਗ। ਰਾਜਕਮੁਨ ਕਾ ਦਰਸ

ਨ ਕਰਨੇ ਤੇ। ਤਾਂ ਰਾਜਮੁਨ ਕੇ ਕਹਿ ਆਮੇ ਨੇ ਭੀਗੀ

ਤਾ ਕੇ ਛਿਟੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਸਿਖਾਵਹੁ ਜੀ।

ਤਾਂ ਰਾਜਕਮੁਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇ ਦੀ ਆਗ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ

ਭੀਲਾਗਾ ਪਾਠ ਕਰਨੇ। ਰਾਜਾ ਭੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦ

ਰਸੀ ਭੁਇ ਆਮੇ ਸੇ ਤੀਬਨ ਮੇਰ ਹੁਦੇ ਰਹੁਦੇ

ਬਹੁਤ ਬਰਖਬੀਤਾ ਤਾਂ ਇਕਾਦਿ ਨੁਪ੍ਰਨਾਂ ਮਕਰ
ਕੇਦਿਨਾ ਅਸਤੁ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੇਨ ਕਾਤਿ ਮਾਰਿ ਕ
ਰਿ ਮਾਮਾ ਮਕਾਸਤੋ ਬਿਬਾਂਨਾ ਮਾਇਆ ਤਿਸ
ਪਰਿ ਬੈਠ ਕਰਿ ਦੇਨ ਜਲੇ ਬੈਕੁਠ ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਂ ਇਲ ਨੀਕ ਰਿਮਾ ਹੋਲ ਫੁਮੀਏਹੁ
ਫਲਗੀ ਤਾਕੇ ਫਿਵੇ ਪਿਮਾਇ ਕਾਕ ਰਿਮਾ ਹੈ॥
ਸੋ ਤੈਸ੍ਰ ਵਲਕ ਰਿਮਾ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਧ੍ਰਮ ਪੁਰਾਣੇ

ਸਤੀਈ ਸਰਸੀ ਬਾਵੇਉ ਤਰਖੀਰੀ ਤਾਮਰਾ ੫੫
ਤਮਨੇਖ ਸਫੇਮੋਧਿਆਇ॥੬॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨ
ਦੁਬਾ॥ ਮੋਰੇਹੀ ਕਰਿਆ ਸੁਰੇ ਮੋਹੀ ਮੇਮਨੁਰਾ
ਖਾਮੋ ਕੋਜਾਂ ਨੇ ਸਤਿਵਹੁਇਉ ਸਮਝਾਉ ਭਾਖ
॥੧॥ ਰਿਆਨ ਅਵਰਾ ਬਿਰਿਆਨ ਹਉ ਤੇਜੋ
ਕੋਹ ਬਿਧਾਂ ਨਾ ਜਾਂ ਕੋਜਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਨੀਅਤਿ ਕਛੂ
ਨਰਹਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾ॥੨॥ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੈ ਸਿਧ

ਕੋਟੇਕਹਜਾਰਨਮਾਂਹਿ॥ ਤਿਨ੍ਹਿਮੋਕੋਊਲਖੇ
ਬਹੁਤਲਖਤਮੇਨਾਂਹਿ॥ ੩॥ ਭੂਮਨੀਰਪਾਵਕ
ਪਵਨਅੰਬਰਮਨਬੁਧਮਾਂਨਾ॥ ਅਹਿਕਾਰਹੈਅ
ਠਵਾਮਾਇਆਭੇਦਨਜਾਂਨਾ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ
ਮੇਰੀਏਕਯਹਿਜਿਨਜੁਗਹਿਓਸਿਸਾਰਿ॥
ਸਾਚੀਮਨਮਹਿਮਾਨਲੇਜੀਉਰੂਪਨਿਰਧਾਰ
੫॥ ਮਾਇਆਭੇਉਤਪਤਿਹੈਸਭੈਜੀਵਇਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਅਰਜਨ ਮੇ ਤੇ ਜੇਧ
ਕੋਰੇ ਚਿਤ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਅਰਜਨ ਮੇ ਤੇ ਜੇਧ
ਰੇ ਅਉਰ ਬਾਤਾ ਜਿਨ ਮਾਂਨਾ ॥ ਜਿਉ ਮਨਗ
ਨ ਮੈ ਸੁਤਾਇ ਕਰਿ ਉਸ ਕੁ ਮੇ ਰਿਪ ਛਾਂਨਾ ॥ ੯ ॥
ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੀ ਕਿਰਨਾ ਹਉ ਜਲਾਰ ਸਮੇ ਕਉ
ਮਾਂਨਾ ॥ ਬੇਦ ਨ ਮੈ ਪ੍ਰਫਲਵਹੁ ਪ੍ਰਿਥਖ ਸਬਦ
ਵਿਖੇ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰੀਧ ਜਾਹਉ ਹੀ ਕੁਮ ਮਹਿ

ਹਉਪਾਵਕਮਹਿਤੇਜਾ। ਜੀਵਨਮੈਰਚੇਤਨ
ਤਪਸਨਮੇਤਪਲੇਜਾ॥੫॥ ਸਬੁਜੀਵਨਕੇ
ਜੀਵਿਉਮੇਕਉਜਾਨਜੁਲੇਹਾ। ਬੁਧਵਿਤਮੇਬੁ
ਧਹਉਸਭਤੇਜਨਕੇਰੇਹਾ॥੬॥ ਬਲਬਲ
ਵਿਤਨਕੇਜੁਹਉਕਾਂਮਰਾਗਤਨਮਾਂਹਿ। ਕਾਂ
ਮਰੂਪਹੋਜੀਵਿਉਧਰਮਬਸੇਮੇਮਾਂਹਿ॥੭॥
ਰਾਜਸਤਾਂਮਸਸਾਂਤਰੁਫਾਨੇਹੈਸਗਰੇਭੂਇ

॥ ਏਹ ਸਰੁ ਮੈ ਮੈ ਬਸਤ ਹੈ ਮੇਰਿ ਨ ਏਨ ਸਿਉ ਚਾਇ ॥ ੫੭ ॥

॥ ੧੨ ॥ ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਕੇ ਕੁ ਵਜੇ ਤਿਨ ਮੇਰਿ ਓ ਸਿਸਾਰ

॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਓਨ ਲਖ ਤੇਰੇ ਏਨ ਤੇ ਪੋਲ ਪਾਰ ॥ ੧੩ ॥

ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਮਈ ਦੁਤਰ ਤਰੀ ਨ ਜਾਇ

॥ ਆਵੈ ਜੇ ਕੋ ਮੇਸਰ ਫਸ ਜੁ ਤਰੇ ਸੁਖ ਚਾਇ ॥ ੧੪ ॥

॥ ਪਾਪੀ ਮੂਰਖ ਜਗਾ ਤਿਤੇ ਨ ਹੀ ਪਾਵਤ ਮੇਰਿ ॥ ਗਿਜੇ

ਮਾਂ ਨ ਜੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਹਿਰਓ ਅਸੁਰ ਗੁਣ

ਮੇਜੇਇ॥ ੧੫॥ ਪੁਨਵਿਤਜੇਚਾਰਵਿਧਮੇਹਿਭਜ
ਤਿਚਿਤਮੇਨਾ॥ ਗਿਆਨੀਰੋਗੀਕਾਂਮਤਜਾਨੀ
ਗਿਆਨੀਸੁਨਬੇਨਾ॥ ੧੬॥ ਗਿਆਨੀਜੇਕੁਗ
ਤਹਿਕਰੈਸੇਸਕੁਤੇਅਧਿਕਾਇ॥ ਗਿਆਨੀ
ਕੋਬਲਤੇਜਹਿਗਿਆਨੀਮੇਹਿਸੁਹਾਇ॥ ੧੭
॥ ਮੇਰੇਮਤਹਿਹਸਕੁਬੜੇਗਿਆਨੀਮੇਕੋਜਾਂ
ਨਾ॥ ਉਤਮਗਤਿਪਾਈਜੂਤਿਨਭੇਦਲੇਤਨਾਹੀ

ਮਾਂਨ॥ ੧੮॥ ਬਹੁਜਨਮਨਮੋਕਉਲੈਰੇਗਿਅੰਨ ੫੮

ਵੰਤਰੇਮੀਤਾ॥ ਬਾਸਦੇਵਸੁਰਮੇਲਖੋਸੇਦੁਰਲੁ

ਹੈਨੀਤਾ॥ ੧੯॥ ਗਿਆਨਨਹੀਜਿਨਕੈਹੀਐਪੁਨ

ਤਹੈਬਹੁਦੇਵਾ॥ ਅਪਲੇਕਾਂਮਸੁਰੁਦ੍ਰਸਿਉਬੰਦਿ

ਓਜੁਤਾਂਹੀਭੇਦਾ॥ ੨੦॥ ਸਰਧਾਨੁਤਜੇਪੁਨਹੈਸੇ

ਦੇਵਹਚਿਤਚਾਇ॥ ਤਾਂਕਉਤਾਂਹੀਮਾਂਝਹੈਸਰ

ਧਾਦੇਉਬਛਾਇ॥ ੨੧॥ ਸੇਵਾਹੀਸਰਧਾਸਹਤ

ਪੁਜਤਵਾਹਿਦੇਵਾਹਿਦੇਵਜੁਹਿਹਿਕਾਂਮਾਂਵਹਨ
ਹਿਜਾਂਨਤਰੇਵਾ॥੨੨॥ਫਲਬੈਤ੍ਰਾਪਾਵਤਜੁਵੈਬਿ
ਨਾਰਿਅੰਨਹੈਮੁਕ੍ਤਾਹਿਦੇਵਨਕੀਹਿਦੇਵਨਮਿਲੈਮੇ
ਭਗਤਮੇਅਰੁਕ੍ਤਾ॥੨੩॥ਜਾਂਕੀਬੈਤ੍ਰੀਬੁਧਹੈਜ
ਨਤਪ੍ਰਗਟਜੁਮੇਹਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਉਤਮਜੁਹਉ
ਸਰੁਤੇਨਿਅਰੋਜੇਇ॥੨੪॥ਫਪਿਓਜੁਮਾਇ
ਅਨੋਗਹਉਕਾਰੁਕੇਨਪ੍ਰਕਾਸੁ॥ਮੁਰਖਮੇਹਿਨ

ਜਾਂਨੈਐ ਅਜਰਾਮਰ ਸੁਖ ਬਾਸਾ॥ ੨੫॥ ਜੀ ੮੮

ਵਾਤੇ ਜਾਂਨ ਤਾਇਨੈ ਵਰਤ ਮਾਂਨੈਐ ਮਿਤਾ ਜੇਨਾ॥

ਰਸ ਕੁਕਲ ਬੇਮ ਹਿਲੇ ਬੇਨਾਹਿ ਚਿਤਾ॥ ੨੬॥ ਰਾ

ਗੰਢੇਖ ਮਰਿਅਮਾਂਨ ਤੇ ਸਰੀ ਜੁਮੇ ਹਤ ਤੇਤਾ॥

ਮਾਂਨ ਲੇਤਾਐ ਆਪ ਕਉਹ ਮਹੈ ਸੁਖ ਨ ਉਦੇਤ

॥ ੨੭॥ ਪੁਨ ਕਰੇ ਜੇਨਾ ਗਤ ਮੇਦੂਰਿ ਕੀ ਚੰਨਿ ਜ

ਪਾਪਾ ਓਈ ਫੂਟ ਤੇ ਮੇਹ ਤੇ ਮੇਕੋ ਪਾਵਤਾ ਮਾਪਾ॥

੨੮॥ ਜਗਮਰਨਕੀਹਾਂਨੋਕੋਜੋਕੋਉਕਰਤਉਪ॥

ਵਾਜਾਂਨਤੈਅਧਿਆਤਮਹਿਬ੍ਰਹਮਕਰਮਕੇ

ਭਾਇ॥ ੨੯॥ ਅਧਿਏਵਕਅਧਿਭੂਤਸਿਉ

ਮੋਕੋਜਾਂਨਤਮਿਤਾਮਰਨਸਮੇਭੂਲਤਨਹੀ

ਜੋਗਮੇਰੋਚਿਤਾ॥ ੩੦॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀ

ਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਧਿਦਿਆਜਿਜੋਗ

ਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਧਾਦੇਰਿਅੰ

ਨਾਬਿਰਿਆਮਾਂਨਜੋਰੋਨਾਂਮਸਪਤਮੋਧਿਆਇ ੧੦੦

॥੧॥ ਆਰੋਸਪਤਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਤਮ

ਚਇਆ॥ ਸ਼ੀਨਾਰੰਇਨੋਵਾਰ॥ ਹੇਲਫੁਮੀ

ਅਬਰੀਤਾਕੇਸਪਤਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕ

ਹੋਰੋ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਵਫਕਰੁ॥ ਇਕਪਟਲਨਾਮੁਨਗਰੁ

ਬਾ॥ ਤਿਸਨਗਰਮੇਇਕਬੈਸੁਰਹਤਾਬਾ॥ ਨ

ਮੁਉਸਬੈਸੁਕਾਸਿਕੂਕਰਨਬਾ॥ ਉਹਮਪਫੇ

ਬੇਪਾਰਕਰਨੇਕਉਅਉਰਨਗਰਮੇਚਲਿ
ਆਬਾਹੋਰੁਬੇਪਾਰੀਉਸਕੇਸਾਬਚਲੇਜਾ
ਤੇਬੇਸ਼ੀਪਰਮੇਸੁਰਕੀਐਸੀਲੀਲਾਭੁਈ
॥ਤਿਸਸਿਕੂਕਰਨਕੇਗਾਹਿਬਿਖੇਸਰਪਨੇਤੁ
ਸਿਆਉਹੁਉਹੰਮਿਤੁਹੇਇਆਅਉਰ
ਜੇਬੇਪਾਰੀਨਾਲਬੇਤਿਨਾਨੇਉਸਕੇਦਗਾਦੀ
ਆਵੇਬੇਪਾਰੀਆਗੇਕਉਚਲੇਅਐਸੇ

ਹੀਬਹੁਤੇਦਿਨਾਪਿਛੇਤੋਬੈਪਾਰੀਮਾਲਬੋਰਕ ੧੦੧

ਰਿਆਪਫੀਪਰੀਆਏ। ਤਾਂਸਿਕੂਕਰਨਦੇਪੁ
ਤਬੈਪਾਰੀਅੰਤੋਪੁਛਿਆ। ਮੇਰਾਪਿਤਾਕਹਾਂ
ਤੈ। ਤੁਮਾਰੇਨਾਲਗਇਆਬਾ। ਬੈਪਾਰੀਅੰ
ਕਹਿਆਤੋਰਾਪਿਤਾਸਰਪਨੇਖਾਧਾਤੈ। ਉਂਹਮਿ
ਤਹੋਇਗਇਆਹੋ। ਹੋਬਾਲਕਤੁਅਪਨੇਪਿਤਾ
ਕੋਕਰਮਕਰਾਉ। ਤੋਰਾਪਿਤਾਅਉਗਤਮੁਇ

ਆਹੋ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਬਾਲ ਕਰੇ ਅਪਣੇ ਪਰਿਆ
ਇਕ ਰਿਪੀ ਭਿਤ ਤੇ ਪੁਛਿਆ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਮੇਰਾ
ਪਿਤਾ ਸਰਪਣੇ ਖਾਧਾ ਹੋ॥ ਉਹ ਕੁ ਮਿਤ ਮੁਆਹੈ
ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਪੀ ਭਿਤ ਕਹਿ
ਆਤਿ ਨਾਰਾਂ ਇਨ ਬਾਲ ਕਰੁ॥ ਉਨ ਦੋ ਕੇ ਆਟੇ
ਕਾ ਸਹੀਰ ਬਣਾਉ॥ ਅਰਤ ਤੁਨ ਚੁਨੀ ਅੰਧ
ਰਾਉ॥ ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਉਨ ਬਿਧ ਕਹੀ ਤੇ ਸੀ ਕਹੀ॥

ਬਡਾਜਗੁਕਰਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਵਰਤਨੀਵਾਏ ੧੨
ਸਿਰਾਧਪਿੰਡਪਤਲਕਰਿਆ॥ਬਾਕੀਕਾਦ
ਰਬਰਹਿਆਸੇਚਾਰੇਗਾਈਚੰਨੇਵਿਡੁਲੀਆ
ਤਾਂਇਕਪੁਕਨਕਰਿਆਜਿਨਮੇਰਾਪਿਤਾਖਾ
ਧਾਏਤਿਸਕੇਮੇਮਾਰੇਗਾ॥ਤਾਂਉਨਾਬੈਪਾਰੀਆਂ
ਤੇਪੁਛਿਆ॥ਤੁਮਮੇਨੁਵਹੁਠਉਤਬਤਾਵਹੁਜ
ਤਾਂਮੇਰਾਪਿਤਾਮੁਆਏ॥ਤਾਂਬੈਪਾਰੀਆਂਕਰਿ

ਆਚਲਤੈਨੁਉਹੁਠਉਰਬਤਾਵਦੈਹੈ॥ਜਾਇ
ਕਰਿਦੈਖੇਤਾਂਉਹਾਂਦੋਇਵਰਮੀਆਂਹੈ॥ਤਿਲਕੇ
ਕੁਦਾਲਨਾਲਲਾਗਾਖੇਦਲੋ॥ਜਾਛੇਦਬਰੁ
ਹੋਇਆਤਾਂਭੀਤਰਤੇਇਕਸਰਪਤਿਕਲਿਆ॥
ਕਹੈਤੂੰਕਵਲਾਹੈਮੇਰੇਪਾਰਿਕੋਕਿਉਖੇਦਤਾਂਹੈ॥ਤਾਂ
ਬਾਲਕਕਹਿਆਮੇਸੀਕੁਕਰਨਕਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂ॥ਜਿਨ
ਸਰਪਨੇਮੇਰੇਪਿਤਾਕੋਖਾਧਾਹੈਮੇਤਿਸਕੇਮਾਰੇਗਾ॥

॥ ਤਾਂ ਭੀ ਤਰਤੇ ਸਰਪ ਚੋਲਿਆ ਹੋ ਪੁਤਰ ਮੈਤੇ ੧੩
ਰਾਖਿ ਤਾਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹੋਤ ਫੁਰ
ਇ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਤਿ ਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾਜ ਨਮ
ਥਾ ਸੇ ਮੈਂ ਰੀਆ ਏ। ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਤਾਇ। ਮੇਕ ਵਲ ਜਤਨ ਕਰਾਂ। ਨਿਸ
ਕਰਿ ਤੂੰ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹੋਤ ਫੁਟਹਿ। ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕ
ਹਿਆ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਪਰਿਯਾਇ ਕੈ ਜੋ ਕਈ ਗੀਤ

ਕੇਸਤੋਵੇਧਿਅਾਇਕਾਪਾਠਕਰਦਾਰੋਵੈਤਿਸਕੈ
ਤੁਭੇਜਨਾਨਿਵਾਉ।ਅਰਉਸਕੀਸੇਵਾਪੁਜਾਕ
ਰਾਉਸਕੇਅਸੀਰਬਾਦਕਰਨੇਤੇਮੇਅਧਰਮ
ਦੇਹਤੇਫੁਟਾਂਗਾ।ਤਾਂਬਾਣਲਕਨੇਅਪਨੀਇਸ
ਤੀਕਿਉਸਮਾਚਾਰਕਹਿਸੁਨਾਇਆ।ਤਾਂਇਸ
ਤੀਨੇਕਹਿਆਅਵਸਕਰਸਾਧਾਕਉਨਿਵਾਉ
॥ਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਾ।ਸੇਰੋਸਉਰੇਕਾਉਧਾਰਕਰਾ॥

ਨਿਤਨੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਰੀਤਾਕੋਧਿਆਇਕਾਪਠ ੧੦੪
ਕਰਦੇਬੋ। ਤਿਨਕੋਨਿਵਾਇਆ। ਅਰੁਲਾ
ਗਾਸਾਧਾਂਕੀਸੇਵਾਕਰਨਾ। ਵਖਵਾਨੇਇਕਰ
ਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਕਹੈਹੋਸਾਧੋਜੀਮੇਰਾਪਿਤਾਕੁ
ਮਿਤਮੁਆਹੈ। ਸਰਪਨੇਖਾਧਾਹੈਤੁਮਾਮਸੀ
ਰਬਾਵਕਰੇਜੀ। ਮੇਰੇਪਿਤਾਕਾਉਧਾਰਹੈਵੈ
। ਅਧਰਮਦੇਹਤੇਫੁਟੈ। ਤਾਂਸਾਧਾਨੇਮਸੀਰ

ਬਾਦਕਰਿਆ॥ ਉਸਕੀਮੁਕਤਿਉਈ॥ ਅ
ਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਾ॥ ਏਆ॥ ਤਿਸਪਰਬੈਠਕ
ਰਿਬੈਕੁਠਕੋਗਾਇਆ॥ ਤਾਂਸੀਨਾਰਗੰਇਫ
ਜੀਕਰਿਆ॥ ਹੇਲੁਫੁਮੀਸੀਰੀਤਾਨੀਕੇਸਤ
ਵੇਧਿਆ॥ ਏਕਾਫਲਕਰਿਆ॥ ਸੇਤੈਸੁਟ
ਫਕਰਿਆ॥ ਇਤਸੀਪਦਮਪੁਰਾਂਨੇਸਤੀ
ਈਸਰਸਿਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇਸੀਰੀਤਾਮਹਾਤ

ਮਨੇਸਪਤਮੇਧਿਆਇ॥੧॥ ਅਰਜਨੇਦੁਰ ੧੦੫

॥ ਅਧਿਆਤਮਕੇਬ੍ਰਹਮਕੇਕਰਮਕਰਾਜ

ਗਨੀਸਾ॥ ਅਧਿਵੈਦਕਅਧਿਰੂਤਕੇਜਾਨ

ਤਬਿਸਦੇਬੀਸਾ॥੧॥ ਅਧਯਗਹਿਕਾਕੇ

ਕਹਤਯਾਂਦੇਹੀਮੇਕਉਨਾਕੈਸੇਤੁਮਕਉਜਾਂ

ਨੀਐਪ੍ਰਾਂਤਕਰਤਬਸਿਗਉਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਰੁ

ਗੰਦਾਨੇਦੁਰ॥ ਅਧਰਬ੍ਰਹਮਹਿਕਹਤਅਧਿ

ਆਤਮਜੋਸੁਭਾਇ। ਜੇਉਪਜਾਵਤਜਗ
ਤਕਉਸੇਈਕਰਮਸੁਦਾਇ। ੩॥ ਦੇਹਜੁਹੈ
ਅਧਭੂਤਇਹਆਪਿਦੇਵਕਹੈਜੀਵਾ। ਸਭ
ਦੇਵਨਕੀਦੇਹਮੈਹੈਆਪਿਯਗਸੁਪਦਿਵਾ। ੪॥
ਅਤਿਸਮੇਦਹੈਤਜੇਤਾਂਮੇਸਿਮਰਨਜੋਇ। ਸੇ
ਤਬਹਿਮੋਕਉਮਿਲੈਤਾਂਹਿਨਸਿਸੈਕੋਇ। ੫॥
ਪ੍ਰਾਣੀਜਬਦੇਹੈਤਜੇਸਿਮਰੈਜੇਈਕਾਜਾ॥

ਯੰਮੇਸਿਸਾਨਾਹਿਨੈਪਾਵਤੋਸੇਈਸਾਨਾ॥੬॥ ੧੦੬

ਮੋਰੇਸਿਮਰਨਾਨਿਤਕਰਯੁਧਕਰੋਕਿਨਮਿਤ

॥ਅਰਪੋਸੇਮੈਬੁਧਮਨਹਉਆਵਉਤਉਚਿਤ

੧॥ਜੇਗਅਵਰਅਭਿਅਸਮੇਜਾਕੋਚਿਤਥਿ

ਰੋਹਇਅਮੈਚਿਤਰਾਖੋਸਦਾਪਾਵੈਪੁਰਖੋਸੇ

ਇ॥੮॥ਸਰੁਕਰਤਾਸੁਖਮਜੁਅਤਕਵਸੁਪੁ

ਰਾਤਨਮਾਂਨਾਰਿਵਸਮਾਂਨਸਰੁਤੇਪਰੇਸਿਮਰ

ਨਤਕੋਥਾਂਨ॥੫॥ ਮਰਨਸਮੇਮਨਬਿਰਰ
ਪੈਰੁਕਾਤਜੋਗਬਲਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਗਟੀਮਧ
ਪ੍ਰਾਣਹਿਧਰੈਪਰਮਪੁਰਖਮਹਿਜਾਇ॥੧੦
॥ਅਫੁਰਜਾਸਿਉਕਹਤਹੈਬੀਤਗਾਗਜੇਜਾ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਨਕਉਜੇਕਰੈਤਾਂਪਦਵੀਯਹ
ਬਾਤ॥੧੧॥ਸਤੁਦੁਆਰਨਕਉਬਸਕਰੈਮਨ
ਰੋਕੈਹਿਅਮਾਂਹਿ॥ਪ੍ਰਾਣਹਿਰਾਖੇਸੀਸਮਹਿਰਹੈ

ਧਾਰਨਾਗਾਰਿ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਲਾਫੁ ਮਖਰਕੋ ਜਪੁ ਕ ੧੦੭

ਰੈ ਸਿਮਰ ਸੋ ਕਉ ਨਿਤਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੋ ਦੇਹੈ ਤਜੇ

ਲਾਹੈ ਪਰਮਗਤਿ ਮਿਤਾ॥ ੧੩॥ ਬਿਰਚਿਤੁ ਹੋਇ

ਸੋ ਕਉ ਜਪੈ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੋਇ॥ ਜੋਗੀ ਕਉ

ਸੁਲਾਭੁ ਹੋਅਵਰ ਲਾਹੈ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮਹ॰

ਪੁਰਖ ਸਿਧਹਿ ਲਾਹੈ ਸੋ ਮੋਹੈ ਤਸੁ ਲੀਨਾ॥ ਦੁਖ ਕੋ

ਪਾਰਿ ਜੋ ਜਨਮੁ ਹੋਤਾ ਮਹਿ ਹੋਤ ਨਦੀਨਾ॥ ੧੫॥

ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਲੋਕਨੇਤਿਨਤੋਵਿਰਤਜੁਲੇ
ਇਅਰਜਨਸੇਕੋਪਾਇਕੈਜਨਮਲੇਤਨਹਿ
ਕੋਇ॥੧੬॥ ਸਹਿਸ੍ਰਜਗਕੇਅੰਤਲੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾ
ਵਿਨੋਇਅਰਤਹੂਤਿਤਨੀਹੋਤਹੈਗਿਆਨੀਕ
ਹੈਜੁਸੋਇ॥੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਵਿਨੋਰਹੀਪ੍ਰਚ
ਟਤਯਹਸੀਸਾਰਾਨਿਸਕੇਆਏਜਾਤਹੈਮਾਇ
ਆਮੋਤਾਡਾਰਾ॥੧੮॥ ਬਾਰਬਾਰਉਪਜਤਸ

ਬੈਜੀਵਨਸਰਾਰੇਮਿਤਾਬ੍ਰਹਮਾਕੇਦਿਨੈਰੇਨ ੧੦੮

ਮੇਵਹੈਜਾਤਹੈਨਿਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੁਮਾਇਅ ०

ਤੇਪਰਾਇਦੀਅਨਗਾਇਬੈਜਾਇ। ਸਰੁਜੀਵਨ

ਨਕੇਨਸਟਹੂੰਸੋਕਬਹੂਨਨਸਾਇ। ੨੦ ॥ ਸੋਈ

ਅਖਰਪਰਮਗਤਿਤਾਂਹਿਨਦੇਖਤਕੋਇ। ਟਿ

ਰੇਨਤਾਕੋਪਾਇਕੋਪਰਮਧਾਂਸਮਮਜੈਇ। ੨੧

॥ ਰੁਗਤਕਰੇਤਪਾਇਐਪਰਮਪੁਰਖੁਜੁਸੁ

ਜਾਂਨਾ। ਜਾਂ ਮੈ ਸਰਗਰੇਜੀ ਵਹੈ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾਰਿ
ਆਮਾਂਨਾ। २२॥ ਫਿਰਾਨਾ ਵਤ ਜਾ ਕਾਲੇ ਮੇਨਹੀ
ਆਵਤ ਜਾ ਕਾਲਾ। ਅਰਜਨ ਤੋ ਸੇ ਕਹਤ ਰੇ
ਸੁਨਿਏ ਸੀਖਾ ਬਿਸਾਲਾ। २३॥ ਅਗਨਿ ਜੋ ਤਿ
ਦਿਨ ਸੁਕਲਾ ਖਟ ਉਤਰਾ। ਦਿਨ ਕੋ ਮਾਸਾ। ਜਾਤ
ਜੁਗਿ। ਆਨਿ ਵਾਸ ਮੇਲਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਬਾਸ
॥ २४॥ ਧੁਮਨਿ ਜਾਵਖਲਾ। ਦਿਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ

ਜੋਹੋਇ। ਸਸਮੀਤੁ ਲੋਚਨੀ। ਲੋਹੋ ਫਿਰਆਵੁ ੧੦੮

ਤਹੋਸੇਇ। ੨੫॥ ਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸਨਇਹਗਤਿ

ਕਹਿਤੇਸਿਸਾਰਹੋਤਾ। ਫਿਰਆਵੁਤਹੋਏਕ

ਗਤਿਏਕਲਹਤਹੋਜੇਤਾ। ੨੬॥ ਜੋਜਾਨੈਦੇ

ਉਗਨਤਤਾਜੋਗੀਹੋਇਨਹੋਇ। ਜੋਗੀਹੋ

ਅਰਜਨਜੁਤੁਸਕੁਕਾਲਨਕੋਜੇਇ। ੨੭

॥ ਬੇਦਯਗਤਪਦਾਂਨਕੋਫਲੁਜੁਕਹਿਓ

ਹੈਮਿਤਾਯੋਗੀਤਾਂਫਲੁਕੇਲਾਹੈਸਭਾਦਿ
ਨਰੈਨਸੁਚਿਤਾ॥੨੮॥ਸਭਫਲੁਕੇਫਲ
ਸਾਰਫਲਜੋਗੀਹਰਿਓਜੋਗਾਭੁਗਾਤਿ
ਕਰੈਮੋਕਉਮਿਲੈਫਲਤਿਮਾਰੋਕਚਿਰੁ
ਗਾ॥੨੯॥ਇਤਸੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪ
ਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਚਿਦਿਅਯੋਜੋਗਸਾ
ਸਤ੍ਰੇਸੀਯੋਸਾਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਮਹਾਂਪੁ

ਰਖੁ ਜੋ ਰੋਨਾ ਮਾਮ ਸਮੇਧਿਆਇ॥੫॥ ਆ ੧੧੦

ਗੋਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਲਿਅੰ

॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਵਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਨੀ

ਕਹਿਆ॥ ਹੇਲਫੁਮੀਅਬਾਠਵੇਧਿਆ

ਇਕਾਮਹਾਤਮਕਹੋਏ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਫਕਰਾਦਫ

ਨਦੇਸਕੈਕਿਨਾਰੇਇਕਨਰਬਦਾਨਦੀਏਅੰ

ਤ੍ਰੇਨਗਾਰਏ॥ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਸਾਦਮਾਨਾਂਮੁਬ੍ਰਹਮਾਨਰ

ੴ ਸਾਗਰ ਬਉਸ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬਾਘ ਪਰਉਸ
ਨ ਕੇ ਸੀਤ ਤਕ ਛੁੱਥੇ ਹੋਈ ॥ ਫੁਲ ਬਹੁ ਮਨ ਸਾਧਾ
ਸੀਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਬਾਘ ਅਰੁ ਬਡੇ
ਬਡੇ ਜਗੁ ਕਰਨਾ ਬਾਘ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਰਿਖੀ
ਸਰਤੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਤਕ ਛੁੱਥੇ
ਨਹੀ ਹੋਈ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਰਿਖੀ ਸਰ ਕਹਿ ਆਤਮਾ
ਜਮੇਧ ਜਗ ਕਰੁ ॥ ਅਰੁ ਬਕਰਾ ਦੇਵੀ ਕੋ ਰਤਾ

ਉ।ਵੇਵੀਤੈਨੋਪੁਤ੍ਰਦੇਵਕੀ॥ਤਾਂਉਨਬ੍ਰਹਮਣ ੧੧੧

ਨੇਅਜਮੇਧਜਗਕਰਿਆ॥ਬਕਰਗਮੇਲੁਈ

ਆ॥ਉਸਨੋਇਸਨਾਂਨਕਰਾਇਆ॥ਮੇਵਾਲਾ

ਇਕੈਉਸਕੇਮਚਨਲਾਗਾ॥ਤਬਬਕਰਗਕਰਿ

ਕਹਾਇਕੈਹਸਿਆ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਣਕਰਿਆਏ

ਅਜਤੈਕਹੇਤੇਹਸਿਆਏ॥ਤਾਂਅਜਕਰਿ

ਆਪਿਛਲੇਜਨਮਬਿਖੇਮੇਰੇਰੁਮੀਤਤਕਛੁ

ਨਬੀਹੋਦੀ। ਤਾਂਇਕਦਿਨਾਇਕਬ੍ਰਹਮਣ
ਨੇਕਹਾਂਤ੍ਰਿਅਸਮੇਧਜਗਕਰੁ। ਤਾਂਮੇਕਹਿਆ
ਭਲਾਜੀ। ਤਾਂਮੇਬਕਰਾਟੇਲਰਹਿਆਹਾਥਿ
ਲਗੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਇਕਬਕਰੀਬੀਉਸਕਾਇ
ਕਛੇਲਾਬਾ। ਵਹੁਅਜਾਵੁਧਹਿਚੁਪਤਾਬਾ
। ਛੇਲਸਮੇਤਬਕਰੀਮੇਮੁਲਲੈਆਇਆ
। ਮੇਬਕਰੀਕੇਬਨਤੇਛਰੁ। ਇਕਰਿਲਾਗਜ

ਗਾਵਿਚਰੋਮਫੋ। ਤਾਂ ਵਹੁਬਕਰੀਬੋਲੀ। ੧੧੨
ਬ੍ਰਹਮਫਤ੍ਤੁਬ੍ਰਹਮਫਨਹੀ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਕਉ
ਮਾਰਦਾਜੈ। ਤੂੰ ਮਹਾਂਪਾਪੀ। ਏਹੁਭੀਕਦੀਸੁ
ਫੀ। ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਿਨਿ ਪੁਤ੍ਰਭੀਪ
ਇਆਜੈ। ਸਿਤਤਕੇਲੀਏਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਕੇ ਮਾਰ
ਦਾਜੈ। ਤਉਭੀ ਸਿਤਤਨਹੀ। ਏਹੀ। ਤੂੰ ਬਹੁਤਨਿ
ਰਵਇਆਜੈ। ਵਹੁਬਕਰੀਬਹੁਤੇਰਾਆਖਰ

ਹੀ॥ ਤਾਂ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲੇ ਉਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਹੋ ਮਿਅੰ
॥ ਤਾ ਬਕਰੀ ਫੇਰ ਕਰਿ ਮਾਗਿ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਤੁਮ
ਕੋ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਜੈ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਗਲਾਇ ਸੀ
ਭਾਂਤ ਕਟੀ ਐ ਗਾ॥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬ
ਕਰੀ ਨੇ ਭੀ ਤੜਫੜਾਇ ਕੈ ਪਾਨ ਤਿਆਗਾਈ
ਏ॥ ਜਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤਿ ਤਾ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਲੁ
ਭਇਆ॥ ਤਾਂ ਜੇ ਮਮਾਰ ਦੇ ਮੇਨੁ ਪਰਮ ਰਾਇ

ਪਾਸਲੇਗਾਏ। ਤਾਂ ਧਰਮਗਾਇਆਗਿਆ ੧੧੩

ਕਰੀ। ਇਸੇ ਕੇਨਰਕਮੇਏਏ। ਇਹੁ ਬਡਾ ਪਾ

ਪਾਇ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਮੈਨੈ ਜਨਮ ਬਾਂਦਰਕਾ ਜਨਮ ਅਗਲੇ

ਦੀਆ। ਇਕ ਬਾਨੀ ਗਾਰਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਲੀਅ।

। ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗਾਏ ਜੇ ਵਹੀ ਪਾਇ ਕਰ ਸਾਰਾ ਦਿ

ਨਮਾਂ ਗਾਵਾ ਟਿਰੈ। ਮੈਨੇ ਪਾਟੇ ਨੁਭੀ ਕਢੁ ਬੈਰਾਨੇ

ਹਾਦੀਆ ਕਰੈ। ਜਾਮੇ ਬਾਂਦਰਕੀ ਜੂਨ ਛੇਰੀ।

ਬਹੁੜਮੇਕੁਤੇਕੀਜੂਨਮਹਿਪਾਇਆਜਾਂ
ਮੇਇਕਾਦਿਨਇਕਸਦੀਰੋਟੀਚੁਗਾਇਲਿਅੰ॥
ਇਆ। ਤਹਾਂਇਕਮਨੁਖਦੇਖਦਾਬਾ। ਤਿਨਕਰੀ
ਆਇਨਕੁਤੇਨੋਰੋਟੀਚੁਗਾਇਖਾਧੀਹੈ। ਤਾਂਉ
ਨਲਾਬਦੀਮੇਰੀਕਮਰਮੇਮਾਰੀ। ਕਮਰਮੇ
ਰੀਬੀਚਤੇਟੁਟਗਈ। ਉਸੀਸਮੇਮੇਰੀਦੇਹ
ਫੂਟੀ। ਬਹੁੜਮੇਨੁਪੋੜਕਾਜਨਮਦੀਆ॥

ਏਕਭਠਿ ਮਾਰ ਮੇਨੁ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ॥ ਮੇਨੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧੧੪ ॥
ਦਿਨ ਫੇਰਿਆ ਕਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਖਾਲੇ ਦੀ ਕਛੁ ਪਥਰ
ਲੇਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਸਾਂ ਟੁਪਵੈ ਤਾ ਮੇਨੁ ਛੁਟੀ ਜੇਹੀਰ
ਸੀ ਨਾਲ ਬਿਧਰ ਬੇ ॥ ਕਿਹਾ ਬਿਧੇ ਜੇ ਮੇਮ ਖੀਭੀਉ
ਗਾਇਨ ਸਕਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਵੇਇ ਛੁਕਰੇ ਇਕ ਕੰ
ਨਿਆ ਮੇਰੇ ਪਰਚੜੇ ॥ ਚੜਕਰ ਲਾਗੇ ਚਲਾਵ
ਲੇ ॥ ਉਹਾਂ ਚਿਕੜ ਬਹੁਤ ਬਾ ॥ ਉਹਾਂ ਮੇਫਾ ਬਾ ॥

ਵੇਮੇਨੁਉਪਰਤੇਮਾਰਿਆਕਰੈ।ਉਹਾਂਮੇਰਾਮਰ
ਨਭਾਇਆ।ਇਸੀਭਾਂਤਿਕਰਕਰਿਮੇਬਹੁਤੇਜ
ਨਮੁਭੇਰੇ।ਹੁਣਮੇਬਕਰੇਕਾਜਨਮਪਾਇਆ
।ਮੇਜਾਨਾਨਾਬਾ।ਅਬਮੇਨੁਬਹੁਮਨਨੇਮੁਲ
ਲੀਆਹੈਮੇਸੁਖਪਾਵਾਗਾ।ਹੁਣਮੇਨੁਤੁਹਾਬਿ
ਛੁਰੀਲੈਕਰਿਮਾਰਨਲਾਗਾਹੈ।ਤਾਂਬਹੁਮਨ
ਕਰਿਆ।ਅਰੇਅਜਭੈਨੁਭੀਜੀਵਿਪਿਆਰਾਹੈ

॥ ਜੈਸੇ ਚਿਨ੍ਹੀਆਂ ਕੋ ਕੋਈ ਕਿਕਰੀ ਮਾਰਨੇ ਕਉ ਉ ੧੧੫

ਠਾਇਦਾ ਹੈ। ਵਹੁਆ ਗੇ ਤੇ ਉਰੁ ਜੀਵੀਆਂ ਹੈ। ਅ

ਬਮੇਇ ਕਕਥਾ ਅਪਣੇ ਤ੍ਰੀਵੇਖਿ ਹੋਈ ਕਹਦਾ ਕੀ

ਹਾਂ। ਤ੍ਰਿਸੁ ਵਲ ਕਰੁ। ਕੁਰਖੇ ਤ੍ਰਮੇਇ ਕਰਾ ਜਾਨਾ ਵਲ

ਆਇਆ ਬਾ। ਨਾਉ ਉਸ ਕਾ ਸੁਸਰ ਮਾਥਾ। ਉਨ ਬ

ਹਮ ਫਤੇ ਪੁਛਿ। ਮਾਰਗੁ ਫਾਬਿਖੇ। ਮੇਕ ਵਲ ਦਾਂ ਨਕ

ਰਾਂ। ਬ੍ਰਹਮ ਫਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਕਾਲੇ ਪੁਰਖੁ ਕਾਵਾਂ ਨੁ

ਕਰੁ ਤਾਰਾ ਜਾਨੈ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਇਆ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਕੇ ਲਾਲ ਜਤਾਏ॥ ਅਰੁ ਰਾਹੁ ਲੇਸੁ ਇਨੇ
ਕੇ ਪਹਿਰਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬਨਾਇ ਕਰਤਿ ਜਾਰ
ਕੀਆ॥ ਗਾਜਾਨਾ ਵੇ ਕੇ ਚਲਿਆ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਾਨ
ਕਰਨ ਲਾਗਾ॥ ਤਾ ਵਹੁ ਕਾ ਲਾਪੁਰਖੁ ਹਿਕਰਾਇ
ਕਰਹੁ ਸਿਆ॥ ਤਾਰਾ ਜਾ ਬਹੁਤੁ ਤੁਰਿਆ॥ ਕਰੈ
ਏਹੁ ਕੋਈ ਅਉਰਾ ਨਹੈ॥ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਹਸਿਆ॥

ਤਾਰਾਜੋਨੇਬੇਗਪ੍ਰੀਤਕਰਿਆ॥ਤਾਂਵਹੁਕਾਲਾਪੁ ੧੧੬

ਰਖੁਬ੍ਰਹਮਨਕਉਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤ੍ਰਹਸਿਆ॥

ਕੋਰੇਬ੍ਰਹਮਨਮੁਏਕੇਲੇਵੇਗਾ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਨ

ਕਰਿਆਮੈਤੈਨੁਲੇਵੇਗਾ॥ਮੈਤੈਸਾਰਖੇਕਉਪਿ

ਚਾਏਯੈ॥ਤਾਂਕਾਲੇਪੁਰਖਕਰਿਆਸੂਮੈਨੋਵਹੁਕਾ

ਰਨਬਤਾਉ॥ਜਿਸਕਰਕੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਦਾਨ

ਪਚਾਏਯੈ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਨਕਰਿਆਜੋਗੁਨਮੇਰੇਬਿ

ਖੇਤੈਸੇਮੇਹੀਜਾਂਨਦਾਹਾਂ। ਤਾਂਵਹੁਕਾਲਾਪੁਰਖ
ਕਹਿਕਹਾਇਕਰਪਾਟਗਇਆ। ਤਿਸਵਿਚੁ
ਇਕੋਹੋਰੁਕਾਲਕੀਮੂਰਤਿਨਿਕਲੀ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਨੇਗੀਤਾਕੇਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਾਰਿ
ਆ। ਕਾਲੀਮੂਰਤਨੇਸੁਣਿਆ। ਉਸੀਸਮੇਕ
ਲੀਮੂਰਤਨੇਅਪਣੀਦੇਹਪਲਟੀ। ਤਾਂਜਲਕੀ
ਚੁਲੀਭਰਕਰਬ੍ਰਹਮਨੇਕਾਲੀਮੂਰਤਪਾਰਿ

ਛਿੜਕੀ। ਜਲਕੇਛੁਹੋਤਤਾਤਕਾਲਉਸਕੀ११੭
ਦੇਹਿਛੁਟੀ। ਜੇਦੇਹੀਪਾਣੀ। ਬਿਬਾਂਨਪਰਿ
ਬੈਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰਿਆ। ਅਰੁਪੁ
ਕਾਰਿਆ। ਕਹੇਰਬ੍ਰਹਮਣੇਤੁਮਵੈਸਨਵੇਹੇ।
ਰੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰੇਤੁਮਾਰਾਭੀਉਧਾਰੇਹੈ।
ਤਾਂਵੇਬ੍ਰਹਮਣਰੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰਨਲਾਗੇ।
ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਂਇਫਨੀਕਰਿਆ। ਹੋਲਛੁਮੀ

ਇਹਰੀਤਾਕੇਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕਹਿ
ਆਹੈ॥ ਸਭਜਗੁਸਭਤੀਰਬਸਭਹੀਬ੍ਰਹਮ
ਤਪਸਿਆਸਭਹੀਬੇਤਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਾਕਾਫਲ
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਨੇਸਤੀਏਸ
ਰਸੀਬਾਦੇਉਤਰਥੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇਅਸ
ਟੇਮੇਧਿਆਇ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚ॥ ੮
ਅਰਜਨਤੇਸੇਕਹਤਹੋਏਕਹਾਪਤਯਹਿਬਾਤ

॥समगिमातद्विरिआंनकउलहैमुकत ११८

कीपाता॥१॥उतमद्विरिआगानहैमति

पद्विउतुनाना॥दलतोकपरतदहैकर

घेहुसुखमांन॥२॥करनेकउजापरमके

जाकेसरपानांति॥तेमकेपादतनहैबुल

तहैबुदमांति॥३॥बिसबाहिर्भसबुन

गतमेमेरितदेखेकैआसबुनहैमेमे

ਬਸੇਸਹਿਨਤਾਂਮੇਜੋਇ।४॥ਸਮੇਕਉਨਹ
ਬਸੇਯਹਈਸਰਤਾਦੇਖਾ।ਉਪਜਾਵਤਪਾ
ਲਤਜੁਹਉਨਹੀਤਿਨਮਾਂਹਿਅਰੇਖਾ।५॥੨
ਜੈਸੇਪਵਨਾਮਕਾਸਮੇਫਿਰਤਰਹੈਸਭੁਬਾ
ਰਾ।ਤਿਉਮੇਮੇਇਹਾਜੀਵਸਭੁਫਿਰਤਜਾਂਨ
ਤੈਧਾਰਾ।६॥ਮੇਰੀਆਇਆਮੇਰਹੈਪ੍ਰੇ
ਰੁਏਸਭੁਜੀਤਾ।ਕਲਪਆਇਮਿਰਜਿਤ

ਨੈਮਾਂਨਤਾਨੀਕੀਤੀਤਾ॥੧॥ ਅਪਲੀਆਇਆ ੧੧੫

ਤੇਜਹਉਸਿਰਜਤਬਾਰੇਬਾਰਾ॥ਆਇਆਹਿ

ਕੇਬਸਿਪਾਰਿਓਸਦਾਰਹਤਸਿਸਾਰਾ॥੮॥੮

ਅਰਜਨਮੋਕਉਕਰਮਹੂਕਬਹੂਬਾਂਧਤਨਾਂਹਿ

॥ਸਦਾਉਦਾਸੀਰਹਤਹੈਅਸਕਤਨਾਂਤਿਨਮੰ० ਹਿ

ਹਿ॥੫॥ ਹਉਪ੍ਰੇਰਤਮਾਇਆਜਏਉਪਜਤ

ਤਏਸਿਸਾਰਾ॥ਪਾਰਬਯਾਹੀਤੇਫਿਰਤਜੇਬਾ ੧੩

ਰੰਬਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਮੋਕੇਆਨਸਜਾਨਕੈਆਦਰ
ਕਰਤਨਕੋਇਆਮੁਰਖਯੈਜਾਨਤਨਹੀਯਹੈ
ਜੁਈਸਰੁਹੋਇ॥ ੧੧॥ ਉਨਕੀਆਸਾਸਫ
ਲਾਨਹਿਰਿਆਨਕਰਮਤਾਭੁਟਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਤ
ਅਸੁਰੀਤੁਫਸੀਤਾਂਮਹਿਬੁਭੇਜਾਇ॥ ੧੨
॥ ਵੇਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮੈਜੈਮਿਲੇਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਕੋਤਿ
ਆਗਾ॥ ਤੇਜਾਨਤਮੋਕੇਸਭੈਰਹਤਜੁਹੈਆਨ

ਰਾਗਾ॥੧੩॥ ਕੀਰਤਨਹੀ ਮੋਰੋ ਕਰੋ ਜਤਨ ਨ ਮੇ ੧੨੦

ਬ੍ਰਤ ਰਾਖਾ ਭੁਗਤ ਸਾਤ ਮੋ ਕੋ ਨਿਵਤ ਮੋਰੋ ਹੀ

ਗੁਣ ਰਾਖਾ॥੧੪॥ ਗਿਆਨ ਯਗ ਕੋ ਉਯਨ

ਤੋ ਮੋ ਕਉ ਸੇਵਤ ਮੀਤਾ ਕੋਈ ਮਾਨ ਤੇ ਕੋ ਕਰਿ

ਕੋ ਉਬਹੁਤ ਪੁਨੀਤਾ॥੧੫॥ ਹਉ ਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮਾਰੁ

ਯਗ ਹਉ ਸੁਧਾ ਅਉਖਧੀ ਜਾਨਾ ਰੋਪਾ ਵਕਾ

ਰੁਹੇ ਮੋਰੇ ਮੀਤੋ ਮੋ ਕੋ ਮਾਨਾ॥੧੬॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ

ਯਾਜਗਤਕੋਹੋਹਿਕਰਤਾਗ। ਰਿਗਜੁਜ
ਰਸਿਅਾਂਮਪਵਿਤ੍ਰੋਅਵਰਬੇਦਓਅੰਕਾਰ

॥੧੭॥ ਗਤਨਿਵਸਤੁਰਤਾਸਰਵਸਾਛੀਪ੍ਰ
ਨ ਰੁਅਰੁਬਿਧਾ। ਪ੍ਰਏਸਥਾਂਨਿਧਾਂਨਾਅਰੁਬੀਜ
ਸੁਰਾਇਅਬਿਧਾ॥੧੮॥ ਤਪਤਗਾਹਤਛੇਰਤ
ਜੁਹਉਬਰਖਤਮੇਈਜਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮ੍ਰਿਤ
ਕਾਰਨਕਰਨਹੋਹਿਅਰਜਨਮਾਂਨਾ॥੧੯॥

ਜਗਕਰਤਪਾਪਨਦਹਤਚਾਹਤਸੁਰਗੋਬ • ੧੨੧

ਸਾਇਦੁਲਕਲਹੁਰੁਗਾਹਿਦਿਵਕੁਰਸੇਬਿ

ਲਾਸਾ॥੨॥ ਫਿਰਆਵਤਬਹੁਲਕੁਤੇਖੀਫਿ

ਪੁਨਜਬੋਹੈਇਆਆਵਾਰਾਵਨਜੁਕਰਤਹੈਕੰ

ਮਵੀਤਜੇਲਾਇ॥੨੧॥ ਭਗਤਕਰੈਜੁਅੰਨ

ਹੋਇਮੇਹਿਮੇਚਿਤਗਾਖਾ॥ਯੇਗਖੇਮਾਤਿਨਕੇ

ਕਰਉਨਿਜਨਕੇਅਭਿਲਾਖਾ॥੨੨॥ ਅ

ਅਉਰ ਵੇਦ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜੇ ਸੇਵਤ ਸਰਧੰ
ਵੇਤਾ ਥਿਧਿ ਛੇਤ੍ਰੇ ਮੁਠੇ ਕੇ ਯਜਤ ਲੇਹਨ ਮੇਰੇ
ਤੀਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗਨ ਕੋ ਭੋਗਤਾ ਅਉਰ ਸ
ਭਨ ਕੋ ਟੀਸਾ ਤਿਸ ਮਤਤ ਨ ਜਾਨੈ ਭਾਰਤ
ਤਿਨ ਕੋ ਪੀਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਵੇਦ ਭਗਤ ਵੇਦ ਨ ਲ
ਹੈ ਥਿਤ੍ਰ ਪੂਜ ਪਿਤ੍ਰ ਥਾਨਾ ਰੂਤ ਯਜਤ ਰੂਤ ਨ
ਲਹੈ ਸੇ ਪੂਜੈ ਭਗਵਾਂਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪਾਤਕੁ ਲਾਅ

ਰੁਨਿਰੋਕੋਜੋਅਰਪੋਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਸੋਹਉਦੀਓ

੧੨੨

ਰੁਗਤਿਕੋਅਚਉਪ੍ਰਮਕੀਰਿਯਤਿ॥੨੪॥ਜੋਕ

ਛੁਕਰਤਜੁਖਾਤਹੈਜੋਹੋਮਤਸੇਵੇਤਾਅਰਜਨ

ਜਉਉਤਪਤਿਕਰੋਮੋਰਿਵੇਹਿਕਰਿਹਤਾ॥੨੫॥

॥ਕੁਲੋਬੁਰੇਜੋਕਰਮਹੈਤਿਨਤੋਛੁਟਹਿਮੀਤਾ॥

ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਿਨਿਆਸਕਰਿਮੋਮਿਲਹੋਹਿ

ਨਿਦੀਤਿ॥੨੬॥ਹਉਸਭਠਉਰਸਮਾਨਹੋਮੋਰੇ

ਪ੍ਰੀਤ ਨਵ੍ਰਹਿ ਮੇਕ ਉਸੇ ਵਤ ਭਗਤ ਜੇਤਿ
ਸਿਉ ਮੇਕ ਉਸੇ ਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਗ ਚਾਰ ਮੇਕ ਉ
ਭ ਜੈ ਹੋ ਮਨਿ ਨ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਤੁਮ ਸਾਧੁਗ
ਨੇ ਸੁਭੁ ਨਿਸ ਚੈ ਕੇ ਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਥੇਗ ਹੋਇ ਪ
ਰਮਾਤ ਮਾਸਾਂ ਤਲ ਹੋ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਅਰਜ
ਨ ਨਿਸ ਚੈ ਜਾਂ ਨ ਤੂ ਨ ਹਿ ਮੇ ਭਗਤਿ ਨ ਸਾਇ ॥
੨੭ ॥ ਅਰਜ ਨ ਸੇਵਤ ਮੇ ਹਿ ਜੈ ਪਾਪ ਜੂਨ ਜੇ

ਤੇਇਆਤ੍ਰਿਮਾਸੁਦ੍ਰਮਰੁਬੈਸਪੁਨਿਲਹੈਪ ੧੨੩

ਰਮਗਤਿਸੋਇਆ ੩੨॥ ਦਿਨਪੁਨਿਤਿਮਰੁ

ਕੁਗਤਿਦੁਰਗਾਨਾਰਿਖਸੁਖਕੁਗਇਆਸੁਖਮ

ਨਿਤਯਾਏਕਕੇਮੋਕੋਕੁਨਠਿਤਲਾਇਆ ੩

੩॥ ਮੋਕੋਕੁਨਜਨਨਿਮੋਰੇਇਮੋਹੀਮੋਮਨਗ

ਖਾਇਹੀਜੁਗਤਿਤੁਮੋਹਿਮਿਲਹੈਪ੍ਰਸਿਨ

ਮਭਿਲਾਖਾ ੩੪॥ ਇਤਸ੍ਰੀਕੁਗਦਤਰੀ

ਤਸੁਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਜਿਜੋਗ
ਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਗਾਨ
ਵਿਦਿਆਗੁਰੁਜਿਜੋਗਨਾਮਨਵਮੇਧਿਆ
ਇ॥੫॥ ਆਗਾਰੀਤਾਕਨਵਮੇਧਿਆਇ
ਕਾਮਗਤਮਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੇਵਾ
ਚ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕਹਿਆਹੋਲਛਮੀ
ਨਾਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕਰੋਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਟਕਰੁ

ਦਖਲਦੇਸਮੇਇਕਭਾਉਸੁਸਰਮਾਸੁਦਰਹ ੧੨੪
ਤਾਥਾਵਹੁਬਡਾਪਾਪੀਥਾਮਾਸਮਦਰਾਪਾ
ਨਾਮਹਾਰੀਥਾਮਰੁਚੇਰੀਕਰੈ।ਪਰਤ੍ਰਿਮ
ਗਵਨਕਰੈ।ਥੁਠਬੇਲੇਮੇਸਾਂਅਧਰਮੀਪਾਪੀਅਹਾਂ
ਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕੋਪਾਪੁਕਰੈ।ਇਕਇਕਦਿਨਕ
ਰਕੇਮਦਰਾਬਹੁਤਫੁਕਿਆ।ਬਹੁਤਪੀਵਲ
ਲਾਗਾ।ਉਸੀਸਮੇਉਸਕੇਪ੍ਰਾਨਫੁਟਗਏ।ਵ

ਹੁਮਰਕੇਪੇਤਤੁਇਆਇਕਬੜਕੋਬਿਛੁਮ
ਹਿਰਹੁਲਾਗਾਅਰੁਇਕਬਹੁਮਲਦਿਓਭੇ
ਖਿਆਲਿਆਇਆਕਰੋ।ਵਹੁਦਾਨਲੇਕਰ
ਅਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਕੋਆਂਢਵੇਵੈ।ਤਿਸਕੀਇਸ
ਤ੍ਰੀਬੁਝੀਕਲਹਿਫੀਥੀ।ਕਿਸੀਦਿਨਤ੍ਰੀ
ਕਿਸੀਕਉਰੁਖਿਆਨਬੀਘਾਵਦੀ।ਇਕਦਿ
ਨਉਨਜੁਦੇਨੇਨੇਪ੍ਰਾਨਛੋੜੇ।ਤਾਂਵੇਕੁੰਦੇਨੇਪਿਸਾ

ਚਭਏਯੋ ਤੇਭੀ ਵਹੁ ਬੜ ਮੈ ਵੈਨੋ ਆਇ ਰਹੇ॥ ੧੨੫

ਜਿਸੁ ਮੈ ਉਹੁ ਪ੍ਰੇਤ ਰਹਿਦਾ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਵਹੁ ਏਕ
ਦਿਨ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕਰਿਆ॥ ਕਹੇ ਰੇ ਪੁਰਖੁ
ਪਿਸਾਚ ਤੈਨੂੰ ਪਿਛੁ ਲੇ ਜਾਨ ਮਕੀ ਕਿਛੁ ਸੁਧ
ਭੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪਿਸਾਚ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਿ
ਸਾਚੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਪਿਛੁ ਲੇ ਜਾਨ ਮਾਥਿ ਖੈ ਕਵਨ
ਸਾਧਨਾ ਕਰੇ ਥੋਗਾ ਜਿਸ ਕਰਿ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜ

ਨਮਕੀਖਬਰਰਹੀਐ। ਸੋਮੈਨੋਕਹੁਬ੍ਰਹਮਲ
ਕਵਲਾਬ। ਅਰਅਥਿਤਕਵਲਕਰਮਹੈ॥
ਅਰੁਵੇਕਵਲਕਰਮਥੇ। ਨਿਸਕਰਿਤੈਨੋਖ
ਛਲੇਜਨਮਕੀਖਬਰਰਹੀਐ। ਅਗਇਹ
ਤੀਨੇਬਾਤਾਮੀਕਿਸਨਰੁਗਵਾਂਨਨੀਤਿਅ
ਰਜਨਨੇਏਕਸਮੇਪੁਛਿਆਬਾਗੀਤਾਕੇ
ਆਧੇਸਲੇਕਮੇਹੈ। ਇਹੀਤਿਨੇਬਾਤਾਪਿ

ਸਾਚ ਨੀਲੇ ਪਿਸਾਚ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਆਇਤਨੀ ਬਾਂਤ ੧੨੬

ਪੁਛੇਦੀ ਬਤ੍ਰੇ ਕੇ ਬਿਛਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇਤ ਨਿਕਲਿਆ ॥

॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਾਰੀ ਪਿਸਾਚ ਨੀਤਿ ਨੇ ਬਚ ਨ ਫਿਰ

ਕੇ ਕਰਾ ਨੇ ਤੈ ਆਗੇ ਕਹੇ ਬਾ ॥ ਤਾਂ ਪਿਸਾਚ ਨੀਕ

ਹਿਆ ਭੂਕ ਦੁਨਹੈ ॥ ਮੈ ਤੈ ਨੀ ਨਹੀ ਸੁਣਾਏ

॥ ਮੇਤਾ ਅਪਨੇ ਕੁਰਤੇ ਕੇ ਪੁਛਤੀ ਥੀ ॥ ਦੁਹੁ ਬ੍ਰਹ

ਮ ਫਕ ਦੁਹਾ ਬਾ ॥ ਵੇਕਰ ਮਕ ਉਹਾ ਬਾ ॥ ਨਿਸਕਰ

ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਖਬਰ ਰਹਿਓ॥ ਇਤਨੀ
ਬਾਤ ਸੁਣਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਦੇਹ ਛੂਟੀ॥ ਅਸੇ ਹੀ
ਤਿਨੇ ਬਾਰ ਬਚਨ ਕਹੇ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਛਾਨੇ ਕਹਾ
ਹੋ ਸਾਧਏ ਤਸਲੇ ਕਰੀ ਤਾ ਕਾ ਹੋ॥ ਇਹ ਸਲੇ ਕਾ ਪਿ
ਸਾਚ ਨਿਪਿਸਾਚ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਬਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾ
ਤਕਾਲਾ ਤਿਨਾ ਦੀ ਦੇਹ ਛੂਟੀ॥ ਨਿਵੇਦੇ ਹੀ ਪਾਈ
॥ ਬਿਬਾਨ ਆਇ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰਿ ਬੈਕੁਠ ਕੰ

ਗਏ॥ ਰਾਹਿਬਿਖੇਦਵਤਿਆਨੋਰਕੇ॥ ਵੇਦਵਤਿਆ ੧੨੭

ਕਹਿਆ॥ ਤੁਮਤੀਰਬਬਰਤਤਪਸਿਆ॥ ਅਰੁ

ਸੀਨਗੰਢਿਫਨੀਕੀਰੁਗਤਿਰੀਕਛੁਨਹੀਕਰੀ

॥ ਤੁਮਕਉਨਪੁਨਤੈਬੇਕੁਠਕਉਚਲੇ॥ ਤਾਉਨੀ

ਕਹਿਆ॥ ਇਕਬ੍ਰਹਮਫਕੇਮੁਖਤੇਹਮਨੋਗੀਤਾ

ਕਾ॥ ਧਾਮਲੇਕਨਾਵੇਧਿਆਇਕਾਸੁਫਿਆ॥

ਤਾਂਦੇਵਤਾਬੇਲਗੀਤਾਕਾਫਲਐਸਾਹੈ॥ ਤਾਂਦੇ

ਹੁਤਿਨ ਜਾਣੈ ਬਕਿਠ ਕੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ
ਜੀ ਕਹਿਅ। ਹਲ ਫੁਮੀਰੀ ਤਾ ਕੋ ਨਾ ਵੇਖਿਆ
ਇਕਾਮਹਾਤਮ ਕਹਿਅ। ਸੋ ਤੈ ਸੁਫਲ ਕਰਿਆ
ਹੈ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸਰ ਸਿ
ਬਾਦੇ ਉਤਰ ਖੰਡੇ ਗੀਤਾਮਹਾਤਮ ਨਾ ਵੇਖਿਯ
ਇ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਵਾਚ॥ ਵੁਰੀ ਬਾਤ ਤੇ
ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਨਾਅਰਜਨਾ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ

ਸੋ ਕਹੁ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਕੇ ਕੁਇ ॥ ੧ ॥ ਨੇਵ ਰਿਖ ਨਹਿ ੧੨੮
ਜਾਨੈ ਮੇ ਉਤਪਤਿ ਹੂਮੀਤਾ ॥ ਨੇਵ ਰਿਖ ਨਹੀਅੰ
ਦਿਉ ਨਿਤ ਹੀ ਰਹਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜ ਅਨਾ
ਦਿ ਜਗਦੀਸ ਪੁਨਿ ਮੋ ਕਉ ਲਖਤ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਸ
ਭੁਤੇ ਗਿਆਨ ਵਹੁ ਬਰੇ ਪਾਪ ਨ ਰਾਹਤ ਧੋਇ ॥ ੩ ॥
ਬੁਧ ਗਿਆਨ ਸਮਝ ਮਾਛੁ ਮਾਛੁ ਵਿਆਕੁ
ਲਤ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭਾਵ ਮਭਾਵ ਭੋਮ ਚਿਰ ਅ

ਭੈਰੋਂ ਹੋਇ॥੪॥ ਤੇਖ ਅਰਿਸਾ ਦੰਨ ਤਪੁ ਸਮਾਜ
ਸਮਾਪ ਜਸ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਜੀਵੈ ਕਉ ਸਭੁ ਭਾਵੁ ਇਹ
ਸੋ ਤੋਹ ਤਸਮਾਨਾ॥੫॥ ਸੋ ਤੇਰਿ ਖਾਅਰੁ ਚਾਰਿ
ਮੁਨਿ ਮੇਰੀ ਤੇਜੁ ਉਦੈਤਾ॥ ਸਭੁ ਲੋਕ ਨ ਮੇਰੀ ਟਿਰ
ਹਿ ਹੋਇ ਨ ਹੀ ਕੋ ਕੋਟਿ॥੬॥ ਮੇਰੀ ਜੋਗ ਬਿਰੂਤ ਕੇ
ਤਤ ਜਾਨ ਜੇ ਲੇਤਾ॥ ਨਿਸਚੈ ਜੋਗ ਹਿ ਸੇ ਲਹਤ
ਰਹਤ ਜੁਯਾ ਤਿਹਿਤ॥੭॥ ਹਉ ਹੀ ਈਸ਼੍ਵਰ ਜਗ

ਤੋਕੇਸਭੁਕੇਮੁਏਤੋਹੋਇ॥ਗਿਆਨਵੰਤਯਹਨਾਂ ੧੨੮

ਨਕੈਮਹੀਸੇਵਤਸੋਇ॥੮॥ਪ੍ਰਾਂਠਾਚਿਤਮੇਮੇਧਰ

ਤਬੁਧਪਰਸਪਰਦੇਤਾ॥ਮੇਰੇਚਰਿਤਨਕਹਤਿ

ਨਿਤਮਾਂਨਤੋਖਸੁਖਲੇਤਾ॥੯॥ਸੇਵਤੋਮੇਕਉਤੇ

ਸਦਾਰੁਗਾਭਿਯੋਗਕੇਭਾਇ॥ਰੁਲੀਬੁਧਦੁਹਲੇ

ਤਹੈਰਹਤਸੁਮੇਮੇਮਾਇ॥੧੦॥ਤੁਮਮਾਰਿਆ

ਨਹਿਦੂਰਿਕਰਿਦਇਆਵੰਤਵਹੁਹੋਤਾ॥ਕਰਤਿ

ਜੁਤਿ ਨ ਕਹੀ ਆਮੋ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਉੜੇ
ਤ॥ ੧੧॥ ਅਰਜਨੇ ਦਾਦ॥ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪ
ਵਿਤੁ ਤੁਮ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੇ ਪਾਮਾ ਆਥਿ ਨਾਸੀ
ਅਜਿ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਆਇ ਦੇਵਤੁ ਆਨਾਮ॥ ੧੨॥
ਸਰੁ ਰਿਖ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤ ਹੈ ਨਾਰਦ ਦੇਵੁ ਲ
ਜਾਨਾ ਥਿਆਸ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਹੋ ਕਰਤਿ ਤਾਂ ਤੇ
ਲੀਨੇ ਮੰਨੇ॥ ੧੩॥ ਜੇਕਰੁ ਤੁਮ ਮੇਸੈ ਕਹਤ ਮਾਂ

ਨਤਹੋਸਭਗੁਇ। ਨਦਾਂਨਵੇਦਵਨਜਾਂਨਹੈਤੁਮ ੧੩੨
ਪ੍ਰਗਟੋਕੋਦਇ। ੧੪॥ ਆਪਨਪਉਆਪਨਲਾਖੇ
ਤੁਮਪੁਰਖੇਤਮਨੇਦਾਜੀਥਉਪਜਾਵਤਰਹਤਪਾ
ਇਨਦੇਵਨਦੇਵ। ੧੫॥ ਨਿਜਾਵਿਰੂਤਮੇਸੇਕਹੇਖੂਭ
ਜੀਕੋਚਿਤਲਾਇ। ਜੀਵਿਰੂਤਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਰਹੀ
ਜਗਤਮੇਛੁਇ। ੧੬॥ ਧਿਅੰਨਤੁਮਾਰੋਕਰਤਪ੍ਰਭ
ਕੈਸੇਜਾਨੇਤੇਹਿ। ਕਉਨਪਦਾਰਥਮੇਲਾਖੇਸੇਸਮਝਾਵੇ

ਮੇਰਾ॥ ੧੭॥ ਜੇਵਿਭੂਤਹੈਆਪਹੀਮੇਸੇਕਹੀਐਏਵ
ਮੇਕੋਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੈਤਹੈਸੁਨਤਿਅਮੀਰਸਏਹ॥
੧੮॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਵਾਚ॥ ਅਰਜਨਤੇਸੇਕਹਤਹੈ
ਨਿਜਾਵਿਭੂਤਾਵਿਸਥਾਰਿ॥ ਮੁਖਜਜਿਤੇਤੇਈਕ
ਹਤਹੀਆਕੋਵਿਗਨਨਿਹਾਰਿ॥ ੧੯॥ ਸਰੁਜੀਵ
ਨਿਕਹੀਅਮੈਸੇਹੀਆਤੁਮਾਜਾਂਨਾ॥ ਆਦਿਅਤਿ
ਅਰਮਧੁੰਮੇਹੀਸਰੁਮੈਮਾਂਨਾ॥ ੨੦॥ ਆਦਿਤਨਮੇਥਿ

ਸਨਹੋਜੋਤਾਨਿਮੈਰਾਵਿਦੇਖਾ॥ਬਾਂਇਨਮਾਂਹਿਮ ੧੩੧

ਗੀਚੋਰਨਿਖੜਾਨਿਮੈਸਾਸਿਲੇਖਾ॥੨੧॥ਸਿਮ •

ਮਥੇਦੋਹਬੇਦਮੈਇੰਦ੍ਰਾਮਮਰਗਾਫਾਮਾਂਹਿ॥ਸੀ

ਵਨਮੈਂਤੋਚੋਤਨਾਂਮਨਇੰਦ੍ਰਾਮਨਿਨਰਨਾਂਹਿ

॥੨੨॥ਰੁਦ੍ਰਾਮੈਸੀਕਰਜੁਹੋਜਾਖਨਮਾਂਹਿਧ

ਨੇਸਾ॥ਪਾਫਕਹਉਹੀਬਸਨਮੈਸੈਲਾਸੁਮੇਰਸੁਦੇ

ਸਾ॥੨੩॥ਦੇਵਪ੍ਰਭੁਤਮੁਖਜੋਮੈਹਿਬ੍ਰਹਮਪਤਿ

ਮਾਂਨਾ। ਖਟ ਮੁਖ ਸੈਨਾਂ ਪਤਿਨ ਮੈ ਸਰ ਮੈ ਸਾਗਰ
ਮਾਂਨਾ। ੨੪॥ ਹਉ ਜੁ ਮਹਾਂ ਰਿਖ ਮਾਂ ਭ੍ਰਿਗੁ ਗਬੰ
ਨੀ ਮੈ ਓ ਅੰਬਾਰਾ। ਜਗ ਮਾਂ ਹਿ ਜੈ ਜੈ ਗਰੇ ਏ
ਸਥਾ ਦੁਰ ਮੈ ਹਿ ਮਧਾਰ। ੨੫॥ ਬਿਛਨ ਮੈ ਪੀ
ਪਲ ਕੁਰੈ ਰਿਖ ਮੈ ਨਾਰ ਦਵੇ ਦੁ। ਰੀਧਰ ਬਨ
ਮਹਿ ਚਿਤਰ ਬਸਿਧ ਕਪਲ ਮੈ ਕੇਵਾ। ੨੬॥
ਅਸੁਨ ਮੈ ਉਚੀ ਸੁਵਾਰਾ ਜਾਐ ਗਾਵਤਨਾਂ

ਮਾਹਿਤੀ ਨਿਪਹੇਨ ਰਨ ਮੋਧੋ ਪਤਿ ਸਰੁ ਕੇ ਕਾਂਮ॥ ੨੭ ੧੨੨

॥ ਤਬੀਆ ਰਨ ਮੋਬਨ ਹੋ ਕਾਂਮ ਧੋਨ ਹੋ ਗਾਇਆ ਕਾਂ

ਮਪੂਜਾ ਪਤਿ ਮਾਂਝਿ ਹੋ ਬਾਜ ਕਸਰ ਪਾਨਿ ਰਾਇ॥ ੨੮

੮॥ ਨਾਗਨ ਮਾਂਝਿ ਮਨਿ ਤੋਹੋ ਬਰਨ ਜੁ ਹੋ ਜਲ ਨੀਤ

॥ ਪਿਤ੍ਰ ਨਿਮੋ ਹੋ ਮਰਜ ਮਾਂਝ ਮਹੋ ਸਿਜ ਮਵੇਤਾ॥

੨੫॥ ਵੈਤਨ ਮਾਂਝਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਹੋ ਪ੍ਰੇਰਨ ਹਾਰੇ ਕਾਲ

॥ ਸਿਪ ਜੁ ਹੋ ਸਰੁ ਮਿਗਨ ਮੋਗਾਰ ਰੂਪੀ ਮਨ

ਆਲਾ॥ ੨੦॥ ਪਟਿਤਨਮੇਪਵਨੋਰੇਸਸਤਪਰਨ
ਮੇਰਾਂਆਜਲਜੀਤਨਮੇਮਕੁਰੇਨਦੀਰੀਗਅਤਿ
ਰਾਂਮਾ॥ ੨੧॥ ਅਧਿਆਤਮਾਟਿਦਿਆਨਮੇਬਾਦ
ਬਾਣੀਅਨਮਾਂਹਿ॥ ਆਦਮੀਤਮਰੁਮਧਰੁਸਰੁ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਨਾਂਹਿ॥ ੨੨॥ ਅਖਰਮਾਂਤ੍ਰਿਉਨੀਕ
ਰੇਦੇਦਸਮਾਸਨਜੰਨਾ॥ ਹਉਹੀਅਖੈਕਾਲੇ
ਧਾਤਮੇਕਉਮਾਨ॥ ੨੩॥ ਹੋਸਰੁਕੇਸਿਪਰਤਰੇ

ਅਉਰਉਪਾਂਵਨਹਾਰਿ॥ ਸ੍ਰੀਕੀਰਤਸਾਰਸੁਤੀ १੩੩
ਪਿਮਾਂਹਉਹੀਬੁਧਿਸਿਰੁਾਰ॥ ੩੪॥ ਮਹਾਂਸੰਮ
ਹੰਸਾਮਮਹਿਉਹੀਗਾਇਤੀਛੰਦਾਮਾਂਰਾ
ਸਰਹੰਸਾਸਮੇਰੁਤਬਸਿਤਸੁਖਕਿੰਦਾ॥ ੩੫॥
ਜੁਆਹੰਸਬਛਲਾਨਮੈਤੇ ਜਸੀਅਨਮੈਤੇ
ਜਾ॥ ਜੈਅਰੁਉਦਮਸਤਹੰਸਤਿਸਤਿਵੰਤਾ
ਕੈਜਾ॥ ੩੬॥ ਜਨੁਕੁਲਮਾਂਹਿਜੁਕ੍ਰਿਸਨਹਉ

ਅਰਜਨ ਪਾਂਡੂ ਦੁਆਰਿ ਮੁਨਿ ਮਾਂਤ੍ਰਿਓ ਬਿ
ਆਸ ਮੁਨਿ ਗਨ ਉਸੁ ਕੁ ਕ ਬਿਤਾਂਹਿ॥ ੩੭॥
ਦਿਵ ਦਿਵ ਤਮੇ ਦਿਵ ਦਿਵ ਜੀਤ ਦਿਵ ਤਮੇ ਜੀਤਾ॥ ਰਿ
ਆਨ ਨ ਮੋਰਿ ਆਨ ਸੁਰੁ ਮਉਨ ਦੁਰਾਵਤ ਹੀ
ਤਾ॥ ੩੮॥ ਅਉਖ ਦਮੇ ਜਉ ਅੰਨ ਮੇ ਕੋ ਚਨਧ
ਤਨ ਮਾਂਹਿ॥ ਸਰਬਾ ਤਿਰਨ ਮੇ ਦੁਰੁ ਹੋਇ ਉ
ਸਮੇ ਸੁਨ ਰਨਾਂਹਿ॥ ੩੯॥ ਸਰੁ ਜੀਵਨ ਕੋ ਜੀ

ਵੇਹੋ ਅਰਜਨ ਸੇਕਉ ਜਾਨਾ ਬਿਰਚਰ ਯਾਸੀ ੧੩੪

ਸਾਰ ਮੋ ਮੋ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨ ਮਾਂਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਰੀ ਦਿਵਦਿ

ਭੂਤ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਆ ਜਾਇ ॥ ਇਤਉ ਬੋਲੈ

ਸੁਕਰਿਓ ਮੋ ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਭਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਨੇਕ ਕਛੁ

ਯਾਸੀ ਸਾਰ ਮਹਿ ਕਹੈ ਗੁਲਾ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਸੇ

ਸਭ ਮੋ ਰੋਤੇ ਜਾਹੈ ਦੀ ਨਹੁ ਤੇਰਿ ਬਤਾਇ ॥ ੪੨ ॥

॥ ਬਹੁਤੁ ਕਹਾਉ ਸੇ ਕੋਹ ਅਰਜਨ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ॥ ਸ

ਕੁਜਗਮਪਟੋਲੀਸਸਿਉਮੇਰਾਖਿਓਠਹਿਰਾ
ਇ॥੪੩॥ਇਤਸ੍ਰਿਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤ
ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਥਿਦਿਆਯੰਨੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਰਜਨਸਿਬਾਦੇਵਿਕੁਤਯੋਗਨਾਮਦਸਮੇ
ਧਿਆਇ॥੧੦॥ਅਗੇਵਸਦੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾ
ਤਮਚਲਿਆ॥ਸ਼ੀਨਾਗਾਇਰੇਵਾਚ॥ਹੇਲਛ
ਮੀਆਗੇਵਸਦੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋ॥

ਤੈਸਵਲਕਰੁ॥ ਜਿਸਕੇਸੁਲੇਤੇਮਹਾਂਪਾਪੀਆਂ ੧੩੫
ਕੀਗਾਤਿਉਈਬੀ॥ ਸੀਨਾਰਾਂਇਨੀਕਹੇਯੋ॥
ਲਛਮੀਬਨਾਰਸੀਛੜਬਿਖੈਇਕਪੀਰਜੀ
ਨਮਬ੍ਰਹਮਕੁਰਹੈ॥ ਵਹੁਬਡਾਧਰਮਾਤਮਾਬਾ
॥ ਹਰਿਕਾਭਗਤਬਾ॥ ਵਹੁਇਕਾਦਿਨਵਸ੍ਵਰ
ਮਹਾਂਦੇਵਕੇਦਰਸਨਕੇਚਾਲਿਆਬਾ॥ ਜਾਵ
ਹੁਮਕੇਪਾਸਗਇਆ॥ ਗਾਰਮੀਕੀਰੁਤਬੀ॥ ਓ

ਸਬ੍ਰਹਮਫਕੋਪੁਪਬਹੁਤਲਾਰੀਸ।ਉਸਕਾ
ਜੀਵਥੋਕ੍ਰੋਹੋਇਗਇਆ।ਵਹੁਤਹਾਂਹਨੇ
ਰੀਖਾਇਕੋਗਿਰੂਪਕ੍ਰਿਮਾ।ਇਤਨੇਮੇਇ
ਕਰਾਫਲਮਹਾਂਵੇਵਜੀਕਾ।ਇਆਉਸ
ਕਾਨਾਮਕ੍ਰਿਗੀਬਾਜਾਵਹੁਕ੍ਰਿਮਾਵੇਖੋਇ
ਕਬ੍ਰਹਮਫਬਹੁਤਮਾਂਚੇਤਪਇਆ।ਤਾਂ
ਉਸਗਲਨੇਮਹਾਂਵੇਵਪਾਸਆਇਕਰਾਜੀ

ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮਾ ਰੇਵਰਸਨ ਆਇਆ ਬਾ॥ ੧੩੬
ਜੀਵਹੁ ਬੇਸੁਧ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਮਹਾਂ
ਵੇਦ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਬੋਲੇ॥ ਤਾਂ ਵਹੁ
ਗਫਟੇ ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਫਪਸ ਗਾਇਆ॥ ਜਿਵੇਂ ਖੇ
ਤਾਂ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਫਮਰ ਗਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗਫ
ਬੋਲਿਆ॥ ਕਹੈ ਜੀ॥ ਮੈਂ ਇਹੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
॥ ਇਨ ਕਵਨ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਬੇ॥ ਕੁਲੀ ਜਗਾ ਰਾਮਿ॥

ਤਪਾਈ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਇ ਸਨੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂ ਲਬਫੇ
ਤੈ॥ ਇਕ ਤਾਬ ਨਾਰ ਸੀ ਛੇੜੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ
ਗੰਗਾ ਨੀਕਾਇ ਸਨਾਂ ਨੁ॥ ਅਰੁ ਵਿਸੇਸਰ ਮਹਾਂ
ਦੇਵ ਕਾ ਵਰ ਸਨੁ॥ ਅਰੁ ਸਾਧਾ ਕਾ ਮਿਲਾਪਾ॥ ਅਰੁ
ਮੰਨ ਕਾ ਛੇੜੇ ਨੁ॥ ਭਾਂਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੀ ਮੋਨੇ ਇ
ਹਾ ਬਿਧ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੁ ਜੁਨੀ॥ ਇਨ ਮੇ ਸਾਕ ਉਨ
ਪੁੰਨ ਕਰਿ ਮਾਥਾ ਜੀ॥ ਮੇ ਸੀ ਜਾਗਾਇ ਨ ਮ੍ਰਿਤ

ਪਾਈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੀ ਕਹਿ ਆ। ਤੈਨੇ ਇ ੧੩੭

ਸਬੁ ਹਮ ਫਕੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾ

ਦੇਵੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਸੁਣ ਲਕਾਰਿ। ਏਕ ਸਮੇ ਬਿਖੇ ਕਈ

ਲਾਸ ਪਰ ਬਤ ਮੇ। ਤਹਾਂ ਗਉਰਾ ਪਾਰ ਬਤੀ

ਬੈਠੀ ਬੀ। ਅਰੁ ਤਹਾਂ ਗਲੁ ਹੀ ਹਮ ਰੇ ਸਿਰਾ ਬੇ।

ਤਹਾਂ ਫੁਲ ਵਾਰੀ ਕੀ ਸੋ ਰਾਹੁ ਮਨ ਦੇਖ ਦੇ ਬੇ। ਤ

ਹਾਂ ਇਕ ਹੋ ਸਮੇ ਰੇ ਵਰ ਸਨ ਕਉ ਆਇ ਆਥਾ

ਅਕਾਸਤੇ ਸੇਵਹੁ ਹਿਸਬੁ ਹਮੇਕਾਵਾਂ ਹਿਨਬਾਵ
ਤੁਹਿਸਮਾਂਨਸਰੇਵਰਕੋਚਲਿਆਥਾ ਉਸਸਰੇਵਰ
ਮੇਮਹਾਂਸਿੰਦਰਕਉਲਫੂਲਬੋਵਹੁ ਹਿਸਕਉਲ
ਕੋਫੂਲਕਉਲੇਪਕਰਾਏਆਥਾ ਉਸਕਵ
ਲਕੋਫੂਲਪਰਪਛਾਵਾਪਇਆ ਤਹਾਂਵਹੁ ਹਿਸ
ਸੁਪੇਵਤੇਸਿਮਾਂਮੋਹੇਇਗਾਇਆ ਅਕਾਸਤੇ
ਗਿਰੁਪਤ੍ਰਿਆ ਉਤਨਸਕੈ ਤਹਾਂਇਤਨੇਮੇਮੇਰ ।

ਇਕਗੁਣਾ ਆਇਨਿਕਾ ਲਿਆ ਆਉਨ ਵੇਖਿਆ ਆਉਸ ੧੩੮

ਗਿਰੁਪਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਣਨੇ ਆਇਕਹਿਆ ਆਉਸ ਹਾਂ

ਵੇਦੁ ਜੀ ਆਇਕਹਿ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਵਰਸਨ ਕਉ ਆਇਅੰ

ਬਾਨੀ ਆਉਹਾ ਸਿਆਮ ਬਰਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੋਨੀ

ਮਰੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਗਿਰੁਪਤਾ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਗੁਣ

ਜਾਇ ਕੋਹਿ ਸੋ ਕੋਲੇ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਸੀ ਮਹਾਂ ਵੇਦ

ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਆਉਹਿ ਸਤੁ ਸਿਆਮ ਬਰਨ ਕਾ ਹੋਤੁ

ਇਅਯੋ। ਤਾਂਹ ਸਕਹਿਅਾਹੇ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਮੇਰੁਮ ।
ਰੇਵਰਸਨ ਕਉਆਇਆ ਬਾਨੀ। ਮਾਂਨ ਸਰੇਵਰ
ਮੇਕਮਲ ਕੇਵੁਲ ਬਾਨੀ। ਤਿਨਾ ਕਉ ਜਾਂ ਮੇਲੀਪ
ਆਤਾਂਉ ਸੀਸੇ ਮੇਸਿਅਾਂ ਮਬਰਨ ਹੇਇਗਇਅ ।
ਅਰੁਅਕਾਸਤੇ ਮੇਰਿ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਆ। ਮੇਇਹਕਾ
ਰਨਜਾਂਨਿਅਨ ਹੀਜੀ। ਤਾਂਦੇਹ ਬਤੁਲ ਕਰਿ
ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਹਸੇ। ਇਤਨੇ ਮੇਅਕਾਸਤੇ ਬਾਂਢੀ

ਭਈ। ਹੇਮਗਾਂਢੇਵਜੀਤੂਕਾਹੋਤੇਸੇਚਕਰਦਾਹੈ ੧੩੫

॥ ਇਸਤਿਸਕਾਪਰਸਿਗਮੈਕਰਸੁਫਾਵਦਾਗਾਂ॥

ਤਾਂਮਹਾਂਢੇਵਜੀਕਹਿਆ। ਹੇਅਕਾਸਬਾਂਲੀਤ੍ਰਿਮੇ
ਰੇਪਾਸਆਉ। ਮੈਨੋਵਖਾਤ੍ਰਿਕਵਲਹੈ। ਤਾਂਚ ੩

ਤਰਭੁਜਰੂਪਧਾਰੇਸਿਆਂਮਿਸ੍ਰਿਦਰਇਕਪਾ

ਰਖਦਆਇਆ। ਤਾਂਪਾਰਖਦਕਹਿਆਮੇ

ਕਿਆਕਰਾਂ। ਤੁਮਉਸੀਕਮਲਨਿਤੋਪੁਛੋਜੀ

॥ ਤੁਮ ਕੇਵਹੀ ਕਹ ਦੇਵਰੀ ॥ ਤਾਮਹਾਂ ਦੇਵਨੀ
ਉਸੀ ਕਮਲ ਨੀਤੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨੀਕ
ਹਾਹੇ ਸ੍ਰੀਮਹਾਂ ਦੇਵਨੀ ॥ ਮੈਅਪਲਾਸਮਾ ਚਾਰਿ
ਪਿਛਲਾ ਕਹ ਸੁਫਾਵਟੀ ਹਾਂ ॥ ਤੁਮ ਸੁਫਲ ਕਰੇ
ਨੀ ॥ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਅਪਛਗਾਈ ॥ ਮੇ
ਰਾਨਾ ਉਪਦਮਾਵਤੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਸ੍ਰੀਰਾਗਾਨੀ ਕੋ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਇਸਨਾਂ ਨਕਰੇ ॥

ਗੀਤਾ ਕੇ ਦਸ ਵੇਦਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਕ ੧੪੦
ਰਤਾ ਬਾਇਕਾ ਦਿਨ ਗਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਆਸ ਛਿ
ਕੇ ਬਉਠਿ ਆਜਾਇ ਦ੍ਰਵੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਗੀਤਾ ਕੇ ਦਸ ਵੇਦਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥
ਗਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਮੇਨੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਜਾਇਕ
ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਲਕੀਤ ਪਸਿਆਉ ਗਕਰਾ ਆਉ ॥ ੩ ॥
ਮੇਉ ਸਬ੍ਰਹਮ ਲਪਾਸ ਗਈ ॥ ਜਾਂ ਮੇਵੇ ਪਾਂਤਾ ਵਹੁ

ਇਕਤਮੈ ਬੈਠਾਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਨਾਲ
ਅਚਾਨਕ ਹਠਿ ਭੇਟਾ ਕੁਈ॥ ਮੇਰੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾ
ਨਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਫੁਰਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਫਾਨੇ ਸ੍ਰਾਪਦੀਆ॥ ਕਹਿਆ ਰੀਪਾਪ ਨੀਤ੍ਰਿਕ
ਮਲ ਨੀਚੋਹੁ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇਂ ਮੈ ਕਮਲ ਨੀਕੁਈ॥
ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰੀਪਾਪ ਨੀਤ੍ਰਿਕ ਅੰਗੁ ਤੇਰੇ ਸਪ
ਰਸ ਭੁਏਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਤੇਰੇ ਰੀਪਾਪ ਨੀਤ੍ਰਿਕ ਅੰਗੁ ਹੋਰਿਗੇ॥

ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਪੰਨਾ ਮੀਰ ਹੋਇ ਜੀ। ਨਿਦਿ ਕਮਲ ੧੪੯
ਚਰਨਾ। ਨਿਦਿ ਕਮਲ ਹਥੁ। ਨਿਦਿ ਕਮਲ ਮੁਖ॥
ਅਰਜੀ ਮਾਨ ਸੋਰੇ ਫੁਰ ਮੇਸਠ ਹਜਾਰ ਕਫੁਰ
ਹਥਾਏ। ਨਿਦਿ ਹਥਾਤ ਕਛੁ ਜਾਲੀਨੀ ਜਾਂਦੀ॥
ਰੁਮੇਰਾ ਉਜਾਲਾਏ। ਜੇਕੋਈ ਪੀਖੀ ਮੇਨੁ ਲਿਖ
ਕਰ ਜਾਣਾਏ। ਤਾਂ ਫੁਰੁ ਰੁਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾਏ॥
ਤਾਂ ਉਨ ਕਮਲ ਨਿਕਰਿ ਮਾਰੇ ਹਿਸਤੁ ਕਫੁਰਾਏ॥

ਅਰੁਤੂਈਗਾਂਕਿਉਆਇਆਥਾਤਬਹਿਸਕਹ
ਹਮਚਾਰਹਿਸਬਹਮਾਕੇਬਾਹਨਥੇਅਤਿਨਾਵਿਚ
ਇਕਮੇਹਾਂਮੇਮਾਨਸਰੇਵਰਾਵਿਚਮੇਤੀਚੁ
ਗਨਆਇਆਥਾਇਤਪਰੇਜਨਾਇਸਮਾ
ਰਗਆਇਨਿਕਲਿਆਥਾਜਾਂਮੇਕਮਲਨਿ
ਲਾਪੀਤਿਸੀਸਮੇਸੁਪੇਦਰੇਗਤੇਸਿਆਂਮਰੀਗ
ਭੋਇਗਾਇਆਹਾਂਅਰੁਅਕਾਸਤੇਗਿਰੂਪ

ਤਿਆਗਾਂ। ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਾਰਿ ਕਮਲ ਨਿਕ १੪੨

ਚਿਆ। ਮੈ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਕੀਨਿਆਗਾਂ। ਇਕ

ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀਰ। ਮੈ ਤਹਾਂ। ਇਕ ਪਰਵਣੀ ਪਾਲੀਥੀ

। ਸੇਵਹੁ ਪਰਵਣੀ ਅਛੀ ਬੋਲ ਫਲਾਗੀ ਮੈ ਤਿਸ

ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰਗਾਂ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਕੁਰਤਾ

ਆਇਨਿ ਕਾਲਿਆ ਪੁਸਕਰਿ। ਆਤ੍ਰਿ ਰਸੋਈ

ਕਰਿ। ਲਿਆਉ। ਫੇਰ ਉਨ ਦੁਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕਰਿ। ਅ°

॥ ਫੇਰਿ ਗ੍ਰੀਤੀ ਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਮੇਨਾਂ ਉਠੀ
॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪਰ ਵਈ ਨਾਲ ਲਗਾ ਹੋਆ ਬਾਉ
ਸਵਾਸ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਠ ਫੋਕ ਕਰੇ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ ਬਹੁ
ਤਾ ਚਿਰ ਲਾਗਾ ਮੇਨਾਂ ਉਠੀ। ਤਾ ਭਰ ਤੇ ਮੇਨੂੰ ਸੁਪ
ਦੀਆ। ਕਰਿਆ ਰੀਤੂ ਕਮਲ ਨਿਹੋਈ ਓਥੇ
ਮੇਈ ਹਾਂਆ ਇਕ ਰਿਕਮਲ ਨਿਰੁਈਆ। ਆਰੁ
ਉਸੁ ਪਰ ਵਈ ਕੀ ਸੁਪ ਮੇਨੂੰ ਅਬ ਤਾਂ ਈ ਤੈ। ਫਰੁ

ਪਰਵਈ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾ ੧੪੩

ਠਕਰਿ ਦੀ ਬੀ। ਸੇ ਮੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਬਾ। ਮੇਰੀ ਟੀ

ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾ ਠਕ

ਰ ਦੀ ਹਾਂ। ਤਿਸ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਅਸੇ ਤੇ ਜਾਹੈ। ਸ੍ਰੀ

ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਪਿਆਇ ਕਾ ਇਹ ਫਲ ਹੈ।

ਤਹਿ ਸਬੋ ਲਿਆ ਅਬਰੀ ਮੇਰੇ ਅਸਾਉ ਪਾਇ

ਉਵੈ। ਮੇਸਿ ਅੰਮ ਬਰਨ ਤੇ ਸੁਪੇ ਦੋਹੇ ਵਾਂਗ ਅਰੁ

ਤੁਭੀ ਕਮਲ ਨੀਕੀ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਤਾਂ ਕਮਲ ਨੀ
ਕਹਿ ਆਇ ਕਉ ਪਾਉਂਦੈ। ਜਿ ਕੋਈ ਆਬਸੀ ਗੀ
ਤਾ ਜੀ ਕੋ ਦਸ ਵੇਦਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਆਬ
ਵਾਸ ਵਲ ਕਰੈ। ਵਹੁਤਾ ਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਰੈ
ਦਾਉ। ਤਾਂ ਉਨ ਸੋਰੇ ਵਰਮੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਿਅਮ॥
ਅਰੁ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਕੀ ਪੂਜਾ ਭੀ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਦਸ
ਵੇਦਿ ਆਇ ਰੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਸੁਫਲ ਨੇਕੀ ਸਰਧਾ ਕਰੀ

॥ ਤਹਾਂ ਇਕ ਅਕਾਸ ਮਾਤ੍ਰ ਮੋਘ ਹਮ ਫਲਾਮਾਇ ੧੪੪

ਨਿਕਾਲਿਆ ਤਾਂ ਉਨੋ ਦੇ ਨਹੁਨੇ ਬਨਤੀ ਕਰੀ ॥

ਕਹੇ ਜੀ ਹਮ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਵਸਵੇ ਪਿਆ

ਇਕਾ ਪਾਠ ਕਰਿ ਸੁਫਾ ਵਹੁ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕ

ਹਿ ਸੁਫਾਇਆ ॥ ਇਨਾਨੇ ਸੁਨਿਆ ॥ ਤਾਂ ਵੇਨੇ ਜ

ਫੇਰਿ ਸਮਾਰੁ ਕਮਲ ਨਿਸਿਆ ਮਤਾ ਤੇ ਸੁਪੇਦੇ

ਇਗਏ ॥ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨਿਵੇ ਵਕੀਨਿਆ ਭਈ ॥ ਹਿਸ

ਸਿਆਮਬਰਨਤੇਸੁਧੇਦਬਰਨਭੁਇਆ॥
ਦੋਨੋਹਾਥਜੇਕੁਕਰਿਬਨਤੀਕਰੀ॥ਕਹੈਜੀ
ਤੁਮਧੀਨਹੈਜੀ॥ਹਮਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਿਆਜੀ॥
ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਫਕਰਿਆਤੁਮਕਉਫਰੇ॥ਤਾਂਉਨਾਨੇਕ
ਹਿਆਮੈਕਮਲਨੀਬੀ॥ਇਹੁਹਿਸਸਿਆਮਬ
ਰਨਬਾ॥ਤੁਮਨੋਜੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸਵੇਧਿਆ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਿਸੁਫਾਇਆਹੈ॥ਸਿਆਸਾਂਸੁਫਿ

ਆਹੈ॥ ਤਿਸੀਸਮੇਮੇਵੇਵਕਿਨਿਆਰੁਈ॥ ਅਰੁ ੧੪੫
ਏਹੁਹਿਸਸੁਪੇਦੁਰੁਇਆਹੈ॥ ਅਬਹਮੋਕੇਅਸੀਰ
ਬਾਦਕੋਰੋਜੀ॥ ਹਮਵੇਵਲੋਕਕਉਜਾਹਿਜੀ॥ ੩
ਉਸੀਸਮੇਵੇਵਕਿਨਿਆਅਰੁਹਿਸਕ੍ਰਿਤਾਰਬਰੁਏ
॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਾਰਾਂਇਫਜੀਕਹਿਆਹੈਲਛਮਿਯੋਜੀ
ਵਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰ
ਦੇਹੈ॥ ਅਬਵਾਸ੍ਰਵਲਕਰਤੇਹੈ॥ ਤੇਪ੍ਰਾਂਲੀਅਵ

ਸਕਰਕਿਤਾਰਬਹੋਤੈ॥ ਤਿਨਕੀਰਗਤਵਿਨੋ
ਇਰੀ॥ ਇਤਸੀਪਦਮਪੁਰਾਂਫੇਸਤੀਈਸਰਸੀਬ॥
ਦੇਉਤਰਖੰਡੇਰਗ੍ਰਿਮਹਾਤਮਨੇਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸ॥
ਵੇਪਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਸੀਪੁਰਫਕੁਇਆ॥ ੧੦
੨ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਮੇਉਪਰਿਕੀਨੀਵਇਆ
ਅਧਿਆਤਮਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਵਚਨਤੁਮਾਰੇਸੁਨਤ
ਤਿਮੇਹੁਜੁਗਾਇਓਨਸਾਇ॥ ੧॥ ਜੀਵਉਕੀਉਤ

ਪਤਿਸੁਨਾਓਰਪ੍ਰਲੈਕੀਰੀਤਿ। ਕਹੀਜੁਤੁਮ ੧੪੬

ਅਬਿਸਥਾਰਿਸਿਉਆਤਮਕੀਸੁਭਨਿਤਿ॥ ੨॥

ਇਉਹੀਹੈਜਿਉਕਹਤਹਰਿਨੀਅਪਨੇਭੇਵ

। ਦੇਖਿਉਚਾਤਿਤਉਆਬੈਰੂਪਤੁਹਾਰੇਵੇਵ

੩॥ ਦੇਖਣਜੇਰਾਮੇਹਿਜੇਜਾਨਤਹੋਜਨਦੁਰਾਇ

। ਅਬਿਨਾਸੀਨਿਜਰੂਪਤੁਮਦੀਜੈਮੇਹਿਦਿਖ

ਇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇਵਾਚ॥ ਅਰਜਨਾ

ਬਹੁੰਦੇਖਲੈਸਾਤਿਸਹਸ੍ਰਮੇਰੂਪਾਬਹੁਤਭਾਂਤ
ਹੈਦਿਵਜੋਨਾਨਾਵਰਨਅਨੂਪਾ॥੫॥ਵੇਵਰੁਦ
ਆਦਿਤਬਸਿਅਸ੍ਰਨਸੁਤਿਮੋਮਾਂਰਿ॥ਅਉਰੇ
ਮਚਰਜਰੂਪਜੋਪਰਲੈਨੇਖੇਤਾਂਤਿ॥੬॥
ਏਕਠਉਰਮੋਵੇਰਿਮਹਿਬਿਰਚਰਰਹੇਸਮਾ
ਇਦੇਖਿਓਚਾਹਤਿਜੋਕਛੁਸੇਕਛੁਦੇਉ
ਬਤਾਇ॥੭॥ਇਨਨੈਨਨਨਹਿਦੇਖਹੈਦੇਉ

ਦਿਬਦ੍ਰਿਗਤੇਰਿ॥ ਈਸ੍ਵਰਜਨੋਗਸਿਜੁਗਤਿ ੧੪੭
ਤੂਨੈਸੇਦੇਖੇਮੇਰਿ॥ **ਪਾਸਿਜੋਦਾਚਾ॥** ਜੋਨੋਗਸ੍ਵ
ਰਕ੍ਰਿਸਨਜੂਬਚਨਕਹੈਯਾਭਾਇ॥ ਜੋਉਪਰ
ਮਈਸ੍ਵਰਜਹਉਦੀਨੋਸੋਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ **ੴ** ਬ
ਹੁਆਨਨਲੇਚਨਬਹੁਤਦੇਖੇਅਚਰਜਹੋਤੁ
॥ ਭੂਖਤਨਾਂਨਾਂਭੂਖਣਨਸਸਤ੍ਰਅਨੋਕਉਦੇਤਾ॥
ੴ ਵਿਦੁਹਾਰਿਦਿਵੈਬਸਨਵਿਦੁਸੁਗੀਧਲ

ਗਾਇ। ਅਗਨਿਰੂਪਮੁਖੈ ਤਿਤੇ ਸੋ ਰੁਤਨਾਂ
ਰੁਗਇ। ੧੧॥ ਸਹਿਸਕਰ ਫਾਕਾ ਸਮੇ ਪੁਰਰ
ਹੋ ਸੋ ਜੋ ਤਿ। ਵੀਪ ਤਿਤਾਂ ਪੁਰ ਕੀ ਲਖੇ ਤਉ ਨ ਸ
ਮਤ ਹੋ ਤਿ। ੧੨॥ ਰਿੰਨ ਭੇਦ ਜਨ ਜਗ ਤਿ ਮੇ ਦੇਖੇ
ਸਭ ਇਕ ਠਉਰ। ਵੇਦ ਵੇਦ ਕੀ ਵੇਹ ਮੇ ਅਰਜ
ਨ ਦੇਖੇ ਅਉਰ। ੧੩॥ ਤਾਂ ਕਉ ਤਬ ਅਚਰਜ
ਭਾਇ ਚੰਦ ਮਹਰਖ ਕੇ ਦਾਇ। ਤਾਂ ਵੇਦ ਦਿਪਰ

ਨਾਂਮ ਕਰਿ ਬੋਲਿਓ ਨਿਤ ਕੇਚਾਇ॥ ੧੪ ੧੪੮

॥ ਅਰਜਨੇ ਦਾਚਾ॥ ਵੇਖਤ ਹੋਤੁ ਮਦੇਰਿ

ਮੈਸਰੁ ਸੁਰਬਿਰਚਰ ਸਿਧਾ॥ ਕਮਲਾਸ ੨

ਰਿਖਈ ਸਪੁਨਿ ਸਰਬ ਨਾਗ ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਧ

॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਹੁ ਉਦਰ ਬਹੁਤਿ ਮੇਢੇ

ਖੇਬਹੁ ਸੀਸਾ॥ ਆਦਿ ਅਤਿ ਮਧ ਹਿਨੀ

ਮੇਸੇਤੁ ਮਨਗਦੀਸਾ॥ ੧੬ ॥ ਮੁਕਟ ਸੀ

ਸਕਰਚਕੁਗਦਾਰੂਪਗਾਸਕੁਗਵਾਂਨਾ।
ਦ੍ਰਿਗਨਚਉਧਾਚਿਤਵਤਲਗੈਹੋਰਉ
ਅਗਨਿਸਮਾਂਨਾ। ੧੭॥ ਅਖਰੋਰੇਤੁਮਹੀ
ਪਰਮੋਰੇਸਭੁਜਗਾਤਿਨਿਧਾਂਨਿ। ਅਖਿ
ਨਾਸੀਰਖਕਸਬਨਉਤਮੋਰੇਉਤਮਾਂਨਾ।
੧੮॥ ਮਾਦਮੰਤਮਧਹਿਰਹਤਤੁਮਰਦ
ਸਸਹੈਤੁਮਨੈਨਾ। ਤੇਰੇਮੁਖਦੀਪਤਿਅਗ

ਨਿਸਭੁਹੀਕਿਰਿਪਐਨਾ॥੧੫॥ ਗਗਨਰੂ

੧੪੮

ਅੰਮੇਸਰਬਦਿਸਮਾਪੀਤੁਮਾਜਹਿਏਕਾ॥

ਅਦਰੁਤਰੂਪਸੁਉਗਲਾਖਇਸਾਬਿਤਲੇ
ਕਤ੍ਰੈਏਜਾ॥੨੦॥ ਬੈਠੇਦਵਤੁਮੇਸਭੀਉਸਤ

ਤਿਕਰਤਿਭੇਮਾਨਾ॥ਰਿਖਮਾਰੁਸਿਧਮਹਾਤ

ਮਾਂਨਿਵਤਜੁਤੇਕੇਜਾਂਨਾ॥੨੧॥ ਰੁਦ੍ਰਸਾਧ

ਆਦਿਤਬਸਿਅਸਨਸੁਤਮਾਰੁਬਾਂਇ॥

ਸਿਖਾਯਖਰੀਧਰਬਸੁਰਦੇਖਤਿਆਚਰਨ
ਭਾਇ॥੨੨॥ ਰੂਪਬੋਝੇਗਰੁਮੁਖਨੈਮਨ
ਬਹੁਰੁਜਬਰਉਦੇਨਾਦੇਖਰੁਇਆਂਨਕ
ਚਾਨੁਬਹੁਪੇਖਤਿਲੋਕਕਰਹੋਜਾ॥੨੩॥ ਪਾਂ
ਇਰੂਮਮਕਾਸਾਸਿਰਦ੍ਰਿਰਦੀਰਪੁਮੁਖਬ
ਇਆਲੋਸਤੁਮਕੇਦੇਖਕੈਧੀਰਜਗਾਇਓ
ਪਗਾਇ॥੨੪॥ ਕਾਲਾਮਗਨਿਸਮਦਾਨੁ

ਤੁਮਤਾਂਦੇਖੋਭੈਭੀਤਾ॥ ਦਿਸਾਰੂਲਸੁਖਹਿਗਇਓ ੧੫੦

ਅਬਕੀਜੈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨੫॥ ਪੁਤਸਭੈਧਿਤਾ

ਸਟਰਕੇਸਭੁਨਿਪਤਿਨਕੇਸੀਗਾ॥ ਕਰਹੋਨੋਫੁਭੀ

ਖਮਾਨਿਭੋਜਾਧਾਹੈਮੁਖਅੰਗਾ॥ ੨੬॥ ਜਲਤ

ਤੁਮਾਰੇਬਦਨਮੈਸਭੈਪਰਤਹੈਆਇਾਕੋਈ

ਦਾਤੂਨਿਨਲਮਲੈਕੇਉਰਹੇਲਪਟਾਇਾ॥ ੨੭

॥ ਨਿਉਸਲਤਾਵਰਖਾਰੁਤਹਿਪਰਤਸਿਧ

ਮੇਧਾਇ॥ ਤਿਉਤੁਮਰੇਨਿਪਬਦਨਮੇਸਰੈਪਰ
ਤਹੈਆਇ॥ ੨੮॥ ਜਿਉਪਤੀਗਪਰਦੀਪਮੇਲ
ਹਤਆਪੋਨਾਸੁ॥ ਤੈਸੇਨਿਪਸਰੁਪਰਤਹੈਤੇ
ਰੇਮੁਖਕੇਪਾਂਸੁ॥ ੨੯॥ ਲੀਲਤਹੈਤੁਮਕੋਜੁ
ਲੈਰਸਨਾਂਸਿਉਲਪਟਾਇ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਗਵਰੀ
ਜਗਤਮਹਿਦੇਤਤਾਪਬਹੁਰੁਇ॥ ੩੦॥
ਉਗਰੁਪਤੁਮਕਉਨਰੇਮੇਸਕਰੀਐਦੇਵਾਜ॥

ਨਿਓਚਾਹਤਮੇਤੁਮੇਤੁਮਬਾਤਨਕੇਕੇਵਾ॥੩੧॥ 749

ਸੀਕੁਗਵਾਨੇਵਾਚ॥ ਕਾਲਰੂਪਹੋਇਹਉਬ
ਦਿਓਸਕੁਕੇਮਾਰਨਹਾਰਿ॥ ਤੇਬਿਨਸਕੁਜੇਧ
ਨਕੇਕੁਖਜੋਹੋਨਿਰਧਾਰ॥੩੨॥ ਤਾਂਤੇਉਠਰ
ਫਨੀਤਕਰਿਲੈਕੀਰਤਿਅਰੁਗਾਜਾ॥ ਮੇਹੀਰ
ਖੇਹਨਾਨਿਪਤਿਇਹਸਕੁਤੇਰੇਕਾਜਾ॥੩੩॥ ਭੀ
ਖਮਦ੍ਰੇਫਾਜੈਦਰਥਆਦਜੁਜੋਧਾਅਉਰ॥

ਭੈਤਾਨਿ ਮਰਜਾਨ ਜੁਪਕਰਿ ਮਰਿਨ ਮਾਰ
ਯਾਠ ਉਗ ॥ ੩੪ ॥ ਸਿੱਧੋ ਦੁਖ ॥ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ ਕਾਂਧੀ ਮਰਜਾਨ ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਕੇ
ਪਗਲਾ ਗਾ ਕੇ ਬੋਲਿਓ ਬਚਨ ਸੀ ਦੇਹ ॥ ੩੫ ॥
ਅਰਜਨੋ ਦੁਖ ॥ ਸੁਰਜਗ ਕਉਇ ਇਹ ਮੁਕਤ
ਏਤੁ ਮਹਿ ਦੇ ਮਾਨਗਾ ॥ ਸਿਧ ਨਿਵਤਤੁ ਮਕੇ
ਸਦਾ ਗਖ ਸਜਾਤ ਜੁਗਾਗਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਿਉਨ ਨ

ਵਹਿਤੁ ਮੋਕੇ ਜੁ ਹਉ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕੋ ਕਰਤਾਰਿ ਜਾਗਤ ੧੫੨

ਈਸ ਅਖਰ ਅਨਿਤਤੁ ਮਸਕੁ ਤੋ ਤੇ ਪਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ੫

ਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਆਇ ਤੇ ਤੁਮਹੀ ਜਗਤਿ ਨਿਧਾਂ ਨਿ ॥

ਤੁਮ ਇਹ ਜਗ ਬਿਸਬਾਂ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨਤਿ ਤੁਮਹੀ ਰਿਜ ॥

ਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਵਾਇ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ ਮਾਰਾ ਨਿਜ ਮਫਰਨ ਚੇ

ਦਤੁ ਮਰੂਪਾ ਬਾਰ ਸਹਿ ਸੁ ਤੁਮੋ ਕੋ ਕਰਤ ਨਿਮਸਕਾਰ

ਜੁ ਅਨੂਪਾ ॥ ੩੯ ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਤੁਮੋ ਕੋ ਨਿਵਤ ਪਾਛੇ ਤੇ

ਨਾਮਨਿਤਾ। ਸਰਬਦਿਸਨਤੁਮਕਉਨਿਵਤਾਮੀਮਿ
ਤਪ੍ਰਬਲਕੁਰਾਵੀਤਾ॥ ੪੦॥ ਮਿਤ੍ਰਜਾਨਨੇਮੇਕਹਿਓ
ਸੋਛਿਮੀਐਹੋਵੇਵਾ। ਜਾਨਉਕਹਾਂਜੁਬਾਪੋਰੇਤੁਮ
ਮਹਿਮਾਕੋਭੇਵਾ॥ ੪੧॥ ਭੋਜਨਸੋਨਾਬਿਹਾਰਮੇਕੀ
ਏਮਨਾਦਰਗੁਇ। ਤੇਜੋਛਿਮਾਂਸਭੁਕੀਜੀਏਪ੍ਰ
ਭਜੀਕੋਸਵਰਾਇ॥ ੪੨॥ ਪਿਤਾਜੁਤੁਮਸੀਸਾਰ
ਕੇਤੁਮਹੀਚੋਗੁਰਈਸਾ। ਤੁਮਸਮਸਰਕੋਉਨਾਂਲਿਨੇ

ਕਉਨ ਕਰੈ ਤੁਮਰੀ ਸਾ॥ ੪੩॥ ਤੇਰਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸੰ ੧੫੩

ਨਹੈ ਫਿਸੈ ਏਖ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਿ॥ ਨਿਉ ਪਿਤ ਸੁਤ

ਗੁਰ ਸਿਖੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਜੋਇ॥ ੪੪॥ ਰੂਪ ਲ

ਹਿਓ ਯਹਿ ਗਵਰੈ ਮੇਰਿ ਹਰਖ ਰੋਇ॥ ਪਰਿ

ਲੇ ਰੂਪਾਇ ਖਾਈ ਏਤੈ ਜੀਵਤ ਜਾਨੈ॥ ੪੫॥

ਮੁਕਟਾ ਬਿਗਨਤ ਸੀਸ ਪਰਿ ਸਿਖਿ ਰਕੂਤ ਮਹੰ

ਬਿ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਮੇਰਿ ਚਿਖਾਈ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੇ

ਗਨਾਬਾ॥੪੬॥ ਚਾਰਭੁਜਾਧਰਪ੍ਰਗਟਹੋਮੋਰ
ਉਦਰਸਨਵੇਦਿ॥ ਤੁਮਸੁਰਤਜੁਅਨਿਤਹੋਮੋਰ
ਵਹੋਮੋਨੇਹੁ॥੪੭॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੋਵਾਚਾ॥ ਤੇਹਿਦਿ
ਖਾਇਓਰੂਪਮੇਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਾਚਿਤਹੋਇ॥ ਅਯ
ਅੰਤਮੇਤੇਜਪੇਦਖਸਕੈਨਹੀਕੋਇ॥੪੮॥ ਥੇ
ਦਯਗਤਪਅਰੁਕ੍ਰਿਆਬਹੁਤਕਰੋਹੋਵਾਂਨ॥
ਮੇਸੇਮੇਰੇਰੂਪਕੋਤੋਬਿਨਲਖੇਨਮਾਂਨ॥੪੯॥

ਰੂਪਭਾਇਅੰਨਕਦੇਖਕੈਤੂੰਜਿਨਜੀਅੰਤਰਾ ੧੫੪

ਇਆਅਬਭੈਕਉਤੂਤਾਰਦੈਮੇਰੇਰੂਪਹਿਚਾਰਿ॥

੫੦॥ **ਸਿਜੈਵਾਚਾ॥** ਅਰਜਨਸਿਉਮੇਸੇਕਰਿਓ

ਪਹਿਲੇਬਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਸਾਵਧਾਨਬਹੁਬਿ

ਧਕੀਓਭੈਤੇਲੀਓਬਚਾਇ॥ ੫੧॥ **ਅਰਜਨ**

ਵਾਚਾ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਜੁਤੁਮਧਾਰਿਓਤੂੰਪਹਿਹਉ ੫੨

ਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਲਹਿਮੇਆਪਨੀਭਾਇਓਚੇਤਵ

ਸੇਖਾ॥੫੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤੋ ਵਾਚਾ॥ ਵੇਖ ਉਪਰਤ
ਰੂਪ ਜਹਿ ਜੇ ਤੇ ਵੇਖਿ ਓੰ ਮਿਤਾ॥ ਤਾ ਸਰੂਪ ਕੋ ਵੇਦੁ
ਵੇਖਿ ਓੰ ਚਾਹਤਾ ਨਿਤਾ॥੫੩॥ ਵਾਂਗ ਪੁਨ ਜਗਤ
ਪਕੀਏ ਮਹਿ ਨ ਵੇਖੋ ਕੋਇ॥ ਬਿਨ ਸਮ ਪਾਰ ਬੁਝੇ
ਹਿ ਨੈਸ ਕੋਰਹਿ ਓੰ ਸੁਜੇਇ॥੫੪॥ ਭੁਗਤਿ ਮਨਿ
ਨੈਸ ਕੋ ਕਰੈ ਸੇ ਵੇਖੇ ਜਾਭੁਇ॥ ਨਿਕੋ ਜਾਨੈ ਮਹਿ
ਸੇ ਮੇਰੇ ਸਮਾਇ॥੫੫॥ ਮੇਨ ਮਿਤ ਕਰਮ

ਕਰੈਸਜੈਭਗਾਤਿਤਾਜਿਅਉਰਾ।ਵੈਰਨਕਾਹੂ ੧੫੫

ਸੋਕਰੈਮੇਮੇਲਾਹੈਸੁਠਉਰਾ॥੫੬॥ ਇਤਸੀਭ

ਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿ

ਅਜਿਜੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਰਜਨਿ

ਸਿਬਾਦੇਵਿਸਰੂਪਦਰਸਨਿਜੋਗੇਨਾਮਏਕ

ਦੋਸੇਧਿਆਇ॥੧੧॥ ਆਗੇਜਾਰਦੇਵਿ

ਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣ

ਵਾਚਾ॥ ਜੇਲਾਛਮੀਅਬਸੀਰੀਤਪੰਨੀਕੋਯਾ॥
ਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕੋਹੋ॥ ਤਿਸੁਵਲਕਰਾ॥
ਦਖਲਨੇਸਾਬਿਖੈਇਕਭਦ੍ਰਕਾਨਦੀਯੋ॥ ਤਿ
ਸਕੇਕਿਨਾਰੇਇਕਨਗਾਰਯੋ॥ ਤਿਸਨਗਾਰਕੋਰ॥
ਜਾਕਾਨਾਂਮਸੁਨੰਦਨਥਾ॥ ਵਹੁਰਾਜਾਹਰਿਕਾ
ਭਗਤਿਥਾ॥ ਤਿਸਕੇਨਗਾਰਮੇਇਕਠਾਕੂਰ
ਦੁਆਰਾਥਾ॥ ਤਹਾਂਸੀਲਛਮੀਪ੍ਰਾਗੰਇਲ

ਜੀਕੀਮੁਰਤਿਬੀ।।ਤਿਸਮੁਰਤਿਕੀਸੇਵਾਇਕਬ ੧੫੬
ਹਮਫਕਰਤਾਬਾ।।ਸੇਪੀਤਿਤਭੁਲਾਬਾ।।ਗਿਆ
ਨਵਾਂਨੁਬਾ।।ਲਖਮੀਨਾਰਾਂਇਫਨੀਕੀਪੁਜਾਕ
ਰਤਾਬਾ।।ਤਾਂਵਹੁਚੁਹਮਫਸੀਗੀਤਾਨੀਕੇਯ
ਰੇਵਾਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਤਾਬਾ।।ਰਾਜਾਭੀਤਿ
ਸਤੇਸੁਫਤਾਬਾ।।ਐਸੇਕਰਤੇਕਰਤੇਬਹੁਤਦਿਨ
ਬੀਤੇ।।ਅਰਰਾਜਾਭੀਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਕੇਪਰ

ਨੂਚਲਿਆ ਜਾਤਾ ਬਾਇਤਨੇ ਮੇਇ ਕਾ ਅਤੀਤ
ਪਰਦੇਸੀਆਇ ਨਿਕਾਲਿਆ ਪੀਛੇ ਤੋਰੇ ਰਭੀ
ਬਹੁਤਾ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਵਹੁ ਬੇਲੇ ਏਰਾਜਾ
ਤੂੰ ਹਮ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਉਰਦੇ ਹੁ ਜਾਹਾਂ ਹਮ ਰਹੈ। ਬ
ਨਾਰਸੀ ਕਾਇਸ ਨਾਂ ਕਰੈ ਰੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਕ
ਮੰਦਰਿ ਕਰਾਇ ਦੀਆ ਤਾਂ ਵਹੁ ਅਤੀਤ ਰਹ
ਫੇਲਾ ਗੇ ਵਹੁ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੀਧਾ ਭੁਜਿਆ ਉਨੀ

ਰਸੇਈ ਕਰੀ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਿਪੀਛੇ ਤੇਰਾ ਜਾਉ ਨ ਕੇਦ

ਰਸਨ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਰੋਜ ਆਇ

ਆ ਕਰੈ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਆਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁੰਰਾ ਜਾਨੇ

ਸੀਰਾਲੀਆ॥ ਅਵਰੁ ਕੁੰਰੀ ਸੇਵਕ ਨਾਲਿ ਲੀਏ

॥ ਤਹਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਸੰਦਰਿ ਮਹਿ ਆਇਆ॥

ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੀਤ ਨਾਲਿ ਰਿਆਨ ਚਰਚਾ

ਲਾਗਾ ਕਰਨੇ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਰਾ ਜੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁੰਰੀ ਹਵੇ

ਕਾ

ਲੀਮੇਗਾਇਆ। ਤਿਸਹਵੇਲੀਮੇਇਕਪ੍ਰੇ
ਤਰਹਤਾਬਾ। ਤਿਸਪ੍ਰੇਤਨੇਰਾਜੇਕਪੁਤ੍ਰਨੇਮਾ
ਰਛੇਭ੍ਰਿਮਾ। ਸੇਵਕੰਨੇਜਾਇਕਰਿਗਾਜਾਕੇ
ਖਬਰਕਰੀ। ਹੇਰਾਜਾਜੀਤੁਮਕਿਆਬੈਠੇ
ਰਾਜੀ। ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕਉਪ੍ਰੇਤਨੇਮਾਰਿਆਹੈਜੀ
ਮਾਇਤਨੀਬਾਤਸੁਫਕਰਿਗਾਜੇਕਾਚਿਤਦੁ
ਚਿਤਾਭਾਇਆ। ਪਰਤੰਭੀਰਾਜਾਰੀਤਾ

ਜੀਕਾਧਿਆਇਸੁਫੁਦਾਹੀਰਹਿਆਗਰਾਜਾ ੧੫੮
ਬਡਾਹਰਿਕਾਭੁਗਾਤਿਬਾਪਰਪੁਤ੍ਰਕੇਬਿਓਰ
ਕਰਿਗਾਨੇਕਉਬਡਾਸੇਕਪਾਪਤਿਭੁਇਆਗਤਾ
ਗਾਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਂਪੁਰਖੇਜੀਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨ
ਹਮਕਉਭਲਾਫੁਰਿਆਹੈਜੀਆਇਕਪੁਤ੍ਰਬਾਸੇ
ਭੀਪ੍ਰੇਤਨੇਮਾਰਿਆਹੈ।ਇਤਨੇਮੇਇਕਬ੍ਰਹਮਾ
ਬੋਲਿਉਠਿਆਹੇਗਾਜਾਜੀਤੋਗਾਪੁਤ੍ਰਕਿਉ

ਕਰਿ ਮੁਇਆ ਹੈ। ਕਿਨ ਮਾਰਿ ਮਾਰੈ। ਕਹੈ ਉਹ
ਕਿ ਬੈ ਹੈ। ਚਲ ਉਸ ਕੋ ਦੇਖੋ। ਗਜਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਾ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਜਗਾਂ ਵਹੁ ਗਯੋ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਥਾ।
ਤਹਾਂ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਤਾਰ ਕੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੁਇ
ਆਪਾਇ ਮਾਰੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਾ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਤੂ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਾ ਬੋਲਿ ਮਾਰੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੇ

ਤਬੋਲਿਆਗਾਰੇਬ੍ਰਹਮਣਮੈਤੈਸਾਰਬੇਕ ੧੫੬
ਈਖਾਇਕਰਪਚਾਏਹੈ॥ਕਿਅਹੈਇਮਾਨੇ
ਇਕਰਾਜਕਾਪੁਖਾਧਾਹੈ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਣਕਰਿ
ਆਮਰੇਪ੍ਰਤਮੈਤੈਨੋਪ੍ਰਤਕੀਜਨਤੇਛੁਰਾਇ
ਦਾਹਾਂਮੈਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਗਿਯਾਰਦੁਇਜ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਤੈਨੁਸੁਣਾਇਦਾਹਾਂਉਸ
ਕੇਸੁਨੇਤੈਤ੍ਰਪ੍ਰਤਕੀਜਨਤੇਛੁਟੇਗਾਅਰੁ

ਨਿਤਨੇਜੀਵਤੈਖਾਧੋਹੈਤੇਭੀਉਧਰਰਿਗੇ॥
ਅਪਨੀਦਇਆਕੀਧਿਸਟਿਕਰਦੇਖਾਬਾ
ਲਕੇਵਲਾਜੇਵਹੁਬਾਲਕਾਨੀਵੇ॥ਅਰਤੈ
ਪਿਛਲੇਜਨਮੁਕੀਖਬਰਦੇਰਿ॥ਤਿਧੇਤਕਿ
ਉਕਰਿਭਾਇਆਬਾ॥ਤੰਮੈਤੈਉਧਾਰਗਾ
॥ਤੰਧੇਤਕਰਿਆਮੈਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਬ
ਹਮਨੁਬਾਅਰੁਹਲਵਹੁਦਾਬਾ॥ਅਰੁਖੇ

ਤੀਕਰਤਾਬਾ। ਤਾਂਇਕਦਿਨਬ੍ਰਹਮਨੁਆਇ ॥ ੧੬੦

ਆਦੁਰਬਲਨੇਹਾ। ਵਹੁਦੁਖੀਬਾ। ਆਵਣਾ

ਹੀਬੇਤੀਪਾਸਾਰਿਨੁਪਤ੍ਰਿ। ਆਨਾਂਉਸਨੁਬਹੁਤ

ਪੁਪਲਗੀ। ਤਾਬਹੁਤਕਾਹਲਾਭਇਆ। ਤਿਸ

ਕੇਮੀਰਾਮੈਫੇਰੇਬਹੁਤਬਾ। ਤਹਾਂਇਕਦਿਲਾਈ

। ਬ੍ਰਹਮਨੁਕਾਮਾਸਖਾਇਆਕਰੇ। ਉਹਉਤ੍ਰ

ਵੈਉਤ੍ਰੇਨਾਂਹੀ। ਉਸਕਾਮਸਚੁਇਪਵੈ। ਆਰੁ

ਮੇਵੇਖਿਆਕਰਾਂਗਾਉਰਾਵਾਂਗਾਮੇਰੇਮਨਮੇ
ਦਇਆਮਾਵੈਨਾਹੀਜੇਇਲਤੇਬ੍ਰਹਮਫਨੁ
ਫਰਾਵਾਂਗਾਇਤਨੇਮੇਇਕਸਾਧਮਾਇਆਤਾਂ
ਸਾਧਕਹਿਆਰੋਹਲਜੇਤੇਤੇਰੇਗਲਜੇਨਉ
ਹੈਤੁਬ੍ਰਹਮਫਨਹੈਪਰਕਰਮਤੇਚਰਾਹੈਅ
ਰੇਨਿਰਦਇਆਤੇਰੀਖੇਤੀਕੋਪਸਾਇਸਬ
ਹਮਫਕਮਾਸਾਇਲਪਈਖਾਣੀਹੈਅਰਤੁ

ਅਖੀਵੇਖਦਾਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਉਗਾਇਦਾ ਨਾਹੀ। ੧੬੧
ਤੂੰ ਕੋਈ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੈ। ਐਸੇ ਤੀਨ ਕਰਮਾ ਕੇ ਕ
ਰਨ ਹਾਰੇ। ਅਵਸ ਕਰਿ ਨਰਕ ਮੈ ਪੜਤੇ ਹੈ। ਪਹਿ
ਲਾ ਜੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਚੋਗੇ ਪੋਰਿ ਮਾਰੇ। ਅਰੁ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਮਾਪਾ ਸਤੇ ਚਲਦਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਤੀ
ਜਾ ਜੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿ ਮਾਰੇ। ਤਿਸ
ਕੋ ਨ ਛੁਡਾਵੇ। ਐਸੇ ਤੀਨ ਕਰਮਾ ਕੇ ਕਰਨਾ

ਰੇਅਵਸਨਰਕਮੇਜਾਵੈਤੈ। ਅਰੋਜੋਜੀਵਿਦ
ਇਅਵਿਤਤੈ। ਤਿਨਕਉਅਵਸਕਰਿਅਸ
ਮੇਧਜਗੁਕਰੇਕਾਫਲਲਾਗਤਾਹੈ। ਸਤਿ
ਕਰਿਜਾਂਫੀਓ। ਅਰੇਬ੍ਰਹਮਫਤੈਨੂਮੇਰਾਸ੍ਰ
ਪਹੈ। ਤਿਅਵਸਕਰਿਪਿਸਾਚੁਹੈਵਹਿਗਾ।
ਇਤਨਾਮੇਬਚਨਸੁਫਕਰਿਚਰਨਪਕਵੈ।
ਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਕਹੈਜੀਮੈਤਪਿਸਾਚੁਹੈ

ਵਾਂਗਾ ਪਰਮੇਗਾ ਉਧਾਰਕ ਬੋਹੈ ਵੈਗਾ ਘਾਅਰੁ ॥੬੨॥
ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ ਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸਾਧਕ ਹਿ ਆਜੈ ਕੋ
ਈ ਸ੍ਰੀਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਜਾਰੈ ਵੈਧਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ
ਕਰਤ ਹੋਵੈ ॥ ਤੁਸੁ ਫੇਰਤਾਂ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰਹੈ ਵੈਗਾ
ਜਾਇਹੁ ਪੁਰਬ ਲੀਕ ਬਾਸੁ ਫੀਤਾਂ ਗਾਜਾ ਬ
ਅਫਕੇ ਪੁਛੁ ਫਲ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੈਹੈ ਗੁਸਾਂ ਈ ਜੀ
ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐਏ ਪ੍ਰੇਤ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀ

ਐਜੀਯਾਤੇਰੇਪੁਤਕੇਜੀਵਾਇਆਹੈ। ਤਾਂਸਾ
ਧਨੇਗੀਤਾਕੇਯਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਿ
ਸੁਫਾਇਆ। ਅਰੁਜਲਕੀਚੁਲੀਕੁਰਕਰ
ਪਰ ਉਸਕੇਮੁਖੰਛਿਤਕੀ। ਤਾਂਵਹੁਤਾਤਕਾਲਪੇਤ
ਕੀਜੇਨਭੇਛੁਟਾ। ਵੇਵੇਹੀਪਾਈਅਰੁਜਿ
ਤੇਨੀਵਖਧੋਥੇਤੇਰੀ। ਸ਼ਿਤਾਰਥਭੁਟੇ। ਅ
ਰੁਰਾਜੇਕਾਪੁਤਕੀਜੀਵਿਆ। ਸਿਆਂਮਸੀਦਰ

ਚਤਰਭੁਜਰੂਪਧਾਰਿਆਸਭੁਜੀਵੁਆਂਨਖ 1੬੩

ਕੁਭਏਆਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਆਏਆਇਤੁੰਮੇ

ਰਾਜਾਬੋਲਿਆਇਹਚਤਰਭੁਜਸਿਆਂਮ

ਸਿੰਦਰਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਹੈਤਾਰਾਜੇਕਰਿਆਏਪੁਤ੍ਰ

ਮਿਲਾਤਾਂਪੁਤ੍ਰਕਰਿਆਏਪਿਤਾਤੂੰਕਿਸਕੋਕ

ਹਦਾਹੈਪੁਤ੍ਰਾਮੈਤੇਰੇਆਗੇਰੀਕਈਥਾਰਪੁਤ੍ਰ

ਭਾਇਆਹਾਂਅਰੁਕਈਆਕਾਪਿਤਾਭਾਇਆ

ਹਾਂ ਕਹੈ ਹੋਗਾ ਜਾਨੀ ਧਨ ਏਹ ਪੇਤ ਹੋ ॥ ਜਿਨਿ
ਮੈਨੋ ਭੁਛਨੁ ਕਰਿਆ ਬਾਘ ਅਬ ਮੇਰੀ ਤਾਨੀ
ਕਾਰਿਆ ਰਵਾਇਆ ਇਸੁ ਫਕਰ ਕ੍ਰਿਤਾ
ਰਬ ਭੁਇਆ ਗਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਰੇ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ॥ ਅਉਰ ਹਮਾਰੇ ਸਿਤਾ ਨਾਨਕ
ਮੇਰੀ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਤਾਂ ਫੁਹੁ ਪੇਤ
ਇਆ ਹੋਗਾ ਜਾਗਿ ਸੀਕੈ ਪਰ ਮੇਏ ਕਬੈ

ਸੋਰੋਵਾਏ। ਅਰਕੁਰਾਤੋਤਾਏ। ਉਸਕੇਸਾਰੇਕੁ ੧੬੪

ਲੁਕਾਉਧਾਰੋਤਾਏ। ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਪਤਾਏ। ਤ੍ਰਿਇਸਬੰ

ਤਕੀ। ਚਿਤਨਾਂਕਰਾ। ਮੇਸੀਨਾਰਾਂ। ਇਨਪਰਾਂ। ਇ

ਨਰੁਇਆਰਾਂ। ਜਾਂਮੇਸੀਨਾਰਾਂ। ਇਨੀਕਾਨ

ਰਸਨਕਰਾਂਗਾ। ਤਾਂਤੇਰੇਕਟੀਕੁਲਕਾਉਧਾਰ

ਤੇਵੇਗਾ। ਤੁਰਾਜੇਕਰਿਆ। ਅਬਹਿਸਿਧਾਰੇ

ਜੀ। ਤਾਂਬਿਬਾਂਨਪਰਬੈਠਕਰਬੈਕੁਠਸਿਧਾਰੇ

॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਧਨ ਕਰਿ ਆ ਤੇ ਰਪੁ ਭੀ ਕੋ
ਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹੋਰਾ ਜਾ ਅਬ ਤੂ ਭੀ ਸੀ ਗੀ ਤਾ ਜੀ ਕੋ
ਯਾਰ ਵੇਖਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੁ ॥ ਅਰ ਤੁਲ
ਸੀ ਬਿਖੇ ਜਾਲ ਪਾਇ ਆ ਕਰੁ ॥ ਰਾਜਾ ਤੂ ਭੀ
ਮੇਸੇ ਕਰੁ ॥ ਸਿਤਤ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਅਰੁ
ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਥੋ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੈ
ਕੁਠ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਤਾਂ ਅਤੀਤ

ਅਰੁਸਾਧਦਸੀਤਰੋਕਚਲਤੇਰਹੇ। ਤੂੰ ਜਾਰੀ ੧੬੫
ਗੀਤਾਕੇਯਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
ਕਰਨਲਾਗਾ। ਅਰੁਤੁਲਾਸੀਮੇਜਲਾਭੂਮਿਸਿੰਚ
ਰਲਾਗਾ। ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਂਇਲਨੀਕਹਿਅਹੇਲ
ਛਮੀਗੀਤਾਕੇਗਿਆਰਵੇਧਿਆਇਕਾਏਤ
ਫਲਮਹਾਤਮਹੈ। ਸੋਮਹਾਤਮਤੈਸੁਫਾਇਆ
ਹੈ। ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਂਫੇਸਤੀਈਸਰਸੀਬਾ

ਦੇਉ ਤਰਖੀ ਤੇਰੀ ਤੁਮਹਾਰ ਮਨੋਗਿਆਰੋ
ਪਿਆਇ॥੧੧॥ ਅਰਜੋਨੇਵਾਰ॥ ਜੇਸੇਵਤ

ਤੁਮਕਉਸਦਾ ਕਰਕਰ ਮਨਕੋਸਾਰੁ॥ ਅਖਰ
ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿੰਗੁ ਜਤਬੋਰੋ ਕਉਨ ਕਹੁਕਾਨਾ॥੧॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰਾਵਾਰੋਵਾਰ॥ ਜੇਸੇਸੇਮਨਰਾਖਕੈਸੇ
ਵਤਸੇਵਕਰਾਇ॥ ਬਹੁਸਰਿਧਾਸਿਉਨੇਜੁਗ
ਤਿਸੇਸੇਕੁਤਆਪਿਕਾਇ॥੨॥ ਜੇਪਿਆਵ

ਤਹੈ ਅਖਰੈ ਸੋਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸਰੂਪ ॥ ਬਿਆਪੀਆ १੬੬

ਇਆ ਤੇ ਪਰੇ ਅਜ ਅਚੁਤ ਜਾਨੂਪ ॥ ੩ ॥ ਸਰੂ

ਇੰਦ੍ਰੀਆਨ ਕਉ ਰੋਕ ਕੈ ਸਰੂ ਕਉ ਲਖਤ ਸਮਾਂ

ਸਰੂ ਜੀਵਨ ਕਉ ਤਿਤ ਕਰਤ ਮੇ ਹਿਲਖਤ ਕ

ਰਿਗਿਆਨ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨ ਕਲੇਸ ਬਹੁ ਤਹੈ ਬ੍ਰਹ

ਮਲਗਾਏ ਚਿਤਾ ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਜਾਂ ਕੇਨ ਹੀ ਸੁਖ ਦੁ

ਖ ਸਿਉ ਲਹਿ ਮੇਲਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਸਰੂ ਕਰਮਨ

ਕਰਤੈ ਅਰਪਤ ਸੇ ਕਉ ਜਾਂਨਾ ਧਿਆਵਤ
ਕੇਵਲ ਕੁਰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਹੁ ਉਪਾਸਨਾ ਧਿਆਨਾ॥
੬॥ ਮਿਤ ਸਹਤ ਕਉ ਆਇਓ ਤਾਂ ਕਉ ਕਰਗਤਿ
ਉਪਾਰਾ ਮੇ ਮੇ ਚਿਤ ਰਾਖਿ ਓਹਿ ਤਨ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ
ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੭॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਰਜਨ ਬੁਧ ਮਨ ਮੇਰੀ
ਮਹਿ ਤੂਰਾਖਾ ਯਾ ਆਗੇ ਮੇ ਦੇਹ ਮੇ ਬਸਹੈ ਤੁਮੇ
ਅਉਲਖਿ॥ ੮॥ ਜੇ ਤੁਮੇ ਮੇ ਨਹਿ ਸਕੈ ਚਿਤਾ

ਪਨੇਠਹਿਗਾਇ। ਕਰਿਅਭਿਆਸਸੇਮਿਲਨ ੧੬੭

ਕੋਮੋਹਿਨਿਰਿਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੫॥ ਜੇਅਭਿਆ

ਸਨਕਰਿਸਕੋਕਰਮਸਮਰੋਪੋਮੋਹਿ। ਮੇਰੇਕਰਮ

ਨਕਰਤਹੀਸਿਧਹੋਇਗੀਤੋਹਿ॥ ੬॥ ਜੈਰੈਨ

ਜੇਤੂਕਰਸਹਿਮੇਸਰਪਿਆਨਗਾਗਾ। ਸਰਬਕ

ਰਮਕੇਫਲਨਕਉਅਰਜਨਦੇਤੂਤਿਆਗਾ॥

੭੭॥ ਰਿਮਾਂਨਭੁਲੇਅਭਿਆਸਤੇਤਾਂਤੋਧਿਆ॥

ਨਵਸੇਖਾ ਫਲਾਤਿ ਮਾਗਤਾਂ ਤੇ ਭਲੇ ਤਾਂ ਤੇਸ
ਤਵਸੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਯੋਖ ਨ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਰੈ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਭਾਵ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤੁਜੈ ਦੁ
ਖ ਸੁਖ ਸਮਤਾ ਜੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਿਤੋਖ
ਸਿਉ ਮਨ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬੁਧ ਮੇ ਮੇਧ
ਰੈ ਬਹੁ ਪਿਆਰੈ ਮੇਸਾਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵਹ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ
ਹਿ ਭੁਰੈ ਭੁਨਹੀ ॥ ਅਵਰਾਂ ਦੇਇ ॥ ਹਰਖ ਕ੍ਰੋਧ ਦੋਖ

ਤੈਸੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਲੇਹਿ॥ ੧੫॥ ਚਾਹਨ ਕਾਹੂ ਕੀ॥ ੧੬॥

ਕਰੈ ਰਹੈ ਪੁਨਿ ਤਉ ਦਾਸਾ ਸੁਭਾ ਆਰੀ ਭਨ ਕਉ

ਤੈਸੇ ਰਹੈ ਸੁਮੇਰੇ ਪਾਸਾ॥ ੧੭॥ ਪਿਆਪਾਏ ਆਨਿ

ਨਹਿ ਅਪੋ ਲਹੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੋ ਚਕਾਂ ਖਿਆਨ ਹਿ ਕਰੈ

ਤਜਿ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭਾ ਟੁਮੇਖਾ॥ ੧੮॥ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਕਉ

ਸਮਲਾਖੈ ਸਮੇ ਮਾਂਨਾ ਅਪਮਾਂਨਾ ਸੀਤਉ ਸਨ ਦੁਖ

ਸੁਖ ਤਜੈ ਸਿਰਾ ਕਰੈ ਨਹਿ ਆਨਾ॥ ੧੯॥ ਉਸਤਤ ਨਿ

ਦਿਆਇਕਸੀਗਾਏਮੇਨਜਿਤਖਾਡੁਰਨਕਰੈਬਿ
ਰਮਾਤਿਰਹੈਲਾਹੈਕੁਗਤਿਅਰੁਮੇਖਾ॥੧੫॥੫੨
ਮਮੀਮ੍ਰਿਤਜਮੇਕਹਉਤਾਂਹਿਜਮੇਵੈਕੋਇਸ
ਰਸਾਸਹਤਮੇਰੋਕੁਗਤਿਮੇਰਿਪਿਆਰੋਸੇਇ॥
੨੦॥੥ਇਤਸ੍ਰੀਕੁਗਟੁਤਰੀਤਾਸੁਪਨਿਖਾਤਿਸੁਬ
ਹਮਾਬਿਦਿਆਜਿਨੇਗਸਾਸਤ੍ਰਸ੍ਰੀਧਿਸਨਅ
ਰਜਨਸਿਧਾਨੇਕੁਗਤਯੋਗੋਨਾਮਦੁਆਵੇਸੇਪਿ

ਆਇ॥ ੧੨॥ ਆਗੇ ਬਾਰ ਵੇਧਿ ਆਇ ਕਾਮ ੧੬੫

ਹਾਤ ਮੰਚਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾਸ॥ ਹੇਲ

ਫੁਮੀ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਬਾਰ ਵੇਧਿ ਆਇ

ਕਾਮ ਹਾਤ ਮ ਕੋਹੇ॥ ਤਿਸੁ ਦੁਲ ਕਰੁ॥ ਦਖ ਫਾਨੇ

ਸਮੇ ਸੁਖ ਨ ਦਇ ਕਰਾ ਜਾਨੁ॥ ਦਾਸਾ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਰ

ਗ ਬਿਖੇ ਵਿਖਿਆਵੈ॥ ਤਇ ਕ ਲਪਟੁ ਰਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਗਨ ਕਾਨਾ ਲਿਖੀ॥ ਅਸੇ ਹੀ ਕਰ ਬੀ

ਤੇਬਹੁਤੇਨਿਨਾਅਗੁਤਿਸੁਨਗਰਮੇਇਕਦੇਵ
ਕਾਮੀਦਰਿਥਾਏਦੇਨੇਜਫੇਲਪਟਅਰਗਨ
ਕਾਜਾਇਕਰਊਹਾਂਮਦਗਪਾਂਨਅਰਮਾਸੁਤਫ
ਨਕਰੈ।ਅਗਬਿਖਿਅੰਕੋਭੋਗਕਰੈ।ਜੋਕੋਈ
ਉਨਕੋਪੁਛੈਤੁਮਕਹਾਰਹੁਤੇ।ਤਾਂਵੇਸੁਠਹੀਕਰਿ
ਆਕਰੈ।ਹਮਦੇਵੀਕੋਮੀਦਰਿਰਹੁਤੇਹਾਂਅਰੁ
ਦੇਵੀਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹਾਂ।ਐਸੇਕਰਮਕਰਵੇਦੇ

੧੭੦
ਨੋਜਹੇਧੂਠਬੇਲੋ॥ ਅਰਉਸਦੇਵਾਏਕੀਬ੍ਰਹਮ
ਮਹਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰੈ॥ ਇਕਵਿਨਬ੍ਰਹਮਨਦੇਵੀ
ਕੀਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਅਰਉਸਪਰਤਾਤਕਾਲਦੇਵੀ
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੰਨਭਈ॥ ਤਾਂਦੇਵੀਨੇਆਗਿਆਕਰੀ॥ ਹੇਬ੍ਰ
ਹਮਨਤ੍ਰਿਕਛੁਦਰਮੀਗਾ॥ ਜੇਕਛੁਮੀਰੋਗਾਜੇ
ਦੇਵਾਰੀ॥ ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਨਕਰਿਆਮੈਨੋਧਨਮ
ਰੁਸੀਤਾਂਨਦੇਵਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਦੇਵੀਕਰਿਆ॥ ਅਦ

ਸਮੇਤੈ ਨੋ ਧਨ ਅਰਸਿ ਤਾਂ ਨ ਦੇਵਾਂ ਰੀ॥ ਤੂੰ ਮੇਰ
ਕਹਿਆ ਕਰੁ॥ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾ ਪਾਪੀਆ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਕਰ ਲੇਹੁ॥ ਕਿਛੁ ਮੇਸੇ ਉਪਾਉ ਕਰੁ॥
ਜਿਤ ਕਰਾਇਹੁ ਪਾਪੀ ਉਧਾਰਿ॥ ਕਹੈ ਕੁਲਾਜੀ
॥ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁ ਮੁਰਗੁ ਰਪਾਸ ਗਾਇਆ ਗੁਰ
ਤੇ ਪੁਛਿਆ॥ ਕਹੈ ਜੀ॥ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗਿ ਕੀਸੇ ਵਾਪੁ
ਜਾ ਕਰਤਾ ਬਾ॥ ਭਵਾਂਗਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਈ॥

ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿ ਫੁਮੀਗਾ ਤਾਂ ਮੇ ਕਹਿਆ ਜੀਐਂ ਨੂੰ ੧੭੧
ਧਨ ਅਰਸਿ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਜੀ। ਤਾਉਨ ਭਵਾਂ ਨਿਕਰਿ
ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁੰਦੇ ਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾਉ ਧਾਰਕ ਇਨਾ
ਰਿਲੇਹਾ ਤਾਂ ਮੇ ਤੋਂ ਵੇਵਾਂ ਗੀ। ਗੁਣ ਜੇ ਕਛੁ ਉ
ਪਾਉ ਦੇ ਸੇ ਸੇ ਮੇ ਕਰਾਂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰਗੇ ਕਹਿਆ
ਮੇ ਤਾਂ ਮੇ ਸਾ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਜਾਂ ਵਤਾਨਾਂ ਹੀ।
ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਸੀ ਨਾਰਾਂ ਇਕ ਜੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਉ

ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ॥ ਤੀਰਥ
ਬ੍ਰਤ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ॥ ਅਕਾਸ ਬਾਂਟੀ ਆਈ॥ ਤਿ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਾ॥ ਦੁਹਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਾਗਾ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਗਾਰੂੜ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ
ਆਏ॥ ਅਰੁ ਫੇਰਾ ਅਕਾਸ ਬਾਂਟੀ ਬੋਲੀ॥
ਕਿਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾਂਸ ਨਾ ਕੋਲੀਏ ਤਪ

ਸਿਆਕਰਦਾਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਆਹੈ ਸ੍ਰੀ ੧੨੨

ਨਾਗਾਂਇਫਜੀਮਹਾਂਰਾਜਜੀਮੈਦੇਵੀਕੀਤ

ਪਾਸਿਆਸੇਵਾਪੁਜਾਬਹੁਤਕਰੀਬੀ। ਦੇਵੀ

ਪ੍ਰਸੰਨਕੁਣੀ। ਮੈਨੁਪਨਅਰੁਸਿਤਾਂਨਦੇਤੀਹੈ

। ਅਰੁਕਹਿਤੀਹੈ। ਇਨਕਾਉਪਾਰਕਰਗ। ਤਾਂਮੈ

ਪਨਅਰੁਸਿਤਾਂਨਦੇਵਾਂਗੀ। ਤਾਂਕਹੈਹੈਸ੍ਰੀਮਹਾਂ

ਰਾਜਜੀਮੈਤਾਂਕਛੁਜਾਂਨਦਾਨਾਹੀਜੀ। ਜੀਕਛੁ

ਤੁਮਾਰੀਆਰੀਆਰੁਵੈਜੀਸੇਮੇਕਰਾਜੀ॥
ਉਹੁਪਾਪੀਉਧਰਹਿਜੀ॥ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਂਇਨਜੀ
ਕਹਿਆ॥ਤੂੰਸੀਕੀਤਾਜੀਕੇਬਾਰਵੈਧਿਆਇ
ਕਾਪਾਠਕਰਸੁਨਾਇ॥ਵੇਦੋਨਪਾਪੀਉਧਰਹਿ
ਮਹਿ॥ਗੋ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਾਨਵਦਵੀਕੇਮੰਦਰਾਂਆਇਕਾਰਿ
ਦਵੀਕੀਉਸਤਤਕਰੀ॥ਕਹੈਹੋਦਵੀਜੀਸੀਨ
ਗਾਂਇਨਾਜੀਮੈਨੇਆਰਿਆਕਰੀਏ॥ਤੂੰਸੀ

ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਬਾਰ ਵੇਖਿਆ ਆਇਕਾ ਪਾਠ ਸੁਣਾਉ ॥ ੧੭੩ ॥

॥ ਉਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਦੇਵੀ

ਕਰਿਆ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਿਆ ਆਇਸੁ ਫੁਕਾਰਿ ਵੇਕਿਉ

ਕਰਿਉ ਪਰਹਿ ਗਾ ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁਕਾਰਿਆ ਹੋਵੇ

ਵੀਜੀ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੇ ਆਗਿਆ ਆਇ

ਤੀ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਕਰਿਆ ਅਵਸ ਕਰਿ ਮੈਨੂੰ ਭੀ

ਆਗਿਆ ਈਹੋ ॥ ਤੂ ਪਾਠ ਕਰੁ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵੀ ਪਾਪੀ

ਅੰਕਉਰੀਸਦੇਲਗੁ/ਤਾਬ੍ਰਹਮਫਨੇਸ਼ੀਰੀ
ਤਾਜੀਕੇਬਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਸੁਫਾ
ਇਆ।ਸੁਫੇਦਹੀਵੇਦੇਵਜਫੇਉਸੀਵੇਲੇਅ
ਪਰਮਦੇਹਤੇਫੁਟਾ।ਵੇਦੇਦੇਹੀਪਾਣੀ।ਬਿਬਾਂਨ
ਆਏ।ਏਹਤਿਨਾਪਰਬੇਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿ
ਧਾਰੇ।ਤੰਦੇਵੀਕਰਿਆਹੇਬ੍ਰਹਮਫਰੀਤਾਕੇ
ਬਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਮੇਸਾਹੇ।ਜੇਮੇਸੇ

ਮਹਾਂਪਾਪੀਆਧਰਮਦੇਹਤੇਛੁਟੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਹੋਬ ੧੨੪

ਹਮਫੁਆਜਤੇਲੇਕਰਿਇਸਨਗਰਕਾਰਾ

ਜਮੈਤੋਨੋਵਿਭਾ। ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਕਰਿ

ਸੀਭਵਨੀਜੀਮਤਿਰਿਧਿਮਾਨਹੋਇਕਾਈ।

ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਫੁਆਪਫੇਪਾਰਿਕਉਚਾਇਆ।

ਆਗੇਨਗਰਕੇਗਾਜਾਕੇਪਰਸਿਤਾਨਨਬੀ

ਹੋਤੀ। ਉਨਮਪਫੇਮਨਮੇਧੀਚਾਰਕਰੀ। ਕਹੈ

ਏਹ ਰਾਜ ਮੇ ਕਿਸੀ ਕਉ ਦੇਵਾ ਮੇਤ ਪਸਿਆ
ਕਰਾਂ। ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਆਇ ਨਿਕਲਿ
ਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਈਹਾਂ
ਆਉ। ਏਹ ਰਾਜ ਤੂੰ ਕਰਾ ਮੇਤ ਪਸਿਆ ਜਾ
ਇਕ ਰਤਾਹਾਂ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਕੇ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਪਰ ਬੈਠਾਇਆ। ਅਰੁ ਆਪ ਤਪਸਿਆ ਕਰ
ਨਲਾਗਾ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਾਗਾ

॥ ਏਹ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਬਸਾ ॥ ੧੭੫

ਈ ਬੀ। ਰਾਜਾ ਬਿਕਤ ਹੋਇਆ ਬਾ। ਬ੍ਰਹਮ

ਲੋਕ ਰਾਜਾ ਦੇ ਫਾਬਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਕ

ਹਿ ਮਾਹੇ ਲਛਮੀ ਮੈ ਤੋਨੇ ਏਹ ਟੁਲਾ ਗੀਤਾ ਕੇ

ਬਾਰ ਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਕਹਿ ਮਾਹੇ। ਸੋ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ

ਕਹਿ ਮਾਹੇ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਪੁਰਾਨੇ ਸਤੀ

ਈਸਰ ਸੰਬਾ ਦੇ ਉਤਰ ਪੰਡੇ ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮ

ਨੇਦੁਆਵੇਸੇਧਿਆਇ॥੧੨॥ਅਰਜਨੇਵਾ

ਚ॥ਕੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਰਪੁਰਖਕੋਖੜਖੜਗੋਕੋਰ

ਇ॥ਯਹਜਾਨਨਕੀਲਾਲਸਾਗਿਆਨਕੋਰ

ਪੁਨਿਕੋਇ॥੧॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵੇਨੇਵਾਚ॥ਖੜਕਹ

ਤਯਾਵੇਹਕਉਅਰਜਨਗਿਆਨੀਲੇਇ॥

ਜਾਨਤਹਯਾਵੇਹਕਉਸੋਖੜਗਜੁਰੇਇ॥੨॥

ਸੂਛਮਰੂਪਜੁਆਤਮਾਬਸਤਸਭਨਕੀਵੇਹ

॥ जही गिआं न कਉ जां न के मेरो मति है एहा ॥ ३ ॥ ११६

३॥ छे न जहां ते है गुणि छे न जे मे भुगिने

बिकार जाभाष्ट है करे सी छे पसुनाइ ॥ ४॥

रिखन करे घहु गुं तने अटवरन गुनि छिंत्ता

५॥ होत बावनि सचै न कर करे छिपनि पद

हसा ॥ ५॥ महां बुत अहिकार बुध अरमा

६॥ आहु जां न ऐका न सति दी बंधे पंच अ

ਕੋਚਰਮਾਂਨਾ॥੬॥ ਇਛਿਛਿਆ ਦੁਖਸੁਖਚੇਤਨਾਂ
ਦੁਖਯੋਖਧੀਰਤਾਵੇਹਿ॥ ਯਹਜੁਕਹਿਉਸਿਛੁਪਾਸਿ
ਉਛੁਕਜਾਂਨਤੁਲੇਹਿ॥੭॥ ਖਿਅਸਰਲਅਰੁ
ਦੇਭੁਤਾਜਿਹਿਸਾਸਮਅਭਿਮਾਂਨਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਸੀਜਮਕਰਨਾਬਿਰਤਾਸੇਚਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥੮॥ ਵਿ
ਖਿਅਨਾਸਿਉਦੈਰਾਗਾਧਰਤਜੈਕਰੈਹੰਕਾਰਾ॥
ਜਨਮਮਿਤਦੁਖਸੁਖਜਗਾਬਿਆਧਦੇਖਾਨਿਰ

ਧਾਰਿ॥ ੫॥ ਨੇਹੁੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਲਿ ਤ੍ਰਿਸਿਉ ਤਾਂ ਦੁਖ ੧੭੭

ਦੁਖੀ ਨਹੋਇ॥ ਰਿਤ ਮੈ ਧਰੈ ਸਮਾਂ ਨ ਤਾ ਭੁਲੇ

ਬੁਰੇ ਕਉ ਖੋਇ॥ ੧੦॥ ਅਟਲ ਭੁਗਤਿ ਸਮੇ

ਧਰੈ ਸਭ ਕੋ ਆਤਮ ਜਾਂਨ॥ ਰਹੈ ਸਦਾ ਏਕਾਂਤ

ਮੇਤ ਜੈ ਸਭਾ ਸਨਮਾਂਨ॥ ੧੧॥ ਅਧਿ ਆਤਮ ਰਿ

ਆਨੈ ਧਰੈ ਤਤ ਰਿਆਨ ਕਉ ਦੇਖਾ॥ ਜਹ ਜੋ ਸ

ਭਕਤੁ ਮੈ ਕਹਿਓ ਜਹੀ ਰਿਆਨ ਅਵਰੇਖਾ॥ ੧੨॥

ਕਹਿਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਜਾਨ ਕੇ ਯਾਂਤੇ ਮੁਕਤ
ਹੋਇ ॥ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਤੇ ਪਰੈ ਆਇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਰਬ ਤ੍ਰਹ ਕਰ ਚਰਨ
ਸਿਰਾ ਤਿਉ ਹੀ ਦ੍ਰਿਗ ਮੁਖ ਕਾਂਨਾ ॥ ਬਿਅਪ
ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਗ ਮਾਹਿ ਮੇਹਿ ਦਸੈ ਦਿਸ ਜਾਂ
ਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖਿਅਨ ਤੇ ਰਹਤ ਹੋ ਸਭੁ ਤ
ਕੋ ਅਰਿ ਆਸਾ ॥ ਸਿਰਾ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਕਧ ਰੇ ਨਿ

ਰਗੁਫਗੁਫਨਪ੍ਰਕਾਸ॥੧੫॥ ਨੀਤਾਨਿਤੇਚ ੧੭੮

ਰਹਿਅਚਰਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸੋਇ॥ ਸਭ

ਤੇਦੁਰਿਸੁਨਿਕਟਿਹੈਸੂਛਮਲਾਖੋਨਕੋਇ॥੧

੮॥ ਤਾਂਮਹਿਭੇਦਕਛੂਨਪਿਸਭਤੇਰਹੈਵਿਭਾ

ਗ॥ ਉਪਜਾਵਤਨਾਸਨਸਭਨਪਾਲਨਕਰ

ਅਨੁਗਾਰਾ॥੧੭॥ ਨੀਤਨਹੈਕਿਜੋਤਿਹਉਅੰ

ਧਕਾਰਤੇਪਾਰਾ॥ ਰਿਆਨਜਾਂਨੀਐਹਿਆ

ਤਸਕੁਕੇਹੇਨਿਰਧਾਰਿ॥੧੮॥ਛੇਤ੍ਰਗਿਅੰ
ਨਾਮਰੁਗੇਇਮੈਤੋਕਉਦੀਓਬਤਾਇ॥
ਇਨਕਉਜਾਂਨੈਜੋਰੁਗਤਿਲਹੈਸੁਮੈਰੋਭਾ
ਇ॥੧੯॥ਮਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨਾਦਿਹੈਅ
ਰਜਨਵੇਉਜਾਂਨਾ॥ਗੁਣਾਬਿਕਾਰਸਕੁਜੇ
ਯਹੀਮਾਇਆਹੀਤੇਸਾਂਨਾ॥੨੦॥ਕਾਰਨ
ਕਾਰਨਕਰਾਬਿਤਮਾਇਆਇਨਕੇਹੇਤਾ॥

ਦੁਖਅਰਸੁਖਕੋਭੋਗਕਉਦੁਹੀਪੁਰਖੁਗਾਹਿ ॥੧੦੫॥
ਲੇਤਾ ॥੨੧॥ ਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਹਿਬੈਠਕੈਕਰ
ਤਬਿਖੋਕੋਭੋਗਾ ॥ਉਚੈਨੀਚੈਜਨਮਕਉਕਾ
ਰਨਗੁਫਸਿਜੋਗਾ ॥੨੨॥ ਪਰਮਾਤਮਕਉ
ਦੇਹਤੈਨਿਅਰੋਨਾਨਤਿਲੇਇਸੇਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਕਰਤਾਭੋਗਤਾਈਸਰਨਿਰਗੁਫਹੋਇ ॥੨੩॥
॥ਜੋਕਉਐਸੇਲਖੇਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਫਗੁ

ਇਸੇ ਕਿਉਹੀ ਜਗਾ ਮੇਰ ਹਿਓ ਫੇਰ ਨ ਉਪ
ਜੈ ਆਇ॥ ੨੪॥ ਵੇਹੁ ਮਾਂਝੁ ਆਤਮ ਲਖਤ
ਕੋਉ ਕੀਏ ਧਿਆਨਾ ਸਾਂਖਯੇ ਗਾਮਰੁ ਕਰ
ਮਕਰਿ ਲਖਤ ਜੁਹੈ ਸੁਗਿਆਨਾ॥ ੨੫॥ ਜੈ
ਮੇਸੇ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਗੁਨ ਅਉਗੁਨ ਪੇਅਨਾ॥
ਅਮਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਭੈ ਮ੍ਰਿਤ ਰੇ ਜਾ
ਨਾ॥ ੨੬॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵੁ ਜਾਨਗਤ ਮੇਅ ਸਥਾ

੧੮
ਵਰਜੀਰਾਮਹੋਇ। ਖੋੜਾ ਅਵਰ ਖੋੜਾ ਮੇਸ
ਕੁਹੀ ਹੋਤ ਉਦੇਤਾ॥ ੨੭॥ ਪਰ ਮੇਸਰ ਸਭ ਜੀਤ
ਮਹਿ ਪੈਠੈ ਕਸਮਾਂ ਨਾ। ਤੇਈ ਨਸਟਾ ਬਿਨਸੈ
ਨਹੀ ਜੋ ਜਾਂਨੈ ਸੇ ਜਾਂਨਾ॥ ੨੮॥ ਈਸਰ ਕਉ ਸਭ
ਠਉਰ ਜੋ ਜਾਂਨਤ ਸਮਤਾ ਭਾਇਆ। ਆਤਮ
ਹੈ ਜੋਈ ਨਹੀ ਰਹੈ ਪਰਮਗਾਤਿ ਪਾਇ॥ ੨੯॥
ਮਾਇਆ ਕਰਤ ਜੁ ਕਰਮ ਸਭ ਕੀ ਵਾਅਕਰ

ਤਾਜੋਇ। ਜਾਨਤਜੋ ਜਾਭੇ ਵਕਉ ਲਖਾਤਿ
ਆਤਮਾ ਸੋਇ॥ ੩੦॥ ਏਕਾਮਾਤਮਾਇ ਸਾਬਿਤ
ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕੇ ਭਾਵਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਤੇ ਬੀਬ
ਰੇ ਲਖੇ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਹਿ ਪਾਵਾ॥ ੩੧॥ ਆਦਿਮੰ
ਤਾ ਸਿਉ ਰਹਤ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣਾ ਆਤਮਾ ਸੋਇ॥
ਦੇਹ ਮਾਂਉ ਜਨ ਪਰਹਤ ਕਰਮ ਨ ਲਪਤਨ
ਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸ ਸੁਫਲ ਮਥ ਸੇਸ

ਭੁਤੇਪਰਸਤਨਾਂਹਿ॥ਤਿਉਹੀਪਰਮਾਤਮਸ ੧੮੧

ਦਾਇਪਤਨਦੇਹਨਮਾਂਹਿ॥੨੩॥ਜਿਉਪ੍ਰਕ

ਸਏਕੈਕਰੈਸਭੁਜਗਸੂਰਜਦੇਵਾ॥ਤਿਉਹੀ

ਸਭੁਕੀਦੇਹਿ॥ਪਰਮਾਤਮਕੇਭੁਵਾ॥੨੪

॥ਛੇਤਰਅਵਰਛੇਤਰਗਕੇਭੁਵਲਖੈਜੋਕੈ

॥ਜੀਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਰੁਮੇਖਕਉਜਾਂਨੈਮੁਕਾਤਿ

ਸੁਹੇਇ॥੨੫॥ਇਤਸ੍ਰਿਭਗਵਤਰਗਿਤਾਸੁ

ਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਿਅਮਾਜਿਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇ
ਸ੍ਰੀਧ੍ਰਿਸ਼ਟਾਮਰਜਨਸਿਬਦੇਖੇਤ੍ਰਖੇਤ੍ਰਗ
ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਮਾਤ੍ਰਿਭਿਦੁਸ਼ਾਧਿਆਇ॥੧
੩॥ ਆਰੋਤੋਰਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮ
ਚਾਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਵਾਰਾ॥ ਤੇਲ
ਛਮੀਅਬਤੋਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫੁਲਕੋ
ਯੋਤ੍ਰਿਸੁਵਲਕਰੁ॥ ਵਪਨਵੇਸਮੈਇਕ

ਤਰਿਹਾਰਿ ਪੁਰਨਗਰ ਬਾਗਿ ਸਨਗਰ ਮੋਇਕ ੧੮੨
ਪੁਰਖਨਾ ਲਿਗਨ ਕਾ ਬਚਨ ਕਰਿਆ ਮੇਅ
ਮਕੇ ਬਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੂਝੁ ਹਾਂ ਆਈ ਓਤਾਂ
ਹੁਪੁਰਖ ਹੋਰ ਬਨ ਮੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲਿਆ ਏ
ਹ ਬੁਨਕ ਹਿਕਰਿ ਗਨ ਕਾ ਉਸੀ ਬਨ ਮੇ ਆਈ
ਆਗੇ ਤੇਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਨ ਕਾ ਕਉ ਦੋਲ ਦਾਇ
ਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਇਆ ਹੈ। ਵਹੁ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਿਮਾਇਆ ਆਇਤਨੇ ਮੇਸਾਂਝੁ ਪਈ
ਆਇਕੇਲੀ ਬਨ ਮੇਖਈ ਪੁਕਾਰੈ। ਤਾਂਗਨ
ਕਾਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਨ ਤੇ ਨਿਕਾਇਆ ਆਇਆ
ਤਾਂਗਨ ਕਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ। ਕਹਿਆ
ਅਬ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਇਤਨੇ
ਮੇਇਕਾ ਸਿੰਘ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਵਹੁਗਨ ਕਾ
ਰੁਰੀ। ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਹੋਗਨ ਕਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਪਾ

ਵਾਂਗਾ ਤਾਂਗਾ ਨਕਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਪਿ ੧੮੩

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਇ। ਤੈ ਪਿ

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕਿਆ ਬੁਰਾ ਕਰਿਆ ਬਾ

ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਮੇ ਪਿ

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਾ। ਟੂਠ ਬ੍ਰਹ

ਬੋਲਦਾ ਬਾ। ਨਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਮੇ ਪਰਾਇ

ਆਪਨੁ ਲੈ ਆਂਦਾ ਬਾ। ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਕਰਤੇ

ਕਰਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਧਨ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤਸ ਵੇਰੇ
ਕੀ ਵੇਲਾ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾ ਬਾ। ਉਸੀ
ਵੇਲੇ ਮੇਧੇ ਰੁਮੇ ਗਿਰ ਪਟਿਆ ਤਾਂ ਮਰ
ਗਇਆ। ਤਾਂ ਜਮ ਮੈਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਾ ਲੇਚ
ਇਆ। ਤਾਧਰ ਮਰ ਗਇ ਪੁਟਿਆ।
ਏਹ ਕਉ ਫਰਹੈ। ਤਾਂ ਜਮ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬ
ਹਮ ਫਰਹੈ। ਅਰੁ ਬਡਾ ਕਪਟੀ ਹੈ। ਅਰੁ

ਲੇਭੀਥਾ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਕਰਿਆਇਸ ੧੮੪

ਨੇਸਿਘਕਾਜਨਮਵੇਦੋ॥ ਤਾਮੋਨੇਸਿਘਕਰਿ

ਆ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਕਰਿਆਰੈਂਬ੍ਰਹਮਨ ਸਿਘਤੂ

ਖਉਰੋਈਓ॥ ਅਰੁਪਾਪਿਉਈਓ॥ ਅਰੁਜੇ

ਜੋਪਾਪਿਉਵੈਤਿਨਾਕਉਖਾਇਆਕਰਿ॥

ਅਰੁਜੋਕੋਈਹਰਿਕਾਰੁਗਤਿਉਵੈਸਾਸੋਰੇ

ਵੈ॥ ਤਿਨਕੋਨੇਵੈਮਤਿਜਾਇਆਕਰੁ॥ ਤਾਂ

ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਹੇ ਬਿਰੁ ਚਾਰਨ ਗਨ ਕਾ ਤੂ
ਪਾਪ ਨਹੈ ॥ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਗਾ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਤ
ਕਹਿ ਕਰਿ ਗਨ ਕਾ ਕਉ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਇ ਲੀਅ
॥ ਤਾਂ ਜੰਮ ਗਨ ਕਾ ਕਉ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ
ਲੇ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜੀਨੇ ਆਰਿ
ਆ ਕਰੀ ॥ ਇਸ ਕੋ ਚੰਡਾਲ ਨੀ ਕੇ ਜਨਮ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਉਸੀ ਜਨਮ ਆਖਿ ਖੇਉ ਸਕੋ ਕਈ

ਬਰਖਾਬੀਤਕਾਏ॥ਤਾਏਕਾਦਿਨਵਹੁਨਰਬਨ ੭੧੮੫

ਨਦੀਓਰਚਲੀਜਾਂਦੀਬੀ॥ਤਹਾਂਇਕਸਾਧ

ਸੀਰੀਤਾਜੀਕੇਤੇਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਬੈਠਾ

ਕਰਦਾਬਾ॥ਤਹਾਂਉਸਨੇਸੁਲਿਆ॥ਉਸੀਵੇਏ

ਉਸਕੇਪ੍ਰਾਂਫੁਟੇ॥ਵੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ॥ਬਿਬੰਨ

ਆਏ॥ਤਿਸਪਰਬੈਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲੀ

॥ਤਾਂਉਨਸਾਧਕਹਿਆਤੈਕਉਫਪ੍ਰੀਨਕਰਿਆ

ਹੈ॥ ਨਿਸਕਰਤੁ ਬਿਬਾਂਨਪਰਿਬੈਠਕਰਿਬੈਬੈ
ਠਕਉਚਲੀਹੈ॥ ਤਾਂਉਸਕਹਿਆਤੈਕਛੁਪ
ਕੁਆਹੈਸੋਮੇਸੁਫਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਸੁਨਤੇਹੀ
ਮੇਚਿਗਲਨਿਕੀਵੇਹਤੇਛੁਟੀਹੈ॥ ਵੇਵੇਵੇਹੀਪ
ਈਹੈ॥ ਬਿਬਾਂਨਆਇਆਹੈ॥ ਤਿਸਮਹਿਬੈਠ
ਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲੀਹਾਂ॥ ਜਾਂਚਲੇਲਗੀ
ਬੈਕੁਠਕਉ॥ ਤਾਂਕਹਿਆਕਿਛੁਮੇਸਾਭੀਇ

ਲਾਜੋਰੁ ਹੈ। ਏਹ ਸਿੰਘ ਬਨ ਮਹਿ ਹੈ ਨਿਨ ਪਹਿ ੧੮੬
ਲੇਜਨ ਮਮੋਨੋ ਪਾਧਾ ਬਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ
ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕਰਿ ਆ। ਸ੍ਰੀ ਰਹਿਤਾ ਜੀ
ਕੋ ਤੇਰੇ ਵੇਦਿ ਆਇ ਕੋ ਸੋਲੇ ਕਕਾ ਪੁਨ ਮੇ ਸਿ
ਪਕੇਨ ਮਿਤ ਕਰਿ ਆ। ਤਾਂ ਉਨ ਸਿੰਘ ਭੀ ਤ
ਤਕਾਲ ਹੀ ਵੇਦੇ ਹੀ ਪਾਈ। ਬਿਬਾਂ ਨ ਪਰ ਬੈ
ਠ ਕਰਿ ਬੈਕੁਠ ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ

ਲਾਜੀ ਕਹਿ ਆਹੋ ਲਛਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੇਰੇ ਵੇਖਿਆ ਇਕਾਏ ਹੁਫਲ ਕਹਿ ਆਹੋ। ਤੇ
ਸੁਣਿਆਹੈ। ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਪੁਰਾਨੇ ਸਤੀ
ਈਸਰ ਸਿਥਾਨੇ ਉਤਰ ਖੰਡੇ ਗੀਤਾ ਮਹਤਮ
ਨੇ ਤੇਰੇ ਵੇਖਿਆਇ। ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚ
॥ ਪਰਮ ਜੁ ਉਤਮ ਗਿਆਨ ਸੇ ਤੇ ਕਉ ਵੇਤ ਬਤ
ਇ। ਜਾਂਹਿ ਜਾਨ ਕੈ ਮੁਨ ਸਭੀ ਰਹੈ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ

ਇ॥੧॥ ਜਾਹੀ ਗਿਆ ਨੈਸੇ ਦੁਕੈ ਮੋਰੇ ਲਹਿ ਬਿਸ ੧੮੭

ਰੂਪਾ॥ ਪੁਲੈ ਬਿਬਾਤਿ ਨ ਕਉ ਨਹੀ ਪਤੈ ਨ ਤੇਰ

ਦੁਕੁਪਾ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਮਮ ਜੈ ਨਿਹੈ ਤਾਂ

ਹਿਨ ਗਾਰਭੈ ਰਾਖਾ॥ ਉਪਜਾਵਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤ

ਕਉ ਮਰ ਜਾਨ ਚਿਤ ਮਭਿਲਾਖਾ॥ ੩॥ ਜੈ ਜੈ

ਮੂਰਤਿ ਹੋਤ ਹੈ ਸਭੁ ਜਾਨ ਨ ਮੇਆਇ॥ ਤਿਨ ਕੋ

ਹਉ ਯੀ ਬੀਜੈ ਤੇ ਮੇਯੀ ਪਤਾ ਅਰੁ ਮਾਇ॥ ੪॥

ਸਤਰਜਤਮਜੇਗੁਫਾਮਾਇਆਹੀਤੇਜਾਂਨ
॥ ਵੇਹਮਾਇਆਜੀਵਕਉਇਹੀਬਾਂਧਤਿਅ
ਨਾ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲਅਰੁਪਕਾਸਕਰਿਸਤਿਰੁ
ਫਸਾਂਤਸੁਭਾਇ॥ ਗਿਆਨਸਿਰਿਸੁਖਸੀ
ਗਿਸਿਉਬਾਂਧਤਿਜੀਵਹਿਅੰਗਇ॥ ੬॥ ਰਜ
ਗੁਫਰਜਸਰੂਪਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਂਸੀਗਿਕੋਹੇਤਾ॥
ਕਰਮਸੀਗਕਰਜੀਵਕਉਐਸੇਬੰਧਨਿਦੇਤਾ॥

੨॥ ਹੇਤ ਜੁਤ ਮ ਅਗਿਆਨ ਤੋ ਮੇਹਤ ਸਭੁ ਕੇ ੧੮੮

ਤੀਯਾ ਆਲਸ ਨਿੰਦਾ ਬਿਗਾ ਕਲਤਾਇ

ਨ ਸਿਉ ਬਾਂਧ ਤਿ ਜੀਵਾ ॥੮॥ ਸਤ ਗੁਣ ਸੁਖ

ਮੇ ਬਢਤਿ ਹੇ ਕਰਮ ਰਜੇ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਆਲ

ਸ ਮੇਤ ਮ ਗੁਣ ਬਢੈ ਰਹਤੁ ਗਿਆਨ ਸਭ

ਖੋਇ ॥੯॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤ ਮ ਗੁਣ ਪੇਲੈ ਕਰੈ

ਸਤ ਗੁਣ ਪੁਰਾ ਰਜ ਸਤ ਗੁਣ ਪੇਲੈ ਜੁਤ ਮ

ਰਜਸਤਤਮਹੈਦੂਰ॥੧੦॥ ਸਭਦੁਆਰਨਕੇ
ਦੇਹਮੈਜਿਨੈਪ੍ਰਕਾਸਤਰਿਆਂਨਾਤਿਨਹਿਬ
ਢਿਓਸਤਿਗੁਣਤਹਾਂਅਰਜਨਯਹਤੂਮਾਂਨਾ॥
੧੧॥ ਬਢਾਤਿਰਜੇਗੁਣਹੈਜਹਾਂਨਰਸਰੀਰ
ਮੈਆਇ॥ਲੇਕੁਕਰਮਉਦਮਅਸਮਾਇਨ
ਹਿਦੇਤਪ੍ਰਗਟਾਇ॥੧੨॥ ਅਰਜੂਨਬਹੀ
ਕਰਤਹੈਤਮਗੁਣਆਇਪ੍ਰਕਾਸਾਅੰਸ
ਲ

ਮੇਹਮਾਨੀਆਨ ਤਬਮਨੈ ਕਰਤ ਬਿਲਾ ੧੮੮

ਸਾ ੧੩॥ ਜੈਸ ਤਿਗੁਨ ਕੀ ਬਿਤੀ ਤੈ ਜੈ

ਵਨਿ ਜਵੇਹੁ। ਤਉਰੀਆਂ ਨਿਕੋਲੇ ਕਮੇ ਜਾ

ਇਕਰੈ ਸੋਗੇਹੁ। ੧੪॥ ਰਜਮਹਿਤ ਜੈ ਪ੍ਰਾਣਕ

ਉਕਰਮਵੰਤ ਪਾਰਿਜਾਇ। ਤਮਗੁਨ ਮੇ

ਜੈਮਰਤ ਹੈ ਪਸਮਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ। ੧੫॥

ਸੁਕ੍ਰਤਿਕਰਮ ਤੈਹੋਤ ਹੈ ਸਾਂਤ ਕਫਲਮਤਿ

ਸੁਢਾ ਰਜਗੁਰੂ ਕੋ ਫਲ ਦੁਖ ਹੈ ਤਮ ਆਰਿ
ਆਨ ਫਲ ਤੁਢਾ ॥ ੧੬ ॥ ਲੇ ਭੁਰ ਜੋ ਗੁਰ ਤੇ
ਇਥਿ ਸਤ ਗੁਰ ਤੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ॥ ਤਮ ਗੁਰ ਹੀ
ਤੇ ਬਿਆਕੁਲ ਤਮੇ ਹੀ ਅਵਰ ਆਰਿ ॥ ਆਨ
੧੭ ॥ ਸਾਂਤ ਕਉ ਚੇ ਜਾਤ ਹੈ ਰਾਜ ਸਾਧ ਮਲੇ
ਕਾ ॥ ਤਾਂ ਮਸ ਜਾਤ ਅਧੈ ਰਾਤ ਨ ਪਾਵੁ ਤਬ ਹੁ
ਬਿਧ ਸੇਕਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਹੀ ਕਉ ਕਰ ਤਾਰਿ ਕਰ

ਜਾਂਨੈਗਿ ਮਾਂਤੀ ਕੋਇ ॥ ਲਖੈ ਮੇਹ ਗੁਣ ਤੇ ਪੈ ॥ ੧੫੦ ॥
ਮੇਲੈ ਲੀਨ ਸੁਰੇਇ ॥ ੧੫੧ ॥ ਨੇਹ ਕਰ ਰਤ ਜੀਤੀਨ
ਗੁਣ ਤਿਨ ਕਉ ਵੇਹ ਤਿਆਗ ॥ ਜਨਮ ਮਿਤ ਦੁ
ਖ ਤੇ ਛੁਟੈ ਰਹੈ ਮੁਕਤਿ ਮਹਿ ਪਾਗ ॥ ੨੦ ॥ ਮਰਜ
ਨੈ ਵਾਂਗ ॥ ਜਿਨ ਲਾਖੈ ਹੋਤੀਨ ਗੁਣ ਤੇ ਕੇਲ ਛ
ਨ ਕਉਣਾ ॥ ਤਾਂ ਕਉ ਕੈਸੇ ਮਨ ਚਾਰਹੇ ਤੁਮ ਮੇਸੇ
ਕਹੇ ਜਉਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਵਾਂਗ ॥ ਮੇਹ

ਅਰਿਅਮਾਨਾਨੁਕਰਮਕਉਜੋਜਾਂਨੇਤੀਆ
ਮਾਂਤਿ। ਬਿਨਪਾਏਚਾਹੈਨਹਿਲਹਿਸੁਖਪਾਏਨ
ਹਿ॥੨੨॥ ਉਦਸੀਨਬੈਠੇਹੈਸੁਖਦੁਖਚਪਲ
ਨਹੈਇ। ਗੁਨਸਭਕਾਰਜਕਰਤਹੈਇਉਜਾਂਨੇ
ਜੋਲੇਇ॥੨੩॥ ਦੁਖਸੁਖਕਉਸਮਕਰਗਾਨੈਕ
ਚਨਮਾਟੀਭਾਇ। ਪ੍ਰਾਨਅਪ੍ਰਾਨਕਉਤਲਗ
ਨੈਉਸਤਤਿਨਿਦਇਕਗਾਇ॥੨੪॥ ਤੁਲਮਾਂਨ

ਅਪਮਾਨਅਰੁਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਜਾਂਹਿ। ਸਤੁ ੧੮੧

ਅਰਿਭੁਨਕਉਤਜੇਗੁਫਾਤੀਤਕਹਿਤਾਂਹਿ॥

੨੫॥ ਮੇਕਉਜੇਵ੍ਰਿਫੁਭੁਗਾਤਿਸਿਉਸੇਵੈਚਿਤ

ਕੇਚਾਇ। ਸੇਤੀਨੇਗੁਫਾਕਉਲਚੇਰਹੈਪਰਮ

ਗਤਿਪਾਇ॥ ੨੬॥ ਅਰਜਨਹਉਹੀਬ੍ਰਹਮ

ਤੋਮੁਕਤਿਜੁਮੇਰੇਰੂਪਾ। ਹਉਆਬਿਨਾਸੀਧਰ

ਮਹੇਆਨਿਦਪਰਮਅਨੂਪਾ॥ ੨੭॥ ਆਨਿਦ

ਕੇਹਉਧਾਂਮਰੇਧਨੀਰੂਤਚੇਤੇਨਾਮਕੋਟਕੇ
ਬਸਕਰੈਹਉਨਿਜਰੁਗਤਿਕਰੇਨ॥੨੮॥੧੬੬
ਤਸੀਰੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਦਿਆਜੈਨੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾਮਰਨਾਮੀ
ਬਾਦੇਰਿਗੁਨਾਦਿਭਾਰਾਜੇਗੋਨਾਮਚਤੁਰਦਸ਼
ਧਿਅਗਦਿ॥੧੬॥ਅਗੋਚਉਦੇਵੁਧਿਅਗਦਿ
ਕਾਮਗਤਮਚਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੋਵਾਚ

ਹੇਲਛਮੀਅਬਚਉਦਵੇਧਿਆਇਕਾ ੧੫੨

ਫਲਕੋਹੋਤੁਸ੍ਰਵਲਕਰਹਾਉਤਰਦੇਸ

ਕਸਮੀਰਬਿਖੇਸੁਰਸਤੀਛੋੜਤੀਰਬਹੋਤਹੰ

ਕੋਪੀਤ੍ਰਿਤਮਹਾਂਵਿਨਿਆਵਿਤਹੋਅਰੁਕਸ

ਮੀਰਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਂਮਸੁਰਬਰਮਾਥਾਅਰੁ

ਰਾਜਸਿੰਘਲਾਣੀਪਕਾਥਾਤਿਸਰਾਜੇਨਾਦ

ਬਹੁਤਕਸਮੀਰਕੇਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰੀਤਿਬੀਤਿਨ

ਕਸਮੀਰ ਕੇਰਾ ਜੋ ਕੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ
ਜਾਵਾ ਹਰ ਦਰਿਆ ਏਥੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਭੁਜੇ ॥ ੩ ॥
ਕਸਮੀਰ ਕੇਰਾ ਜੋ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰੀ
ਮੇਊ ਸੋਨੇ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਭੁਜਾ ਏ ਕਦਿ ਨ ਵਜੀ
ਰਤੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋ ਸੇ ਮੈ ਭੀ ਭੁਜੇ
॥ ਤਾਂ ਵਜੀ ਰਨੇ ਕਹਿ ਮਾਮ ਹਾਂ ਗਾ ਜਾਨੀ ਜੋ ਵਸ
ਤਉ ਹਾਂ ਪੈ ਦਾਹੈ ਸੇ ਤੁਮ ਭੁਜੇ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗਾ ਜੇ

ਕਹਿਆ ਆਮ ਵਰੁ ਵਸਤ ਤਉ ਉਹੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ १੫੩
॥ ਪਰ ਉਹੰ ਸਿਕਾਰੀ ਕੁਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਕਸਮੀਰ ਕੇ
ਗਨੇ ਨੇ ਦੇਇ ਸਿਕਾਰੀ ਕੁਤੇ ਭੁਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁ
ਇਨੇ ਕੀ ਆਂਜੀ ਜੀਰੀ ਆਮ ਅਰਮਖ ਮਲਕੀ
ਆਗਦੀ ਆਮ ਤੋਲੇ ਮੇ ਬਿਠਾਇ ਕਰਿ ਭੁਜੇ ॥
ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕਾਰਾ ਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿਨਭੁਇ
ਆਮ ਕਹਿਆ ਆਮ ਵਰਤਾ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ੫

ਰਕੁਤੇਨਬੇ। ਕਹਿਅਭੁਲਾਕੀਆਮੇਰੇਮਿਤ
ਨੇਭੁਜੇਯੋ। ਜਾਂਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬੀਤੇ। ਤਾਂਇਕ
ਦਿਨਗਜਾਸਿਕਾਰਖੋਲਨੇਚਲਿਆਆਉ
ਰਭੀਸਿਕਾਰਕਉਚਲੇਬੋ। ਤਾਂਸਿਪਲਾਟੀ
ਪਕੇਰਾਜੇਨੇਹੋਰਸਰਾਜੇਨਾ। ਲਿਸਰਤਬਧੀ।
ਉਨੇਨੇਆਪਸਮੇਕਹਿਆਗਨਿਸਕਾਕੁਤਾਸਿ
ਕਾਰਮਾਰੇਸੇਕੁਤਾਜਿਤੇ। ਸੇਰਾਜੇਕੇਤਲੇਕਾ

ਘੋੜਾ ਲੈਵੇ। ਕਹੇ ਭੁਲਾ ਜੀ। ਤਾਂ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੮੪ ॥
ਜਿਸ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸੁਆਂ ਨ ਛੁਡੇ। ਇਕ ਸ
ਸੇ ਪਿਛੇ। ਵਹੁ ਸਸਾਭਾ ਰਿਆ ਜਾਇ। ਵੇਕੁ
ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਜਾਂ ਰਿ। ਜਾਂ ਸਸਾਭਾ ਹੁਤ ਦੂਰ
ਨਿਕਲ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਾਗਾ ਜਿਸ ਆਕੇ
ਸੁਆਂ ਨ ਸੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਹੀ ਗਇਆ। ਅ
ਹੁਸ ਸੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੀਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ

ਸੋਰਪਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਵਹੁਕੁਤਾ ਸੋਰਸੁ ਫਕੇ
ਦੁਇ ਚਿਤਾ ਭਾਇਆ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਸਸਾ ਛਰਾ
ਇਕ ਰਿਫੇਰ ਭਾਗਾ॥ ਸੁਆਂ ਨ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਜੇ ਲ
ਗੇ ਸਸੇ ਕੇ ਸਸੇ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਠ ਉਰਠ ਉਰਗਿ ਫੁਤ
ਜਾਵੈ॥ ਤਹਾਂ ਇਕ ਸਾਧ ਬਨ ਮੈ ਬੈਠਾ ਬਾ॥
ਤਪ ਸਿਆ ਕਰ ਵਾ ਬਾ॥ ਅਰੁ ਤਹਾਂ ਤਲਾ
ਉ॥ ਬਾ॥ ਜਲ ਨਾ ਲਿਭੁ ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾ॥ ਉਸੇ

ਤਲਾਉਮੇਸਸਾਜਾਇਗਿਰਿਆਪਿਛੇਤੇਸੁ ੧੫੫

ਅੰਨਭੀਜਾਇਪਹੁਚਿਆਸੁਅੰਨਭੀਤਲਾ

ਉਮੇਅਗਿਰਿਆਤਹਾਂਤਤਕਾਲਦੇਨਕੀ

ਦੇਹਛੁਟੀਦੇਦੇਹੀਪਾਈਘਬਾਂਨਪਰ

ਬੈਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲੇਇਤਨੇਮੇਰਾ

ਜਾਭੀਅਗਿਆਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਸਸਾਅਰਕੁ

ਤਾਂਦੇਨਕੀਦੇਹਪਾਈਘੇਤਾਂਗਾਜੰਦੇਨਕਉਪੁ

ਛਿਆਗ। ਤੁਮ ਕਵਲੋਰੇ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਨੇ ਕਰਿਆ
ਤੇਰਾ ਜਾਮੇ ਵਹਿਸ ਸਾਹਾਂ। ਅਰਏ ਹਵਹਿ ਕੁਤ
ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਹੇਰਾ ਜਾ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਂ
ਤੇ ਵੈਰੀ। ਤੈਰ ਮਾਰਾ ਉਧਾਰਿ ਕਰਿਆ ਹੈ। ਤੁ
ਰਾਜੇ ਕਰਿਆ ਧਨ ਭਾਗ ਮੇਰੇ। ਤੁਮਾਗਾ ਉਧ
ਗੇਇਆ ਹੈ। ਤੁਮ ਮੈਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੇ। ਤੁਮ ਕ
ਉਨਾ ਪੁਨ ਤੇ ਉਧਰੇ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਵੇਨੇ ਕਰਿ

ਮਾਹਮਨਹੀਜਾਨਲਤੇ॥ਪਰਇਸਨਲਕੇਵੁ ੧੫੬
ਹੋਤੇਹਮਾਰੀਗਾਤਿਭੁਈਯੇ॥ਇਤਨਿਬਾਤਕ
ਹਿਕਾਰਿਵੇਦੇਨੇਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰੇ॥ਤਾਂਗਾ
ਜੇਨੇਸਾਧਤੇਪੁਛਿਆਹੋਸਾਧਜੀਮੇਇਹੁਕ
ਉਤਕਨਹੀਜਾਨਿਅਨੀ॥ਸਸਾਅਰੁਸੁਅੰ
ਨਾਇਸਪਾਣੀਮੇਗਿਰੇਬੋਜੀ॥ਉਨਕੇਤਹਾਂਹੀ
ਤਤਕਾਲਪ੍ਰਾਂਛਛੁਟਕਰਿਵੇਵੇਦੇਹੀਪਾਈਯੇ॥

ਜਲ

ਬਿਬਾਂਤਾਂ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰਿ ਬੈਕਠ ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ
ਤੈਨੀਯਾ ਏਹੁ ਕੈ ਸਾਹੇ ਨੀਯਾ ਤੁੰਯਾ ਧਰਿ ਮਾਮੇ
ਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾਨਾਂ ਮਮੇ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਸਰ
ਮਾਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਏਹੁ ਚਰਨ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਪਰ
ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੀਰੀ ਤਾਨੀ ਕੋ ਚਉਦਵੇ
ਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੇਨੀ ਸਮ
ਝਾਵੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਗਾਨੇ ਕਰਿ ਮਾਹੇ ਸਾਧ ਜੀਨਾ ਪੁ

ਰਨਭਾਗਹੋਵੈਤਾਂਸਾਧਾਕੇਚਰਨਕਰਮਿਤ ੧੫੭
ਪਾਈਐਰੈ॥ਇਨਾਕਵਨਪੁਨਕਰਿਆਹੈ
ਜੀ॥ਜਿਤਕਰਿਇਨਕੀਮੁਕਤਿਹੋਈਰੈਜੀ
॥ਜੇਮੁਖਉਕ੍ਰਿਪਕਰਿਏਹੁਬਿਤਤਸੁਫਾ
ਵਹੁਜੀ॥ਤਾਂਸਾਧਾਨੇਕਰਿਆਹੈਰਾਜਾਐ
ਤੁਮਕੀਇਨਕੇਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਬਾਤਕ
ਹਿਸੁਫਾਵਦਾਹਾਂਹੋਰਾਜਾਏਹੁਸਸਾਪਿਛ

ਏਨਾਨਮਾਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਫਲਾਥਾਅਪਨੇਧਰਮ
ਤੇਰ੍ਹਿਸਟਕੁਇਆਥਾਅਰੁਇਹੁਕੁਤੀਪਿ
ਛੇਨਾਨਮਾਬਿਖੇਇਸਕੀਇਸਤੀਥੀ।
ਬ੍ਰਹਮਫਲਾਇਕਵਿਨਇਸਤੀਕਉਪਿਥਾਇ
ਅਥਾਤਾਂਇਸਅਪਨੇਕੁਰਤਾਕਉਬਿਖ
ਦੇਇਕਾਰਿਮਾਰਿਅਥਾਜਾਂਇਹੁਮੁਈਤ
ਦੇਨਕਉਜਮਮਾਰਗਿਕਉਲੇਗਾਇਆ।

ਗਾਨੇਧਰਮਗਾਇਪਾਸਾਤਾਂਧਰਮਗਾਇ ੧੫੮

ਆਗਿਆਕਰੀਯਾਇਸਬ੍ਰਹਮਨਕਉਸਸੇ

ਕੇਜਨਮਪਾਵੁਥਾਅਗੁਇਸਬ੍ਰਹਮਨੀਕਉ

ਕੁਤੇਕੇਜਨਮਪਾਵੁਥਾਤਾਂਇਨਾਨੇਨਾਨੇਕਉ

ਆਹੇਰਾਜਾਜੀਹਮਾਰਾਉਧਾਰਕਬੋਹੈਵੈਰਾ

ਤਾਂਧਰਮਗਾਇਕਹਿਆਬਨਮੈਇਕਸਾ

ਧਰੀਤਾਪਾਠੀਰਹਦਾਹੈਤਿਸਕਾਚਰਨੇ

ਦਕਤੁਮਰੇਅੰਗਕੋਲਗੋਗਾ। ਤਾਤੁਮਾਰਾ
ਉਧਾਰੋਤਵੈਗਾ। ਧਰਮਗਾਇਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਰਿਏਹਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭਏਹੈ। ਤਾਂਰਜੇਡਰਉ
ਤਕਰੀ। ਅਪਨੇਗਰਿਆਇਆ। ਆਇ
ਕਗਾਇਕਬ੍ਰਹਮਲੋਕੋਕਰਿਆ। ਤੂਰੀਤਾਕੇ
ਚਉਦਵੈਧਿਆਇਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰ
ਆਕਰਾਗਾਨਾਭੀਸੁਨਕਰਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭ

ਇਆਗ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਗਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਕ ਹਿਅਾਰੇ ੧੫੬
ਲਛਮੀ ਚਉਦਵੇਈਯਿਆਇਕਾਫਲੁਏਹੈ
ਸੈਤੈਸੁਨਿਆਨੈ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀ
ਇਸਰਸੀਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਤਮੇਚ
ਤਰਦਸਾਧਿਕਾਏ॥ ੧੪॥ ਸ੍ਰੀਕੁਰਵਾਣੇਵਾਚ
॥ ਭੂਰਧਨਕੁਸਾਖਾਤਰੈਆਬਿਨਾਸੀਇਹਸ੍ਰੁ
ਬਾ॥ ਬੋਧਪੁਤ੍ਰਜੇਜਾਨਈਸੈਜਾਨੈਸਕੁਅਰਥ

१॥ ਗੁਣਸੀਨੀਸਾਖਾਬਣੀਬਿਖਿਆਪਲ
ਵਭਾਇ॥ ਜਰਫੇਲੀਕਰਮਨਬਧੀਮਨੁਖ
ਲੋਕਮੇਆਇ॥ ੨॥ ਆਦਅਤਿਨਹੀਜਾਂਨੀ
ਐਥਾਂਨਰੂਪਨਹੀਜਾਇ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਅਸਿਗਹਬੀ
ਆਰਲੈਦੁਸਹਮੁਲਤਰੁਢਾਹਿ॥ ੩॥ ਚਾਰਿ
ਕਰੇਤਾਂਠਉਰਕੀਫਿਰੈਨਤਾਂਕੋਪਾਇ॥ ਸਿ
ਸਟਿਭਈਜਾਂਪੁਰਖਤੇਤਾਂਕੀਸਰਨਿਸੁਜਾਇ॥

ॐ॥ कंमसिगाअरुमेहउजआपिआउ २००
मनिजोरोए। सुपदुपउजितंकउलले
आबिनामीनेकोए। ५॥ पावकरदुअरु
नेदुमाउंगिनकरेपूकासा। ढिरेनउतंकउ
पाएकेसोउमेरेदासा। ६॥ नीदुलेकमेनी
वनेआबिनामीमेरुपा। अनआदनेए
दीअनअदुपपूकिउकेरुपा। ७॥ जामरी

ਰਕਉਤਜਤਹੈਜਹਾਂਕਰੇਸਨਬੀਧਾ॥ਇਵੀਈ
ਸਰਸੀਰੀਰਹਿਵਉਸਿਗਾਜੀਉਰੀਧਾ॥੮॥ਸਦ
ਨਨੈਨਅਰੁਨਾਸਕਾਤੁਚਾਰਸਨਾਅਰੁਜਾਨਾ
ਇਨਕਉਗਹਿਮਨਸੀਗਿਲੇਲਹਤੁਜੀਉਬਿਰੀ
ਆਨਾ॥੯॥ਇਵੀਜਿਤਨਿਕਸਤਰਹਤਕਰ
ਤਾਬਿਖੈਕਉਰੇਗਾ॥ਮੁੜਜੀਉਕੇਨਹਲਖੇਲਖੇ
ਸੁਗਿਆਂਨਿਏਗਾ॥੧੦॥ਜੇਗੇਸ੍ਵਰਜਤਨਾ

ਕੀਏ ਦੇਖਤਿ ਹੈ ਹੀ ਅਮਾਂ ਹਿ। ਮੂਰਖ ਜਤਨ ਨ ਕਰਤ ਹੈ ਜੀਵੈ ਦੇਖਤਿ ਨ ਹਿ। ੧੧॥ ਤੇਜ ਜੂਹੈ
ਆਇਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਹੈ ਸਿਸਾਰਿ। ਏਨਾ ਮਾਂਝਿ
ਰੁਮਗਾਨਿ ਮੇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਿ। ੧੨॥ ਧਾਰਤਿ
ਹਉ ਸਰੁ ਜੀਵ ਕਉ ਕਰਪੁ ਹਮੀ ਪਰਵੇਸਾ ਪੈਖ
ਤਹਉ ਹੀ ਅਉਖਦੀ ਹਉ ਰਸ ਮੇਰਾ ਸਰੁ ਭੇਸਾ। ੧
੩॥ ਹਉ ਹੀ ਜਠਰਾ ਅਗਾਨਿ ਹੋ ਸਰੁ ਦੇਹ ਨਿਕਮਾਂ

੨੦੧

ਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਂਨ ਅਪ੍ਰਾਂਨ ਸੁਰਾਇ ਸਿਉ ਤਾਰ ਤਿਅੰਨ
ਪਚਾਰਿ॥ ੧੪॥ ਸਰੁ ਕੇਹੀ ਅਮੋਹ ਉਰੈ ਮੇਰੇ
ਅੰਨ ਬਿਸਥਾਰਿ॥ ਬੇਦ ਸਭੈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕਹਤਿ ਮੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਰਤਾਰਿ॥ ੧੫॥ ਲੋਕ ਮਾਂਝੈ ਪੁਰ
ਖੈ ਛਰਾ ਮਰੁ ਅਛਰ ਕਾਇ॥ ਛਰ ਸਰੀਰ ਕਉ
ਕਹਤਿ ਹੈ ਅਖਰ ਜੀਉ ਕਹਾਇ॥ ੧੬॥ ਉਤਮ
ਪੁਰਖ ਸੁ ਅਉਰੈ ਪਰਮਾਤਮ ਕੇ ਭੋਲਾ ਤਿਨ ਲੇ

ਕੋਕੋਸਰਤਹੈਕਰਕੈਨਿਜਪਰਵੇਸ॥੧੭॥ ਛਰ ੨੦੨

ਅਰੁਅਛਰਤੇਪਰੇਹਉਸਤੁਤੇਅਧਿਕਾਇ॥

ਯਾਂਤੇਬੇਦਅਰੁਲੇਕਮੈਪੁਰਖਤਮਮੇਨਾਇ॥੧੮

॥ਜੇਕੋਉਮੋਕਉਨਹਿਰੁਜਾਤਿਮੂਰਖਤਾਂਕਉਜਾਂ

ਨਾਅਰਜਨਜੇਮੋਕਉਰੁਜਾਤਿਤੇਈਜਾਂਨਸੁਜਾਂ

ਨਾਛਪੀਬਾਤਗੁਥਨਿਜੁਹੈਸੋਤਾਂਸਿਉਕਹਿਦੀ

ਨਾਪਾਰਬਜੇਜਾਂਨਤਿਇਹਿਤੇਈਬੁਧਪ੍ਰਬੀਨ॥੧੯॥

ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁ
ਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਜੀਨੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਗਕ੍ਰਿ
ਸਨਮਰਜਨਸਿਥਾਦੇਪੁਰਖੋਤਮਨੋਗੋਸ਼ਾ
ਮਪੰਚਦਸੋਪਿਆਇ॥੧੫॥ ਅਗੋਪਦ੍ਰਵੇ
ਪਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਗੰ
ਇਕੋਵਾਚ॥ ਹੇਲਛੁਮੀਅਬਪਦ੍ਰਵੇਪਿ
ਆਇਕਾਫਲੁਕੋਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਲਕਰੁ॥ ਏ

ਕਗਉਤ੍ਰੇਸਮੇਤਹਾਂਇਕਰਾਜਾਬਾਨਾਂਮ ੨੩
ਉਸਕਾਨਰਸਿੰਘਬਾਤਿਸਕੇਮੰਤ੍ਰੀਕਾਨਾਂਮ
ਸਰਭੁਬਾਉਸਰਾਜਾਕਉਸਰਭੁਮੰਤ੍ਰੀਕਾ
ਰੁਰੇਸਾਬਹੁਤਬਾਮਨਮੇਕਹੈਇਹਪ੍ਰਧਾਨ
ਭਲਾਹੈ। ਅਰੁਇਸਸਰਭੁਮੰਤ੍ਰੀਕੇਮਨਮੇ
ਕਪਟਬਾਮਨਮੇਵਿਚਾਰਕੀਆਕਰੈ। ਜੇ
ਇਸਰਾਜਾਕਉਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਮਾਰੈ। ਤਾਂਬਹੁ

ਤਾਇਨਗੁਜਰੇ॥ ਜੇਏਕਾਇਨਗੁਜਾਸੇਇ
ਆਪਤੁਥਾਥਾ॥ ਅਰੁਸਰੁਏਕਮਹੁਏਕੋਸੇਏਪ
ਤ੍ਰੈਥਾ॥ ਸੇਇਸਮੰਤ੍ਰੀਨੇਸਰੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਜੇਕਉਭੀ
ਮਾਰਾ॥ ਰਾਜੇਕੀਇਸਤ੍ਰੀਭੀਮਾਰੀ॥ ਸੇਸਰੁ
ਕੋਮਾਰਕਾਰਿਗਾਜਾਪਕਰਨੇਲਾਗਾ॥ ਤਬ
ਕਿਤਨੇਕੁਬਰਖਬੀਤੇ॥ ਤਾਂਇਨਸਰੁਮੰਤ੍ਰੀ
ਨੇਭੀਪ੍ਰਾਨਫੁਝੇ॥ ਖੋਟਿਅਉਤਮੁਆ॥ ਤਬਜਮ

ਉਸਕੋ ਮਾਰਤੇ ਮਾਰਤੇ ਲਗਾਏ। ਤਬ ਧਰਮ ੨੪
ਗਾਇਨੇ ਆਗਿਆ ਆਨੀ ਨੀ। ਇਸਕੋ ਬਡੇ ਘੋ
ਰਨ ਰਕੁੰਮ ਹਿਡਾਏ। ਐਸੇ ਹੀ ਸਕੁਨ ਰਕੁੰ
ਗਾਏ। ਤਬ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਗਾਇਆ ਆ
ਨੀ ਨੀ। ਇਸਕੋ ਉਘੇ ਤੁਕਾ ਜਨਮ ਦੇਵੁ ਉ। ਤ
ਬ ਸਿੰਘ ਲਾਨੀ ਪਦੇ ਸਮੇਂ ਘੋ ਤੁਕਾ ਜਨਮ ਦੇ
ਆਸੇ। ਇਸ ਘੋ ਤੁਕਾ ਦੇਹੀ ਆਜੀ ਰਖੀ।

ਸੋਘੋੜਾਬਰੋਮੇਲਕਾਬਾਤਬਵਲਜਾਰ
ਘੋੜੇਕਾਉਸਨਗਰਮਹਿਅਗਇਆਉਸ
ਘੋੜੇਕਉਮੁਲਲੀਆਅਉਰਘੋੜਿਆ
ਕੇਸਾਬਲੇਕਰਿਵਹੁਬਾਪਾਰੀਅਅਪਨੇਦੇ
ਸਕਉਆਇਆਘੋੜੇਲੇਆਇਆਤ
ਬਏਕਨਗਰਮਹਿਅਗਇਪਹੁਰਾਤਬ
ਉਸਨਗਰਕੇਰਾਜਾਕਉਲੇਕੋਨੇਆਇਕ

ਰਿਕਹਿਆ॥ ਹੋਰਾ ਜਾਣੇ ਹੋ ਪਾਰੀਆ॥ ਛੇ ਭੁਲੇ ਭੁ
ਲੇ ਘੋੜੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਚਾਹੀਐ
ਤਉ ਤੁਮ ਭੀ ਲੇਵਹੁ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ ਵਪਾ
ਰੀ ਕਉ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਤਬ ਉਸ ਵਪਾਰੀ ਸੇ
ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਘੋੜੇ ਮੁਲ ਲੀਏ॥ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾ
ਦੀ ਪਕੇ ਘੋੜੇ ਕਉ ਭੀ ਮੁਲ ਲੀਆ॥ ਤਬ
ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ॥ ਇਸ ਘੋੜੇ

੨੦੫

ਭੀ ਫੇਰੇ॥ ਤਬ ਅਉਰੋ ਘੋੜੇ ਸੁਰ ਫਿਰੇ॥ ਜਬ
ਸਿੰਘ ਲਾਏ ਸਕੋ ਘੋੜੇ ਕਉ ਲਾਗੇ ਫੇਰਨੇ॥
ਤਬ ਇਸ ਘੋੜੇ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖਾ॥ ਅ
ਰੁ ਸਿਰਹ ਲਾਇਆ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾਇ
ਸਮੇਰੀ ਓਰ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਿਰਹ ਲਾਇਆ ਹੈ
॥ ਸੇਕਾਰਨ ਕਵਲ ਹੈ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਲਾਉ ਲਾਏ॥ ਜੋ ਘੋੜੇ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਜਾਣ

ਨੇਵਾ ਲੇਖੋ। ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਛਾ। ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਹਮ ਨੇਮੇ
ਲਲੀਆ ਹੈ। ਜਾਬ ਇਸੇ ਕੇ ਫੇਰੇ ਲਾਗੇ। ਤ
ਬ ਇਸੇ ਨੇਮੇ ਹੀ ਓਰ ਵੇਖ ਕਰਿ ਸਿਰਹਲਾਇ
ਆ ਹੈ। ਸੇਕ ਵਨ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਰਬ
ਲੇ। ਹੇਰਾ ਜਾਤੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਸਤ ਕਨਿ ਵਾਵ
ਤਾ ਹੈ। ਕਿਈ ਤੁਮਾਰਾ ਸਰੂਪ ਵੇਖਤਾ ਹੈ। ਤਬ
ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਤੋ ਹੋ ਸੇ ਨਹੀ ਜੇ ਹੈ

੨੦੬

ਸੇਹੋ॥ ਅਬ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਲ ਲੀਆਹੋ॥ ਜਬ
ਗੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਬ ਏਕਾ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਸਿਕਾ
ਰਖੇ ਲੇਖੇ ਲਾ॥ ਤਬ ਉਮੀ ਸਿੰਘ ਲਾਵੇ ਸ
ਕੋਘੇ ਪਰਚ ਰੂਪਾ ਸੇਘੇ ਰਾਬ ਗੁਤ ਉਤਾਵਲ
ਬਾ॥ ਸਿਕਾਰ ਕਉ ਰਾਜਾ ਰਾਬ ਗੀ ਸਿਉ ਪਕਤ
ਲਿਆਵੈ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਬਗੁਤ ਪ੍ਰਸਿਤ ਰੂਪਾ॥
ਇਤਨੇ ਮੈ ਦੁਪਹਰਾ ਦਿਨ ਚਰੂ ਰਾਜਾ ਕਉ ਬੀ

ਖਲਾਹੀ। ਗਾਜਾ ਦੇ ਖੇਤ ਉਬਨ ਮੈ ਏ ਕਕੁਟੀ ੨੭
ਤੈਅਤੀਤਰੀ। ਤਹਾਂ ਤਲਾਵੁ ਤੈ। ਤਬਗ
ਜਾਉਹਾਂਗਾਇਆ। ਘੋੜਾ ਏ ਕਬਿਰਫੁ ਮੈ
ਬਾਧਾ। ਗਾਜਾ ਕੁਟੀ ਆਕੇ ਅੰਦਰਗਇ
ਆ। ਦੇਖੇਤ ਉਏ ਕਬੂਤ ਮਨ ਤਪਸਿਆ
ਕਰਤਾ ਤੈਅਰੁ ਅਪਣੇ ਬਾਲ ਕਕਉਸੀ
ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਪੰਦ੍ਰਹੁ ਧਿਆਇ ਕਾਪਾਠਪ

ਨਾਵਤਾਏ। ਤਿਸਕਉਏਕਾਬਿਰਛਕੇਪੜ
ਪਰਸੀਰੀਤਾਨੀਕੋਪਿੰਦ੍ਰੇਵਪਿਆਇਕਾਅ
ਧਾਸੇਲੇਕਾਲਿਖਦੀਆਥਾਅਚੁਕਾਹੇ
ਬਾਲਕਤੁਖਲਾਏਫਿਰਤਾਇਸਕਉਕੇਠਕ
ਰਤਾਫਿਰਸੇਘੇਕਾਰਾਜੇਉਸੀਬਿਰਛ
ਬਾਂਧਾਥਾਤਬਵਹੁਪੜਬਿਰਛਕਾਤੂਟ
ਕੋਘੇਕੇਅੰਗੇਸੇਲਾਗਾਘੇਕੇਉਰੁ

ਅਖਰਨੇਤੁਕਰਦੇਖੋ। ਵਿਖਤੇਹੀਤਾਤ ੨੦੮
ਕਾਲਘੋੜਕੀਵੇਹਫੁਟੀਵੇਵੇਹੀਪਾਈ
।। ਬਿਬਾਂਨਾ।। ਇਆ।। ਤਿਸਉਪਰਿਬੈਠ
ਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲਾ।। ਅਰੁਅਕਾਸ
ਮੇਖਤਾਬਾ।। ਤਬਇਤਨੇਮੇਰਾਜਾਪਾਂਫੀ
ਪੀਅਕੈਬਾਹਰਆਇਆ।। ਜਾਬਦੇਖੇਤ
ਘੋੜਾਮੁਆਪਤਾਹੈ।। ਵਿਖਕਰਰਾਜਾਨੇ

ਸੋਕ ਕੀਆਇਹ ਕਿਉ ਕਰ ਸੁਆਰੈ॥
ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਾ ਹੈ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਅ ਕਾਸ ਤੋ ਬ
ਇਆ ਹੋਰ ਕਾਤੇ ਰਾਘੋ ਤ੍ਰਾਮੇ ਹੋ॥ ਇਵ
ਵੇਹੀ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੇਥੈ ਕੁਠ ਕਉ ਜਾਤ
ਹੋ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਕਵਨ ਪੁਨੇਤੇ
ਥੈ ਕੁਠ ਕਉ ਚਲਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਬੋਲਾ॥
ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਪੁਛੋ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਿ

ਤਾਰਬਰੁਇਆਹੋ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕਹਿਅੰ॥੨੦੫
ਏਹੀਕਹੇਗਾ॥ਤਬਾਬਿਬਾਂਨਉਪਰਿਤੇਬੇ
ਲਾ॥ਇਸਬਿਛੁਕੇਪਾਤਟੁਟਕੇਮੇਰੇਉਪਰ
ਪੜਿਆਹੈ॥ਉਸਮੇਕਿਛੁਲਿਖਾਰੂਆਥਾ
॥ਤਿਸਕੇਅਫੁਰਮੇਰੇਅੰਗਸੇਲਾਗਾਹੈ॥ਸੇ
ਤਿਸੀਸਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਬ੍ਰਹਮਾਹੋ॥ਤਬਾਬ੍ਰਹਮ
ਨੰਦੋਲਾ॥ਹੇਗਨਾਜੀਸ੍ਰੀਚੀਤਾਜੀਕੇਪੰਦ੍ਰ

ਵੇਧਿਅਾਇਕਾਮਾਪਾਸਲੇਕਬਾਲਕ
ਕਉਲਿਖਦੀਆਥਾ॥ਤਿਸਕੇਸਪਰਸਤੁ
ਏਤੇਇਹਕ੍ਰਿਤਾਰਥਤੁਮਾਰੈ॥ਤਬਰਾਜਾ
ਬੋਲਿਆਇਹਪਹਲੇਜਨਮਕਾਕਉਫ
ਥਾ॥ਮੇਰਾਅਰੁਇਸਕਾਸਨਬਿਧਕਿਉਕ
ਰਿਤੁਮਾਰੈ॥ਅਰੁਜਬਮੇਨੇਇਸਕਉਮੇ
ਲਾਈਆਤਬਮੇਰੇਸਨਮੁਖਦੇਖਕੋਸਿਰ

ਹਲਾਇਆਸੋਮੈਇਹਚਾਲਿੜਨੇਖਕੈਜਾ ੨੧੦

ਹਿਅਨਾਂਹਿ। ਤਬਬ੍ਰਹਮਨੁਬੋਲਿਆਹਿ

ਗਾਨਾ। ਤੁਮਪਹਿਲੈਕਰਗਾਨਾਹੈ। ਅਰੁਇਹੁ ਜਾਨਮ

ਤੁਮਾਰਾਪਰਧਾਨਮੰਤ੍ਰੀਬਾ। ਤੁਧੁਕਉਮਾ

ਰਕਰਿਤੇਰਾਗਾਨਾਇਸੀਨੇਕੀਆਬਾ। ਅ

ਰੁਜਬਇਹੁਮਾ। ਤਬਧਰਮਗਾਇਨੇਇਸ

ਕਉਨਰਕਉਗਾਇ। ਤਬਇਸਕਉਸਿੰਘ

ਲਾਵੇਸਕੋਘਤ੍ਰੇਕਾਨਮਦੀਆਸੇਤੁ
ਮਨੋਮਲਲੀਆਅਰੁਇਸਨੇਸਿਰਹਲਾ
ਇਆਸੇਤੁਮਸੇਕਹਹੇਗਾਨਾਤੁਧੁਕਉ
ਪਛਾਫਾਤਾਹੈ। ਤਬਇਤਨੇਮੇਖੈਕੁਠਰਾ
ਇਆਅਰੁਰਜਾਕਉਅਉਰਲੈਕਾ
ਇਮਿਲੋਘਤ੍ਰੇਲਿਆਏ। ਤਬਰਾਕਾ
ਨੇਬ੍ਰਹਮਕਉਰੰਤੁਉਤਕਰੀਆਅਰੁਅਉਰ

ਘੋਰੇ ਪਰਚਰਕ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਪਾਰਿਕ ਉਆ ॥ ੨੧੧ ॥
ਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਦੇਆ
॥ ਅਰੁਆ ਪੁਰਾਜਾ ਬਨ ਮੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਨੇ ਲਾਗਾ ॥
ਰਾਜਾ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਪੰਦ੍ਰਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਤਿ ਕਰੇ ਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਹੇ ਲਛਮੀ ਪੰਦ੍ਰਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ
ਫਲੁ ਕਰਿ ਆਹੈ ॥ ਸੋ ਤੈ ਸੁਣਿ ਆਹੈ ॥ ਇਤ

ਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਨੇ ਸਤੀਈ ਸਰਸੀਬਾਦਉਤ
ਰਖੀਡੇਰੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇਪੰਚਦਸੇਧਿਆ
ਇਸਿਪੁਰਵਾ॥੧੫॥ ਸ੍ਰੀਕੁਰਾਵਾਨੇਵਾਚਾ॥

ਅਰੈਹਿਮੇਕੀਸੁਧਤਾਰਿਆਨਜੇਗਬਿਰ
ਹੋਇਆਗਿਆਨਜਗਤਪਬੇਦਰੁਚਦਮਨੇ
ਸਰਲਤਾਜੋਇ॥੧॥ ਬਿਨਹਿਸਾਅਰੁਸਾਂਤ
ਮੇਰਹੈਕ੍ਰੋਧਾਬਿਨਨਿਤਾਵਾਨਸਾਂਤਬਹੁਬਿਪ

ਰੁਚੈਦੇਖਨਮਾਂਨੈਚਿਤਾ॥੨॥ ਵਹਿਅਕਰੈਸ ੨੧੨

ਭਜੀਤਪਰਿਤਾਜਿਚਪਲਾਟੀਭਾਇ॥ਲ

ਜਅਕਰਮਨਤੇਸੁਮਿਤਾਬਿਬਾਕ੍ਰਿਆਭੁ

ਟਿਜਾਇ॥੩॥ ਤੇਜਖਿਮਾਂਸੁਚਧੀਗਚਿ

ਤਤਜੈਦ੍ਰਹਅਭਿਮਾਂਨਾਵੈਦਸਿਪਦਾਜਿ

ਨਲਹਿਤਾਂਮੋਇਹਗੁਣਜਾਂਨਾ॥੪॥ ਵੰਭਦ

ਰਪਆਗਿਆਨਰਸਅਰੁਆਭਿਮਾਂਨਕੋਰ

ਗਾਨਾਂ ਮੇ ਇਹ ਗੁਣ ਤਿਨ ਲਹੀ ਮਸੁਰ ਸੀ
ਪਦਾ ਅਉਰਾ ॥ ੫ ॥ ਵੇਵ ਸੀ ਪਦਾ ਤੇ ਮੁਕਾਤਿ
ਬੰਧ ਮਾਸੁਰੀ ਮੋਹਿ। ਸੁਚੇ ਜਨਾ ਮਾਰ ਜਨ ਲ
ਤਿਵੇ ਵਸੀ ਪਦਾ ਤੇ ਹਿੰ ॥ ੬ ॥ ਵੇਵ ਮਾਸੁਰੀ
ਕੁੰਦ ਤੇ ਵੇ ਬਿਧ ਸਿਸਟ ਹੋ ਏਹੁ ਪਹਿਲੀ
ਕਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ਸੀ ਉਮਾ ਬਦੂਜੀ ਸੁਨ ਲੇ
ਹੁ ॥ ੭ ॥ ਬਿਧ ਮਾ ਬਿਧ ਜੋ ਜਗਤ ਕੀ ਮਾਸੁ

ਰਜਾਂ ਨਤਿਨਾਂਹਿ। ਸਤਿਸੋਚਾ ਆਚਾਰ ਸੁਭ ੨੧੩
ਨਹੀਏਗੁ ਨਾਤਿਨ ਮਾਂਹਿ॥੮॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂ
ਅਰੁਣੀ ਸੁਰਦੇਵ ਮਾਂ ਨਤਨਹੀ ਮੂਢਾ ਮੇਥ
ਨਤੇ ਸੀਸਾਰ ਇਹ ਕਾਂ ਮਕੂਸੈ ਹੋਗੁ ਕੂ॥੯॥
ਅਲਪ ਬੁਧੈ ਨ ਸਟਵੈ ਇਹੀ ਬੁਧਗਾਰਿ
ਲੇਤਾ। ਹਿਸਾਯੁ ਤਕਰਮ ਨ ਕਰਤਿ ਯਕ
ਰਿਖ ਖੇਕੇ ਹੋਤਾ॥੧੦॥ ਕਰਤ ਬਿਨ ਮਾਂ ਨਤਿ

ਜਗਤਿ ਅਖਰ ਅਸਤ ਸੁਜਾਂਨਾ। ਉਪਜ
ਤੈਥੈ ਪੁਰਖ ਤੇ ਤਾਂ ਕੋ ਹਿਤ ਕਉ ਮਾਂਨਾ॥ ੧੧
॥ ਗਹਿ ਕੋ ਅੰਸੀ ਦਿਸਟਿ ਕਉ ਨ ਸਟ ਬੁਧ
ਜੁ ਕਬੁਧਾ ਹੋਤ ਉਰ ਕਰਮਾਂ ਜੁ ਤੈ ਜਗਤ
ਅਹਿਤਾ ਬਿਨ ਬੁਧਾ॥ ੧੨॥ ਭੁਜਤ ਅਪੁਰ
ਬਕਾਂ ਮਕਉਦੇ ਭੁਮਾਂਨ ਮਦ ਪਾਇ। ਕਰਤ
ਬੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਮਾਸ ਅਵਰ ਮਦ ਪਾਇ।

੨੩॥ ਜਾਂਕਉਕਛੁਪਰਮਾਂਨਨਹਿਤਾਂਤਿ

੨੧੪

ਤਾਮਹਿਲੀਨਾਕਾਂਮਭੋਗਮਾਤਿਭੁਲੇਏ

ਨਿਸਚੈਮਾਂਲਤਿਹਿਨਾ॥੧੪॥ ਤੇਮਾਸਾਫਾ

ਸਨਬਿਧੇਏਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਚਿਤਚਾਹਿ॥ਜੇਨ

ਤਧਨਮਾਨਿਮਾਇਕਰਿਕਾਂਮਭੋਗਨਿਰ

ਰਬਾਂਹਿ॥੧੫॥ ਮਨਬਾਂਛਾਤਿਜਹਿਮੇਲ

ਹਿਓਲਹਿਓਚਾਹਤਿਜਾਂਹਿ॥ਜਹਿਧਨ

ਮੇਰੇ ਹੋ ਜੁ ਰਿਓ ਜੁ ਰੇ ਹੋ ਅਉਰ ਉਮਾਂਗਿ
੧੬॥ ਯਹਿ ਬੋਲੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਨਿਬੰਧ ਕਰ ਉਮਾਂ
ਉਰ ਕੋ ਅਤਿ ਈਸੁ ਰਹ ਉਭੋਰੀ ਜੁ ਹਉ
ਸੁਖਿ ਸਿਧ ਬਲ ਦੇਤਾ ॥ ੧੭॥ ਹਉ ਈਧਨ
ਕੁਲੀਨ ਹਉ ਅਵਰ ਨ ਮੋਹਿ ਸਮਾਂ ਨਾ ॥ ਯ
ਜੇ ਦੇਵਾ ਸਿਧ ਹਿਲੇ ਤੇ ਮੋਹਿਤਾ ਜਿਥੇ ਅ
ਭਿਮਾਂ ਨਾ ॥ ੧੮॥ ਨਿਜ ਬਾਤਿ ਆਈ ਕਹ

ਤਹਉਨਉਤਨਿ^{ਧਨ}ਆਉਮਾਂਨਾ/ਨਾਂਮਮਾਤ੍ਰਜਗ ੨੧੫

ਹਿਰਚਾਤਿਵੇਭੁਧਿਨਾਬਿਧਾਂਨਾ॥੧੫॥ ਉਨਕਉ

ਮਨਬੁਧਕ੍ਰਮਾਤਿਚੈਮੇਰਿਜਾਲਪਰਿਨਿਤਾ॥ਪਰ

ਤਿਘੋਰਆਤਿਨਰਕਮੇਕਾਂਮਭੋਗਕਰਿਹਿਤਾ॥

੨੦॥ ਅਹਿਕਾਰਬਲਦੁਬਅਰੁਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਗਾਹਿ

ਲੇਤਾਵੇਖਿਨਿਜਪਰਵੇਹਮੇਮੇਕਉਤੇਦੁਖ

ਵੇਤਾ॥੨੧॥ ਮੇਵੇਹਿਅਤਿਕੂਰਤੇਪਾਪਿਅਧ

ਮਾਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਗਤਾਸੁਰੀਜੋਨਮਹਿਤਿਨ
ਹਿਦੇਤੋਹੋਭਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਜਨਮਜਨਮਮਹਿਮੇ
ਨ੍ਰੇਤੋਹੋਤਜੁਆਸੁਰਆਇਮੇਕਉਤੇਪਾਵਤ
ਨਹਿਪਰਤਾਅਧਮਗਤਿਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਨਰਕ
ਦੁਆਰਾਬਿਧਤੀਨਹੋਦੇਤਾਆਪਕੋਨਾਸਾ॥ ਕਾਂਮ
ਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਪੁਨਿਇਨਛੋਰੇਸੁਖਬਾਸਾ॥ ੨੪॥
ਤੀਨੋਦੁਆਰਜਨਰਕਕੋਇਨਤੇਛੁਟੋਜੋਕੋ

ਇਹ ਜਤਨਿ ਕਰੈ ਕਾਲਿ ਅੰਗੇ ਕੋ ਤਿਨਹਿ ॥ ੨੧੬

ਕਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਨੇਸਾਸਤ ਬਿਧਿ ਹੋ

ਤੁ ਕੈ ਕਰਤ ਕਿਆ ਬਸ ਕਾਂਝਾ ਸਿਧ ਲਹੈ

ਨਹੀ ਪਰਮਗਤਿ ਨਹਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਬਿਸਾਮ

੨੬ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਾਨਾ ਕਾਨ ਮੇਂ ਤੇ ਕੋ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮ

ਨਾ ਕਰਮ ਨ ਕਰਤੁ ਜਾਂਨ ਕੋ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਧਿ

ਬਿਧਾਂਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬੇਦ ਕਰਤਿ ਸੁਖ ਤਫਹੀ

ਮੋਕੇ ਦੇ ਤਬ ਤਾਇਆ ਮੋਰੇ ਹੀ ਕਰ ਮਨ ਕਰੈ
ਮੋਰੀਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭੁ
ਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤਿ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦਿ
ਆਸਿ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰਜਨ
ਸੰਬਾਦੇ ਵੇਦਵਾਸੁਰ ਸਿਪਦ ਜੋਗੇ ਨਾਮ ਖੇਤ੍ਰ
ਸੋਧਿਆਇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਰੋ ਸੇਯਾ ਵੇਧਿਆ
ਇਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ

ਕੇਵਾਨਗ॥ ਹੇਲਛਮੀਅਬਸੇਲਵੇਧਿ ੨੧੭

ਆਇਕਾਟਲੁਕੋਹੋ॥ ਤਿਸੁਵਛਕਰੁ॥

ਇਕਸੇਰਠਵੇਸਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਗਾਜੇਕਾਨਾਮ

ਖਰਗਾਬਾਹਬਾਸੇਰਾਜਾਬਡਾਧਰਮਾਤਮ

ਬਾ॥ ਨਿਸਕੋਗਾਰਮੇਠਉਰਠਉਰਮਰੰਗੁ

ਜਗਹੁਕੇਵੇਖੀਅੈਹੈ॥ ਅਰੁਗਾਜਾਹਰਿਕ

ਭਗਤਿਬਾ॥ ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਕੇਕੀਸੇਵਾਕਰ

ਤਾਬਾਅਰੁਸਾਧਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਕੀ
ਪ੍ਰਜਾਭੀਧਰਮਾਤਮਾਰਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੁਕੀ
ਆਪਸਮੇਪ੍ਰੀਤਾਸੇਤਿਸਗਾਜਾਕੇਹਾਬੀਬ
ਹੁਤਾਅਰੁਪ੍ਰਵੇਬਹੁਤਾਅਰੁਦਰਬਬਹੁਤ
॥ ਸੇਉਨੋਹਾਬੀਓਮੇਏਕਹਾਬੀਖਿਟਾਬਾ॥ ਰ
ਜੇਕੇਨਗਰਮੇਬਰੇਬਰੇਉਪਦ੍ਰਵਕਰਤਾਬਾ
॥ ਕਿਸੀਮਹਾਵਤਕਉਉਪਾਰਿਚਰੂਨਨਦੈ

ਜੇਮਹਾਵਤਰਕੈਤਿਸਕਉਸਿਰਸਿਉ ੨੧੮
ਪਕੜਕਰਿਪਟਕਾਵੈ। ਪੈਰੇਮੇਜੀਜੀਰਬਾਂਧਨੇ
ਨਦੇਵੈ। ਤਬਰਾਜਾਨੇਅਪਨੇਦਸਦੇਸਮੇਰਿ
ਠੀਲਿਖੀਕੋਈਐਸਾਮਹਾਵਤਰੇਵੈਜੋਇ
ਸਹਾਬੀਕਉਬਾਸਿਮੈਕਰੈ। ਸੋਰੁਰਤਾਉਸ
ਕੋਕੋਈਨਜੀਕਆਵੈਨਾਤੀ। ਸੋਹਾਬੀਨ
ਗਰਕੇਮੰਦਰਿਛਾਹਤਾਫਿਰੈ। ਨਿਸਰਾ

ਲੀਮੇਜਾਵੈਸੇਈਗਲੀਨਹਾਯੋਜੋਕੋਈ
ਮਨੁਖਮਾਰੋਤੇਆਵੈਤਿਸਕਉਪਕਰਕਰਿ
ਚੀਰਡਾਰੋ।ਤਾਨਾਤੇਸੋਉਖਾਰਕਰਪਟ
ਕਾਵੈ।ਅਰੁਬਨਕੋਪਸਪੰਛੀਆਂਕਉਮਾ
ਰੈ।ਅਰੁਜਿਸਕਉਪਕਰੈਤਿਸੀਕਉਮਾਰੈ
।ਟੋਰਨਗਾਰਮੇਆਵੈ।ਮੇਸੇਹੀਨਗਾਰਮੇ
ਬਹੁਤਉਪਦ੍ਰੁਕਰੈ।ਸੋਉਸਰਾਜਾਕਉਦੁਖ

ਅਰੁਤਿਤਾਬਹੁਤਭਇਆਪਰਜਾਕਉ ੨੧੫
ਦੇਖਕਰਿਰਾਜਾਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵੈ। ਅਰੁਮਨ
ਬਿਖੋਵਿਨਗਰਕਰਿਆਕਰੈ। ਅਬਕਿਆਉ
ਪਾਵਕੀਜੈ। ਜਾਂਸਿਉਹਾਬੀਬਾਜਿਹੈ। ਤ
ਬਏਕਵਿਨਹਾਬੀਨਗਰਮੇਚਲਾਮਾਵਤਾ
ਬਾ। ਜੇਏਕਬ੍ਰਹਮਫਉਸਮਾਰਗਮੇਆਇ
ਨਿਕਸਾ। ਤਬਲੋਕਬੋਲੇ। ਹੋਬ੍ਰਹਮਫਾਇ

ਸਰਸਤੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਸਤ ਹਾਥੀਆ ਵਤਾਹੈ
ਤੁਝ ਕਉ ਮਾਰੇਗਾ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫੌਜੋ ਲਿ
ਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਜਾਨ ਕਾ ਮੇਰਾ ਬਲੁ ਹੈ ਜੋਗਾ ਬ
ਕੀਰਿਆ ਸਕਤਿ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੁਝ ਕਉ ਮਾਰਸਕੈ
॥ ਤਬ ਲੋਕ ਬੋਲੇ ਉਹੁ ਬਡਾ ਦੁਸਟ ਹਾਥੀ ਹੈ ॥
ਭਜਨ ਕਉ ਜਾਣੇਗਾ ਨਹੀ ॥ ਅਧਰੀ ਨਰੈ
ਪਕਰ ਕਰਿ ਚੀਰ ਭਾਰੇਗਾ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫੌ

ਕਹਾਹਾ ਬੀਤਿ ਨ ਕੋ ਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ੨੨੦
ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਤੈ ਮੇਰਿ ਰੁਗਤਿ ਤਾਂ ਤਬ ਇਤ
ਨੇ ਮੇਰਿ ਹਾਂਤ ਬੀਆਇ ਪੁਤਾ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ
ਫਜਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁਆ ਬਾਤ ਹਾਂਤਿ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾ
ਜਬਹਾ ਬੀਨਿ ਕਟਿ ਆਇਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ
ਨੇ ਨੇਖਾ ਅਰੁ ਉਸਹਾ ਬੀਨੇ ਸੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀ
ਬਰਚਲਾਈ ਲੋਕੇ ਨ ਜਾਨਾ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਨ

ਕੋ ਚਰਨ ਪਕਰ ਕਰਿ ਫਿਰਾਇ ਮਾਰੇਗਾ। ਤਬ
ਹਾਥੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਕਰ ਕਰਿ ਸੁੰਦਰ ਆਇ
ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਏ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੁ ਕੇ ਮਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਏ ਇਰਗਾ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਬੋਲਿਆ ਹੋਰਾ ਜਾਇ ਦੇ ਮੇਤੁ ਝਕਉ ਪਛ
ਨਦਾਹੁੰ। ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਤੁੰ ਪਾਪੀ ਹੋ। ਪ
ਰਮ ਬਮੇ ਤੋ ਕਉ ਪਾਰੇਗਾ। ਇਸ ਹਾਥੀ ਕੀ

ਨੇਹਤੇਛਡਾਵਹੁਗਾ। ਤੂਚਿਤਾਮਤਿਕਰੁ॥ ੨੨੧
ਤਬਹਾਬੀਪਤ੍ਰੀਪਤ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਫਕੇਪਗਕਉ
ਛੁਹੈ। ਮਸਤਕਚਛਾਏ। ਤਬਨਕਕੇਲੀਕਾ
ਨੇਰਾਨਾਸੇਨਾਇਕਗਾਹਿਮਹਾਂਰਾਜਨੀਹਾਬੀ
ਕੇਪਕਰਨਵਾਸਤੇਨਤਨਕਰਤੇਬੇ। ਸੇਹਾਬੀ
ਏਕਬ੍ਰਹਮਫਕੇਆਗੇਹਾਬੀਨੇਰਾਨਾਛੁਹੈ। ਤ
ਬਏਹਬਾਤਸੁਫਕੇਰਾਜਾਆਇਆ। ਜਬ

ਏਥੇ ਤਾਸਤਯੋ। ਹਾਥੀ ਬ੍ਰਹਮਣਕੇ ਆਗੇ ਖੜ੍ਹਾ
ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣਕ ਹਾਹਿਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰ ਆਗੇ
ਆਉ। ਤਬ ਹਾਥੀ ਆਗੇ ਆਇਆ। ਅਰੁ
ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇਆ। ਅਰੁ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਣਰਾਜ
ਤਾਪਾਠ ਕਰਤਾ ਬਾ। ਤਬ ਇਤਨੇ ਮੇਕ੍ਰਮੰਡਲ
ਸੇਜ ਲੁਲੀਆ। ਜਲ ਲੇਕ ਰਿਸੇ ਲਵੇ ਪਿ
ਆਇਰੀ ਤਾਕਾਪਾਠ ਕਰਪੁਨਣੀਆ। ਹਾਥੀ

ਕਓ॥ ਪੁਨਿ ਦੇ ਨੇ ਕਰਿ ਏਹ ਨੀ ਚ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟਾ ਦੇ १੨੨
ਵੇਦੇ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇ ਬਿਬਾਂ ਨਾ ਆਇਆ॥
ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਬੈਠ ਕਰਿ ਗਜਾ ਕੇ ਆਗੇ ਆਇਖ
ਨਾਹੁ ਆ॥ ਅਰੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਹੋ ਗਜਾ ਮੈ ਤੇ ਰਨਗ
ਰ ਮੈ ਇਸੀ ਵਾਸ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਬਾ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਨਾ ਆਤਮਾ
ਹੈ ਕੋਈ ਜੀ ਵੇ ਮੇਸਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਮੁਖ ਕਉ ਇਸ ਅਧ
ਰਮ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਸੋ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਵੇ ਨਗੀਤਾ

ਕੋਸੇਲਾਵੇਪਿਆਇਕਾਪੁਨਿਵੇਇਕਰਿਪਾਪਤੇ
ਛੁਡਾਇਆਹੈ॥ ਇਤਨਾਕਹਿਕਰਿਏਹਬੈਕੁਠ
ਕਉਗਇਆ॥ ਰਬਗਾਜਾਬ੍ਰਹਮਵਪਸਆ
ਇਆ॥ ਰਿਤੁਉਤਕਰਿਨਿਰਨਪਿਲਾਗਾ॥ ਅਰੁ
ਪੁਛਫੇਲਾਗਾ॥ ਹੇਮਹਾਂਗਾਜਾਜੀਤੁਮਨੇਕਉ
ਨਮੀਤਪੜਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਵਫਨਜਤਨਕਰਾਹੈ॥
ਜਿਸਕਾਰਿਗਾਬੀਖੜਾਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਕਤਿ

ਕਉਪਾਪਤਿਕੀਆਹੈ। ਤਬਬ੍ਰਹਮਲੋਬੋਲਿਆ ॥ ੨੨੨ ॥
ਹਉਗਾਇਤੀਜਾਪਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਪੁੰਨਕੋਬਲ
ਕਰਿਏਹੁਗਾਜਇਦੁਉਪਾਰਾਹੈ। ਅਰੁਇਹੁਪਾਰਿ
ਲੇਜਨਮਕਾਬ੍ਰਹਮਨਹੈ। ਗੁਰਾਂਨੇਇਸਕੋਵਿਦਿ
ਆਬਹੁਤਪੜਾਈਬੀ। ਤਬਗੁਰਏਕਸਮੇਤੀ
ਰਬੋਕੋਇਸਨਾਂਨਕਉਗਾਏ। ਓਹੁਸਿਖਉਸੀਨਰ
ਰਮੇਰਹਾਸੇਇਸਾਸਿਖਕੀਪ੍ਰਭਤਾਬਹੁਤਭਈ

॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਮਨੁ ਪਾਇ ਸਕੇ ਵਰ ਸਨ ਕਉ ਆਵੈ ॥
ਤਬ ਬਾਹਰੈ ਬਰ ਸਿੰਗਾਰ ਤੀਰ ਥਕ ਰਿਕੈ ਪਾਰਿ
ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਂ ਵੇਖਾਤਾ ਸਿਖ ਬੈਠਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭੁਲੇ
ਮਨੁ ਪਾਇ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਨ ਵੇਖਿ ਆ ਜੇ ਮੇਰਾਹੁ
ਰਖਾਰਿ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਤਬ ਮਨ ਮੇਵਿ ਚਾਰਨ ਲਾ
ਗਾ ਜੇ ਮੇਵਿ ਨ ਕਉ ਆਵਰ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਚਰ
ਨ ਗਏਗਾ ॥ ਤਬ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਟੇਰੀ ॥ ਤਬ ਇ

ਸਨੇਨੇ ਕੁਮੁਦਲੀਏ। ਨੁਪਕਰਰਹਾ। ਤਬਗੁਰ ੨੨੪
ਨੇਜਾਨਿਅਕੈਮੁਤੁਕਉਦੇਖਕੈਨਕੁਮੁਦਲੀਏ।
। ਤਬਗੁਰਬੋਇਆਰੇਅੰਧਤੁਮੁਤੁਕਉਦੇਖਿਕੈ
। ਸਿਰਨਿਆਇਆਨਹਿ। ਅਰੁਰੁਤੁਤੁਤੁਨਕਰੀ
। ਤੈਅਪਨੀਪ੍ਰਭਤਾਕਾਅਰਿਮਾਨਕੀਆਰੇ। ਅ
ਰੇਤੁਤੁਕਉਕਿਆਸਰਾਪਵੇਵੇ। ਜਾਹਿਤੁਹਾਖੀਹ
ਵੇਗਾ। ਤਬਾਇਸਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਹੇਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮਾ

ਰਬਚਨਨਿਹਫਲਜਾਫਨਹੀ। ਤੇਮਹਾਂਗਾਨ
ਜੀਮੋਗਉਧਾਰਕਬਚੇਵੈਗਾ। ਤਬਗੁਰਨੇਕ
ਹਾ। ਜਬਕੋਈਗੀਤਾਕੋਸੇਲਵੇਧਿਆਇਕਾ
ਪਾਠਕੀਏਕਾਪੁਨਵੈਵੈਗਾ। ਤਬਤਗਉਧਾਰਿ
ਵੈਗਾ। ਤਬਤੁਹਾਬੀਕੀਵੇਰਤੇਛੁਟੇਗਾ। ਸੇਵਹੁ
ਹਾਬੀਮਬਉਧਾਰਾਉ। ਤਬਗਾਨਾਬੋਲਿਆ
ਤੇਮਹਾਂਗਾਨਜੀਮੁਸੁਪਰਗੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ। ਮੁਣ

ਕਉਸੀਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕਰਨੇਸਿਖਾਵਹੁਜੀ ॥੨੨੫॥
॥ਤਬਉਨਬ੍ਰਹਮਲਨੇਰਾਜਾਕਉਗੀਤਾਕਾ
ਪਾਠਕਰਨੇਸਿਖਾਇਆ॥ਤਬਰਾਜਾਆਪਣੇ
ਨਾਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਉਦੀਆਆਪਤਪਸਿਆ
ਕਰਨੇਲਾਗਾ॥ਤਬਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕਹਿ
ਆਹੇਲਛਮੀਸੇਲਵੇਪਿਆਇਕਾਫਲੁ
ਕਹਿਆਐ॥ਸੇਤੈਸ੍ਰਵਣਕਰਿਆਐ॥੨॥

ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਨੇਸਤੀਈਸਰਸੇਬਾ
ਦੇਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਭਮਨੇਸੇਲਵੇਧਿ
ਅਇਸੀਪੁਰਨਕੁਇਆ॥੧੦॥ ਅਰਜਨੇਵੰ

ਚ॥ ਸਰਧਾਯੁਤਨਗਹਿਕਰਤਤਨਿਬੇਦ
ਨਕੀਰੀਤਿ। ਰਜਸਤਤਮਨਿਸਟਾਸੁਨਿ
ਹਕਹੀਮੈਤਾਂਕੀਰੀਤਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇਵੰ

ਚ॥ ਸਰਧਾਨਰਕੀਤੀਨਾਬਿਧਿਯੋਤਨੁਸ

ੴ ਸਤੁਗੁਣਿ ਸਾਂਤ ਕਰਾਜ ਸਤੁੰਮਾ ਸੀਸੁ ॥ ੨੨੬ ॥
ਨੀਏ ਤਿਨੇ ਕਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਪਰਾਈ ਨ
ਨਮ ਕੀ ਸਰਧਾ ਹੋਤੁ ਸਮਾਂਨਾ ਸਰਧਾ ਮਹਿ
ਯਹਿ ਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਧਾ ਤਾਂਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਦੇਵ ਨ ਸੇਵਹਿ ਸਾਂਤ ਕੀ ਗਾਨ ਸਰਾਖ ਸ
ਜਛਾ ਕੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਗੁਣ ਤੇ ਜਨੈ ਨ ਰਤੁੰਮਾ ਸੀ
ਪਛਾ ॥ ੪ ॥ ਪੈਰ ਤਪਸਿਆ ਜੇ ਕਰੈ ਜੇ ਨ ਥੇ

ਦਮਤਰੇਇ। ਭਰੇਵੇਰੁ ਅਹਿਕਾਰ ਸਿਉਕਾਂ

ਮਗਾਗ ਬਲਗੇਇ॥ ੫॥ ਪਚਿਭੂਜੇਵੇਰੁ 3

ਮਹਿਤਿਨਕਉਵਹਿਦੁਖਵੇਤਾ। ਹਿਯਾਮੇ

ਮੋਹੁਕਉਹਨਤਤੇਹੈਅਸਰਅਚੇਤਾ॥ ੬

॥ ਤਿਨਭੁਗਤਿਅਹਾਰਇਹਸਭੁਹੀਕਉਰੁ

ਚਹੇਇ। ਜਗਦਾਨਤਪਭੇਦਜੇਮੋਪਹਿਸੁ

ਨਿਅੇਸੇਇ॥ ੭॥ ਸੇਵਰਬਿਰਮਰੁਨੀਕ

ਨੇਸਾਂਤਕਪ੍ਰਿਅਮਾਗਾਰਾਮਾਉਸਤਮਰੁੱਬ ^{ਅੰਗ} ੨੨੭
 ਲਪ੍ਰੀਤਬਛਵਨਹਾਰਾ॥੮॥ ਵਾਹਕਰੂਖ
 ਉਸਨਕਟਤੀਖਨਖਾਟੇਖਾਰਾ॥ਸੇਕਰੇਗਾਦੁ
 ਖਦੇਤਹੈਗਾਜਸਏਹਾਅਹਾਰਾ॥੯॥ ਜਾਂਗਿ
 ਰਿਧੇਪਹਰਕਗਾਏਬਾਸਿਉਉਠੇਬੁਸਾਇ
 ॥ਜੁਠੇਅਵਰਪਾਵਿਕਨਹਿਰੇਜਨਤਾਂਮਸ
 ਖਾਇ॥੧੦॥ ਬਿਧਾਬਿਧਾਂਨਸਿਉਕੀਜੀਅੇ

ਛਾਡ ਫਲਾਨ ਕੀਆਸਾ ਸਮਾਂ ਪਾਨ ਹਰੀ
ਫੁੱਲੈ ਸਾਂਤ ਕਨਗ ਪਲਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰ ਕੇ ਫਲ
ਕੀ ਕਾਂਮਨਾਂ ਅਟੁਰਵੇ ਕੁਕੁਟਾਇ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਜ
ਗਹਿ ਕਰੈ ਸੋ ਗਨ ਸਹੇ ਦਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਨ ਅ
ਨੈ ਬਿਨ ਦਖਲਾ ਬਿਨਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾ ਬਿਪਤਿ ਨਾ ਸ
ਰਧਾ ਬਿਨ ਜਗਹਿ ਕਰੈ ਸੋ ਨਰਤਾਂ ਮਸਲੀ
ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਦਿਨ ਦੇ ਦੁਕਉਖੁ

ਜੇਸੁਚਮਿਦਹੋਇ। ਘੁਰਮਚਰਨਹਿਸਾਤੁ ੨੨੮

ਜੇਤਪਸਾਂਤਕਸੋਹੋਇ। ੧੪॥ ਭੈਨਕਰੇ ਜੇ

ਪ੍ਰਿਅਾਬਚਨਹਿਤਕਾਰੀਸਤਭਾਇ। ਕਰੇ

ਬੇਦਮਾਭਿਅਸਥਾਨੀਯਾਨਗਤਪਸਾਦ

ਇ। ੧੫॥ ਮਨਪ੍ਰਸਾਦਜੁਮੁਖਾਦਮਿਦਇ

ਦ੍ਰਿਪਿਰਗੁਰਮੇਨ। ਗੁਰਸਿਧਏਗਾਤਤੋਮੰ

ਨਸਤਪਸੀਜਉਨ। ੧੬॥ ਸਰਧਾਸਿਉਨਰ

ਤਪਕਰਤਹੈਸੇਤੀਨਪਕਾਰਾਟਲਾਇਛਾਛਾ
ਹੈ ਕਰੇਸੇਈਸਾਂਤਕਸਾਰਾ॥੧੭॥ ਪੁਜਾਅ
ਦਰਮਾਨਕਉਅਵਰਦੇਭੁਕੇਭਾਇਸੇਤਪਰ
ਜਸਕਹਤਹੈਚਿਚਲਾਛਿਨਕਸਮਾਇ॥੧੮
॥ ਵੇਹੀਦੁਖਵੇਸੁਫੁਹੂਹਠਸਿਉਜੋਤਪਹੋਇ॥
ਪਰਕਉਕਸਟਵਿਖਾਵੁਹੈਤਾਂਮਸਤਪਸਾਸੇ
ਇ॥੧੯॥ ਚੰਨਵੇਹਉਪਕਾਰਾਬਿਨਪਾਤ੍ਰਾਇ

ਪਕਉਦੇਖਾ/ਦੇਸਕਾਲਕਉਜਾਨਕੈਸਾਂਤਕ ੨੨੬
ਦੰਨਦੁਸੇਖਾ/੨੦॥ ਕੀਜੈਜੈਉਪਕਾਰਕਉ
ਫਲਕੀਆਸਾਮਾਨਾ/ਜੈਦੀਜੈਅਤਿਕਸ
ਟਸਿਉਤਾਂਕਉਰਾਜਸਜਾਂਨਾ/੨੧॥ ਬਿਨੰ
ਦੇਸਅਰੁਕਾਲਬਿਨਦੀਜੈਨੀਢੇਦੰਨਾ/ਬਿ
ਨਮਾਦਰਆਧਿਕਾਰਾਬਿਨਤਾਂਮਸਤਾਂਹਿਦੁ
ਖਾਨਾ/੨੨॥ ਓਅੰਤਤਸਤਬ੍ਰਹਮਕੇਨਾਂਮਜੁ

ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਅਰੁ ਜਗਾਇਉ
ਗਨਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਾਰਿ॥ ੨੩॥ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਗ
ਅਰੁ ਦਾਂਨ ਤਪ ਕਹ ਲੇਓ ਅੰਕਾਰਾ। ਬੇਦ ਵੇ
ਤ ਜੇ ਕਰਤ ਹੋ ਬਿਧਿ ਬਿਧਾਂਨ ਬਿਸਤਾਰਿ॥
੨੪॥ ਤਤ ਸਤ ਕਹੈ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਗ
ਅਰੁ ਦਾਂਨ। ਫਲ ਅਭਿਲਾਖਾ ਛਾਨੁ ਕੇਚਾ
ਹਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਿਧਾਂਨ॥ ੨੫॥ ਸਾਧੁ ਰਾਵ ਸਤ

ਭਾਵ ਮੇਸਤ ਕੋ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰਿ। ਅਰੁ ਪਾਰਿ ੨੩੦
ਲੇਖੁ ਨ ਕਰਮ ਮੇਸਤੁ ਕੋ ਗਾਵਤ ਸਾਰਿ। ੨੪॥
ਜਗਦਾਂਤ ਪਕੀਏ ਜੇ ਇਸ ਬਿਤ ਕਰਤ ਸਤ
ਨਾਂਮਾ। ਤਾਂ ਕਰ ਜਹਿ ਜੇ ਕਰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਕਉ ਸਤ ਬਿ
ਸ਼ਾਂਮਾ। ੨੫॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਜਗਹੈ ਮਤ ਪਵੇਤ
ਸਭੈ ਜਮ ਕਾ ਜਾ। ਅਰ ਜਨ ਸੇ ਇਹ ਮਸਤ ਹੈ
ਦੇਹੁ ਲੋਕ ਮਹਿ ਸਾਜਾ। ੨੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰ

ਵਤਰੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆ
ਜਿਨੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾਰਜਨਸਿਬੰਦੇ
ਤ੍ਰਿਗੁਣਵਿਗੁਰਾਜੇਗੋਨਾਂਅਸਪਤਦਸੇਪਿ
ਆਇ॥੧੭॥ ਆਗੇਸਤਾਰੇਪਿਆਇਕ
ਮਹਾਤਮਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਵੇਦ
ਚ॥ ਹੇਲਛਮੀਆਗੇਸਤਾਰੇਪਿਆਇ
ਕਾਫਲੁਕਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਸੁਵਫਾਕਰਾਇਕਮੰਤ੍ਰ

ਈਕਦੇਸਥਾ॥ਤਹਾਂਕਾਰਜਾਨੁਸਾਸਨਥਾ

੨੩੯

॥ਏਕਗਜਾਅਉਰਦੇਸਕਾਥਾ॥ਇਨੇਦੇਨੇ

ਗਜਿੰਬਨੇਹਾਥੀਲੜਾਏ॥ਅਪਨਿਅਪਨੀ

ਸਰਤੁਬਧੀ॥ਨਿਸਕਾਹਾਥੀਜੀਤੈਓਈਇ

ਤਨਾਧਨਲੇਵੇ॥ਇਤਨਾਕਹਿਕੈਲੜਾਏ॥ਤ

ਬਦੇਨੇਹਾਥੀਲੜਾ॥ਤਬਅਉਰਦੇਸਕਾਹਾ

ਜਾਨੁਸਾਸਨਥਾ॥ਤਿਸਕਾਹਾਥੀਤਾਰਾ॥ਤਬ

ਦੁਸਰੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸਰਤ ਬਾਂਧੀ ਥੀ ਸੇ ਜੀਤੀ॥

ਤਬ ਵਹੁਰਾਜਾ ਅਪਨੇ ⁺ਗਨਰ ਕਉ ਗਇਅ॥

॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਦੁਸਾਸਨ ਕਉ ਸੇ ਕਰੁਇਅ॥

ਏਕੋ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹਾਥੀ ਮੁਆ॥ ਦੁਸਰਾ ਮੈਨੇ ਸਰਤ

ਹਾਰੀ॥ ਤਿਸ ਰਾਸੇ ਸਾਰੇ ਮੇ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦ ਕੁਈ॥

ਸਭ ਕੋਈ ਕਹੇ ਗਾਰਾਜਾ ਕਾ ਹਾਥੀ ਭੁਭੁਆ॥

ਅਰੁ ਸਰਤ ਭੁਭੁ ਹਾਰੀ॥ ਅੇ ਸੇ ਸੇ ਕਕਰ ਤੇ ਕਰ

ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਤਬ ਇਸੀ ਸੋ ਕ ੧੩੨
ਮੈ ਮਰ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕਉ ਜਮ ਬਾਂ
ਧਕ ਰਿਲੇ ਗਏ ॥ ਤਬ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ
॥ ਏਹ ਹਾਥੀ ਕਾ ਮੇਹੁ ਕਰੁ ਮੁਆਹੈ ॥ ਇਸੇ ਕੇ
ਹਾਥੀ ਕੀ ਜੇਨ ਦੇਵੈ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਦੁਸਸਮਾਨ
ਹਾਥੀ ਭੁਇਆ ॥ ਸਿਪਲ ਦੇ ਜਮੇ ॥ ਉਤਾਂ ਕੇਰ
ਜਾ ਕੇ ਹਾਥੀ ਓਮੇ ਇਹੁ ਹਾਥੀ ਭੁਇਆ ॥

ਸੋਇਸਹਾਬੀਕਉਪਹਲੇਜਨਮਕੀਖ
ਬਰਰਹੀਬੀ। ਤਾਂਅਪਨੇਮਨਮੇਕਹੋਪਰਿ
ਲੇਜਨਮਕਾਰਾਜਾਉ। ਇਕਹਾਬੀਸੋਮੇਹੁਕੀ
ਆਥਾ। ਤਿਸਕੋਮੇਹਤਹਾਬੀਗੁਇਅੰਗੇ।
ਸੋਇਸਹਾਬੀਕਉਪਹਲੇਜਨਮਕੀਸੁਧਰ
ਹੀਬੀ। ਐਸਾਹੀਪਛਤਾਵੈਰਵੈ। ਅਰੁਦਾ
ਲਾਖਾਵੈਨਾਹੀ। ਪਾਂਛੀਪੀਵੈਨਾਹੀ। ਅਰੁ

ਦਨਕੀਆਕਰੋ॥ਇਤਨੇਮੇਏਕਬ੍ਰਹਮਲਨੇ ੨੩੩
ਸਿਤਰੀਆਇਆ॥ਦਿਸਿਤਰੀਬ੍ਰਹਮਲਨੇਤਿ
ਸਸਿੰਘਲਾਨੇਸਕੇਰਾਜਾਕਉਦਿਦਿਆਕੇ
ਸਲੋਕੋਕਰਕਥਾਕਹਿਕੈਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ
॥ਤਬਰਾਜਾਨੇਕਹਾਹੇਬ੍ਰਹਮਲਨੀਕਿਛੁਬਿ
ਰਪਾਕਰਕੈਮਾਗੇਸੇਵੇਵਉ॥ਤਬਬ੍ਰਹਮਲ
ਬੋਲਿਆ॥ਮਦੁਰਤਉਮੇਰੇਸਭਕਿਛੁਏ

ਏਕਹਾਬੀਨਤੀਨੇਤੋਤੋਤਹਾਬੀਨੇਵਹੁ। ਤਬ
ਸਿਖਲਾਨੀਪਕੋਰਾਨਾਨੇਨੁਸਾਸਨਰਾਨਾ
ਜੇਮਰਕੋਗਾਬੀਭੁਇਆਬਾਸੇਹਾਬੀਨੀਅ
॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਨਾਮਪੌਰਾਪਾਰਿਕਉਲੇਗਇ
ਆਗਾਬੀਨੁਆਰੇਪਰਬਾਂਧਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਾਪਾਟੀਲੇਆਇਆ। ਏਹਪਾਟੀਪਿਵੈਨਾ
ਤੀ। ਨਾਨਾਮਾਰੇਧਰਾਤਾਂਦਾਨਾਭੀਖਾਵੈਨਾ

ਹੀ। ਰੁਦ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਰੈ। ਅਰੁ ਮਹਾਂਉਦ ॥ ੨੩੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰੇ। ਅਰੁ ਮਨ ਮੇਸੇ ਕਹੀ ਕਰੈ। ਕਿਈ
ਮੇਸੇ ਤੈਵੇ ਮੁਖ ਉਇ ਸਦੇ ਜਤ ਛੁਗਾਵੈ।
ਤਬ ਉਸ ਬਹੁ ਮਨ ਮਹਾਵਤ ਬੁਲਾਇ
ਆ। ਅਰੁ ਉਸੇ ਕੇ ਪੁਛਾ। ਅਰੇ ਮਹਾਵਤ ਦੇਖ
ਤੋਇ ਸਤਾ ਬੀ ਕਉ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ। ਨਿਸਰੇ
ਗਸੇ। ਇਤ ਦਾ ਨਾਨਹੀ ਪਾਤਾ। ਅਰੁ ਪਾਂਟੀ

ਨਹੀਪੀਤਾ। ਤਬ ਮਹਾਵਤ ਦੇਖ ਕੈ ਬੋਲਿਆ
ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਫਨੀ। ਇਸ ਕਉ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੀ
ਅਛੁਰੇ ਗਾਰੁ ਲਾਹੈ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਰਮਾ ਜੇ
ਪਾਸ ਗਇਆ। ਹੋ ਮਹਾਗਜਤੁ ਮਨੋ ਜੋ ਮੁ
ਕਉ ਹਾਥੀ ਨੀਆਥਾ। ਪਰ ਵਹੁ ਦਾਫਾ
ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਤਾ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪਾਂਛੀ ਕ੍ਰਿਨਹੀ
ਪੀਤਾ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਦਨਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤ

ਬਰਾਜਾਨੇਕਹਾਚੇਲੇਬ੍ਰਹਮਨੀਹਮਭੀ ੨੩੫

ਏਖੋ॥ਤਬਰਾਜਾਮਾਇਆਹਾਖੀਕਉਦੇ

ਖਣੋ॥ਤਬਬ੍ਰਹਮਨਮਹਾਵਤਸੀਗਲੀ

ਏ॥ਤਬਰਾਜਾਨੇਉਸਤਬੀਬਕਉਕਹਾ॥

ਤੁਮਦੇਖਹੁਤੇਇਸਕਉਕਉਨਰੋਗਏ॥ਤ

ਬਉਸਮਹਾਵਤਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਾਇ

ਸਕਉਤੇਦੁਖਕਈਨਹੀ॥ਏਕਬਾਤਹੇਇ

ਏਖਕਰ

ਸਕਉ ਕੋਈ ਮਨ ਕਾ ਦੁਖੈ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਾਹੈ ⁺ਬੀ ਮੁਖ ਸੋ ਬੋਲਾ। ਤੁਧੁ ਕਉ ਕਉਨ
ਦੁਖੈ। ਤਬ ਹਾਬੀ ਕਹਾਹੈ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਬਰਾ
ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਭੀ ਬ
ਰਾਪੀ ਤਿਤੈ। ਅਰੁ ਰੁਗਾਤਿ ਹੈ। ਹੋਰਾਜਾ
ਜੀ ਤੁਮਨੋ ਜੇ ਮੁਧੁ ਕਉ ਪੁਛਾਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਛੁ
ਖਾਵਤਾ ਨਾਹੀ ਪੀਵਤਾ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਇਸ ਬ

ਹਮ ਫਕੇ ਪਰ ਤੋਂ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਦੀ ਮਾਸੁ ਰੁ ੨੩੬
ਕਿਛੁ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਥ ਤਿ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਕਿਉਂ ਕ
ਰਿਖਾਂ ਵਉ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੇ ਲਿਖਾ। ਹੋਰ ਨ
ਜੀਏ ਹਮ ਪਨਾਹਾ ਬੀਫੇਰ ਲੇਵੁ ਜੀ। ਨਾ ਕਿ
ਛੁਖਾਤਾ ਹੈ ਨ ਪੀਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ
ਦਾਂ ਨ ਕੀਆ ਕਿਉਂ ਕਰਿਓ ਰਿਲੇਵਾ। ਮਾਬਰੁ
ਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਂਵੇ ਜੀ ਵੈ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮਾਬ

ਮੇਲੇਤਾਨਹੀ। ਤਬਹਾਬੀਬੋਲਿਆਹੋਗਾਨ।
ਤੁਕਲਪਨਾਹੀ। ਮੇਤੁਮਾਰੇਸੇਕਹਤਾਹੋਸੇਤੁਮਕ
ਰਹੁ। ਤੁਮਾਰੇਪਾਰਿਮੇਸੀਰੀਤਾਨੀਕੀਪੋਖੀਹੋ
। ਤਬਬ੍ਰਹਮਨੇਕਹਾਹੋਮੇਲਿਆਵਤਾਹੋ।
ਤਬਬ੍ਰਹਮਨੇਪੋਖੀਲੇਆਇਆ। ਤਬਹਾਬੀ
ਤਾ ਨੇਕਹਾਤੁਮਸੀਰੀਨੀਕਾਸਤਾਰਵਾਪਿਆ
ਇਪਕੁਕਰਮੇਨੇਸੁਫਾਵਹੁ। ਮੇਸੁਫੇਮਾਰੁਕਿਤ।

ਰਬਹੋਵਉ॥ ਤਬਉਸਬ੍ਰਹਮਨੇਸਤਾਰੇਵੇ ੨੩੭
ਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕੀਆਮਰੁਸੀਪੁਰਨਾਮ॥
ਇਆ॥ ਤਬਤਤਕਾਲਹੀਹਾਥੀਕੀਵੇਯਹੁ
ਟੀ॥ ਵੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ॥ ਅਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਿ
ਆਇਆ॥ ਤਿਸਪਰਬੈਠਕਰਆਗੇਆਂ
ਨਖੜਾਹੋਇਆ॥ ਉਸਗਾਜਾਕਉਕਹਫੇਲਾ
ਗਾਹੋਰਾਜਾਤੂੰਪੀਨੈਹੇ॥ ਅਰੁਧਨਇਹੁਬ੍ਰਹ

ਮੁਹਿਐ ਜਿਸਨੇ ਮੁਢ ਕਉ ਤਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਕਿਤਾਰ ਥਕੀਆ ਹੈ॥ ਅਬ ਵੈਕੁਠ ਕਉ ਜਾ
ਰਾਹਿ॥ ਤਬ ਗਾਜਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ॥
ਹੇ ਸਾਧ ਤੂੰ ਮੁਢ ਕਉ ਪਹਿਲ ਜਾਨ ਮੁਕਹੁ॥
ਤੁਮ ਕਵਲ ਬੋ॥ ਤਬ ਉਤੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਹਿਰਾ
ਜਾਨ ਮੇ ਪਹਿਲ ਜਾਨ ਮੁਕਾਰਾ ਜਾਤੈ॥ ਨਾਮ
ਮੇਰਾ ਦੁਸਾਸਨ ਤੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਏ ਕਰਾ ਜਾਨਾ ਲ

ਸਰਤਬਾਂਧਕਰਿਹਾਬੀਲੜਾਵਲੇਲਾਗਾ ੨੩੮
ਥਾਤਬਮੇਗਹਾਬੀਹਾਰਾਕਿਤਨੇਕੁਨਿਪ
ਛੇਉਹੁਹਾਬੀਮਰਗਇਆਉਸਕੇਮਰਨੇਕ
ਹਿਮੁਝਕਉਸੇਕਭਇਆਤਿਸਕੇਪੀਛੇਮੇ
ਰੇਰੀਪ੍ਰਾਨਛੁਟੇਤਬਜੰਮਮੁਝਕਉਏਰਾ
ਏਤਬਧਰਮਰਗਇਨੇਕਹਾਇਸਹਾਬੀ
ਕੋਮੇਹੁਤੇਇਸਕੇਪ੍ਰਾਨਛੁਟੇਹੈਇਸਕਉਹ

ਥੀ ਕਾਜਨਮ ਦੇਵੇਂ ਸੋ ਮੇ ਅਬ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਭੁਇ ਮੇਰੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰਿ ਇਹ ਤੇਵੇ
ਕੁਠ ਕਉਗਾਇਆ ਰਾਜਾ ਅਪਨੇ ਨਗਾਰ
ਕੋ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲਾਅਪਣ ਕਾਰਜ ਕੋ
ਲਾਗਾ ਤਬ ਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਿ ਮਾਏ
ਲਛਮੀ ਸਤਾਰਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾਂਢ ਲੁਕਾ
ਸੋ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀ ਮਾਏ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਪੁ

ਗੰਨੇਸਤੀਈਸਰਸੇਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇਗਤਿ ॥੨੩॥

ਮਹਾਤਮਨੇਸਪਤਦਸੋਪਿਆਇ॥੧੧॥

ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਤਿਆਗਤਤਜਾਂਨਿਓ

ਤਹਕਹੀਏਜੂਭਗਵਾਂਨਾਤਤਮਵਰਸੀਨਿ

ਆਸਕਉਨਿਅਰੋਕਰੋਬਖਾਂਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਕੁ

ਰਵਾਨੇਵਾਚ॥ ਕਾਂਮਜੁਗਤਿਕਰਮਨਤਜੈ

ਤਾਂਪਿਨਾਮਸੀਨਿਆਸਾਕਰਮਫਲ੍ਹੰਕਉਤਿ

ਮਾਰੀਐਤਿਮਾਰਗਕਹਤਬੁਧਰਾਸਾ॥੨॥
ਕਰਮਛਾਡੀਐਦੁਐਖਲਉਕੋਉਕਹਤਯ
ਰੀਤਾਜਗਦਾਂਤਪਕਰਮਜਨਮਵਰਤ
ਜਗੁਜਾਹਨਿਤਾ॥੩॥ ਜਾਠਉਰੈਪਾਰਥਜੁਤੁ
ਮੇਰੋਨਿਸਚੈਜਾਨਾਤੀਨਭਾਂਤਿਕੋਤਿਮਾਰੀ
ਯਹਿਮਰਜਨਚਿਤਮੇਆਨਾ॥੪॥ ਜਗਦ
ਨਤਪਕਰਮਜੇਕੀਜੇਤਜੀਐਨਾਂਹਿਯਾਜਾਂਤੇ

ਪੀਤਿਤਜਨਇਨਹਿਗਨਤਪਵਿਕ੍ਰਨਿਸਾਂ ੨੪੦
ਹਿ॥੫॥ ਫਲਛੁਰੈਸੀਗਹਿਤਜੈਕਰਮਕਰੇ
ਰਿਤਚਾਇਅਰਜਨਯਹਿਸੇਰਮਤਨਿ
ਸਚੈਉਤਮਦਾਇ॥੬॥ ਜੋਮਵਸਕਰਨੇ
ਕਰਮਤਾਂਕਉਛਾਤਿਨਦੇਇਜੋਛੁਰੈਅ
ਰਿਅੰਨਤੋਸੇਤਾਂਮਸਗਤਿਲੇਇ॥੭॥ ਇ
ਹੀਜਾਨਕਰਮਨਤਜੋਮਾਤਿਵੇਹੀਦੁਖਹੋਇ॥

ਯਹਿਤ ਉਗਨਸਤਿਆਗਏਯਾਂਮੇਫਲ
ਨਹੀਕੋਇ॥੮॥ ਕਰੋਨੇਕਰਮਅਵਸਯ
ਹਿਜਾਂਨਜੁਕੀਜੈਕਰਮਾਸਿਗਮਵਰਫ
ਲਕਉਤਜੈਸਾਂਤਕਤਿਆਗਸੁਧਰਮਾ॥
੯॥ ਬੁਰੈਕਰਮਨਿਵੇਨਹੀਭੁਲਾਰਏਨਹੀ
ਲਾਗਾ॥ ਬੁਧਵਿਤਸੀਵੇਹਿਬਿਨਏਹਏਸਾਂ
ਤਕਤਿਆਗਾ॥੧੦॥ ਵੇਹਵਿਤਤੈਕਰਮ

ਸਭਨਾਇਹਛਾਡੈਜਾਂਹਿ। ਕਰਮਫਲਨਿਕਉ ੨੪੯

ਜੇਤਜੇਸੇਹੈਤਿਆਰੀਸਾਂਹਿ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਵਰਗਨ

ਰਕਅਰੁਭੂਮਜੇਕਰਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਫਲਜਾਂਨ

ਕਰਮਵੰਤਵਹੈਤਹੈਸੀਨਿਆਸੀਨਹੀਸਾਂਨ

੧੨॥ ਅਰਜਨਮੇਪੇਸੁਨਿਜੁਤੁਕਾਰਨਹੈਇਹ

ਪਾਂਚਾ। ਕਹਉਸਾਂਖਾਸਿਧਾਂਤਮੇਕਰਮਸਿਧਕਉ

ਸਾਚਾ॥ ੧੩॥ ਅਧਿਸਦਾਂਨਕਰਤਾਜੇਹੈਕਾਰ

ਨਬਹੁਤੇਭਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਬੈਧਾਰਅਰੁਪੰ
ਚਮਦੇਫੁਗਾਨਾਇ॥ ੧੪॥ ਮਨਅਰੁਬਚਨਿ
ਸਰੀਰਸਿਉਕਰਮਕਰਤਯਸਾਜਾ॥ ਭੁਲੇ
ਬੁਰੇਕੋਉਕਰੈਇਨਾਬਿਨਸਰੈਨਕਾਜਾ॥ ੧੫॥
ਜੇਨਰਮਾਤਮਾਏਕਕਉਮੰਨਤਹੈਕਰਤਾਰਿ॥
ਦੇਖਤਿਹਉਦੇਖਨਾਨਾਤਿਨਰਮੁਫੁਗਾਵਾਰਿ॥
੧੬॥ ਜਾਂਕੀਬੁਧਨਾਹੀਇਪਾਤਿਅਹਿਕਾਰਨਹੀ

ਜਾਂਤਿ। ਸੋ ਇਨ ਲੇਕਨਿ ਕਉ ਜਨਾਤਿ ਨਿਰ ॥ ੨੪੨ ॥
ਬਿਧਨਿ ਤੈ ਤਾਂਤਿ। ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰੋਰਕਤੀ ਨਾਨਕ ਰਮ
ਕੋਰਿ ਆਨਰੇ। ਇਕਰਤਾ ਰਿ। ਕਾਰਨ ਕਰ
ਮਕਰਤਾ ਕਰਮ ਸਿਰਾਨ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ। ॥ ੧੮ ॥
॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਹੇਤੁ ਗੁਣ ਭੂਤ ਹੈ ਗਿਆਨ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਤਾ ਰਿ। ਗੁਣ ਸਿਖਿਆ ਮੈਏ
ਕਹੈ ਜੈ ਸੋ ਸੁਨਿ ਦਿਆ ਪਾਰ। ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਕ

ਰਵੇਖੇਨੀਉਸਮਾਥਿਨਾਸੀਇਕਭਾਇ
ਨਿਆਰੇਮੋਨਿਆਰੇਨਹੀਸਾਂਤਕਕਰਮ
ਬਤਾਇ॥੨੦॥ ਨਾਂਨਾਂਗੁਇਨਮੇਲਾਖੇਨਿਜ
ਰੇਨਿਆਰੇਗਿਆਨਾਭਿਨਲਖੇਸਭਜੀ
ਫੁਕਉਰਾਜਸਾਰਿਆਨਸੁਨਾਂਨਾ॥੨੧॥
ਪੂਰਨਜਾਨੈਏਕਮੋਥਿਨਕਾਰਨਰੇਮਿਤਾ॥
ਤਤਅਰਥਥਿਨਅਲਪਮਤਤਾਂਅਸਗਯਾਂ

ਨਸੁਨਿਤਾ॥ ੨੨॥ ਸਿਗਗਗਮਰੁਦੇਖਬਿਨ ੨੪੩
ਨਿਤਕਰਮਜੋਇਇ॥ ਤਨਾਫਲਾਇਛਾਕੀਜੀ
ਐਸਾਂਤਕਕਰਮਸੁਜੋਇ॥ ੨੩॥ ਜੋਕੀਜੋਕ
ਰਕਾਂਮਨਾਂਕੋਧਉਕਰਮਹੰਕਾਰ॥ ਜਾਂਐਸੁਮ
ਹਿਅਤਿਪੁਨੇਸੋਰਾਜਸਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੨੪॥
ਪਉਰਖਹਿਸਾਸੁਭਾਮਸੁਭਦ੍ਰਬਖਰਚਨਾਇ
ਚਾਰ॥ ਜੋਕੀਜੋਅਰਿਅੰਨਤੇਤਾਂਮਸਕਰਮ

ਨਿਹਾਰਾ॥ ੨੪॥ ਪਰਧੀਰਨਉਤਸਾਹਕਉ
ਤਜੈਸਿਰਾਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰਸਿਧਿ
ਅਸਿਧਸਮਸਾਂਤਕਕਰਮਕਰਤਾਰਾ॥ ੨੫॥
॥ ਗਾਰੀਚਹੈਕਰਮਫਲਲੁਭੁਧਕਹਿਸ
ਕਹੋਇ॥ ਹਰਖਸੋਗਸਿਜੁਗਾਤਿਅਸੁਚਰ
ਨਾਸੁਕਰਤੁਜੋਇ॥ ੨੬॥ ਬੁਧਾਬਿਨਰਹੈਬਿ
ਬੇਕਾਬਿਨਸਠਆਲਸੀਨਿਤਾ॥ ਸਭੁਯੀਕੀ

ਨਿਦਾਕਰੈਅਰੁਬਿਖਾਵੈਜੋਚਿਤਾ॥੨੮॥ਬੈ ੨੪੪
ਨੈਦਿਨਕੇਕਾਂਅਕਉਬਹੁਤਲਗਾਵਤਬਾ
ਗਾਤਾਂਹੀਸਿਉਸਭਕਹਤਹੈਇਹਿਤਾਂਅਸ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥੨੯॥ਬੁਧਅਰੁਧੀਰਜਤੀਨ
ਬਿਧਹੈਤਜਗੁਫਕੇਭਾਇ॥ਨਿਆਰੈਨਿਅ
ਰੈਸਭਕਹਤਤੇਹਮਤੁਮਹਿਸੁਨਾਇ॥੩੦॥
ਕਾਜਅਕਾਰਜਭੈਅਭੈਅਉਰਪਵਿਰਤ

ਨਿਵਿਰਤਾ ਜਾਂ ਨੈਬਿਧਾਨ ਮੁਕਤਿ ਨੇਸਾਂਤ ਕਬੁਧ
ਕੀ ਬਿਧਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਰਮ ਅਪਰਮ ਕਉ ਲਾਖੇ
ਕਾਜ ਅਕਾਰ ਜਨਾਨਾ ਜੈਸੇ ਤੂੰ ਤੈਸੇ ਗਨ ਬੁ
ਧਰਾਜ ਸੀਮਾਂਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜਾਨਨਿ ਪਾਪ ਹਿਧੁ
ਨ ਕਰਿ ਤੇ ਆਰਿਅਾਂ ਨੀਲੇਇ ॥ ਲਾਖੇ ਅਰ
ਬ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਸਰੂਪੁ ਧਿਤਾਂ ਮਸੀਸੇਇ ॥ ੩੩ ॥
॥ ਜਾਸਿ ਉਇ ਦ੍ਰਿਰ ਕਕੇਚਿਤ ਕ੍ਰਿਆ ਅਰੁ

ਪ੍ਰਾਂਤਾਨੇਗਾਨੁਗਤਿਨਿਹਲਮਹਾਂਧੀ ੨੪੫
ਰਜਸਾਂਤਕਮਾਂਨਾ॥੩੪॥ ਧੀਰਜਅਰਥਾ
ਰੁਕਾਮਕਉਜੇਊਧਰਤਯੇਅਗਇਆਚਾਰੈਫ
ਲਪਰਸੀਗਤੇਧੀਰਜਗਾਨਸਕੁਇ॥੩੫॥
॥ਜੇਭੈਸੇਕਬਿਖਾਦਮਦਸੁਪਨਮਾਂਰਿਠਹਿ
ਗਤਿ॥ਨ੍ਰਸਟਬੁਧਜਾਂਨੈਨਹੀਧੀਰਜਤਾਂਮ
ਸਜਾਗਤਿ॥੩੬॥ ਅਬਅਰਜਨਮੇਪੈਸੁਨੇਸੁ

ਖਕੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਜਾਂਕੇਅਕਿਅਮਸਕੀਏ
ਤੇਦੁਖਕੇਹੋਇਨਿਦੁਰਾ॥੩੭॥ਪਹਿਲੇਤਉ
ਦੁਖਸੇਲਗੋਫਿਰਮੀਮਿਤਸੇਜਾਇਸੇਸੁਖ
ਸਾਂਤਕਰੀਕਹਿਓਬੁਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਇ॥੩੮॥
ਇੰਦ੍ਰਿਯਬਿਖੇਸੇਜੇਗਤੇਪਹਿਲੇਮੀਮਿ
ਤਸਮਾਂਨਾਪਾਛੈਜੋਬਿਖਸੇਲਗੋਸੇਰਾਜ
ਸੇਸੁਖਜਾਂਨਾ॥੩੯॥ਪਹਿਲੇਅਰੁਪਾਛੈਦੁ

ਖਦੋਮੇਹਤਕਰੇਜੁਕੋਇਪਤਿਦ੍ਰਾਮਾਸੰਪਰ ॥ ੬੦ ॥ ਸੇਪੁਰ
ਮਾਦਿਸੇਭੁਇਓਤਾਂਮਸੀਸੇਇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੇਪੁਰ
ਮੀਮੇਕਛੁਨਹਿਸੁਰਮੇਅਰੁਆਕਾਸ ॥ ਸਤ
ਜੁਇਨਤੀਨਹੁਗੁਨਨਥਾਪਿਓਮਾਇਆ
ਭਾਸ ॥ ੬੨ ॥ ਦਿਨਅਰੁਖਕੀਬੈਸਕੇਅਉਰ
ਸੂਦ੍ਰੇਕੇਕਰਮਾ ॥ ਨਿਜਸੁਭਾਇਗੁਨਸਿਉਕੁਏ
ਨਿਆਰੇਨਿਆਰੇਪਰਮਾ ॥ ੬੩ ॥ ਦਮਅਰੁ

ਸਮਤਪਸੋਚਪੁਸਰਲਤਾਂਜਅਤਿਸਾਂਤਿ
ਇਸਟਾਰਿਅੰਨਾਬਿਰਿਅੰਨਾਯਹਿਕੁਰਮ
ਲਕਰਮਕੀਭੁੰਤਾ॥੪੩॥ ਸੁਰ ਤੇਜਧੀਰ
ਜਚਤੁਰਜੁਧਮਾਂਪੁੰਪਗਾਇ॥ਵੇਹਠਕੁਰਾ
ਈਸਿਉਰਹੈਖੜੀਕਰਮਸੁਰੁਗਾਇ॥੪੪॥
ਖੋੜੀਗੋਰੀਖਆਬਨਜਬੋਸਕਰਮਇਹਦ
ਇਸੁਰੁਹਿਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸੁਦ੍ਰਕਰਮਇਹੁਗਾਇ

੪੫॥ ਅਪਹੇਗਾਪਹੇਧਰਮਤੇਸਿਧਲਏਸ ੨੪੭

ਭੋਕੇਇਸੇਬਿਧਅਚਮਪੈਸੁਨੇਕਰਮਸਿ

ਧਾਨਿਉਯੋਇ॥ ੪੬॥ ਜਾਂਤੇਉਪਜਾਤਿਨਿਉ

ਸਰੁਨਿਨਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਿ॥ ਕਰਮਕਰੈਤ

ਕਉਯਜੈਸਿਧਲਏਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੪੭॥ ਨੀ

ਕੋਹੋਇਧਰਧਰਮਤੇਅਲਪਭੁਲੇਨਿਜਾਧਰ

ਮਾਕਛੁਪਾਧਾਵੈਨਹੀਕਰਤਾਅਪਨੇਕ

ਰਮਾ॥੪੮॥ ਦੁਖਸਹਤਨਿਜਕਰਮਲਖਰ
ਤੇਨਿਵਾਰਿਤਿਆਗਾ॥ ਦੁਖਭਰੇਆਰੰਭੁਸਭ
ਧੁਮਸਹਤਨਿਉਆਗਾ॥੪੯॥ ਲਗਨਬੁਧ
ਕਰੁਨਹਿਕਰੈਜੀਤੇਮਨਿਨਿਜਆਸਾ॥ ਪਰ
ਮਸਿਧਨਹਿਕਰਮਕੀਪਾਵੈਕਰਿਸੀਨਿਆ
ਸਾ॥੫੦॥ ਸਿਧਪਾਇਪਰਬ੍ਰਹਮਕਉਜੈਸੇ
ਪਾਵੈਸਾਗਕਰਿਓਜੁਹਉਸੀਛਪਸਿਉਨਿ

ਸਦਾਗਿਆਂ ਨਵਿਚਾਰਿ॥ ੫੧॥ ਜੁਗਤਰ ੨੪੮

ਏਬੁਧਸਿਧਮਤਿਧੀਰਜਾਸਿਉਮਨਧਾਰਿ

॥ ਸਬਦਿਆਦਿਬਿਖਿਆਤਜੋਗਗਾਏਖ

ਕਉਮਾਰਿ॥ ੫੨॥ ਰਹੈਦੁਰਿਬਣੇਕਾਂਤਮ

ਹਿਲਪੁਅਤਰਮਨਿਜੀਤਾ॥ ਧਿਆਨੋਨੋਰ

ਤਤਪਰਸਦਾਜਹਿਬੈਗਾਗਕੀਰੀਤਿ॥

੫੩॥ ਕਾਂਮਪਰਗਿਹਕ੍ਰੋਧਬਲਦਰਬਾ

ਵਰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅਮਤਾਤਨਿਨਿਰਮਲਾਰ
ਹੈਸਾਂਤਬ੍ਰਹਮਯਹਸਾਰ॥੪੪॥ਬ੍ਰਹਮਤੁ
ਇਓਪ੍ਰਸੰਨਮਨਸੈਚਨਕਰੈਨਚਾਹਿ॥ਸ
ਭਜੀਵਨਕਉਸਮਲਖੋਪਾਵੈਕੁਗਤਿਪ੍ਰ
ਵਾਹਿ॥੪੫॥ਪਰਾਕੁਗਤਿਅਤਉਚਹੈਤਾਂ
ਮੈਕਛੁਨਹੈਤਾ॥ਸਤਿਸਿਗਾਤਿਤੇਪਾਈਏ
ਬਸੇਪ੍ਰਮਕੇਖੇੜ॥੪੬॥ਮੈਕਉਜਾਂਨੈਕੁਰ

ਤਕਰਿ ਜੀਵਹਿ ਸਿਉ ਯਾ ਭਾਇਓ ਮੇਰਿ ੨੪੯

ਜਾਨ ਕੈ ਤਤ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਾਇ

੫੭॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਉ ਨਿਤ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਆਸੈ

ਪਾਇਓ ਮੇਰਾ ਸਾਇਤੋ ਮੇਰੇ ਅਛੈ ਪਦਵੀ

ਪਾਇਓ ੫੮॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਕਰਮ ਧਰ

ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਪਰਤਾ ਲੇਹਿ ॥ ਧੁਧੋ ਜਗ ਸਿਉ ਮੇ

ਵਕਰਿ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ॥ ੫੯॥ ਮੇਰੇ

ਸਾਵਿਤੋਤਿਗਸਰੁਤਰਜੈਰੈਅਨਿਆਸ॥
ਅਹਿਕਾਰਤੇਬਿਨਸੁਲਹਿਰੇਵਤਿਜੈਅਨਿ
ਆਸ॥੬੦॥ ਲੜਉਨਹਿਤੁਇਉਕਹਤਿ
ਕਉ ਅਹਿਕਾਰਕਉਮਾਂਨਾ॥ਇਹੁਤੈਅਬਮੇਵਹੈ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਲੜਵੈਅਾਂਨਾ॥੬੧॥ ਅਰਜਨ
ਅਪਨੇਕਰਮਸਿਉਤੂਰਖਿਓਂਮੇਰਿਅਕ
ਰਿਉਨਚਾਹਤੇਮੇਰੁਤੈਪਰਵਸਕਰਿਓਂਮੇਰਿ

॥६३॥ ਈਸਰਸਰੁ ਕੇ ਹੀ ਅਮੈ ਅਰਜਨ ॥ ੨੫॥

ਰਹਤਿ ਸੁਗੁਣਾ ਜੀ ਵਕ੍ਰਾ ਵਤ ਹੈ ਸਦਾ ਕ
ਰਿਆਇਆ ਮਾਰੂੜਾ ॥ ੬੩ ॥ ਹੋਇ ਸਦਾ ਹ
ਰਿਕੀ ਸਰਨਿ ਅਰਜਨ ਤੂ ਸਤੁ ਭੁਇਆ ਅ
ਬਿਨਾ ਸੀ ਬਿਰਸਾਂ ਤਿ ਪਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪ
ਇ ॥ ੬੪ ॥ ਗਿਆਨ ਕਹਿਓ ਤੇ ਸਿਉ ਜੁ ਮੈ
ਸੋ ਜਗ ਪ੍ਰਗਾਇਓ ਨ ਧਰਿ ॥ ਜੇਨਾਂ ਨੈ ਸੋਈ ਕ

ਰੋਜਾਹਿਸਰਿਓਨੀਆਮਾਂਹਿ॥੬੫॥੩

ਕਛਹੈਸਰੁਤੇਦੁਰਿਓਪਰਮਵਚਨਮੇਮਾਂਨ

॥ਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਸੁਬੁਧਜੁਮੀਤਿਹੈਤੇਕਉਕਹਤਬਖੰ

ਨਾ॥੬੬॥ਮੇਕਉਜਨਤੁਸਤਹੁਇਮੇਹੀਮੇ

ਮਨਰਾਖਾ॥ਅੰਤਸਮੇਹੀਮੇਹਿਮੇਪਿਆਰੇ

ਤੁਮਇਹਸਾਖਾ॥੬੭॥ਸਰੁਧਰਮਨਕੋਤਿ

ਆਗਕੈਮਮਸਰਨੀਤ੍ਰਿਆਇ॥ਦੁਰਕਰਉ

ਸਭੁਪਾਪਹਉਸੋਕਤਯੋਯਾਤਾਇ॥੬੫॥ ੨੫੧

ਜਾਂਕੇਤਪਨਹਿਰੁਗਤਨਹਿਅਰੁਗੁਰਸੇ

ਵਾਨਾਂਹਿ॥ਤਾਂਸਿਉਤੂਇਹਮਤਕਰੁਮੰਚ

ਖੀਜਗਮਾਂਹਿ॥੬੬॥ ਮੇਰੁਗਤਨਿਸਿ

ਉਜੋਕਯੈਪਰਮਦੁਰਿਉਇਹਗਿਆਨ॥

ਸੋਮੇਰੀਗੁਗਤਹਿਲਹੈਸੋਮੇਰਹੈਨਿਵੰਨਿ

॥੬੭॥ ਮੇਕਉਪਿਆਰਬਹੁਕ੍ਰਿਦਹੁਉ

ਪਿਆਰੇ ਹੁਤਾਂਗਿ। ਵਹੁ ਮੁਹਿਗਾਖਤਤੀ
ਅਮਹਿਹ ਉਗਾਖਿਓਰੀਆਵਾਂਗਿ॥੨੧॥
॥ ਪਰਮਬਾਦਨੇ ਮੇਕਹਿਉ ਪੜ੍ਹੈ ਜੁਕੇ
ਉਜਾਂਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਜਗਤਿ ਨਹੂ ਜਾਨਿ
ਉਇਹ ਮੇਰੇ ਮਤਮਾਂਨਾ॥੨੨॥ ਸਰਧਾਜੁਤ
ਦੁਖਰਾਖਿਨਾਤਾਂਗਿ ਸੁਨੈ ਜੋਕੇਇ॥ ਪੁਨਵ
ਭੋਲੇ ਕਨਿਲਾਹੇ ਮੁਕਤਜੁਤਾਂਕਉਹੋਇ॥੨੩॥

੨॥ ਚਿਤ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਇ ਸੁਨਿ ਥਿਭੈ ਅਰਜ ੨੫੨
ਨਾਇ ਹਧਰ ਮਾਮਿ ਟਿਥਿ ਮੋਹਿ ਆਗਿ ਅੰਨ
ਤਮ ਅਰੁ ਫੂਟਿ ਥਿ ਚਿਤੁ ਰੁਰਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਰ
ਜੋਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਮੋਹੁ ਗਾਇ ਥਿ ਆਈ ਸੁਰਤ ਅ
ਬਹੁ ਸੀ ਰੁਗਾ ਵਾਨਾ ॥ ਭੁਟਿ ਥਿ ਦੂਰਿ ਸਿਧੇ ਰਿ
ਮਮਤ ਉਮਾਗਿ ਆਪਰਧਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿ
ਜੀ ਵਾਚਾ ॥ ਹਰਿ ਅਰਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਯਤਿ ਸੁ

ਨਿਜੁਮੇਯਾਭਾਇ॥ ਅਚਰਜਰੂਪਮਨੁ
ਪਅਤਿਰੋਮਹਰਖਾਚਿਤਚਾਇ॥ ੨੬॥ ਪ
ਰਮਦੁਰਿਓਮਤਇਹੁਜੁਮੇਸੁਨਿਉਥਿਆ
ਸਪਰਸਾਇ॥ ਜੇਗੇਸੁਰਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੂਨਿ
ਜਮੁਖਕਹਿਓਥਿਬਾਣ॥ ੨੭॥ ਅਦੁਰੁ
ਰੂਪਸੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋਸਿਮਰਸਿਮਰਹਉਤਾਂ
ਹਿ॥ ਹਰਖਹੋਤਮਕਉਮਹਾਂਬਿਸਮੈਕੋਨਿ

ਰਬਾਰਿ॥੨੮॥ ਬਾਰਬਾਰਸਿਮਰਤਿਜੁਹ ੨੫੩
ਉਦਾਸਿਬਾਦਹਗਾਜਾਹਰਖਹੋਤਮੋਕਉਮ
ਹਾਂਅਤਿਪਵਿਤ੍ਰਕੋਸਾਜਾ॥੨੯॥ ਜੋਗੇਸੁਰ
ਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜਾਅਰਜਨਰੂਜਾਠਉਰਾਤਹੰ
ਬਿਜੈਅਗਨਿਤਹੈਅਟਲਸਿਪਦਾਅਉਰ
॥੩੦॥ ਇਹੁਗੀਤਅਦੁਭੁਤਰਤਨਸ੍ਰੀਮੁਖ
ਕਹੀਵਖਾਂਨਾਬਾਰਬਾਰਨਿਰਧਾਰਕੀਪ

ਗਭਗਤਿ ਕੋ ਗਿਆਨਾ॥੮੧॥ ਭੁਗਤਿ
ਅਰਧੀਨਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਜੂਇਹ ਕੀਨੋ ਨਿਰ
ਧਾਰਾ॥ ਕਰੈ ਭੁਗਤਿ ਇਛਾ ਸਹਤ ਇਹੀ
ਬੇਦ ਕਉ ਸਾਗ॥੮੨॥ ਕ੍ਰਿਸਨਜੂ ਅਰਜਨ
ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਾਰਨ ਵਾਕਾ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਰੀਤ
ਕੀਟੀ ਕਾ ਕਰੀ ਇਹ ਜਸ ਵੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
੮੩॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖ

ਤਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ਜਿਨੇ ਗਾਸਾਸ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਮੇਖ ਸਿਨੇ
ਆਸ ਜੇ ਗਾਨਾ ਮਾਸਟ ਦੇ ਮੇਧਿਆਇ
॥੧੮॥ ਮਾਰੇ ਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹ
ਤਮ ਚਲਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵਾਰ ॥ ॥
ਹੇਲਾ ਫੁਮੀ ਅਬ ਮੇ ਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇ ਕਾ
ਮਹਾਤਮ ਕਹੈ ਹੋ। ਤਿਸੁ ਫੁਲ ਕਰਿ। ਜੈ ਮੇਸ

248

ਕੁਨ ਦੀਆ ਮੇਸ਼ੀਰੀਗਾਜੀ ਸਿਸਟਿਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਸਰਫੁ ਫੁਕ ਮੇਰਿ ਦੁਆਰਿ ਸਿਸ
ਬਿਟੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬਤੀਰ ਬੈਥੈ ਪੁਰਕਰ ਸੇ
ਸਟੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬ ਪਰਬਤ ਮੇਕੈ ਲਾਸ
ਪਰਬਤ ਸੇ ਸਟਿਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬ ਰਖੀਸ
ਗਮੈ ਨਰਦ ਸਿਸਟਿਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬ ਮੁਨਿ
ਸਰਮੈ ਬਿਆਸ ਸਟੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬ

ਬਿਛਾ ਮੇਧਿਪਲਤਲਸਿਸਿਸਟਿਏ ਜੇਸੇ ੨੫੫
ਸਭਪਸੀਆਮੈਕਾਂਮਧੇਨਸਿਸਾਟਿਏ। ਤੇਸੇ
ਹੀਸੀਰੀਤਾਜੀਕਿਸਭੁਧਿਆਵੁੰਅਠਾਰ ਮੇ
ਵਾਧਿਆਇਸਿਸਾਟਿਏ। ਸੇਤੁਅਠਾਰਵੇਧਿ
ਆਇਥਾਮਹਾਤਮਸ਼ਵਨਕਾਰਿ। ਸੁਮੇਰਪ
ਰਬਤਉਪਰਿਦੇਉਲੋਕਏ। ਤਹੰਰਾਜਾਇ
ਦੁਕੁਮੇਰਬਰਫਾਅਰੁਦਫਤਹੰਅਉਰਭੀਸ
ਭੀਦੇਉਤਾਏ। ਤਿਨਾਕੇਉਪਰਿਬਹੁਮਲੋਕ

ਤੈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤਹਾਂ ਰਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬੇਠਾ ਬਾ॥
ਤਹਾਂ ਅਉਰ ਭੀ ਨਿਵਤਾ ਬੇਠੇ ਬਾ॥ ਤਹਾਂ ਉਰ
ਬਸੀ ਅਪਛਰਾ ਸੀਰੀ ਤਕਰਵੀ ਬੀ॥ ਅਰੁ
ਗੋਪਰ ਬਕੀਰਤ ਨਿਕਰਵੇ ਬਾ॥ ਤਾਂ ਬਡੇ ਬਿ
ਨੈ ਲਾਸ ਮੇਰਾ ਜਾਇੰਦ੍ਰ ਬੇਠਾ ਬਾ॥ ਇਤੰ ਮੇਰਾ
ਰਪਾਰਖ ਦਬਿਬਾਂ ਨਉ ਪਰਿ ਇਕ ਚੜ੍ਹਤੁ ਜ
ਰੂਪ ਪਾਰੇ ਤਿਸ ਕੇ ਲੀਏ ਜਾਵੇ ਬਾ॥ ਤਾਂ ਸਭ
ਨਾਵੇ ਵਤਿ ਮਾਕੁ ਹਾਏ ਰਪਾਰਖ ਦਕਿਸ ਕੇ

ਲੀਏ ਅੰਦਰੋਂ ਤੋਂ। ਇਤਨੇ ਮੇਧਾਰਖਦ ਬਿ ੨੫੬
ਬਾਂਨ ਨੀ ਕਲੇ ਆਏ। ਤਾਂ ਗਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ
ਹਾਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੂੰ ਇਸ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਫ ਤੇ ਉਠ ਖੜਾ
ਤੋਂ। ਇਸ ਕੋ ਬੇਠ ਫਨੇ ਹੁ। ਇਤਨੀ ਬਾਤ
ਸੁਫਨੇ ਹੀ। ਇੰਦ੍ਰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ
ਚ ਚੁਰ ਚੁਰ ਜਕੋ ਬਿਬਾਂਨ ਤੇ ਲੇ ਕਾਰਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸ
ਫਾਪ ਰਿਬੇਠਾਇਆ। ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਕਹਾ ਹੋ ਪ੍ਰੇ

ਬਿਸਥਾਪਤਿ ਜੀਇ ਪਕਉ ਨਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ
ਐਸਾ ਕਉ ਫਾਪੁੰਨ ਕੀਆ ਥਾ ॥ ਜੀਇ ਹੁਇ
ਨ੍ਰਾਸ ਫਾਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀ ॥
ਮੇਰੇ ਜਾਂਹੇ ਤਾਇਸ ਕੋਟੀ ਤੀਰਥ ਤਪੁ ਬ
ਤ ਜਗਨ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕਦੀ ਬਨਾਰਸੀ ਤ
ਰਥਨ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕਦੀ ਬਨੇਸਰ ਮਹਾਂਦੇ
ਵਾਰਸ ਨੁ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕਿਸੀ ਠਾਕੁਰ

ਦੁਆਰੇ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਦੀ ੨੫੭

ਅਨਿਦਾਨੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਦੀ ਰੂਮ ਦਾਂ ਨ

ਨਹੀ ਕੀਆ ਕੇਈ ਗਉਚਾਂ ਨ ਨਹੀ ਕੀਆ

ਕਦੀ ਸਾਧਸੀਤ ਕੀਸੇ ਵਾਨਹੀ ਕਰੀ। ਕ

ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਨਹੀ ਜੀਵਾਏ। ਕੇਈ ਤਲਾਉ

ਕੁਆਨਹੀ ਦਿਵਾਇਆ ਕਦੀ ਅਰੁ

ਦਾਂ ਨੁ ਨਹੀ ਕੀਆ। ਇਤਨਿਆ ਪੁਨਾਮੈ ਦਿ

ਸਤ ਕੋਈ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਆ ਨੀਯਾਇ ਜਨੇ
ਇਨ੍ਹੇ ਲੋਕ ਕਾ ਰਾਜਾ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀਯਾ॥
ਸੇ ਕਿਸ ਪੁੰਨ ਤੇ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀਯਾ ਰਿਬੂਝ
ਪਾਤਿ ਜੀਤੁ ਮਤਿ ਕਾਲ ਦਰਸੀ ਹੋ ਜੀਯਾ॥
ਮਾਰੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਜੀਯਾ ਇਹ ਸੀ ਸਾਮੇ
ਗਨਿ ਦਰਤ ਕਰੋ॥ ਇਸੇ ਸਾਕ ਉਨ ਪੁੰਨ
ਕੀਆ ਹੋ ਜੀਯਾ ਭਾਂਬੁ ਸਪਤਿਕ ਹੋ ਰਾਜਾ

ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਜਾਂਨ ਦਾ ਇਸ ੨੫੮
ਤਾਪੁ ਨ ਕੋਟੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਿਸ ਕਰਿ ਇ
ਦ੍ਰੁਸਟ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਇ ਆਉ।
ਹਬਾਰਤਾ ਤੂਸੀ ਨਾਗੰਇਰ ਨੀ ਤੇਜਾਇ
ਕਰਿ ਪੁਛਾ ਤਾਇ ਦ੍ਰੁਸਤੀ ਦੇਵਤਿ ਮਾਕੇਸੀ
ਗਲੇ ਕਰਿ ਸੀ ਨਾਗੰਇਰੀ ਪਾਸ ਮਾਇਰ
ਗਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੀਆ ਅਰੁ ਰੀਤ ਉਤ ਕਰੀਆ ਬ

ਤੁਭਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕਰਿ ਉਸਤ ਤਿਕਰਤ ਭਇ
ਆਕਰਹੇ ਦੇਵਨੀ ਤੁਮ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ
ਜੇ ਜੀਐ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹਿ ਆਇਆਂ
ਜੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਂ ਇਹ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁਕਿ
ਆਕਰਿ ਵਾਜੈ। ਤਾਂ ਇਕ ਕਹਾਹੇ ਸ੍ਰੀ ਵੀਨਾ
ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਚਾਰ ਪਾਗਖ ਵਾਇਕਰ
ਰਹੁ ਜਾਪਾਰੇ ਤਿਸ ਕੋਲੇ ਆਏ ਤੇ। ਜੀ।

ਮੇਨੁਕਰਿਆਤੁਇਨ੍ਹਾਸਫਤਤੇਉਠਖੜਹੋਹੁ

੨੫੫

ਆਇਸਕੋਬੇਠਫਦੇਹਿ।ਉਸਕੋਤੇਜਆਰੇ

ਮੇਠਹਿਰਿਆਨਗਾਇਆ।ਮੇਰੇਮਨਮਾਰਿ

ਇਹਬਰਾਮੀਸਾਰੈ।ਜੀ।ਜਾਂਮੇਇਕੋਤ੍ਰਸਉਂਜ

ਅਸਮੇਧ

ਗੁਕਰੇਬੇਤਾਂਮੇਇਨ੍ਹਾਸਫਪਾਇਆਬਾਜੀ

ਆਇਸਤਾਇਕਜਗੁਤੀਨਾਹੀਕੀਆਜੀ।ਮੇ

ਨੁਇਸਬਾਤਦਾਅਸਚਰਜੁਲਾਗੁਰਹਾਰੈ

ਜੀ॥ ਇਸੇ ਮੇਸਾਕ ਉਫਕਰ ਮੁਕੀ ਅਹੈ
ਸ ਜੀ॥ ਜਿਥੇ ਮਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰਾਸ ਫਾਪਰਾ
ਇਥੈ ਠਾਹੈ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਾ
ਹ ਸਿਕੋਹੈ ਇੰਦ੍ਰ ਇਸ ਬਡਾ ਪੁਨਿ ਕੀ ਅਹੈ ਗੁ
ਪਤਿ ਧਰ ਮੁਕੀ ਅਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਧਰ ਮੁਕਉ
ਮੇ ਜਾਂ ਫਦਾਹਾਂ॥ ਜਾਉ ਜਾਂ ਫਦਾਹੈ॥ ਹੇ
ਇੰਦ੍ਰ ਉਸ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਅਠਾਰਵੇਥੇ ਅ॥

ਇਕਾਪਾਠਕੀਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸਕੇਮਨਮੇ ੨੬੦

ਭੋਗਾਕੀਕਾਂਮਨਾਰਹੀਥੀ॥ ਜਾਂਇਸਦੇਹਛਕੀ

ਤਾਂਮੈਪਾਰਖਦੁਕੈਕਹਾਤੁਮਜਾਇਕਰਿਇਸ

ਕੋਇਦ੍ਰਾਸਟੁਬੈਠਾਇਆਵੈ॥ ਏਹਇਦ੍ਰਾਪੁ ੫੫੧

ਹੀਕਾਰਾਜੁਕਰੈ॥ ਤਿਰੁਰੇਮਤੁਇਤਿਤੇਰਾਇ

ਦ੍ਰਾਸਟੁਲੈਦਾਨਾਤੀ॥ ਅਰੁਸਭੁਸਮਿਰੀ

ਇਸਕੋਭੋਗਾਕੀਲਿਆਇਦੇਰਿ॥ ਜਾਇ

ਸਕੀ ਮਨਸਾ ਭੋਗਾ ਤੇ ਬਿਕਤ ਹੋਵੈ ਰੀਤਾਂ ਮੇ
ਇਸ ਕੋ ਬੈਠਿਠ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਾਗਾ ॥੨॥
ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਸੁਫਲ ਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇਡੰਡ ਉਤਕ
ਰੀ ॥ ਅਗਰੀ ਮਾਮਾਂ ਨ ਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਕੋ ਅ
ਇਸਾ ਭੋਗਾ ਕੀ ਸਮਿਰਨੀ ਮਾਂ ਨਿਦਿਤੀ ॥
ਭੋਗਾ ਚਤੁਰ ਬੁਝਤਾ ਵਹੁ ਭੋਗੈ ਫਲਾਗਾ ॥ ਤਾਂ ਸੀ
ਨਾਗਾਂ ਇਫਜੀ ਕਹਾਏ ਲਾਫੁ ਮੀਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਯੀ

ਤਾਨੀਕੇਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲੁਕਹਾ ੨੬੧
ਹੈਸੋਤੈਸੁਨਿਆਹੈ॥ਅਬਨੇਸਾਧਬੇਸਨੇ
ਅਤੀਤੁਗ੍ਰਿਹਸਤੀਨੇਕੋਈਸੀਰੀਤਧੀ
ਕੇਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰੇਹੈ॥ਜਾ
ਸਵਰਕਰੇਹੈ॥ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਾਫਲੁਅ
ਬਤੁਮੇਸੁਨਾਵੇ॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨਦਾਚ॥** ਬਹੁ
ਤ੍ਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁਗਵਾਨਨੀਕਹਾਹੇਲਫੁਮੀ

ਸੁਲਸਾਧਸਿਤਾਅਤੀਤਾਗਿਰਸਤੀਸ੍ਰੀਰੀ
ਤਾਨੀਕੋਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰੇ
ਯਾਸ੍ਰਵਫਕਰੇਯੋ। ਤਿਨੋਕੋਸਹਿਸਾਅਸਮੇਧ
ਜਗੁਕਰੇਕਾਫਲੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਲਗੇਯੋ। ਅਨੇਕ
ਤਪਸਿਆਕਰੇਕਾਫਲੁਲਗੇਯੋ। ਅਰੁਕੋਟ
ਕਪਲਾਗਊਦਾਂਨਕਰੇਕਾਫਲੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
ਲਗੇਯੋ। ਜੇਕੋਈਨਿਤਾਪ੍ਰਤਗੀਤਾਕੋਅਠ

ਗਾਇਓ ਆਇਵਾਕਾਪਾਠ ਕਰੇਯੋ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ੨੬੨

ਤਕਰਿ ਜੋ ਸੁਵਫਾ ਕਰੇਯੋ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਸਭੁ

ਲਾਪਾਪ ਤੋ ਵਹਿਰੇਯੋ ॥ ਅਰੁ ਬੈਕੁਠ ਗਾਮੀਓ

ਵੈਗਾ ॥ ਇਤਨੀ ਆਠ ਉਰਪ ਵਿਤ ਬਿਖੇ ਬੈ

ਠ ਕਰਿ ਜੋ ਸੁਵਫਾ ਕਰੇਯੋ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਫਲੁ ਪਾਪ

ਤੋ ਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਬੈਕੁਠ ਗਾਮੀਓ ਵੈਗਾ ॥ ਇ

ਤਨੀ ਆਪ ਵਿਤ ਠ ਉਰਗ ਬਿਖੇ ਬੈ ਠ ਕਰਾ

॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਨੀ ਕੋਤੀ ਰਥ ਪਰਿ ਇਕੋ ਕੁਲ

ਪਾਠ ਕਰੇਯੋ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇਯੋ

ਸੀਕੇਪਾਸਯਾਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇਪਾਸਹਿਕੇ
ਪਿਪਲਾਕੇਪਾਸਾਹਿਕੇਬਣਕੇਪਾਸਜਹਾਂ
ਤਹਾਂਉਤਮੁਠਉਰੇਦੇਤਹਾਂਬੈਠਕਾਰਿਪਾ
ਠਕਰੈ॥ਤਹਾਂਨਿਤਨੇਕਲਜਗਕੋਪੋਰਪਾ
ਪਪ੍ਰਾਂਟੀਕੇਕਰੈ॥ਤਿਨਾਕੇਦੁਖਾਂਤੇਮੁਕ
ਤਿਹੈਵੈਗਾ॥ਕਟੀਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅਪਦਾਤੇ
ਮੁਕਤਹੈਵੈਗਾ॥ਸਭਨਾਦੁਖਾਂਤੇਸੇਛੁਟੇ
ਗਾ॥ਨੇਏਹਚਾਰਸਾਧਨਾਕਰੇਤਾਂਕਲਜ

ਗਕੇਪਾਪਾਇਸਕੋਬਿਆਪੇਨਾਹਿ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ੨੬੩
ਤਾਸੀਰੀਗਾਜੀਕਾਇਸਨਾਂਨਦੁਜਾਗਾਇ
ਤ੍ਰੀਕਾਨਾਪ੍ਰਾਤੀਸਰੇਸਾਧਸੀਗਤਕੀਸੇਵਾ
॥ ਚਉਥੇਰੋਕਾਬਿਦਨੀਕਾਭੁਜਨਾ। ਏਹਚਰੇ
ਸਾਧਨਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਕਰੇ। ਤਾਕੋਕੋਈਭੀਪਾ
ਪਨਾਲਾਗੇਗਾ। ਅਰੁਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾ
ਠਾਅਵਸਕਰੈ। ਜੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਗੀਤਾਜੀਕਾ

ਪਾਠਕਰਨਸਕੇਤਾਂਇਨਾਦਿਨਾਮਹਿਅਵਸ
ਮੇਵਕਰੈ॥ਪ੍ਰਥਮੇਇਕਾਦਸੀਕੋ॥ਦੂਜੇਉਮਾਸਿ
ਆਕੋ॥ਤੀਜੇਪੁਰਨਾਮਾਸੀਕੋ॥ਚਉਥੇਸਿਰਾ
ਰਾਂਤਕੋ॥ਇਨਾਦਿਨਾਮਹਿਅਵਸਪਾਠਕਰੈ
॥ਤਿਸਕੇਭੀਸਉਕਪਲਾਗਉਦਾਂਨਕਰੇਕਾ
ਫਲੁਲਗੇ॥ਹਿਕੇਸਿਰਾਪਵਾਏਦਿਨਪਾ
ਠਕਰੇ॥ਤ੍ਰਾਜੇਜੇਪੁਰਖਇਸਪ੍ਰਾਂਫੀਕੇਪਿਤ੍ਰ

ਅਭਿਗਤਗਾਏਹੋਵੇਤੁਰੀਮੁਕਤਹੋਵੈ। ਬਹੁਤੁ ੨੬੪
ਵਹੁਰੀਮੁਕਤਿਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਜੋਕਈਸੀਤਿ ੨੬੫
ਜੀਕਾਸੀਪੁਰਨਪਾਠਕਰੇਤਾਂਜੋਕਛੁਟੇਹੁਚਿ
ਤਵੈਸੇਅਵਸਕਰਕਾਰਜਪੁਰਗਾਹੋਵੈ। ਅਰੁ
ਜੋਕਈਗੀਤਾਜੀਕੋਸੋਲਕਪਤ੍ਰਕਰਿਧ੍ਰੋਮੀ
ਸੋਤੋਕੋਸ੍ਵਨਕਰਗਾਵੈਸਮਝਾਇਕੈਤਿਸਕੋਭੀ
ਇਕੋਤ੍ਰਸਉਕਪਲਾਗਾਉਧਰਮਕਰੇਕਾਫਲੁ

ਗਬਿਲਗਦਾਹੈ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਿਵਤੁਰੀਬੈਕੁਠਵਾ
ਅੰਤ੍ਰਿਵਾਹੈ॥ ਇਸਜੀਅਰੇਉਧਾਰਕਰਨਕੋਹੈ॥
ਹੇਲਫੁਮੀਅਰਜਨਪਾਂਤੁਵਕੋਮੇਗੀਤਾਕੇ
ਅਠਾਰਹੀਧਿਆਇਸੁਨਾਇਕੋਗਿਆਨਉ
ਪਦੇਸਕੀਆ॥ ਅਰਜਨਸੁਨਕਾਰਿਕ੍ਰਿਤਾਗਬ
ਗੁਇਆ॥ ਅਰੁਮੈਤੋਪਾਸਉਪਦੇਗੁਪਤਪ੍ਰਗ
ਟਕਰਿਕਹੀਹੈ॥ ਗੀਤਾਜੀਕਾਮੇਸਾਫੁਲਹੈ॥

ਤਿਸਕੇਸੁਰਕਰਿਕਈਨੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਥੋਦ ੨੬੫
ਹਿਗੋਨੇਮਹਾਂਪਾਪੀਹੈਤੈਭੀਸੁਰਕਰਿਕ੍ਰਿਤਾਰ
ਥੋਦਹਿਗੋ॥ਇਹੁਸਿਸਨਰੂਪਨੇਹੈਮੇਰਾਮੁਖ
ਤਿਸਮੁਖਬਿਖੇਰੀਤਾਕਾਪ੍ਰਵਾਹਿਚਲਿਅ
ਯੋ॥ਇਨਾਜੀਅੰਕਪਾਨਕਰਨੇਕੋ॥ਇਹਨੀ
ਵਕ੍ਰਿਤਾਰਥੋਦਹਿਗੋ॥ਬਹੁਨੁਬੈਕੁਠਕੋਪਾਪਤ
ਹੋਦਹਿਗੋ॥ਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੋਪ੍ਰੇਤਮੇਸਾਪੁਨੇ

ਜੈਸੇ ਚਾਰ ਬੇਰ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਪੁ ਨ ਜਾਏ। ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਨਾ
ਕੁਕਮਲ ਤੇ ਚਾਰ ਕਮਲ ਉਪ ਜੈਏ। ਸਿਤੂਤਾ ਚ
ਰੇ ਬੇਰ ਜੈ। ॥ ਤਿਨਾ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸੁਰੀਧ ਤਾਲੇ ਨੀ ਹੋਵੇ
॥ ਤਿਨਾ ਚਾਰਾ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰੀਧ ਕੀ ਠਉਰ ਰੀ
ਤਾ ਸੁਭਾਸੁ ਜੈ। ਮਰੁਰੀ ਤਾ ਕੋ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਹਾਰੇ
ਕੋ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਕਟਿ ਮਾਇ ਬੈਠੇ ਦਾਜਾ। ਹਿਲਫੁ
ਮੀਰੀ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਏ। ਕਹੇ ਤੇ ਜੈ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਪ

੨੬੬
ਫੁੱਤਾ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਹੈ। ਵਹੁਤਾਂ ਮੇਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ।
ਜੇਖ ਕੀ ਬੈਸ ਸੂਰੂ ਬੈਸ ਨੇ ਅਤੀਤ ਪਾਠ ਕਰੇ।
ਅਵਸ ਕਰਿ ਬੈਕੁਠ ਗਾਂਗੀ ਹੋ ਵੇਗਾ। ਇਹੁ
ਗੀਤਾ ਸਕਲ ਨੀਅਾਂ ਕਉ ਪਾਰ ਕਰਨ ਕਉ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਬਡੀਅ
ਹਿਮਾ ਸਿਉ ਕਹਿ ਆ ਹੈ। ਅਵਸ ਕਰਿ ਰੀਤ
ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੀਐ। ਯਾ ਸੁਵਨ ਕਰੀਏ। ਤਿਨਾ

ਜੀਆਂ ਕਾ ਕਾਲਿਆਂ ਲੋਰੇ ਵੇ। ੧੮॥ ਇਤ

ਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਨੇ ਸਤੀਈ ਸਰਸਿ ਬਾਵੇਉ

ਤਰਖੀ ਡੇਰੀ ਤਾਮਹਾਤਮਨੇ ਅਸਟਵਸੇ

ਪਿਆਇਆ ਸਮਾਪਤੀ। ਕੁਲਚੁਕਬਖਸ

ਲੀ।

M-3411

